ປັນຊຸດອະພອລໂລ

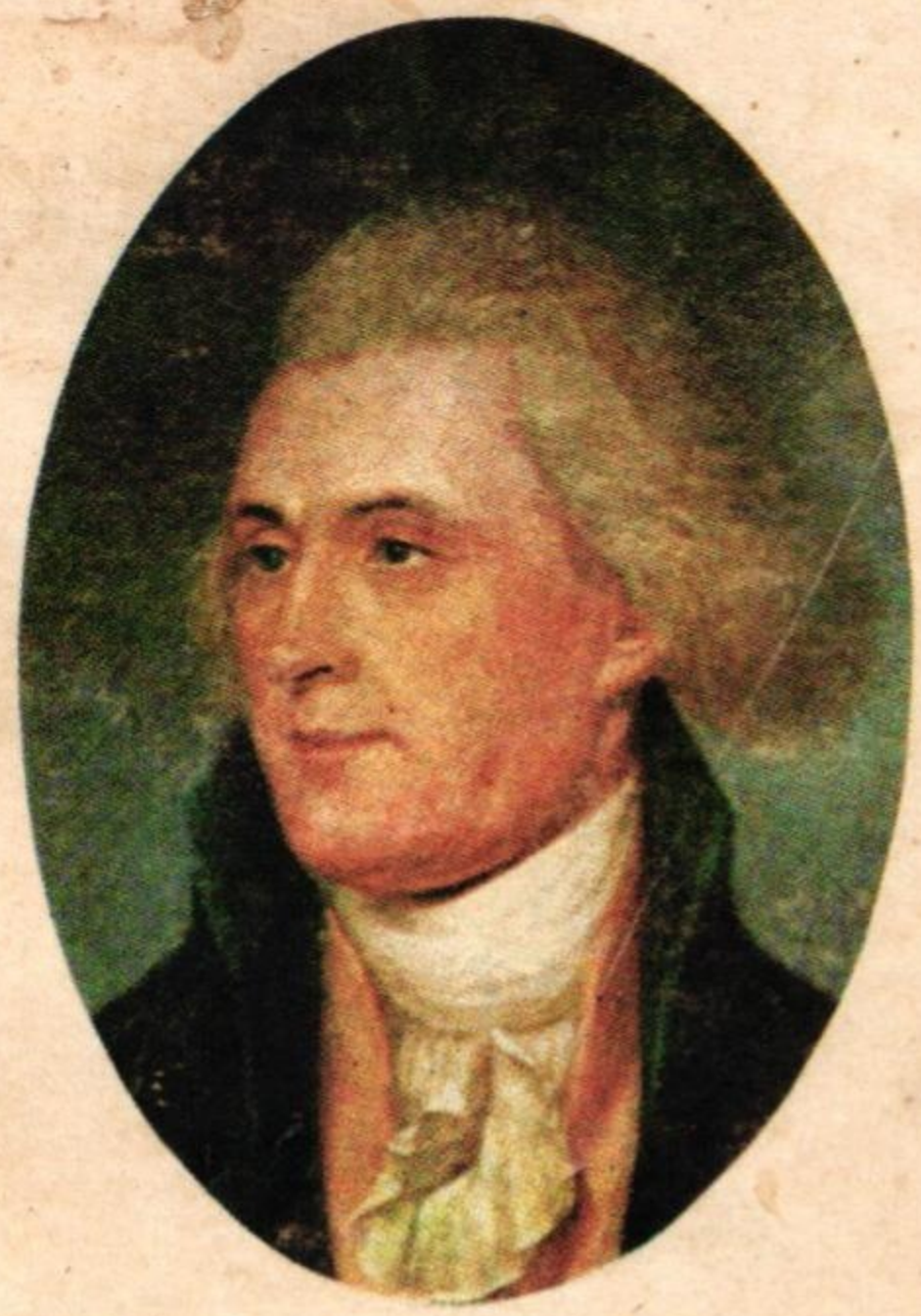

ໂທມັສ ເຈຟເຟີຣັນ

ບຸກຄົນຜູ້ປ່ຽນແປງໂລກ

ຈ. ອໍານວຍ
28.4.76

ສາຣະບານ

ບົດທີ	๑.	ໂລກທັງສອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ	๑
ບົດທີ	๔.	ສມັຍເປັນນັກຮຽນ	๑๗
ບົດທີ	๓.	ສະມາຊິກສະພາແລະຫ້ອງນ້ໍາຄອບຄົວ	๓๑
ບົດທີ	๔.	ຄົນອະເມຣິກັນເປັນຄົນອັງກິດບໍ?	๔๗
ບົດທີ	๕.	ການປະກາດເອກຣາຊ	๕๔
ບົດທີ	๖.	ການດັດແປງກົດໝາຍຣັຖເວີຈິເນັຽ	๗๕
ບົດທີ	๗.	ສົງຄາມເພື່ອເສຣີພາບ	๘๗
ບົດທີ	๘.	ພໍ່ນາກັບສະມາຊິກສະພາ	๙๗
ບົດທີ	๙.	ໃນທີ່ສຸດກໍ່ໄປສູ່ຝຣັ່ງເສດ	๑๐๒
ບົດທີ	๑๐.	ຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດ	๑๑๗
ບົດທີ	๑๑.	ປະທານາທິບໍດີ	๑๓๙
ບົດທີ	๑๔.	ລາວຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່	๑๒๙

ບົດທີ ๑

ໂລກທັງສອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ໂທມັສ ເຈັບເຟີຣ໌ສັນ ປະທານາທິບໍດີຄົນທີສາມແຫ່ງສະ
ຫະຣັດ ເກີດເມື່ອປີ ๑๗๔๓ ໃນຣັດເວີຈີເນັຽທີ່ເປັນອານານິຄົມ
ຂອງອັງກິດໃນເວລານັ້ນ.

ໃນສມັຍນັ້ນ ປະຊາຊົນທີ່ອາສັຍ ຢູ່ໂມພາກຕາເວັນອອກ ແລະຕາເວັນຕົກ ຂອງເວີຈີເນັຽ ຕ່າງກໍມີຄວາມຄຶດເຫັນ ແລະ ແນວທາງຂອງຊີວິດແຕກຕ່າງກັນ ອາດຈະວ່າໄດ້ວ່າ ແນວຄວາ ພວກຂະເຈົ້າ ຈະປາກພາສາດຽວກັນ ແລະຖືກປົກຄອງໂດຍຣັຖ ບານດຽວກັນກໍຕາມ ແຕ່ພວກຂະເຈົ້າ ກໍມີຊີວິດຢູ່ ໃນທະວີບທັງ ສອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫລືໃນໂລກທັງສອງທີ່ແຕກຕ່າງກັນນັ້ນເອງ.

ພວກຄອບຄົວທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນພາກຕະເວັນອອກຂອງອານາ ນິຄົມ ຕາມຝັ່ງມະຫາສຸມຸດອັນລັນຕິກຍັງຄົດຫາແລະວ່າເຖິງປະ ຫວັດອັງກິດວ່າ ເປັນບ້ານເຮືອນຂອງຂະເຈົ້າ ພວກຂະເຈົ້າຈຳ ຕ້ອງຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຮັກສາແບບແຜນຂອງຄົນອັງກິດ ເໝືອນກັບ

ຄົນອັງກິດທີ່ບໍ່ເຄີຍອອກຈາກປະເທດເລີຍ. ສ່ວນຫລາຍ ພວກ
ຂະເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ການດຳຣົງຊີວິດ ໃນໂລກໃໝ່ອັນແປກ
ປລາດນັ້ ຈຶ່ງພວກຂະເຈົ້າ ມາສແວງຫາ ໂຊກລາບ ໂດຍປາສ
ຈາກ ປັ້ນແລະຫນັງສືພິມທີ່ອອກໃໝ່ໆຈາກປະເທດອັງກິດ ເສ້ື
ຜ້າໃໝ່ໆ ຈາກລອນດອນ ຈຶ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມສະດວກ ແລະປະດິດ
ໃໝ່ໆ ຈາກເມືອງລິເວີ້ຣ໌ພູລ. ຖ້າຫາກມີເຫດຜົນໃດໆ ທີ່ຈະ
ເຮັດໃຫ້ພວກຂະເຈົ້າພັດພາກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ບາງທີພວກ
ຂະເຈົ້າສ່ວນຫລາຍກໍຈະກັບຄືນສູ່ປະເທດອັງກິດຫລາຍກວ່າທີ່ຈະ
ຢູ່.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກຄອບຄົວ ທີ່ອາສັຍຢູ່ ໃນແຄມ
ຕອນໃນ ຄືໃນພາກຕາເວັນຕົກ ຂອງອາເມຣິກ ເປັນພຸກຄົນທີ່
ຄິດເຖິງຕົວ ຂອງພວກຂະເຈົ້າເອງ ບໍ່ໝົນເປັນແບບພວກຊາວ
ອັງກິດ ແຕ່ຫາກ ເປັນແບບຊາວອະເມຣິກັນ. ບານເຮືອນ ສຳ
ລັບພວກຂະເຈົ້າບໍ່ໝົນຕອນອັງກິດ ແຕ່ຢ່າງໃດ ຫາກໝົນ ເມ
ຣັຖອາເມຣິຄົນເທິງຝັ່ງມະຫາສມຸດແອດລັນຕິກ. ພວກຂະເຈົ້າ
ບໍ່ໄດ້ສົນໃຈ ໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນປະເທດອັງກິດຫລາຍປານໃດ
ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ວ່າ ມັນຈະເປັນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຜົນປໂຍດຂອງພວກຂະ
ເຈົ້າ. ພວກຂະເຈົ້າຫລຽວໄປທາງຕາເວັນຕົກໝຸ່ງກົ່ງໄປຍັງບໍ
ຣິເວນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຍັງບໍ່ຮູ ແລະເໝືອນຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາ
ຫວັງ ແລະມີຊ່ວ໊ດ ອິສຣະເສຣີ ຫລາຍກວ່າທີ່ຈະຫລຽວໄປທາງ
ຕາເວັນອອກ ຄືໂລກເກົ່າ ທີ່ມີແຕ່ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັ. ຄວາມທ
ຣຸນໂທດຮ້າຍ ແລະຄວາມຜິດຖຽງກັນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນມາເປັນເວລາ
ເທິງນານຈົນວ່າບໍ່ມີອັນໃດ ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນສັ້ນ

ສຸດລົ້ງໄດ້.

ໂທມັສ ເຈັບເຟີ້ສັນ ເປັນບຸກຄົນຢູ່ໃນໂລກໃດ ໃນລະຫວ່າງໂລກທັງສອງນີ້? ຄຳຕອບກໍຄືວ່າບ່ວງທີເຮືອງນີ້ເຮັດໃຫ ຊີວິດຂອງລາວມີຄຸນຄ່າ ແລະເປັນເຮືອງທີ່ເປັນຕາສົນໃຈ ລາວຈຶ່ງບໍ່ຢູ່ໃນໂລກໃດແລະກໍບໍ່ຢູ່ໃນທັງສອງທາງນັ້ນ. ເພາະເຫດທີ່ລາວເກີດຢູ່ ໃນເຂດແດນລະຫວ່າງ ໂລກທັງສອງນີ້ ລາວຈຶ່ງສາມາດທີ່ຈະຫລຽວໄປເບິ່ງໂລກທັງສອງຄືຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກເພື່ອຫາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກໂລກທັງສອງນັ້ນແລະເພື່ອຊ່ວຍນຳເອົ້ามาหากัน.

ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງໂລກທັງສອງນີ້ ຂົ້ນຢູ່ກັບພົ້ນຖານທີ່ວ່າ ວິຈິເນັຍໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສອງພາກຄືພາກ ຕາເວັນອອກແລະພາກຕາເວັນຕົກ ໂດຍສາຍພູອັນຍິ່ງຍາວເອົ້ນວ່າ <u>ແອບປາລາຊຽນ</u>. ຈາກສາຍພູເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍຂອງວິຈິເນັຍ ຈຶ່ງໄຫລໄປສູ່ ມະຫາສຸມຸດ ອັດລັນຕິກ. ຊ່ວໄລຍະຫ່ວງທາງໄປສູ່ມະຫາສຸມຸດນັ້ນ ແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍ ກໍເປັນພຽງແຕ ຫວຍຫັ້ມມະດາ ຄືບໍ່ກວ້າງປານໃດ ພ້ອມກັບມີນ້ຳຕົກນອຍໆຢ່າຍກັນຢູ່ບອນນັ້ນບອນນີ້. ພໍມີປະເທດທີ່ແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍໄຫລຜ່ານ ກໍເກືອບຈະກາຍເປັນພຸ ແລະເອົ້ນວ່າ <u>ພຽດມອນ</u> ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍຢ່າງງ່າຍໆວ່າຕົ້ນພຸ.

ຫ່ວງທາງລົ້ງໄປສູ່ທະເລນັ້ນໜ້າດິນ ກໍເປັນທີ່ຮາບພຽງ ແລະເຕັ້ມໄປດ້ວຍພົ້ນປ່ານາແລວ ພາກຕາເວັນອອກຂອງວິຈິເນັຽ ທັງໝົດນັ້ນໄດ້ຈົ້ມລົ້ງສູ່ລະດັບຕ່ຳຈົ້ນວ່ານ້ຳທະເລໄດ້ໄຫລເຂ້ามา ແລະເຮັດໃຫ້ຮ່ອມແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍເຕັ້ມໄປດ້ວຍນ້ຳຮ່ອດເທິງຝັ່ງ

ກະແສນ້ຳມະຫາສມຸດໄດ້ຊຸນ້ຳເຂັ້ມເຂ້ຳສູ່ແມ່ນ້ຳຫ້ວຍຫລາຍເຫລ່ົ
ນ້ີຕ່ຳ ແມ່ນ້ຳເຈ້ມ ແມ່ນ້ຳຢ່ອກ, ແມ່ນ້ຳໂປໂຕແມກ ແລະແມ
ນ້ຳຣ້ຽບປາແຊ້ນນອກ ແລະເມ້ືອນ້ຳມາກຕ່ຳພັນມະດາ ແມ່ນ້ຳ
ໃຫຍ່ໆເຫລ່ົານ້ີ ກ້ໍໄຫລກ້ັບຄືນ. ເຂດແດນ ຂອງຣັດເວ້ີຈເນ້ັຍ
ຕ້ອນນ້ີເອ້ີນວ່ຳພູມ້ີປະເທດ "ກະແສນ້ຳ".

ຊ່ຳວອ້ັງກ້ິດທ່ຳອ້ິດໜ່ຳຕ້ັ້ງຖ້ິນຖ່ຳນໃນຣັຖເວ້ີຈເນ້ັຍ ໄດ້
ພ່ຳກ້ັນສ່ຳງບ່ຳນເຮ້ືອນ ຂອງພວກຂະເຈ້ົ້ຳ ຢ່ໃນບ່ອນຣ່ຳບພ້ຽງ
ທ່ຳງຕ່ຳເວ້ັນອອກນ້ີ. ເທ້ິງດ້ິນແດນຂອງ້ຮ່ອນກະແສນ້ຳ ນ້ັ້ນ
ພວກຂະເຈ້ົ້ຳ ໄດ້ເ້ຍ່ຳຍໄຮ່ອ້ັນກ່ວ່ຳງໃຫຍ່ອອກໄປ ແລະໄຮ່ໜ້ົ
ຂນ່ຳດກ່ວ່ຳງໃຫ້ຍ່ປ່ຳນນ້ັ້ນ ກ້ໍຈະເປ້ັນໄປໄດ້ຍ່ຳກສ່ຳລ້ັບພວກຂະ
ເຈ້ົ້ຳຈະຣ້ັດໃຫ້ແລ່ວໂດ້ຍ້ນ້ີ້ແຮ່ງ່ຳນຂອງພ້ວກ່ຳດ້ຽ ວ່ຳ ອ້ັຟ ຣ
ກ້ັນນ້ີ ໂ ກ ຣ ມ ່ຳ ຈ ຸ ຍ. ນ້ັນດ່ຳເຮ້ືອເລ້ັກເຮ້ືອ ຸ ນ ຍ ຂ ອ ງ ສ ນ ັ ຍ ນ ້ັ ນ ກ ໍ ່ ຳ
ໄດ້ແລ ນ ້ ັ ນ ແ ລ ນ ລ ິ ວ ໄ ປ ຕ ່ ຳ ມ ກ ະ ແ ສ ນ ້ ຳ ໄ ປ ສ ູ ່ ປ ະ ຕ ູ ຂ ອ ງ ຊ ່ ຳ ວ ສ ອ ນ
ແ ລ ະ ນ ່ ຳ ເ ອ ່ ຳ ຫ ນ ັ ງ ສ ື ພ ິ ມ ທ ້ ອ ອ ກ ຫ ລ ່ ຳ ສ ຸ ດ ແ ລ ະ ສ ິ ສ ດ ່ ຳ ຜ ລ ິ ດ ມ ່ ຳ ຈ ່ ຳ ກ
ໂ ຮ ງ ່ ຳ ນ ອ ້ ັ ງ ກ ິ ດ ທ ້ ີ ປ ະ ຊ ່ ຳ ຊ ຸ ມ ຕ ອ ງ ກ ່ ຳ ນ ມ ່ ຳ ນ ່ ຳ ຂ ະ ເ ຈ ້ ົ ້ ຳ . ອ ່ ຳ ດ
ຈ ະ ເ ມ ້ ື ອ ງ ມ ່ ຳ ຈ ່ ຳ ກ ຸ ເ ຮ ້ ື ອ ເ ຫ ລ ່ ົ ຳ ນ ທ ້ ີ ປ ະ ຊ ່ ຳ ຊ ຸ ມ ໃ ນ ພ ່ ຳ ກ ຕ ່ ຳ ເ ວ ້ ັ ນ ອ ອ ກ
ສ ນ ່ ຳ ດ ມ ີ ຄ ວ ່ ຳ ມ ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ໃ ກ ້ ອ ຸ ດ ກ ັ ບ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ັ ງ ກ ິ ດ ທ ້ ີ ຢ ່ ູ ຫ ່ ຳ ງ ໄ ກ ຕ ້ ັ ງ
ສ ນ ່ ຳ ພ ັ ນ ໄ ມ ໂ ດ ຍ ຂ ວ ່ ຳ ນ ມ ະ ຫ ່ ຳ ສ ມ ຸ ດ ກ ອ ນ ພ ວ ກ ຂ ະ ເ ຈ ້ ົ ້ ຳ ຈ ະ ມ ີ ຄ ວ ່ ຳ ມ
ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ພ ິ ບ ກ ັ ບ ນ ິ ອ ຢ ອ ກ ຫ ລ ິ ບ ອ ສ ຕ ັ ນ ເ ທ ້ ິ ງ ບ ອ ສ ຕ ັ ນ ເ ທ ້ ິ ງ ຝ ່ ັ ງ ທ ະ ເ ລ ອ ັ ນ
ດ ຽ ວ ກ ັ ນ .

ເ ມ ື ອ ່ ນ ້ ີ ດ ິ ນ ແ ດ ນ ໃ ໝ ່ ສ ຳ ລ ັ ບ ຈ ະ ຣ ັ ດ ໄ ຮ ່ ຍ ັ ງ ພ ໍ ່ ຣ ັ ດ ຕ ໍ ່ ໄ ປ
ໄ ດ ້ ຢ ່ ໃ ນ ພ ່ ຳ ກ ຕ ່ ຳ ເ ວ ້ ັ ນ ອ ອ ກ ຂ ອ ງ ບ ້ ິ ຣ ວ ນ ກ ະ ແ ສ ນ ້ ຳ ເ ວ ້ ີ ຈ ເ ນ ້ ັ ຍ
ຊ ່ ຳ ວ ອ ່ ຳ ມ ່ ຳ ນ ິ ຄ ົ ມ ທ ້ ີ ງ ຫ ລ ່ ຳ ຍ ກ ໍ ່ ຈ ້ ີ ງ ໄ ດ ້ ຕ ັ ້ ງ ຕ ້ ົ ນ ຍ ່ ຳ ຍ ໄ ປ ທ ່ ຳ ງ ຕ ່ ຳ ເ ວ ້ ັ ນ

ຕົກຂ້ຳສູ່ຕົນຟູ. ສະຖານບ່ອນນັ້ນແມ່ນ້ຳຫ້ວຍຫລວຍກໍ່ບໍ່ກ້ວາງຫລີ ເລິກພຽງພໍສຳລັບເຮືອເດີນທະເລ ຂ້ຳສູ່ອອກໄດ. ທຸກສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງຈຳຕ້ອງຂົນສິ່ງໄປຕາມທາງອັນລຳບາກກັນດານຍາວນານ.

ຂ່າວເວລາທີ່ມາຮອດກໍ່ເປັນຂ່າວເກົ່າເກີນໄປທີ່ຈະເປັນ ຕາສົນໃຈ. ເຄື່ອງຂອງມາຈາກເມືອງລິເວີພູນ ທີ່ສົມຄວນຈະ ຊຸ້ໄດ້ນັ້ນກໍ່ມີຣາຄາແພງຫລາຍ ແຫ່ນທີ່ຈະມີເຮືອນຫິນແຜ່ນອັ່ງກິດ ຜູ້ກໍ່ມີແຕ່ກະຕຸບທີ່ເຮັດດ້ວຍທ່ອນໄມ້ ແຫ່ນທີ່ຈະມີເຄື່ອງນຸ່ງເຮັດ ດ້ວຍໄໝ ແລະຝ້າຍ ປະຊາຊົນ ກໍ່ນຸ່ງແຕ່ເຄື່ອງທີ່ຂະເຈົ້າເຮັດ ເອົາຈາກຂົນ ແລະໜັງສັດ. ແຫ່ນທີ່ ຈະມີໄຮ່ອັນກວ້ຳໃຫຍ ແຕ່ກໍ່ມີພຽງແຕ່ໄຮ່ນ້ອຍໆ ທີ່ຖ່າກຖ່ຳງໃນປ່າ. ຊາວໄຮ່ໃນບໍ່ຣິ ເວນທະແສນ້ຳ ຈະນັ່ງຣົດສິ່ງມາຈາກອັ່ງກິດໄປຢ້ຽມຢ້ຳໝູ່ເພື່ອນ ບ້ານ ແຕ່ຊາວໄຮ່ໃນບໍ່ຣິເວນພຽງນ້ອຍຈະໄປຢ້ຽມຢ້ຳນດ້ວຍປືນ ກະບອກດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖ່ານ ໄດ້ແກ່ຜູ້ເຂ້ົ້ຳມາຢູ່ກ່ອນ ຜູ້ປະຈົ້ນພ້ຍ ບຸກຄົນທີ່ຕັດສິນຕົວຂະເຈົ້ົ້າເອງ ເປັນຄົນອະເມຣິກັນຫລາຍກ່ວ່ຳ ທີ່ຈະເປັນຄົນອັ່ງກິດ ໃນເວລາດຽວກັນຊ່ວ່ຳສ່ວນທີ່ຢູ່ຕົນຕ່ອນລຸ່ມ ກໍ່ເປັນພຽງແຕ່ຢູ່ຫ່ວ່ຳໄກຈ່ຳກບ້ານເຮືອນ ໄຝ່ຝັນສ່ເມືອ່ຳ ປ່ານ ໃດພວກຂະເຈົ້ົ້ຳຈ່ຳຈະໄດ້ເຫັນປະເທດອັ່ງກິດອັນເກ່ົ້ຳແກ່ ທີ່ຕົນ ຮັກອີກ. ລັກສນະອັນແຕກຕ່ວ່ຳງຂອ່ງຄົນສອ່ງຈ່ຳພວກນ້ົ້ຳໄດ້ມີກັນ ຮອດ. ເຊ້ັນຊ່ວ່ຳວ່ຳ ທີ່ຢູ່ບໍ່ຣິເວນທະແສນ້ຳ ເອ້ົ້ນວ່ຳ "ທ້ກກ່ຳໂຮ" ພວກທີ່ຕ່ັ້ງຖິ່ນຖ່ານຢູ່ໃນແຄມຕອນໃນ ເອ້ົ້ນກ່ັ້ນວ່ຳ "ໂຄ". ຄອບຄ່ົ້ວເຈ້ັບເຝ້ົ້ສ້ົ້ນ ທ່ັ້ງພ້ົ້ແລະລູກຢູ່ໃນລ້ົ້ຫ່ວ່ຳງ ຄົນສອ່ງຈ່ຳພວກນ້ົ້ ຄ່ົ້ເປັນຜູ້ທີ່ຈະນ່ຳເອ່ົ້ຳທ້ກກ່ຳໂຮ ແລະໂຄ

ເຂົ້າຫາກັນ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກຂະເຈົ້າໂຮມກັນເຂົ້າເປັນອັນນຶ່ງ
ອັນດຽວກັນ.

ປິຕິ ຜູ້ເປັນພໍ່ ເກີດໃນປີ ໑໓໐໓ ໃນໝູ່ບ້ານ ເຊຸສ
ເຕີຟິນ ເຄິ່ງທາງລະຫວ່າງສອງພາກຂອງເວີຈິເນັຍ ໄດ້ເປັນຜູ
ຍ້ອຍນຳເອົາພາກຕາເວັນອອກມາສູ່ພາກຕາເວັນຕົກ ໂດຍການ
ສ້າງໄຮ່ໃນບໍ່ຮິເວັນພຽນນອນ ເໝືອນກັບໄຮ່ໃນບໍ່ຮິເວນກະແສ
ນ້ຳ. ໂທມັສ ຜູ້ເປັນລຸກຊາຍ ໄດ້ເປັນຜູ້ນຳເອົາພາກຕາເວັນ
ຕົກມາສູ່ພາກຕາເວັນອອກ ລາວຄືຜູ້ນຳເອົາລັດທິອະເມຣິກັນລ້ວ
ນໆຈາກພູໄປສູ່ຝັ່ງທະເລ.

ເມື່ອປິຕິເອງເກີດ ຄອບຄົວ ເຈັບເຟີສັນໄດ້ມາອາສັຍ
ຢູ່ໃນອະເມຣິກາເປັນເວລາຫລາຍປີແລ້ວ ແຕ່ພວກຂະເຈົ້າກໍຍັງ
ບໍ່ທັນໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງໄຮ່ ອັນກວ້າງໃຫຍ່ເທື່ອ. ເໝືອນກັບ
ເພື່ອນບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງທັ້ງຫລາຍ ປິຕິເຈັບເຟີສັນ ເປັນບຸກ
ຄົນທີ່ສ້າງໂຕເອງຂຶ້ນໃນດິນແດນນີ້ ດ້ວຍເຫື່ອແຮງຂອງໂຕ ເຖິງ
ແມ່ນວ່າລາວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາຈາກໂຮງຮຽນເປັນປົກກະຕິ
ກໍຕາມ ແຕ່ລາວຍັງເປັນຜູ້ສົນໃຈ ຊອກຄົ້ນຫາອ່ານໜັງສືວັນນະ
ຄະດີອັນເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດໃຫ້ໄດ້ ເປັນຈຳນວນຫລາຍ ແລະປົ້ນກຽວກັບ
ວິທຍາສາດຫລາຍຫົວຂໍ້ ໃນບ້ານນ້ອຍຊຶ່ງຫ່າງໄກ-ຫ່ຳ ຖິ່ນຖານ
ໃໝ່ ບ່ວງທີ່ວຽກທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດກໍໄດ້ແກ່ການສຳຣວດ ການເຮັດ
ແຜນທີ່ແລະການຈັດເຂດແດນລະຫວ່າງທີ່ດິນທັ້ງຫລາຍ ເພື່ອຈະ
ໃຫ້ໄດ້ເປັນນັກສຳຣວດ ປິຕິ ໄດ້ຮຽນວິຊາເລກດ້ວຍຕົນເອງ.
ຣັຖບຸຣຸດອະເມຣິກັນ ອີກສອງທ່ານຄື ຈອດ ວໍຊິງຕັນ ແລະ ຈັບ
ຮາຣັມ ລິງຄອນ ກໍໄດ້ເຮັດວຽກ ເປັນນັກສຳຣວດທີ່ດິນ ເປັນ

ດວລາຫລາຍປີ.

ນອກຈາກຈະເປັນນັກສຳຣວດແລ້ວ ປີເຕີ ເຈັບເຟີສັນ ຍັງໄດ້ເປັນ ຜູ້ພິພາກສາ ແລະເຈົ້າເມືອງອີກເໝືອນກັນ. ບໍ່ ເປັນການແປກປລາດເລີຍທີ່ບ້ານນອກໃໝ່ໆເຊັ່ນນີ້ຈະມີບຸກຄົນຜູ້ ດຽວບໍ່ຖືຫານ້ວານເຖິງສາມໂຮງການ ຄືຕາມປົກກະຕິ ກໍໄດ້ແກ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໜັກ ແລະສາມາດທີ່ຈະບໍ່ຖືຫານ້ວານໄດ.

ວຽກການເປັນນັກສຳຣວດ ຂອງປີເຕີ ໄດ້ພາລາວໄປ ຍັງພາກຕ່າງໆຂອງປະເທດ ແລະໃນລະຫວ່າງການທ່ອງທ່ຽວ ເຫລົ່ານັ້ນແຫລະທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວພົບພໍ້ກັບບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ກາຍ ມາເປັນເພື່ອນທີ່ດີສຸດຂອງລາວ ຄົນຜູ້ນັ້ນຄື ວິນລຽມ ແຮນດອບ.

ດອບຄືອແຮນດອບ ເປັນດອບຄືນຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາ ຣົບນັບຖືທີ່ສຸດຈາກບໍ່ຣິເວນກະແສນ້ຳເວີຈິເນັຍ ວິນລຽມ ເປັນ ຊາວ "ທັກກາໂຮ" ທີ່ແທ້ຈິງ ບ້ານເຮືອນຜູ້ໃຫຍ່ໂຕແລະທີ່ດິນ ຫລາຍໆພັນໄຮ່ຊຶ່ງພໍ່ຂອງລາວໄດ້ປະລະໄວ້ໃຫ້ແກ່ລາວ ກໍ່ນີ້ອັນ ແທ້ຈິງວ່າ "ທັກກາໂຮ". ດິນນັ້ນຢູ່ທາງໃກ້ໄປທາງຕາເວັນຕົກ ສຳລັບໄຮ່ບໍ່ຣິເວນກະແສນ້ຳ ແຕ່ການປູກຢາສູບໄດ້ທຳລາຍທີ່ດິນ ຢ່າງວ່ອງໄວແລະເຈົ້າຂອງໄຮ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ນັ້ນຈຶ່ງໜີໄປທາງ ຕາເວັນຕົກ ເພື່ອຫາທີ່ດິນໃໝ່ຊຶ່ງຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ໃຊ້ມາກ່ອນເລີຍ.

ໃນປີ ຄ.ສ. ເມື່ອ ປີເຕີ ເຈັບເຟີສັນ ມີອາຍຸໄດ້ ສິບ ປີ ລາວເອງ ແລະເພື່ອນຂອງລາວ ວິນລຽມ ແຮນດອບ ໄດ້ ທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນໄປຕາມແມ່ນ້ຳ "ເຈມ" ແລະໄປຕາມສາຂາຂອງ ມັນອີກ ຄືແມ່ນ້ຳ ຣິ ວັນນາ ເພື່ອສະແວງຫາໄຮ່ໃໝ.

ບໍ່ຫ່າງໄກຈາກຕົ້ນນ້ຳຣິ ວັນນາປານໃດ ໃນຟູ ພວກຂະ

ເຈົ້ານໍ້ມາພໍ້ຕົ້ນອັນຈົບງາມແຫ່ງນຶ່ງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຜູ້ໃດສ່ວນໄວ້ ມາກ່ອນ ທີ່ນຸ ພວກຂະເຈົ້ານໍ້ໄດ້ເຄື່ອງໝາຍອອມຮອບຕົ້ນ ຫລາຍພັນໄຮ່ໄວ.

ປິຕິ ເຈັບເຝີສັນ ແລະວິນລຽມ ແຮນດອບ ເປັນຜູ້ມາ ຕັ້ງຖິ່ນຖານເປັນຄົນທີສາມ ແລະທີ່ສີ່ໃນດິນແດນແຫ່ງນ້ັ. ແຜນ ການຂອງພວກຂະເຈົ້ານໍ້ຄືປູກເຂົ້າສາລີ ແລະຢ້ານສຸບ ແລະແລວ ລ່ວງລ້ຳໄປຕາມກະແສນ້ຳ ເທ້ິງເຮືອນ້ອຍໄປຫາບ່ອນທີ່ນ້ຳລຶກ ພຽງພໍ ເພ່ືອຫາເຮືອໃຫຽ່ຫາງສມຸດຕໍ່ໄປ.

ຈຸຽກເບ້ືອງຕົ້ນຂອງພວກຂະເຈົ້ານໍ້ຄື ຈັດຕຽມຕົ້ນເພ່ືອ ປູກແລະສ້າງຢ້ານເຮືອນຕໍ່ໄປ. ພໍເຮັດວຽກໄດ້ຄ່ຶງກ້ານ ປິ ຕິ ເຈັບເຝີສັນ ກໍເກີດມີຄວາມຮັກກັບ ເຈນ ແຮນດອບ ລູກ ອ້າຍນ້ອງຂອງວິນລຽມ ອ້ານຸ ໑໙ ປີ ແລະໃນປີ ໑ກ໙໙ ລ້ານ ກໍແຕ່ງດອງກັບນ້ານ ບັດນ້ີ ກໍມີບ້ານ້ອກສ້ຳຮວດຊຸມບົດທ້ີສຶກສາ ດວຍຕົນເອງກໍໄດ້ເປັນເຈ້ົາຂອງໄຮ່ອັນກ້ວາງຂ້ວາງແລວແລະກໍ ໄດ້ແຕ່ງດອງກັບຍິງສາວ ຂອງຄອບຄົວທ້ີດ໙ີ໙ສຸດຄອບຄົວນ້ຶງຂອງ ເວ້ີຈ້ເນ້ີຍ.

ໃນດິນແດນໃໝ່ ຂອງລ້ານ້ນ ປິຕິ ເຈັບເຝີສັນ ກໍໄດ້ ສ້າງເຮືອນໃໝ ້ນ້ໃຫ້ພ້ຍາໃໝ່ຂອງລ້ານ. ເປັນຫ້ຳນ້ຽມ ຢ້ານ້ຶງສ້ຳລ້ບຊ້ານ້ໄຮ່ ທ້ີຈະຕ້ັ້ງຊ້ີ່ໄຮ່ຂອງພວກຂະເຈ້ົາໃຫ້ເປັນ ກ້ຽດແກ່ສະຖ້ານທ້ີ່ແຫ່ງນ້ຶງ ອັນເປັນທ້ີ່ຮັກແກ່ຂະເຈ້ົາໃນປະເທດ ອ້ັງກິດ. ດ້ັ່ງນ້ັ້ນ ປິຕິ ເພ່ືອຈະເຮ້ັດໃຫ້ເມ້ຍຂອງລ້ານ ດ້ີໃຈ ຈ້ຶ່ງໄດ້ໃສ່ຊ້ື່ ເຮືອນໃນ້ທ້ັນມະດ້ານ້ຫລ້ັ່ງນ້ຶງ ຊ້ຶ່ງລ້ານ້ໄດ້ສ້າງຂ້ັ້ນ ເທ້ິງດ້ານຝ້ັ່ງກ້ຳ້ເໜ້ືອຂອງແມ່ນ້ຳ ອ ວ້ັນນ້ານ້ "ແຊດເວ້ນ"

ຕາມຊື່ຕາແສງນຶ່ງໃນກຸ່ງລອນດອນບ່ອນທີ່ ເຈນ ແຣນດອບ ໄດ້ ມີກຳເນີດກິດາ.

ບ່ອນນັ້ນ ແຊຼດວອນ ໃນຂນະທີ່ປ່າກຳລັງຖືກຖາກຖາງຢູ່ ລູກສາວສາມຄົນກໍໄດເກີດ ຄື ເຈນ, ແມຣີ, ແລະ ເອລິຊາ ເບັດ ແລະລູກຊາຍຄົນນຶ່ງຄື ໂທມັດ.

ໄຮສ່ວນຍັງຄົງເປັນຈຸນບົດປ່າຮົກຢູ່ ເປັນເວລາດົນນານ ຊ່ວງໃນລະຫວ່າງນັ້ນ ປີເຕີ ຈະສາມາດຍ່າງອອກມາ ຈາກປະຕູ ຮ້ວຂອງລາວ. ແຕ່ໃນປີ ໑໗໔໔ ທີ່ດິນອອມຮອບແຊຼດວອນ ກໍ ໄດ້ມີຜູ້ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານໃໝ່ອີກຫລາຍຂົ້ນ ຈົນວ່າ ມັນໄດກາຍມາ ເປັນຈຸນບົດແຫ່ງແອມບິມາຣີ. ຈຸນບົດນີ້ຕ້ອງການຣັຖບານແລະ ຣັຖບານຕ້ອງການເຈ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ບັດນີ້ ປີເຕີ ເຈັບເຝ ສັນ ເປັນຜູ້ອາວຸໂສ ທີ່ຕ້ອງຖິ່ນຖານຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ແລະກໍ່ບໍ່ເປັນການ ແປກປລາດແຕ່ຢ່າງໃດ ທີ່ລາວຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນເພື່ອ ຄວາມສັນຕິ. ວິນລຽມ ແຣນດອບ ກໍໄດຮັບກຽດໃຫ້ເປັນເຈ້າ ເມືອງຄົນນຶ່ງ ແລະກໍ່ບໍ່ເຫັນມານປານໃດທີ່ຈຸນບົດ ແອມບິມາຣີ ໄດ້ມີສານຍຸຕິທັມແລະລູກ.

ແຕ່ທຸກໆອານານິຄົມກໍ່ຕ້ອງມີທະຫານ ແລະຂ້າຣາຊການ ດ້ວຍ. ພວກອິນດັຍແດງ ບໍ່ໄດ້ຢຸດຢ່ອນ ທີ່ຈະເປັນພັຍອັນຕະ ຣາຍຢ່າງສົ້ນເຊີງ ແລະຝ່ຽງເສດໃນດິນແດນຣັດໂອຮິໂອ ກໍ່ກຳ ລັງເຂ້ົ້ມງວດໃກ້ຄືກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ປີເຕີ ເຈັບເຝ ສັນ ຈຶ່ງຖືກແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນນາຍທະຫານຊັ້ນພັນໂທ ພາຍໃຕ້ການບັງຄັບບັນຊາ ຂອງນັກສຳຣວດຈຸນບົດ ແອມບິມາລີ ຄື ສາສດາຈານ ໂຈຊົວ ໄຟຣ ແຫ່ງວິທຍາລັຍ ວິນລຽມ ແລະ ແມຣີ ໃນເມືອງວິນລຽມ

ສະເບີກ.

ເມື່ອ "ທອມເຈັບເຟີສັນ ນ້ອຍ" ມີອາຍຸໄດ້ພຽງສອງປີ ເທົ່ານັ້ນ ກໍມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດ ທີ່ ແຕກຕ່າງເກີດຂຶ້ນກັບຄອບຄົວເຈັບເຟີສັນນັ້ນຄື ວິນລຽມ ແຮມ ດອບຕາຍ. ຄຳຂໍຮ້ອງອັນສຸດທ້າຍຂອງລາວຕໍ່ປີຕິ ເພື່ອນທີ່ດີ ທີ່ສຸດຂອງລາວ ກໍຄືວ່າ ລາວຄວນຈະຮັກສາ ເບິ່ງແຍງລູກຂອງ ລາວສາມຄົນຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ມີພໍ່. ລາວໄດ້ສະເໜີແນະວ່າ ເພື່ອປະຕິບັດ ຕາມນີ້ ປີຕິຄວນຈະຍ້າຍໄປສູ່ທົ່ງກວ້າງ ໄຮ່ຂອງວິນລຽມເອງ ແລະນຳເອົາຄອບຄົວຂອງລາວທັງໝົດໄປຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

ຄຳຂໍຮ້ອງອັນສຸດທ້າຍ ຂອງເພື່ອນຜູ້ກຳລັງຈະຕາຍ ທັງ ໝົດນີ້ ປີຕິ ກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມຢ່າງຊື່ສັດ ດັ່ງນັ້ນ ທອມ ເຈັບ ເຟີສັນ ເດັກນ້ອຍ ໂຄຣິ ກໍໄດ້ໃຊ້ຊີວິດໃນໄຮ່ກະແສນ້ຳ.

ແມ່ຂອງລາວ ຊ່າງມີຄວາມສຸກໃຈເຫລືອເກີນ ເມື່ອພວກ ຂະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງ ທົ່ງກວ້າງ ເຮືອນເກົ່າແກ່ຂອງນາງ ທີ່ ຖືນອັນເຕັມໄປດ້ວຍຕົ້ນໄມ້ອັນຈົບງາມ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ເປັນ ເວລາ ຜ ປີ ນາງກໍໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນເຮືອນອັນເກົ່າແກ່ເປັນຕາ ຮັກຫລັງນີ້ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງເຮືອນອັນຈົບງາມ ແລະ ອອມ ຮອບດ້ວຍສວນເໝືອນຢ່າງອັດ ພ້ອມກັບມີພຸ່ມໄມ້ອັນຈົບງາມ ແລະດອກໄມ້ນານາຊະນິດຕັ້ງຮອຍຢ່າງ.

ຈາກເຮືອນຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນຢູ່ເທິງພູອັນເຕັມໄປດ້ວຍໄມ້ແລະ ພວກຂະເຈົ້າກໍເຫັນທັດອັນຈົບງາມຂອງຮ່ອມພູແມ່ນ້ຳເຈມ ແລະ ໄຮ່ທົ່ງໝົດອອມຮອບ. ຢູ່ບໍ່ເຈວນີ້ ເວລາຍາມຮ່ອມອາກາດ ເຢັນທີ່ສຸດ.

ທັກກາໂຣ ກໍເໝືອນກັບເຮືອນ ຂອງຊາວໄຮເວີຈີເນັຍ ທ້ວງຫລາຍ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໃນຮູບຂອງໂຕຫນັງສືໂຕໂອ. ມັນເປັນ ເໝືອນເຮືອນທີ່ແຍກອອກເປັນສອງສ່ວນ ແຕ່ກໍຄ້າຍໆກັບເຮືອນ ທີ່ເສີມຕໍ່ດ້ວຍຫ້ອງຮັບແຂກອັນຍາວ. ມັນເປັນການຈັດຕຽມອັນ ດີເລີດສຳລັບແຂກ ເພາະວ່າພວກຂະເຈົ້າເກືອບຈະມີເຮືອນທ້ວງ ຫມົດເປັນຂອງຂະເຈົ້າ ແລະຊາວໄຮເວີຈີເນັຍທ້ວງຫລາຍກໍມັກມີ ແຂກມາຢ້ຽມຢາມສະເມີ ບາງຄົນ ກໍອາດຈະມາພັກຢູ່ເປັນເວລາ ຫລາຍອາທິດຫລືຫລາຍເດືອນ.

ເວລານັ້ ພວກເດັກນ້ອຍທ້ວງເຈັດຄົນ ຄືມາຈາກຄອບຄົວ ເຈັບເຟີສັນສີ່ຄົນ ແລະມາຈາກຄອບຄົວແຮນດອບສາມຄົນ ທີ່ມາ ຢູ່ທີ່ທັກກາໂຣ ກໍພ້ຽງພໍທີ່ຈະສ້າງໂຮງຮ້ຽນຫລັງນ້ອຍໄດ້ແລ້ວ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ໂຮງຮ້ຽນຈ້ວງສ້າງຂຶ້ນ ສຳລັບຂະເຈົ້າໃນສ່ວນໃກ້ ເຮືອນ. ມັນຍັງຄົງປາກົດຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຫ້ພູກ້ວງຄົນເຫັນຢູ່. ບ່ອນນັ້ ທຸ່ມ ເຈັບເຟີສັນ ອາຢູ່ໄດ້ຫາປີ ກໍໄດ້ຕ້ວ້ຕ້ນຮ້ຽນຮ້ຽນ ແລະ ອ່ານ ຖືເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ ຂອງການຮ້ຽນເດັກນ້ອຍ. ທ່ານ ໄດ້ສ້າງຄວາມກ້າວຫນ້າ ຢ່າງວ່ອງໄວ ໃນສິລປະດ້ານນັ້ ແລະ ການຂຽນຂອງລາວກໍ່ຍັງຄົງງາມແລະອ່ານງ່າຍຢູ່ສະເມີ.

ພາຍຫລັງເລີກໂຮງຮ້ຽນແລ້ວ ແລະໃນຍາມຢຸດພັກ ໄຮ ເປັນເດັ່ນຫລ້ນອ້ງຈິບງາມ ສຳລັບເດັກນ້ອຍ. ບໍ່ພ້ຽງແຕ່ມີຕ້ນ ໄມ້ສຳລັບປ້ີ ແຕ່ມາສຳລັບຂີ່ແລະສະນ້ຳສຳລັບລອຍຫລ້ນເຫ້ົ ນັ້ນ ແຕ່ຍັງມີຖ້ຽວນ້ຳຕ່ຳງ່ອີກ ທີ່ທ່ານຊ່ວຍພ້ໍ່ແມ່ຂອງເດັກ ກັບການເຮັດຟ່ານ ເສ້ືອຜ້ າ ເຄ້ືອງເຮືອນ ສະບູ ແລະສ້ິ່ງອ້ືນໆ ອີກທ້ັ້ງຄວາມຈຳເປັນອ່ືນໆ.

ยังมีตึกใหญ่หลายหลังอีกเหมือนกัน ที่ใช้เป็นบ่อนตากและกับมอมยาสูบ และเป็นหลวงที่สึกห้วหลาย บ่มีเด็กมอยผู้ชายคนใดจะล้มเหลอในการธรม แม่มอาลูกาวจะเบิ่งกิจกันต่างๆเหล่านี้ หลายกวาธรมหนังสือยู่ในหอวธรมกุ็ตาม และหอมกุ็เป็นเด็กมอยใหญ่ ที่ตอวการยากจะธุกรอกับทุกสิ่งทุกย่างอันดูธีกกันย่างใด.

แตมอกจากจะเป็นเด็กมอย ในวัยหนุมนี้แลอลาวจะต้อวธรมธู เถิวอิทิ ที่จะเป็นสุพาบบุรุด ดูถอ่ากะแสมำ้อิทิที่จะนุวเคื่องอันจิบวาม อิทิที่จะตั้มลำไกดิ อิทิที่จะว้าจากับสุพาบสัดติ อิทิที่จะอาวหาทางในสิวัม ดั่วนั้นบอมนี้ลวามธักอันย่ิวใหญ่แห่วชีวิดของลาวห้วสอวย่างจิ่วไดเกิดขั้น คือวามธักพัฒนาและมิกและทุกสิ่วทุกย่างพ้นชีวิด และจะเริ่มใหญ่ขั้น และวามธักชีวิดของลาวพ้นชีวิดยู่ในสะพาบสิ่วแวดล่อมอันจิบวามและสะดวกสะบาย.

เมื่อหอม มิอายุได้ ๗ ปี พ่อของลาวกุ็ได้พิจาธะนาเห็นวา พวกลูกๆของอิ่มลอม แธมูดอบ กุ็ใหญ่พอวพ่อที่จะเบิ่งแยว ธักสาพวกขะเจ้าเองได้แลอ. ปิติ จับเผู้สึมไดปะติบัดตามคำพั้นสัมยาที่ใหไว้ต่อเพื่อมของลาวแลอ และบัดนี้ลาวกุ็ตอมพอม เพื่อจะธรมขั้นสูวต่ำไปได. ดั่วนั้นในปี ๑๗๔๘ ลาวจิ่วไดสิ่วหอมไปยู่กับอิ่มลอม ดูกลาด พธะคูสอมชาวสะกอด ในอิ่มบิดลูยชา ผู้สอมพาสากริก ลาติม และฝรั่วเสด สามพาสาเหล่านี้ใช้ในสมัย

ນັ້ນຖືກັນວ່າ ຊາວອະເມຣິກັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາຈະຕ້ອງຮູ້ດີ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຫອມຮັກການຮຽນຂອງລາວ ແລະ ຮຽນໄດ້ດີກໍຕາມ ແຕ່ລາວກໍນຶກໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ການພັກຜ່ອນຂອງລາວ ທີ່ແຊ່ດວນສະເໝີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຣະດູຮ້ອນ. ລາວໃຫ້ສູ່ງແລະແຂ້ງແຮງເໝືອນກັບພໍ່ຂອງລາວ ແລະເໝືອນກັບລາວ ເອງໂດຍການຊອກຫາຄວາມເພີດເພີນໃນກິລາ ແລະຊີວິດນອກບ້ານ. ພໍ່ຂອງລາວ ໄດ້ເຝິກແອບລາວມາເປັນຢ່າງດີ ເພື່ອພັທນາຄວາມສົນໃຈໃນດ້ານນີ້ ໂດຍໄດ້ໃຫ້ປຶ້ມ ມາ ແລະ ຄຳ ແນະນຳຫລາຍຢ່າງ ໃນການຕິດຕາມຮອຍສັດປ່າ. ຣະດູຮ້ອນ ຂອງຫອມ ໄດ້ກາຍເປັນ ວາລະຢຸດພັກເພື່ອຫ້ອງຫູ່ຮ ອັນມີລະຍະຍາວນານ ດ້ວຍຕີນ ໂດຍຜ່ານປ່າດົງຫລີ ເທິງຫລັງມ້າ ຫລື ລົງເຮືອໄປຕາມລຳແມ່ນ້ຳ.

ແລະຄົນຕັດໄມ້ຢ່າງປົກຕິ ເຈັບເຟີ ສັນ ຈະຕ້ອງຮູ້ວ່ິທີ ຣັກ ໃຫ້ລູກຂອງລາວມີຄວາມສຸກຢ່າງແນ່ນອນ ແລະ ວ່ິທີ ທ ຈະສ ໃຫ ແຊ່ດວນ ເປັນສະຖານທີ່ ອັນ ເປັນ ຕ ສົນໃຈ ທີ່ ສຸດ ໃນ ໂລກ. ລາວ ໄດ້ ສອນ ລູກ ຊາຍ ຂ ງ ລາວ ໃຫ ເ ຳ ໃຈ ແລະ ມ ນ ຊຶ ກັບ ຄວາມ ງ ຳ ຂ ງ ຊຶ ບ ດ ອ ມ ຣ ບ ໂ ລ ວ ຄ ນ ກ ຕ ງ ຣ ຍ ນ ນ ຊ ດ ແ ສ ງ ຣ ງ ຂ ງ ພ ກ ນ ແ ໄ ພ ສ ນ ແ ລ ລ ດ ລ ຍ ນ ວ ເ ສ ດ ແ ລ ຄ ວ ນ ແ ຕ ກ ຕ ງ ຂ ງ ພ ດ ແ ລ ຕ ນ ໄ ທ ລ ຍ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຂາດຄວາມຈະເຣີນພາຍໃນສິ່ງແວດລ ມ ທ ງ ຫ ລ ຍ ກ ຕ ນ ຫ ມ ກ ບ ໍ ໄ ດ ຣ ບ ຄ ວ ນ ທ ກ ທ ຣ ະ ນ ຈ ກ ຄ ວ ນ ຍ ກ ຂ ງ ຊ ວ ດ ທ ຕ ງ ຖ ນ ຖ ນ ອ ນ ແ ທ ຈ ງ ທ ໃ ດ. ຢ ງ ດ ຮ ວ

ກັບອັບຮຸາຮັມ ລ້ວງຄອມ ລາວຮູພຽງແຕ່ຄວາມເພິ່ດເພີນເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າມີຫາດຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນໄຮເພື່ອຮູ້ດວຽກຫົວໝົດ ຄື ການປູກຝັ່ງ ການທຳຄວາມສະອາດ ການລ້ຽງ ການຄ້ວກິນແລະເຮັດສະບູແລະອື່ນໆອີກ. ທອມບໍ່ເຄີຍຕັດໄມ ຮິດນົມ ງົວ ຫລືປ້ອຮະບັດມາເລີຍ.

ເມື່ອປີເຕ ເຈັບເຟີສັນ ຕາຍໃນປີ ໑ກ໗໔ ທອມມີອາຍຸ ໑໔ ປີ ກໍໄດກາຍເປັນຫົວໜ່ວາຄອບຄົວ. ໃນວາລະນັ້ ູເດັກ ນອຍສາມຄົນກໍໄດ້ມາອີກ ຄື ເປັນຍິງສອງຄົນ ແລະເດັກນອຍຜູ ຊາຍນ້ຶ່ງຄົນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ແຮນດອບ ຕາມຊື່ເພື່ອນຂອງປີເຕ. ໃນ ເວລານັ້ ທອມກໍເປັນເຈ້ົ້າຂອງແຊຸດເວ້ນ. ແລະທີ່ດິນຕ້ົ້ງພັນໆ ໄຮ ແລ້ະຫາດໃຊ້ຕ້ົ້ງຫລາຍໆ ໂຫລ ແຕ່ຈົນກວ່າລາວຈະໃຫ້ຽມ ເລັກນ້ອຍ ລາວຈະຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ຄວາມເບ້ົ່ງແຍງຂອງເພື່ອນພ້ໍ່ຂ້ົ່ງ ລາວຜູ້ໜ່ວາ ຈອນຮາວີ.

ຄວາມປາຖນາຂ້ັ້ນ້ຶ່ງຂອງປີເຕ ເຈັບເຟີສັນກໍ່ຄ້ົ່ວ່າ ທອມ ຄວນຈະຮ້ຽນຕ່ໍ ໂດຍສະເພາະໃນພາສາໂບຮານ. ເມ້ຶ່ອທອມ ໄດ້ຮ້ຽນໜ້ົ່ງ້ົ່ອ້ົ່ນຈ້ົ່ບ ດ້ົ່ກຮາດ ສາມາດສອນໃຫ້ແລວ ຈອນ ຮາວີກໍໄດ້ສ້ົ່ງລາວໄປຢູ່ ແລະ ຮ້ຽນກັບພຣະຄຣູສອນອ້ົ່ງ້ົ່ນ ຄື ດ້ົ່ອກເຕ ມາວຣ ຜູ້ມ້ີໂຮງຮ້ຽນນອຍຫລ້ົ່ງນ້ຶ່ງ ໃນຈ້ົ່ມ້ົ່ບ ລ້ົ່ຍຊາ ຫ່ວ່ງຈາກ້ົ່ແຊຸດເວ້ນ ໑໔ ໄມ. ໃນໂຮງຮ້ຽນຫລ້ົ່ງນອຍນ້ັ້ນເອ່ວ ທອມກໍໄດ້ສ້ຶກສາພາສ້ົ່ລາຕ້ົ່ນເປັນເວລ້ົ່ອ້ຶກສອ່ວ້ົ່ປ.

ທອມ ເດັກນອຍນ້ັກຮ້ຽນ ກໍໄດ້ມາຢ່ານ້ານ້ົ່ຕ້ົ່ອ້ຶກ ເມ້ຶ່ອ ພ້ັກຮ້ອນແລະເພ້ຶ່ອປ້ະຕ້ິ້ບ້ັດຕ່ານ້ິດສ້ັຍຂອ່ງພ້ໍ່ລ່ວ້ົ່ທ້ີ່ໄດ້ສ້ົ່ງເສ້ີມ ຄ້ື ການຫ້ຽວໄປຕ່ານປ່ານ້ໍ້ານ້ັ້ນ ປ້ານ້ັ້ນ ຫ້ລ້ືມ້ານ້ັ້ນ ໄປຍ້ົ່ງສອນຫ້ົ່ວໜ້ິດຂອ່ງ

ໄຮ່ ສິ່ງນຶ່ງທີ່ຫອມຫັນກັບມາ ຫາຄວາມເປັນເພື່ອນຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນເວລາທີ່ພໍ່ຂອງລາວຕາຍກໍ່ຄື ເອ້ຍສາວຂອງລາວຄື ເຈ. ເວລາວາງຕອນແລງທີ່ຂະເຈົ້ານັກກໍ່ຄື ການຫລົ້ນດົນຕຣີ ເອ້ຍ ລາວຈະຫລົ້ນປຽນໂນ ແລະລາວເອງຈະຫລົ້ນໄວໂອລິນ. ໃນ ຂນະທີ່ພວກຂະເຈົ້າຫລົ້ນຫັງຄູ່ກໍ່ຈະຮ້ອງເພງ.

ເປັນເວລານັ້ເອງ ທີ່ຫອມໄດ້ພົບແດບນີ ຄາ ເປັນຜູ້ຫ ຍິງ ເດັກນ້ອຍເພື່ອນບ້ານທີ່ມີອາຍຸຮຸ່ນດຽວກັບລາວແລະພອມ ທັງມີຄວາມສົນໃຈຄ້າຍໆກັນອີກ ຜູ້ຊາຍມາເປັນເພື່ອນອັນຍິ່ງ ໃຫຍ່ຂອງລາວ. ປັ້ນທີ່ຕົ້ນຕົ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນຫ້ອງສມຸດແຊ ເວນກໍ່ຄື ການເດີນທາງຮອບໂລກ ຂອງແອນສັນຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງ ສັຍ ມັນເປັນເຮ່ືອງທີ່ເລົ່າໂດຍນາຍເຮືອຊາວອັງກິດຜູ້ນຶ່ງ ຜູ້ຊາ ໄດ້ເດີນທາງທ້ອງທ້ຽວ ຕົ້ນໄປດ້ວຍການພະຈົນພັຍຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນປ້ັດສາດຂອງການເດີນເຮືອ.

ບັ້ດນີ້ຫອມໄດ້ນຸກຄົນບາງຄົນເພື່ອບອກຄວາມຕ້ອງການ ອັນແຮງກ້າຂອງລາວ ເພື່ອການເດີນທາງ ນຸກຄົນບາງຄົນເພື່ອ ຮວມຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເດີນທາງໄປຕ່າງແດນທີ່ຈະບໍ່ເຄີຍປະ ລະອອກຈາກເຂ້ົາຕລອດຊ້ົວ. ຫອມໄດ້ພາແດບນີ ຄາໄປຍ້ັງ ສະຖານທີ່ລັບແຫ່ງນຶ່ງ ສະຖານທີ່ດ້ັງກ້ານ້ັ້ຢູ່ເທ້ິງພູສູງ ເຖ້ິງ ຟ000 ຟຸດ ຊ້ົງຂຸ້ນເໜ້ືອນ້ໍ້າຈາກແຊ ເວນ ໄປເທ້ິງດ້ິນແດນທີ່ປ້ິ ເຕ ເຈ້ັບເຟ້ືສ ໄດ້ປະກາດອ້ານ້ິດເປັນຄ້ັ້ງທ້ໍາອ້ິດ.

ເປັນບ້ານ້ັ້ງບ້ານ້ານ ທ້ີ່ພວກເດັກນ້ອຍຈະປ້ິນໄຕ້ຶ້ນ ນ້ອຍໆນ້ີ ແລະດ້ັ່ງໄຟຢູ່ກ້ອງຕ້ົ້ນໂອກ. ຫລ້ັງຈາກກ້ົນນ້ິກທ້ີ່ພວກ ຂະເຈ້ົ້າຍ້ິງໄດ້ ແລະກ້ົນຂ້ົນເຄ້ັກທ້ີ່ພວກຂະເຈ້ົ້າໄດ້ເຮ້ັດດ້ວຍ ມ້ື

ຂອງຂະເຈົ້າແລ້ວ ພວກຂະເຈົ້າ ກໍຈະນັ່ງຢູ່ກອງຕົ້ນໄມ້ຕໍ່ໜ້າ ກອງໄຟ ບອກຄວາມຫຼັງແລະຄວາມຝັນຂອງພວກຂະເຈົ້າຕໍ່ກັນ ແລະກັນ. ທອມ ໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າ ສິ່ງໃດ ທີ່ລາວຕ້ອງການທີ່ສຸດ ນອກຈາກການທ້ອງທ່ຽວ. ເມື່ອລາວໃຫຍ່ຂຶ້ນລາວໄດ້ວ່າວ່າ ລາວຈະກໍ່ເຮືອນໃຫຍ່ຫລັງນຶ່ງຢູ່ເທິງພູນອຍນັ້ນ. ມັນເປັນພູນອຍໆ ຂຽງພວກຂະເຈົ້າ ຄືຂອງທອມແລະຂຽງແດບນີ. ພວກຂະເຈົ້າ ໄດ້ສັນຍາຕໍ່ກັນ ໃນຄວາມຄຶງຄຽດວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ຕາຍໄປ ກ່ອນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຝັງໂດຍອີກຄົນນຶ່ງຢູ່ກອງຕົ້ນໄມ້ອັນເປັນທີ່ ຮັກຂອງພວກຂະເຈົ້ານັ້ນ.

ພູນອຍເໝືອນຢ່າງນັ້ນ ພາສາອິຕາລີວ່າ "ມອນຕິເຊນໂລ" ແລະນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຊື່ເຮືອນຂອງທອມ ເຈັບເຟີສັນ.

ບົດທີ ๒

ສມັຍເປັນນັກຮຽນ

ເມື່ອທອມ ມີອາຍຸໄດ້ ๑๗ ປີ ລາວໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກ
ຈອມຣາວີ ເພື່ອເຂົ້າຮຽນວິທຍາລັຍວິນຸລຮມແລະໝຣີໃນເມືອງ
ວິນລຮມສະບຶກ ຣັດວິຈິເມັຍ ເດັກນອຍວິຈິເມັຍສວນຫລາຍ
ຈະຖືກສົ່ງໄປຮຽນ ທີ່ປະເທດອັງກິດ ເພື່ອສຳເຣັດ ການສຶກສາ
ຂອງພວກຂະເຈົ້າທັນ.

ມັນກິນເວລາຫລາຍມື້ ທີ່ຈະເດີນທາງ ຂ້າມທາງ ๑๑๔
ລະຫວ່າງແຊຸດເວນ ແລະວິນລຮມສະບຶກ ຊຶ່ງປັດຈຸບັນນີ້ ກໍໃຊ
ເວລາ ພຽງສອງຊົ່ວໂມງເທົ່ານັ້ນ ຖ້າເດີນທາງດວຍຣົດຍົນ.
ລາວຕອງລອຍນ້ຳຂ້າມໝນ້ຳບາງແຫ່ງ ເພາະບໍ່ມີຂົວ ແລະບໍ່ມີ
ຖນົນຫົນທາງທີ່ດີ.

ເມືອງວິນລຮມສະບຶກ ໝີ່ເຮືອນຣັດດ້ວຍໄມ້ຈຳນວນ
ຫລາຍ ເປັນຮູບນຸ່ມຈົນອັນກວ້າງໃຫຍ ທີ່ທອມໄດ້ເຄີຍເຫັນມາ.
ມີຖນົນໃຫຍກວ້າງຍາວ ປະມານສ້ວນສີ່ໄມ ໄດ້ຜ່ານໃຈກາງ

ເມືອງ ດ້ານສຸດຂອງເມືອງກໍມີວິທຍາລັຍແລະຕຶກອື່ນອີກຂອງສະ
ມາຊິກສະພາເບີ່ກເກດ ຊຶ່ງເປັນສະພາຜູ້ແທນຂອງເວີຈີເນັຍ. ຢູ່
ເຄິ່ງກາງລະຫວ່າງຕຶກທັ້ງສອງນັ້ນກໍມີຈະຕຸຣັດຊຶ່ງມີໂບດແລະຕຶກ
ຣັຖບານຕັ້ງຢູ່ແລະຖນົນກໍມີຂີ້ຝຸ່ນຫລາຍ ໃນເວລາກາງເວັນແລະ
ມືດໃນເວລາກາງຄືນ.

ການເສັ້ງເຂົ້າຮຽນຊຶ່ງຫອມຈຳຕ້ອງເຮັດນັ້ນ ເປັນການ
ພິສູດຄວາມກ້າຫນ້າ ໃນການສຶກສາຂອງລາວຜ່ຽງໃດ ທີ່ລາວ
ຈະຖືກຍອມຮັບ ໃຫ້ຮຽນຢູ່ ໃນປີທີ່ສາມ ຂອງຫລັກສູດສີ່ປີທັນທີ.
ລາວໄດ້ເຫັນວ່າລູກສິດສ່ວນຫລາຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມາຮຽນໃນວິທຍາ
ລັຍເລີຍ. ພວກຂະເຈົ້າ ສົນໃຈຫລາຍນຳມາ, ນຳການຕົ້ນ
ລຳ ແລະການຕໍ່ສູ້ກັບດັກນອຍໃນເມືອງ. ເຫດການເຫລົ່ານ
ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ໂດຍສະເພາະ ໝົ່ນວັນອາທິດ ເມື່ອພວກອາ
ຈານຫນີໄປໂບດ.

ນັກສຶກສາບາງຄົນ ຍັງໄດ້ເອົາຫາດຊາວນິໂກຣູ ໄວ້ເປັນ
ຄົນໃຊ້ ເພື່ອທຳຄວາມສະອາດເສື້ອຜ້າ ແລະ ຮັກສາຫ້ອງຂອງ
ພວກຂະເຈົ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະບຽບ. ທອມໄດ ຕັດສິນໃຈທັນທີວ່າ
ລາວຈະບໍ່ເອົາຄົນໃຊ້ ລາວບໍ່ມັກຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງມາຫອມລອມ ເພື່ອ
ຊອຍເຫລືອລາວ ແຕ່ງໂຕແລະຮັກສາຫ້ອງຂອງລາວໃຫ້ສະອາດ.

ຍັງມີຫລາຍທາງອື່ນອີກທີ່ທອມແຕກຕ່າງຈາກພວກນັກສຶກ
ສາຄົນອື່ນໆ. ມີສິ່ງນຶ່ງທີ່ລາວສົນໃຈຮັກໄຄ່ໃນການສຶກສາຂອງ
ລາວ. ສຳລັບລາວ ວິທຍາລັຍ ເປັນສິ່ງຜະຈົນພັຍ ໃນຈິດໃຈ
ຂອງລາວ ແທນທີ່ຈະເປັນຮ່າງກາຍ ມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ. ຢ່າງ
ໃດກໍຕາມ ສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຮຽນ ກໍເໝືອນກັບການພົບພໍ້ ກັບໂລກ

ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໝາກ່ອນ ຊຶ່ງລາວຂັງຢູ່ແຕ່ໃນໃຈຂອງລາວ ລາວໄດ້ພິບພໍ້ ຄວາມຄຶດໃໝ່ໆ ແນວຄິດອັນກວ້າງຂວາງ ແລະ ການສະແຫວງຫາຄຳຕອບກ່ຽວກັບບັນຫາຂອງວິທຍາສາດທີ່ຈະເປັນ ສິ່ງຕົ້ນຕັ້ນ ຫລາຍໄປກວ່າການລ້າສັດປ່າໃນຄັ້ງຫລ້ານ້ັ້ນ.

ທອມ ມີອາຈານຢູ່ສອງຄົນ ຄົນນຶ່ງສອນປັຊຍາທາງສິລ ທັມແກ່ລາວ ຊຶ່ງໂຮມຫັ້ງການຂຽນແລະການເວົ້າຕ່ໍສາທາຣະນະ ຊົນ, ຕັ້ກວິທຍາວ່າດ້ວຍຫລັກຂອງການຄິດທ່ີຖືກຕ້ອງ ແລະຈະຣິ ຍະທັມວ່າດ້ວຍຫລັກຂອງສິລູທັມ ແລະຄວາມປະພຶດ ອາຈານອີກ ຄົນນຶ່ງຄື ດຣ. ສມອນ ໄດ້ສອນປັຊຍາທັມມະຊາດໃຫ້ແກ່ລາວ ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍໃນທາງຄນິຕສາດແລະວິທຍາສາດ.

ບໍ່ຄົນນານປານໃດ ກ່ອນທ່ີ ດຣ. ສມອນຈະໄດ້ສັ່ງເກດ ເຫັນວ່າ ຕາສີນ້ຳຕານອັນສົດໃສຫ້ັງຄູ່ໄດ້ຈ້ອງມອງລາວຢູ່ຕລອດ ເວລາທ່ີລາວສອນ ແລະຫູທ້ັງສອງເບ້ືອງກໍໄດ້ຟ້ັງທຸກໆຖ້ອຍຄຳທ່ີລາວ ເວ້ົ້າຕາທູ່ເຫລ່ົ້ານ້ັ້ນເປັນຂອງເຈ້ົ້າຫນຸ່ມນ້ອຍຜິວສີແດງຜູ້ຊຶ່ງເວລາ ນ້ັ້ໄດ້ຖາມຄຳຖາມກ່ຽວກັບການຄ້ົນຄວ້ากับลาว. ดร.สมอน ກໍໄດ້ພາລາວຍ້າງສິນທະນາ. ບໍ່ຊ້ົາທອມກໍໄດ້ເປັນເພ່ືອນຍ້າງ ຄຽງຂ້ົາງປະຈຳວັນ ແລະໂລກໃໝ ຂອງຄວາມຄິດ ແລະການ ຄ້ົນຫາກໍໄດ້ໄຂອອກແກ້ດັກນ້ອຍຊ້ົາວໄຮ.

ເພ່ືອຊ້ົາວໄຮ ພ້ຽນນ້ອນ ພ່ໍຂອງທອມ ກໍໄດ້ມ້ີຫ້ອງອ່ານ ໜ້ັງສ່ືດີ ໆ. ຈ້ົາກຫ້ອງສມຸດນ້ັ້ນທອມ ກໍໄດ້ຮ້ຽນຮູ້ຫລາຍສ່ິງ ສອນຫລາຍແນ່ນໃນດ້ານປ້ັດສາດອ້ັງກິດ, ລ້ັນພ້ີໄບເບ້ິນ. ວ້ັນ ນະຄະດ້ີອ້ັງກິດ ແລະການທ້ອງທ່ຽວ. ແຕ່ກ່ໍ້ບໍ່ມ້ີຫ້ັນກ່ຽວກັບວ້ິທ ຍາສາດເລ້ີຍ. ທ້ານສາສຕຣາຈານສ້ມອນ ກໍ່ເປັນເພ່ືອນວ້ິຣາ

ສມັດ ດາວິນ, ພໍ່ເຖົ້າຂອງ ຊານ ດາວິນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະຂອງ ເຈມ ວັດ ຜູ້ທີ່ປະດິດເຄື່ອງຈັກກົນອາຍນ້ຳ. ຈາກການສົມທະ ນາຂອງສາສຕຣາຈານສມອນ ທອມ ກໍໄດ້ຄວາມຄິດເຫັນເບື້ອງ ຕົ້ນກ່ຽວກັບການເຣັດວຽກທາງວິທຍາສາດ.

ຍັງມີສິ່ງອື່ນໆອີກ ຊຶ່ງເຈັບເຟີສົນ ເປັນຫນັ້ນຄຸນຕໍ່ທານ ດຣ. ສມອນ ສິ່ງນຶ່ງກໍຄື ການແນະນຳຂອງທານ ຕໍ ຟຣານຊິດ ໂຟກີເຢ, ທານຣອຍໂຫ ຜູ້ວາການຣັດເວີຈເນັຍ ຜູ້ທີ່ອາສັຍຢູ ໃນເຮືອນອັນຈົບງາມ ບໍ່ໄກຈາກວິທຍາລັຍປານໃດ. ໂຟກີເຢ ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ຽວຊານ ແລະມີຄວາມສຳເຣັດ ໃນວຽກ ການຫລາຍດ້ານ. ທານເປັນນັກວິທຍາສາດແລະກໍເປັນເພື່ອນ ຂອງແອນສົນ ຜູ້ປະພັນເຣື່ອງການທ່ຽວຮອບໂລກ. ທານ ເປັນບຸກຄົນທີ່ເຣັດໄດ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຫນຸ່ມທອມ ຍົກຍ່ອງ ແລະ ຕ້ອງການຢາກຈະເປັນຄືກັນກັບທານ.

ເມື່ອ ໂຟກີເຢ ໄດ້ຮູ້ຈັກທອມ ແລະໄດ້ຍິນວ່າລາວຫລົ້ມ ປ່ຽນໂນເປັນ ໂຟກີເຢກໍດີໃຈທີ່ຈະໄດ້ທອມເປັນເພື່ອນແລະທອມ ກໍກາຍເປັນແຂກມາຢ່ຽມຢາມເຮືອນຂອງທານເລື້ອຍໆ. ສ່ວນ ການສຶກສາຂອງທອມທີ່ສາສຕຣາຈານສມອນ ຫລື ໂຮງຮຽນໃດ ໂຮງຮຽນນຶ່ງບໍ່ສາມາດຈະໃຫ້ທອມໄດ້ນັ້ນ ກໍນັບວ່າທອມເປັນຫນ້ ຫນຸນຄຸນ ຕໍ່ທານຜູ້ວາຣາຊການ ໂຟກີເຢ. ທານໂຟກີເຢໄດ້ໃຫ້ ລາວຝຶກຝົນພາສາອັງກິດ ແລະພາສາຝຣັ່ງ ຈາກຫ້ອງສມຸດຂອງ ທານ ແລະກະທຳໂຕ ໃຫ້ເປັນຄົນແບບຢ່າງ ຂອງໂລກ ຕໍ່ທອມ ເໝືອນກັນ. ເດັກນ້ອຍທີ່ສລາດ ຈະສາມາດ ຮຽນໄດ້ຫລາຍ ຢ່າງໂດຍການເຝົ້າເບິ່ງ ແລະເວລານັ້ນມີນ້ອຍຄົນທີ່ຈະເຫັນຄຸນ

ຄ່າເຝົ້າເບິ່ງເໝືອນກັນກັບຜູ້ວ່າຮາຊການ. ໃນໂຕຂອງທ່ານ ທ່ານຈະສາມາດສັງເກດເບິ່ງ ຄຸນສົມບັດທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າຈະໃຫຍ່ ຫລືນ້ອຍ ທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງສຸພາບບຸຣຸດວ່າໄດ້ເຝິກມາໃນ ສັນຍັນັ້ນ. ຊົ່ວໄດທ່ານຜູ້ສັງເກດປະຕິບັດກັນຢ່າງເຄັ່ງຄຽດໃນສັນ ສັຕວັດທີ ໑໘ ແລະໃຫ້ທ່ານແຕ້ມຮູບທີ່ປະຊາຊົນມານັ່ງສົນທະນາ ກັນຖືເປັນສນາມຣົບທ່ານປັນຍາ ແລະເປັນສະຖານທີ່ສະແດງກິຣິ ຍາມາຣະຍາດອອກ.

ທ່ານ ສາສຕຣາຈານ ສມອນ ກໍເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ແນະນຳ ທ່ານແກ້ເພື່ອນຄົນອື່ນ ຂອງວິທຍາລັຍຂອງທ່ານ. ຄືທ່ານຈອດ ວິດ ນັກກິດໝາຍໜຸ່ມອາຍຸ ໓໐ ປີ ແມ່ນວ່າທ່ານຈະຮຽນດ້ວຍ ຕົນເອງ ບາງທີທ່ານຈະຮູ້ພາສາລາຕິນ ແລະກຣິກຫລາຍກວ່າ ຄົນອື່ນໆໃນວິທີ້ຈເນັ້ຣ ບຸກຄົນທັງສີ່ເຫລົ່ານັ້ຄືໂຟກິເຢ, ສມອນ, ວິດແລະເຈັບເຟີສັນ ເປັນສະມາຊິກສະໂມສອນນອຍໆຊຸມນຸ່ມທີ່ ພົບພ້ັນ ອາທິດນຶ່ງຕ້ັ ເພື່ອຣັບປະທານອາຫານແລງທີ່ເຮ້ອນ ຂອງຜູ້ວ່າການຣັດ. ແມ່ນອນຈະຕ້ອງມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງບໍ່ປົກ ກະຕິ ກຽ້ັບເດັກນ້ອຍ ໜຸ້ອາຍຸພຽງ ໑໗ ປີ ເທ່ານ້ັ ທ່ ຈະເຣັດໃຫ້ທ່ານທັງສາມທ່ີ່ໄດ້ຣັບການສຶກສາ ມີອາຍຸແກ່ກວ່າຣັບ ເອົາລາວເປັນສະມາຊິກສມ້ັພາບເທ່ົ່າກັນ.

ມ້ັນຊ່ວງເປັນການໂຕຖຽງກັນ ອັນໃດແບບນ້ັ ທ່ີ່ພວກ ຂະເຈ້ົ້າໄດ້ມ້ັ້ຂ້ົ້ນພາຍຫລັງທ່ີ່ອາຫານແລະເຫລ້ົ້າໄວ ໄດ້ຣິການ ເປັນທ່ີ່ຣຽບຮ້ອຍແລວ. ທ່ານ ໂຟກິເຢ ໄດ້ວ່າຢ່າງນ້ັ້ມ່ນວ່ ເໝືອນກັບທ່ານຂຽນ ທ່ານວ່ົ້າເຖ່ົ້ງເມ່ືອງລອນດອນ, ເມ່ືອງ ອາຣິດ, ໂຮງລະຄອນ, ຕ່ົ້ກອັນຈ່ົ້ບງ່ານ, ການທ່ົ້າສ ແລະຄົນ

ຕຣິ, ທ່ານເລົ່າເຣື່ອງວ່າ ທ່ານໄດ້ຍິນຈາກການຜະຈົນພັຍຂອງ ແອນສັນ ກ່ຽວກັບດິນແດນ ແລະທະເລ ບຸກຄົນອັນປລາດ, ວັທ ນະທັມແລະສະຖານທີ່ອັນແຕກຕ່າງ ແລະບຸກຄົນອື່ນໆຄືກັນທີ່ວ່າ ເຖິງການຮຽນພາສາກຣັກແລະລາຕິນ, ການຄົ້ນພໍ້ທາງວິທຍາ ສາດຄັ້ງສຸດທາຍ, ການເມືອງ, ແລະ ການຂຽນໜັງສື. ເດັກນ້ອຍທີ່ມາຈາກແຊຸດເວັນ ບັດນີ້ກໍໄດ້ຂ້າສູ່ໂລກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຕາມຄວາມຝັນຂອງລາວແລວ.

ແມ່ນອນ ກໍມີເພື່ອນຝູງຫລາຍຄົນ ທີ່ມາຍຸ່ງນຣາວຄາວ ດຽ່ວກັນໃນວິທຍາລັຍ. ຜູ້ສຳຄັນໃນຈຳພວກນີ້ກໍຄື ຈອນ ເຜດ ຜູ້ທີ່ເໜືອນກັບເຈັບເຟີສັນ ພາຍຫລັງຕ່ມາ ກໍໄດ້ເປັນຜູ້ວາຣຸ ການຣັດເວີຈີເນັຍຄົນທຳອິດ. ຜູ້ວາຣຸການຣັດອີກສອງຄົນຕໍ່ ມາກໍໄດ້ເປັນເພື່ອນທີ່ໃກ້ຊິດ ແລະທອມໄດ້ບອກຈອນວ່າ ລາວມີ ຄວາມທຸກພ້ຽງໃດ ອັນເນື່ອງມາຈາກ ຣິເບັກກາ ເບີເວນ ຍິງ ສາວ ເມືອງ ວິນລ້ຽມສະເບີກ ຜູ້ທີ່ລາວຕົກຢູ່ໃນຄວາມຮັກ ກັບ ນາງ ແຕ່ນາງກໍບໍ່ໄດ້ຮັກລາວ.

ບາງທີ ອາດຈະເນື່ອງມາຈາກ ຣິເບັກກາເອງ ທີ່ທອມ ໄດ້ເປັນໝັ້ນໃນປີທຳອິດຂອງວິທຍາລັຍ. ແມ່ນອນລາວມີຄວາມ ສົນໃຈໃນຮູບຮ່າງຂອງລາວ ແລະໃຊ້ຈ່າຍເງິນຫລາຍ ກ່ຽວກັບ ເສື້ອຜ້າອັນຈົບງາມທັງມາໂຮມທັງປ້ັນແລະດົນຕຣີ.

ເມືອງວິນລ້ຽມສະເບີກ ໜ້າແໜ້ນໄປດ້ວຍຜູ້ຄົນ ແລະ ມ່ວນຊື່ນສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ. ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນເວລາທີ່ສະພາຜູ້ແທນ ໄດ້ມາພົບພ້ັນເພື່ອສ້າງກົດໝາຍສຳລັບອານານິຄົມແລະເມືອງ ເຣືອງທີ່ຈະຕ້ອງເວົ້າກັນໃນສານ. ພວກເມັຍ ແລະ ລູກສາວ

ຂອງຜູ້ຮ້າງກົດໝາຍ ແລະນັກກົດໝາຍກໍຕິດຕາມພວກຂະເຈົ້າ ມານຳຍ້ອນຂະຄອນຫລວງແລະເກືອບຈະທຸກໆຄົນໜ້ານ ຕົ້ນລຳ ແລະງານກິນລ້ຽງໃນຍາມໜາວນັ້ນເໝືອນກັນ ທີ່ພວກສະແດງ ລະຄອນ ໄດ້ມາຍ້ອງເມືອງວິນລ້ມສະເບີກ ຈາກປະເທດອັງກິດ ຄືນຸ້ນາງເອກ ແລະພຣະເອກອັນແທ້ຈິງ ເປັນຜູ້ສະແດງລະຄອນ ແຕ່ງໂດຍ ເຊັກສະເປ້ຍ ມຸ້າໂຣ, ຟ້ມດ້ວ, ແອດດິສັນແລະສະ ຕີລ. ລະຫວ່າງບຸກຄົນທີ່ວ່າຈ້ຽງໜ້ານ ທີ່ສູ້ທີ່ປາກົດເຫັນໃນການ ຕົ້ນລຳ ແລະໂຮງລະຄອນນັ້ນ, ຫ້ອມໄດ້ສ້ວງເກດເຫັນທ່ານພັນ ເອກ ຈອດ ວ໋ອ້ງຕັນ ໜ້ານຮູ້ບຮ້າງ ແລະທ່ານທ້ວງສ້ວາ ມ້ສ້ຽງ ໂດ້ງດ້ັງເມ້ືອອາຍຸ ๔๗ ປ ໃນຖ່ານະເປັນຜູ້ຊ່ານະສ້ວງຄ່ານຝ້ຽ ເສດແລະອ້ນດ້ຽ.

ບ່າງຄ້ັ້ງຫ້ອມກ້ໄດ້ໃຊ້ເວລາພ້ັກຜ່ອນຢູ້່ທ້ີ່ໄຮ່ຂອງພ້ັນເອກ ນ່າທ້ັນ ແດນ ບ້ຣ້ດ ຜ້ເປ້ັນເພ້ືອນເກ້ົ່າຂອງພ້ໍ່ຂອງລ່າວ. ລະ ຫວ່າງໜຸ້່ມ້ນໜຸ້່ມນ້ອຍ ທ້ີ່ເຮ້ືອນລ້ອບຄ້ົວແດນບ້ຣ້ດ ຫ້ອມໄດ້ສ້ວ ເກດເຫັນອ່າໜຸ້່ມນ້ອຍຄ້ົນນ້ຶ່ງດ້ເໝ້ືອນຈະເປັນຄ້ົນກ່ວ່າງຂ່ວ່າງ ຫລ້ວຍໝ້ນ້ອ່າກ່ານເວ້ົ່າຈ່າແບບບ່ານ້ອກແລະເຄ້ືອງນຸ້່ງຂ່າດຸ້ ຈະເຮ້ັດໃຫ້ເຂ້ົ່າແຕກຕ່ວ່າງຈ່າກຸ້່ມຂ້ກຄ້ົນອ້ື່ນກ່ໍຕ່ານ. ລ່າວເລ້ົ່າ ເຮ້ືອງ່ວ່າໜຸ້່ມ້ນ້ອ້ມຸ້ເຂ້ົ່າໄດ້ພ້ໍ້ກ້ບສ້ຽງຮ້ອງສະແດງຄ່ານ້ຶ່ມ ເຊ້ີຍແລະຫ້ວ້ຂ້ວ້ນ ແລະຫ້ອມກ່ໍຸ້້ອ້ບເຂ້ົ່າໃນ້ທ້ນ້ໃ. ບຸກຄ້ົນ້ຜ້ນ້ກ່ໍ້ຄ້ິ ແ້ຜ້ດ້ທ້ິ້ກ ເ້ຣ້ນ້ຣ ຄ້ຶ້ນ້ບ່ານ້ໃ້ກ້ເ້ຮ້ືອ້ນ ຄ້ຽ ຂ້ອ້ງ້ພ້ັນ້ເ້ອ້ກ ແ້ດ້ນ້ບ້ຣ້ດ ນ້ັ້ນ້ເ້ອ້ງ. ຄ້ວ້ຍ້ເ້ງ້ິນ້ຈ່ໍ້ານ້ວ້ນ ນ້ອ້ຍ້ໆ ທ້ີ່ພ້ໍ່ຂ້ອ້ງ້ເ້ຂ້ົ່າ້ໄ້ດ້ປ້ະ້ໄ້ວ້ໃ້ຫ້ເ້ຂ້ົ່າ້ໄ້ດ້ຊ້ສ່ານ້ເ້ກ້ັບ້ເ້ຄ້ືອ້ງ້ບ່ານ ນ້ອ້ກ້ໄ້ວ້ບ້ອ້ນ້ນ້ຶ່ງ ແ້ຕ່ກ່ໍ້ໄ້ດ້ລ້ມ້ແ້ຫ້ລ້ວ້ໄ້ປ. ສ້ອ້ງ້ອ່າ້ທ້ິ ທ້ີ່ຫ້ອ

ພັກຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ບຸກຄົນທັ້ງສອງກໍ່ໄດ້ກາຍເປັນເພື່ອນທີ່ດີ ເຮັນຣິ ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະຕັ້ງຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ ໃນເມືອງ ວິນລຽມສະເບີກ ບາງທີ ກໍ່ຢາກຈະເປັນນັກກົດໝາຍ ແລະສັນຍາ ທີ່ຈະໄປຢຽມ ຫອມເມື່ອລາວມາທີ່ນັ້ນ.

ວິທຍາລັຍປີທີ່ສອງ ກໍ່ໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປ ເໝືອນກັບປີທັ້ງ ບາງທີຫອມກໍ່ໄດ້ສຶກສາໜັກຂຶ້ນອີກ. ຢູ່ງລາວຮູ້ເທົ່າໃດ ຢິ່ງຕອງ ການຢາກຮູ້ຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ລາວເຣີ່ມຮູ້ສຶກເສັຍໃຈວ່າ ໃນວັນ ນຶ່ງມີພຽງ ๔๔ ຊົ່ວໂມງເທົ່ານັ້ນ. ດຣ.ສມອລສິບຕໍ່ທີ່ຈະສິ່ງ ເສີມຄວາມຕອງການທີ່ຢາກຈະຮູ້ໃນໂຕລາວແລະໄດ້ແນະນຳໃຫ ຮູ້ຈັກແຫລ່ງການສຶກສາໃຫຍ່ໆ. ທາຍສຸດ ເມື່ອເວລາມາ ຮອດລາວກໍ່ມຸ້ງທີ່ຈະຮຽນຕໍ່ທີ່ວິທຍາລັຍນິວຮ໌ເວັ.

ຫອມ ໄດ້ຮັບປຣິນຍາຂອງລາວ ຈາກວິທຍາລັຍວິນລຽມ ແລະແມຣິໃນວັນທີ ๔๔ ເດືອນເມສາ ປີ ๑๗๙๘ ເມື່ອລາວມີ ອາຍຸໄດ້ພຽງ ๑๗ ປີ. ພາສາລາຕິນ ແລະກຣັກຂອງລາວດີ ເລີດ ແລະລາວກໍ່ສາມາດອ່ານບົດປະພັນ ທີ່ຍາກສຸດ ໃນພາສາ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ດີ. ແມ່ນວ່າ ລາວປາກພາສາຝຣັ່ງເສດບໍ່ໄດ້ດີ ກໍ ຕາມ ແຕ່ລາວກໍ່ສາມາດອ່ານໄດ້ຫລາຍ. ລາວໄດ້ສັນຍາກັບ ຕົນເອງ ເພື່ອຈະຮຽນພາສາສະເປນ, ອິຕາລີ, ເຢຣະມັນ ແລະ ອະເມຣິກັນອິນເດັຍເໝືອນກັນ. ລາວສູງ ๖ ຟຸດແລວ ເວລານັ້ນ ແລະຈະໃຫຍ່ສູງຂຶ້ນໄປອີກສອງນິ້ວ. ລາວມີຮູບຮ່າງ ອັນສວຍງາມ ແຕ່ຜິວເນື້ອຂອງລາວ ຂາວບາງຫົວແດງ ແລະ ລາວໄດ້ຮັບທຸກຈາກພັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ເມື່ອລາວອອກໄປຢູ່ທີ່ ກາງແຈ້ງເປັນເວລານານ. ດັ່ງຂອງລາວໃຫຍ່ເກີນໄປ ແລະ

ຕອນປາຍສຸດໂຄງ ແລະໜ້າຂອງລາວເປັນສີຫລ່ອມເກີນໄປທີ່ຈະງາມ, ແຕ່ທຸກໆຄົນທີ່ພົບລາວເປັນຄັ້ງທຳອິດຈະຕິດໃຈ ບາງທີກໍຈາກສາຍຕາຂອງລາວຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າລາວຈະຮັດວຽກການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ.

ພາຍຫລັງທີ່ລາວກັບມາຍັງ ແຊດວອນແລ້ວ ຫອມ ກໍໄດ້ພົບປະແຜນການອັນນຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະຕອງຮັດໃຫ້ເຂົ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາດີທີ່ສຸດໃນທະວີບອະເມຣິກາ ໝ່ນວ່າລາວຈະບໍ່ຮູ້ແຜນການນັ້ນກໍຕາມ. ເມື່ອໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເປັນ ນັກກົດໝາຍແລ້ວ ລາວກໍເລີ່ມຕົ້ນ ຕຽມຕົວລາວເອງ ວຽກທີ່ຕົ້ນເລືອກນັ້ນ. ບໍ່ມີໂຮງຮຽນກົດໝາຍແຫ່ງໃດເລີຍ ໃນສະໄໝນັ້ນ ທາງທີ່ຈະສາມາດສຶກສາ ເພື່ອສອບໄລ່ ເຂົ້າຮຽນກົດໝາຍນັ້ນ ຈະຕອງນຳໂດຍຄະນະກັມມະການບໍລິຫານນັກກົດໝາຍເວີຈິເນັຍ ພິເສດຄື ຈະຕອງເຮັດວຽກ ແລະອ່ານພາຍໃຕ້ການຄຳແນະນຳ ຂອງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນນັກກົດໝາຍມາແລ້ວ. ໃນເດືອນກັນຍາຂອງປີນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ຫອມໄດ້ຮັບປະລິນຍາແລະທ່ານຈອດວິດ ຜູ້ເປັນເພື່ອນຂອງລາວ ໄດ້ສະເໜີຕຳແໜ່ງຢູ່ສຳນັກງານທະນາຍຄວາມໃນເມືອງວິນລຽມສະເບີກໃຫ້ລາວ.

ສຳລັບນັກສຶກສາທີ່ສະຫລາດສະຫຼວ ເໝືອນກັບເຈັບເຟີສັນ ບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແຕ່ປະການໃດທີ່ຈະຜ່ານການສອບເສັງເປັນນັກກົດໝາຍ ພາຍໃນນຶ່ງ ຫລືສອງປີ. ແຕ່ພູທິກ ເຣັນຄີ ໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງນັ້ນໃນຫົກເດືອນ. ແຕ່ແລ້ວ ເຣັນຄີ ກໍບໍ່ໄດ້ມີຄວາມທະເຍີທະຍານຢາກເໝືອນກັບໜຸ່ມເຈັບເຟີສັນ ຫລືມີຄວາມຄິດອັນກວ້າງຂວ້າງຂອງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາແລະ

ເປັນນັກກົດໝາຍທີ່ເຝິກຫັດມາດີ.

ໂຕຢ່າງ ທອມບໍ່ພໍໃຈນຳການຮູ້ກົດໝາຍລ້ວງ. ລາວ ຕ້ອງການທີ່ຈະຮູ້ປັດຂອງມັນວ່າ ມັນມາຈາກ ໂຮມັນ ຫລືຝຣັ່ງ ເສດ ຫລືແອງໂກມຊຸກຊອນເບ້ອງຕົ້ນ, ວ່າຍັງເປັນກົດໝາຍ ທີ່ດີ ຫລືຄວນທີ່ຈະປ່ຽນແປງ, ຍັງຂ້ອຍປະຊາຊົນ ຫລືທຳລາຍ ພວກຂະເຈົ້າ.

ເພື່ອຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ ແລະການເຝິກແບບນີ້ ທອມໄດ້ຕັດ ສິນໃຈ ບໍ່ຄວນຈະສຸມັກເອົາໃບອະນຸຍາດເປັນນັກກົດໝາຍຢ່າງ ນ້ອຍຫາປີ. ແຕ່ກ່ອນ ທອມໄດ້ຄິດແຜ່ລວວ່າ ຈະສມັກ, ເພື່ອນ ເກົ່າແກ່ຂອງລາວຄື ແຄບນິຄາ ໄດ້ເປັນນັກກົດໝາຍໄປແລ້ວ ແຕ່ທອມກໍຍັງນັ່ງຢູ່ກັບປຶ້ມສຶກສາແລະຮຽນຢູ່.

ນອກນ ສິ່ງທີ່ ທອມກຳລັງສຶກສາຢູ່ ເປັນການສຶກສາ ແບບມະຫາວິທຍາລັຍ. ແຕ່ວ່າເປັນມະຫາວິທຍາລັຍແຫ່ງໜຶ່ງ ທີ່ທອມສຶກສາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກສາສຕຣາຈານເປັນບຸກຄົນສຳຄັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນປຶ້ມຈາກສມັຍກເຣັກແລະໂຮມັນໂບຮານມາຮອດສມັຍ ປັດຈຸບັນ.

ຄັ້ງນຶ່ງ ເພື່ອນຄົນນຶ່ງ ຖາມເຈັບເຟີສັນສຳລັບລາຍການ ສຶກສາປະຈຳວັນສຳລັບເປັນນັກສຶກສາກົດໝາຍ. ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ອະທິບາຍລາຍການທີ່ລາວໄດ້ພັທນາໂຕລາວເອງແກ່ເຂົາວ່າ:

ຕ້ວງແຕ່ແປດໂມງເຊົ້າໄປລາວຮຽນ, ສຶກສາວິທຍາສາດ ຮ່າງກາຍ.

ຈາກແປດໂມງໄປຫາ ໑໔ ໂມງ ອ່ານກົດໝາຍ.

໑໔ ໂມງໄປຫາບ່າຍ ໑ ໂມງ ອ່ານການເມືອງ ໃນ

ตอมบ่ายอ่ามปอัดสาถะ:

โบธาม...?

สมัย

พาสาอังกิด

อะฺเมธิกัม

จากตอมฺถำไปหาเวลามอม

อ่ามวัมมะฺถะถิ, กามกอบ, โดยสะเพาะแม่ม เอ๊สะเบีย ไถแภกกามฮฺวมถำปาถะกะถา.

กามปาสัยต่ำสาทาธะมะจิม.

ในลายกามทังหมิดมั้ ทู่มุ เจับเฟสัม ไผ้มิเวลา เฝิกหอบไวโอลิม ฮองลาวไถยู่บอมใด? ตลอดเวลาที่ลาวยู่ก๋อหยาลัยเป้นเวลา ๑๘ ปี หลือหลายกว่ามั้ม ลาวไถสละเวลาสามจิ่วโมงต่มั้สำลับถึมถธิฮองลาว. ลาวบ่เคียทองหฮวไป โดยบ่มีไวโอลิมติดตัว แม่นแต จูนิดมอยๆที่เธ๊ถเอ๊า ลาวก็เอ๊าใส่ถุงฮองลาวเมื่อจากบ้านไป. ถาหากว่า, เวลาปฮมยามเพื่อมฝูง, ลาวจะจุกข้มต่หมากอบถือและแฮกอื่นๆ แลวก็ถึงเอ๊าไวโอลิมมอยๆ ออกมา เพื่อเฝิกหัดปะจำมื้ฮองลาว. หลือเมื่อหากลิมต่สู่งเหล่ามั้ เจับเฟสัมก็จะจัดกามไธสอมฮองลาว. เกับมฮมหนังสือบ้กหลวงหลายกฮวกับกามสึกสาและกามสังเกดพอกนิก และพืด, ฮึ่มาปะจำอัม, ไปปฮมยามเพื่อมฮองลาวต่ โดยสะเพาะบุกถึมผู้ที่ฐูหามโฟกิเย และแม่มแตไปธอมกามต้มลำและงามกินลฮง.

ພາຍຫລັງຕໍ່ມາຫລາຍປີ ເພື່ອນໜຸ່ມຂອງເຈັບເຟີສັນ ຄື ເຈມ ເມດດີສັນ ຜູ້ທີ່ຈະເປັນປະທານາທິບໍດີຄົນທີ່ສີ່ ຂອງສະຫະ ຣັດອະເມຣິກາ ກໍໄດຮຽນຫລັກສູດ ແບບຮຽນຕ່ອຍຕົນເອງກັບ ລາວ ທີ່ມະຫາວິທຍາລັຍ ພຣິນຊະຕັນ ກ່າວກັນວ່າ ເນື່ອງມາ ຈາກຄວາມພະຍາຍາມເກີນໄປ ລາວກໍໄດ້ເຈັບປ່ວຍລົງແລະ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຄ້ຽນເປັນເວລາຫລາຍປີ. ບໍ່ແມ່ນທຸກໆຄົນຈະມີ ທ້ຽງທາງກາຍ ແລະຈິດໃຈແຂງແຮງ ທ້ຽງສອງຢ່າງເໝືອນກັບ ໜຸ່ມເຈັບເຟີສັນ. ກຳລັງອັນພິເສດທີ່ເຈັບເຟີສັນມີ ຈົນກະທ້ຽງ ຊີວິດອັນຍາວນານຂອງລາວໄດ້ຈົບລົງ ນັ້ນເປັນສິ່ງສອງຢ່າງທີ່ ສາງໃຫ້ລາວມີຊື່ສຽງ.

ໃນລະຫວ່າງຫ້າປີ ທີ່ໜຸ່ມເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຕຽມຕົວລາວ ເອງ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າຈະເປັນງານຊີວິດຂອງລາວນັ້ນ ລາວ ໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ທີ່ແຊຸດເວນເປັນສ່ວນຫລາຍ. ໃນລະດູຮ້ອນນັ້ນ ລາວຕື່ນຂຶ້ນເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນເຮັດວຽກປະຈຳວັນຂອງລາວຫັ້ນທີ່ລາວ ເຫັນເຂົ້ານົ່ງໃນແສງອ່ອນທຳຂອງຕອນເຊົ້າໃນຍາມໜາວແລະ ລາວຕື່ນຂຶ້ນເວລາ ຫ້ ໂມງ ເຊົ້າ ແລະ ໄປນອນ ໑໐ ໂມງ. ຕາມຫັ້ນມະດາ ການພັກຜ່ອນຈາກວຽກການກໍ່ດີການຂີ້ມ້າໄປໄວ ໄດ ອອມຮອບສ່ວນໃຮ ຫລືລາວຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳແລະຍ່າງໄປຍັງ ຍອດພູນອນຕິເຊນໂລ.

ໃນຕອນແລງລາວໃຊ້ເວລານົ່ງຫລືສອງຊົ່ວໂມງ ສົນທະ ນາກັບຄອບຄົວຂອງລາວ ຫລືຫລ້ນໄວໂອລິນ ໃສ່ການເຂ້ົາສຽງ ປຽນໂນຂອງເອ້ຍຍູສາວຂອງລາວຄື ເຈມ.

ແມ່ນອນ ຖ້າຫາກ ເຈັບເຟີສັນ ບໍ່ເປັນບຸກຄົນຮັ່ງມີແລ້ວ

ລາວກໍ່ບໍ່ສາມາດຈະກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ທັງໝົດ ແຕ່ສິ່ງສຳຄັນ ກໍ່ຄືວ່າ ເວລາເມື່ອພວກໝູ່ມ້ງສ່ວນຫລາຍຍ່ອມຮ່ວມໂຕລາວຜູ້ ຮ້ວມແລະເປັນອິສຣະເສຣີທ່ຽງກັບລາວ ໄດ້ໃຊ້ເວລາຂອງພວກ ຂະເຈົ້າທັງໝົດໄປໃນການສ້ວງກິລາ ລ່າສັດ, ແລະ ຕົ້ນລຳ ແຕ່ກ້ວກັນຂ້ວ ເຈັບເຝ້ສັນ ໄດ້ວາງໂຕຂອງລາວເອ້ງຕ່ຳພ້ານະ ອັນຫນັກ ແລ້ະຮ່ຽນໜ້ວສື ລາວໄດ້ຫາເວລາທີ່ຈະໄປໃນ້ວງ ກ້ນລ່ຽງໃນບ່ອນທີ່ລາວຮູ້ວ່າ ຣິເປັກກາ ເບ້ເວນ ຈະໄປປ່າກ້ດ ຕ້ວ ຈ້ນກະທ້ັ້ງວ່ານ້ວງໄດ້ແຕ້ວ່ງດອ້ງກັບຄ້ນອ້ນໄປໃນທ້ີ່ສຸດ.

ປ ໑໗໙໔ ເປັນປ້ີ້ທ້ີ່ເຫດ້ການເກ້ດຂ້ນ້ຕ່ໍ່ຄ່ອນຄ້ວເຈ້ັບ ເຝ້ສັນ ຄ ເຣ້ອ້ງນ້ວ້ງເປັນເຣ້ອ້ງທ້ີ່ນ້ີ້ຄ້ວ້ານ້ສ້ກ ອ້ກເຣ້ອ້ງນ້ວ້ງກ້ນ້ ຄ້ວ້ານ້ເສ້ົ້າໂສກ. ທ້ຳອ້ກ ແດ້ນ້ ຄ້ າ ໄດ້ແຕ້ວ່ງດອ້ງກ້ັ້ນ ມ້ າ ທ້ ເ້ອ້ອ້ຍສ້ າ ວ້ອ້ງທ້ ານ. ພ້ ານ້ຫ ລ ້ ງ ຈ ້ ກ ກ ານ ແ ຕ ້ ວ ່ ງ ດ ອ ້ ງ ນ ້ ້ ນ ເ ້ ອ ້ ອ ຍ ສ ້ າ ວ ຄ ນ ້ ຫ ົ ວ ປ ້ ຂ ອ ້ ງ ລ ້ າ ວ ສ ອ ້ ງ ເ ດ ້ ອ ນ ແ ລ ວ , ເ ຈ ນ ບ ຸ ກ ຄ ນ ້ ທ ້ ີ ່ ລ ້ າ ວ ໄ ດ ້ ຣ ັ ກ ຫ ລ ້ າ ຍ ກ ວ ້ ່ າ ຄ ນ ້ ອ ້ ນ ໆ ແ ລ ະ ບ ຸ ກ ຄ ນ ້ ຜ ູ ້ ທ ້ ີ ່ ລ ້ າ ວ ໄ ດ ເ ລ ້ ່ ້ ່ ຳ ແ ຜ ນ ກ ານ ແ ລ ະ ຄ ວ ານ ຄ ິ ດ ທ ັ ້ ງ ໝ ົ ດ ໃ ຫ ຟ ັ ້ ງ ໄ ດ ເ ສ ັ ຍ ຊ ີ ວ ິ ດ ໄ ປ . ພ ້ ຸ ຍ ຫ ລ ັ ້ ງ ກ ານ ສ ິ ້ ວ ສ ະ ກ ານ ແ ລ ວ ບ ັ ດ ນ ້ ັ ້ ້ ຫ ໝ ທ ້ ີ ່ ຮ ູ ້ ສ ກ ເ ປ ່ ້ ຳ ປ ຽ ວ ້ ້ ນ ກ ວ ່ ້ ່ ້ ່ ້

ບົດທີ ນ

ສ:ມາທິກສ:ພາ ແລະຫົວໜ້າຄອງບຄົວ

ໃນເວລານັ ແພດທ໋ກ ເຣັນຣັ ເພື່ອນຂອງເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດ້ເປັນນັກກິດໝາຍ ທີ່ມີຊື່ສຽງໄປແລ້ວ. ໃນລະຫວ່າງທ໋ກ ເດ໋ອນຂອງການສຶກສາ ລາວໄດ້ອ່ານໜັງສ໋ືອຍ່ເຕັມທ໋ ຊອບ ການລ່ານ໊ັ ຫລ໋ ໃຊ້ເວລາວ່າງເປ໋ າ ໄປໂດຍຄວາມຂ໊ັ້ຄານ. ລາວຜ່ານການສອບເສັ້ງຂອງລ່າວ ອັນເປັນສ່ວນເນ໋ື້ອງມາຈາກ ຄວາມທ໋ໂຊກກ໋ ວ່າໄດ ຄ໋ເປັນສ່ວນ ເນ໋ື້ອງມາຈາກອ໋ານາດທ່ວ ບຸຄລ໋ກລ໋ກສນະຂອງລາວນ໋ັ້ນເອງ. ລ່ວ ຍ໋ ງເປັນນັກກິດໝາຍ ຊ໋ນ໋ດຜູ້ມ໋ ອ໋ດທ໋ພ໋ນຕ໋ ຈ໋ດໃຈຂອງບຸກຄົນ ດ່ວ ຍຄວ່ ມສ໋ ງສານ ທ໋ ໄຫລ ມາຈາກຄວ ມເວ໋ າຊ່ ຂອງລາວ ທ໋ ງ໋ ທ໋ ລາວ ບ໋ ຮ່ ກ໋ດໝາຍດ໋ ປານ ໃດແລ ກໍເປັນໄປ ໄດ ທ໋ ສອງ ຄົນ ໃນ ຈ ານວນ ກ ມມະການ ສອງ ສາມ ຄົນ ໄດ ເຫ ນ ບາງ ສ໋ ງ ບາງ ຢ່ າງ ແຫ ວ ອ ານາດ ນ໋ ໃນ ໂຕ ຂອງ ລາວ. ລາວ ໄດ ຮ ບ ການ ເລ ອ ກ ຕ ັ ງ ເພ ື ່ ອ ເຫ ດ ຜ ນ ອ ັ ນ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ຈ າ ກ ຜ ູ ້ ລ ິ ງ ຄ ະ

ແນນສຽງແຫ່ງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ລາວອາສັຍຢູ່ ເພື່ອເປັນຜູ້ຕາງໜ້າ ພວກຂະເຈົ້າໃນສະພາຜູ້ແທນ.

ລາວມີເຫດຜົນດີ ເພື່ອຕອງການທີ່ຈະເປັນສະມາຊິກສະ ພາ. ເພາະສມັຍນີ້ເປັນສມັຍທີ່ຕົ້ນຕົ້ນ. ພວກຊາວອາມາມີ ຄົນໂກດແຄນກຽວກັບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມຂອງກົດໝາຍ ກຽວກັບສະ ແຕມ ແລະ ເຣັນຕ ກໍຮູ້ສຶກຕໍ່ສະຖານທີ່ ອັນຕົ້ນຕົ້ນ ທີ່ຈະຢູ່ໃນ ສະມາຊິກນິຕິບັນຍັດເວີຈິເນັຍ ແລະລາວຄິດວ່າ ທີ່ສະພານ ລາວຄວນຈະສະແດງຄຸນຄ່າຂອງ ລາວໃຫ້ດີທີ່ສຸດ.

ສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຝຣັ່ງເສດ ແລະອິນເດັຍ ໄດ້ຮັບຊັຍຊນະ ໂດຍປະເທດອັງກິດ ແລະປະເທດອາມາຄິນໃນປີ ໑໗໗໖ ແຕ ພວກຂະເຈົ້າກໍໄດ້ປະລະຈັກກະພົບອັງກິດໄວ້ໃຫ້ເປັນໝັ້ນ ແລະ ແບກພາຣະໜັກກັບການເກັບພາສີ. ຊາວອັງກິດມີຄວາມຮູ້ສຶກ ວ່າ ເມື່ອປະເທດອາມາຄິນອະເມຣິກັນໄດ້ຜົນປໂຍດຢ່າງມາກ ມາຍໂດຍຄວາມມີຊັຍຊນະຄັ້ງນັ້ນ ພວກຂະເຈົ້າຄວນຈະມີສ່ວນໃນ ການໃຊ້ຈ່າຍ. ດ້ວຍຜ່ານການຕັດສິນທີ່ບໍ່ຍຸຕິທັມ ທີ່ຣັຖບານໃນ ກຸ່ມລອນດອນ ໄດ້ເລືອກເອົາອັນເປັນທາງງ່ວຍຣາຍ ໃນການຮີບ ໂຮມເອົາເງິນ ຈາກປະເທດອາມາຄິນ ແລະໃນເວລາອັນງຸ່ວ ຣາຍນັ້ກເໝືອນກັນ ເພື່ອວຽກການຄ້າໃນອະເມຣິກາ ນັບວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຈົບງາມຫລາຍແລະປະຊາຊົນກໍບໍ່ມີວຽກເຮັດ.

ວິທີການເກັບພາສີ ອັນເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມໂກດ ແຄ້ນແລະຄັດຄ້ານໃນປະເທດອາມາຄິນນັ້ນກໍ່ຄື ສະພາໄດ້ອອກ ກົດໝາຍມາວ່າ ສະແຕມຂອງຣັຖບານ ຈະຕ້ອງໃຊ້ ແລະຕິດໃສ ໜັງສືພິມທີ່ພິມໃນປະເທດອາມາຄິນ ແລະໃສ່ໃບສັນຍາທຸກຣະ

ກິດທຸກໆໃບທີ່ຂຽນ ແລະເຊັນໃນສຳນັກງານຂອງນັກກິດໝາຍ. ສະແຕມເຫລົ່ານີ້ແຕກຕ່າງກັນໃນດ້ານຣາຄາ ສຸດແລ້ວແຕ່ຂນາດ ຂອງໜັງສືພິມຫລືຈຳນວນໃບຂອງທຸຣະກິດ. ການລົງໂທດສຳ ລັບການບໍ່ຕິດສະແຕມຈະຕ້ອງເປັນການເສັຍເງິນຈຳນວນຫລາຍ ຫລືບໍ່ກໍຕັດສິນຈຳຄຸກຫລືທັ້ງສອງຢ່າງເລີຍ.

ເຫດຜົນອັນນຶ່ງກ່ຽວກັບກິດໝາຍສະແຕມທີ່ເປັນວິທີການ ຂອງການເກັບພາສີ ອັນບໍ່ດີ ກໍຄືວ່າ ປະຊາຊົນສ່ວນຫລາຍ ຄັດ ຄ້ານຕໍ່ກິດໝາຍນັ້ນ, ທັງນັກກິດໝາຍ ແລະບັນນາທິການໜັງ ສືພິມ ກໍເປັນບຸກຄົນທີ່ມີອິດທິພົນທີ່ສຸດໃນຊຸມນຸມຊົນ.

ເມື່ອແພທຣິກ ເຮັນຣີ ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາໃນ ເມືອງວີນຊຽມສະເບີກ ລາວຄາດຫວັງຢ່າງເຕັມໃຈວ່າ ຜູ້ນຶ່ງ ຂອງສະມາຊິກທີ່ອາວຸໂສ ຫລືມີຄວາມຊຽວຊານຫລາຍກວ່າລາວ ຈະສະເນີການແກ້ໄຂ ຄືປະກາດຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຊາວເວີຈິເນັຽ ທີ່ຈະປະຕິເສດເພື່ອຟ້ອງກິດໝາຍໃໝ່. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີ ການຖືກຖຽງກັນຫລາຍປານໃດກໍຕາມ ແຕ່ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະສະເນີຂໍ ແກ້ໄຂເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ. ສຳລັບການປະຕິເສດ ທີ່ຈະເສັຍ ພາສີ ເຊັ່ນນັ້ນ ຫລື ແມ່ນແຕ່ສະເນີແນະວ່າພາສີຢ່າງນັ້ນບໍ່ຄວນຈະເສັຍ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກສົ່ງເຂົ້າຄຸກ.

ທ້າຍສຸດ ແພຣິກ ເຮັນຣີ ອົດທົນບໍ່ໄຫວກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເຣີ່ມຕົ້ນວ່າ ໂດຍຮ້ອງຂໍສຽງສັນຍສນູນເພື່ອຍຸຕິທັ ຂໍແກ້ໄຂ ຄຳລາວເອງໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ.

ໃນລະຫວ່າງແຂກທັ້ງຫລາຍ ທີ່ມາແອອັດຢູ່ ທີ່ປາກປະຕູ ເພື່ອຈະຟັງລາວວ່ານັ້ນ ກໍມີນັກສຶກສາກິດໝາຍຫນຸ່ມຜູ້ນຶ່ງ ຄື

ໂໜ້ດ ເຈັບເຝີສັນຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍ. ລາວອາດຈະມີຄວາມຄິດທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງແພທຣິກ ເຣັນຣ໌ແລວ. ເບື້ອງຕົ້ນ ລາວເຫັນວ່າ ເພື່ອນຂອງລາວຢາກຈະໃຈດີ້ນ ເພາະວ່າ ນັ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ ລາວໄດ້ເວົ້າໃນສະພາ, ແຕ່ແລວ ເຣັນຣ໌ກໍ່ກາຍເປັນບຸກຄົນທີ່ມີ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຕົນເອງຂຶ້ນເມື່ອລາວເວົ້າຕໍ່ໄປ. ເພື່ອຟັງ ຕໍ່ຄຳເວົ້າອັນໂກດແຄ້ນຂອງລາວແລວ, ທອມ ກໍ່ເໝືອນກັບບຸກຄົນອື່ນໆ, ຮູ້ສຶກຕົວເອງວ່າລອຍຂຶ້ນແລະຫ່ານອອກໄປ. ຮູ້ສຶກວ່າ ເລືອດມັນແລ່ນຂຶ້ນຫົວ. ຈາກນັ້ນ ລາວກໍ່ເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ ເລືອດມັນແລ່ນຂຶ້ນຫົວ. ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ ແພທຣິກ ເຣັນຣ໌ ໄດ້ໃຊ້ຄຳກອນຂອງກເຣັກ ຊຶ່ງໂຮເມີ ອາດຈະຂຽນຂຶ້ນ ໄດ້.

ຕອນນຶ່ງໃນຄຳປາສັຍອັນສ່ວ່າຜ່າເຜີຍຂອງລາວ ເຣັນຣ໌ ໄດ້ລົ່ນອອກມາໃນຂນະທີ່ຕາຂອງລາວເຫລືອດເບິ່ງເໝືອນສາຍ ຟ້າ ແມ່ນວ່າ "ພຣະເຈົ້າຊີ້ຊາໄດ້ມີຣູ້ຕັ້ສຂອງພຣະອົງ, ພຣະ ເຈົ້າຊາມທີ່ນຶ່ງ ໄດ້ມີຕຣອມເວນ ແລະ ພຣະເຈົ້າປອດທີ່ສາມ" ຄຳເວົ້ານັ້ນມີສຽງຄ້າຍໆກັບວ່າ ເປັນການນາບຊູ້ຊີ້ດຂອງພຣະ ເຈົ້າແຜ່ນດິນ, ແຕ່ລາວກໍ່ຖືກຂັດຈັງຫວະຂຶ້ນ:

"ທໍຣະຍິດ" ສະມາຊິກຜູ້ນຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນ. ທໍຣະຍິດ, ທໍຣະຍິດ" ຄົນອື່ນໆຮ້ອງໃສ. ເຈັບເຝີສັນ ໜ້າໃຈອອກຢ່າງ ແຮງ, ເຣັນຣ໌ຈະຖອນຄຳເວົ້າຂອງລາວຄືນບໍ? ລາວບໍ່ໄດ້ຣັດ ຫຍັງເລີຍ. ຢືນຊຸກຂຶ້ນໂກ່ງໂຕອອກໄປ ແລະ ເວົ້າໃຫ້ດັກຂຶ້ນ ແລະດ້ວຍຂຶ້ນກວ່າເດີ່ ແລະຈົບປໂຍກຂອງລາວວ່າ "ແລະພຣະ ເຈົ້າຢອດ ທີ່ ມ ຄວນຈະເປັນທີ່ເຕືອນໃຈຂອງພວກຂະເຈົ້າ.

ຖ້າຫາກນີ້ເປັນການທໍຣະຍົດ, ກໍຈົ່ງເຮັດໃຫ້ມັນໄດ້ຜົນຫລາຍທີ່ສຸດ".

ການແກ້ໄຂຖືກຍອມຮັບດ້ວຍສຽງໂຫ່ຮ້ອງແລະສັນບສນຸນ ແລະກະທືບຕີນ. ແພທຣິກ ເຮັນຣີ ໄດ້ເຕືອນສຳລັບສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ລໍຄອຍຖາຢູ. ການແກ້ໄຂໄດ້ເຕືອນໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ແຜ່ນດິນຮູ້ວ່າ ຊາວອານານິຄົມ ໃນຖານະເປັນຊາວອັງກິດ ໄດ້ ມີສິດທີ່ຈັບແນ່ນອນຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຈະເອົາໜີຈາກພວກຂະເຈົ້າໄດ, ແລະໃນລະຫວ່າງສິດທີ່ເຫລົ່ານັ້ນກໍ່ຄືສິດທີ່ຈະຕ້ອງເສັຍພາສີໂດຍ ຕົວແທນຂອງພວກຂະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ພວກຂະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນແລະອົງຄະມັນ ຕຸຣີວ່າ ຊາວອານານິຄົມຫົ້ງຫລາຍຈະປະຕິເສດຕໍ່ການເສັຍພາສີ ຕ່າງໆຊຶ່ງໄດ້ມີການລົງມະຕິອອກສຽງໂດຍຕົວແທນຂອງພວກຂະ ເຈົ້າແລ້ວ.

ການແກ້ໄຂຄັ້ງສຸດທ້າຍເປັນການແກ້ໄຂທີ່ແຂງແຮງກວ່າ ແທນທີ່ຈະເປັນຕາມຄຳປາສັຍຂອງເຮັນຣີ ວ່າ ມັນຜ່ານຄະແນນ ໄປພຽງສຽງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ມັຕ໌ຕາ ຊຶ່ງເປັນແພທຣິກ ເຮັນຣີຄົດ ວ່າວຽກຂອງລາວໄດ້ເຮັດໄປແລ້ວ, ໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວແຕ່ສະ ພາກໍ່ມາປຶກສາຫາລືການຕັດສິນໃຈ ຂອງສະພາອີກ ແລະລົງຄະແນນ ສຽງເພື່ອລົບລ້າງຈາກການບັນທຶກສຽງຂອງມ້ອນ. ແຕ່ການ ຕໍ່ສູ້ອອກຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະຄວາມຕົກອົກຕົກໃຈຂອງພວກ ຂະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈະປ່ຽນແປງແນວທາງປັດສາດໃໝ່ທີ່ໄດ້ບັນ ທຶກໄວ້. ສະພາໄດ້ຮັບຊັຍຊນະໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກໃໝ່ ຄືຄວາມ ຮູ້ສຶກທີ່ປະຊາຊົນຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ ຕໍ່ຕ້ານອັຖຍາມໃນສິ່ງທີ່ພວກ

ເຂົ້າເຈົ້ານິກວ່າເປັນສິດທິຂອງເຂົ້າເຈົ້າ. ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຍິນຄຳປາສັຍທີ່ວ່າເປັນການທໍຣະຍົດ ແລະ ກໍໄດ້ເຣີ່ມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້ານັ້ນມີຊຸ່ສຽງຂັ້ນມາ. ບໍ່ເທົ່າ ບໍ່ນວນຊາວສານອັນນັ້ນ ກໍໄດ້ເວົ້າຊ້ຳໆຊາກໆ ໄປທົ່ວເມືອງວິຈຸເນັຍແລະໄປທົ່ວທຸກຣັດອານານິຄົມແລະຫອມ ເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນເໝືອນກັນ.

ຫລາຍປີຕໍ່ມາ ເຈັບເຟີສັນ ກໍ້ຕ້ອງເວົ້າວ່າ ມັນເປັນຄຳເວົ້າຂອງແພທຣິກ ເຮັນຣ໌ ຈຸ່ງໄດ້ເຣີ່ມເຮັດໃຫ ຣັດອານານິຄົມທັ້ງຫລາຍເຄື່ອງໄຫວໄປສູ່ "ການປະຕິວັດຂອງຊາວອະເມຣິກັນ" ນັ້ນບໍ່ອາດຄ່ອຍຈະຈິ່ງປານໃດດອກ ແຕ່ແນ່ນອນ ເຮັນຣ໌ກໍໄດ້ເຣີ່ມຕົ້ນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ໃນຈິດໃຈຂອງເຈັບເຟີສັນແລ້ວ. ບາງສິ່ງ ບາງຢ່າງ ທີ່ຈະຕ້ອງໄປໄກກວ່າ ການນາບຊຸ ຂອງແພທຣິກ ເຮັນຣ໌ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນເສັຍອີກ. ເພາະວ່າ ໃນຈິດໃຈຂອງເຈັບເຟີສັນ ຄວາມຈິ່ງຄິດໄດ້ຈະເຣີ່ນອອກໄປວ່າ ໃຜໃດມີພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າຢ່ວດທີ ມ ເທົ່ານັ້ນ? ເປັນຫຍັງຈິ່ງບໍ່ໂຮມເອົາພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນທັ້ງໝົດ? ໃຜໃດຈິ່ງຄັດຄ້ານແຕ່ພຽງການເກັບພາສີ ອັນບໍ່ຍຸຕິທັ້ມເທົ່ານັ້ນ ເປັນຫຍັງຈິ່ງບໍ່ຄັດຄ້ານຕໍ່ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັ້ມທັ້ງໝົດ? ໃຜໃດຈິ່ງຢຸດຢູ່ພຽງແຕ່ສິດທິຂອງຄົນອັງກິດເທົ່ານັ້ນ? ພວກຂະເຈົ້າບໍ່ມີສິດທິທີ່ຈະມີເສຣີພາບກວ້າງຂວາງ ເໝືອນກັບສິດທິຂອງຊາວອະເມຣິກັນບໍ່?

ແຕ່ມັນຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫລາຍປີຢູ່ ໃນການອ່ານ ກ່ອນທີ່ເຈັບເຟີສັນຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຄິດເຫລ່ານີ້ໄດ້ລະອຽດ. ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ສອງປີ ພາຍຫລັງຈາກຄຳປາສັຍກ່ຽວກັບກົດໝາຍ

ສະແຕມທີ່ລາວໄດ້ເປັນນັກກິດໝາຍ ແລະມັນບໍ່ໝ່ນພຽງສູອງປີ ພາຍຫລັງຈາກນັ້ນຈົນກະທັ້ງວ່າ ໃນປີ ໑໗໙໙ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າ ສູ່ວົງການເມືອງ.

ໂອກາດຂອງລາວກໍມາເຖິງ ເມື່ອຜູ້ວ່າການຣັດໂຟກີເຢ ໄດ້ຕາຍລົງ, ຜູ້ວ່າການຣັດໃໝ່ຊື່ວ່າ ຫລອດ ໂບຕີຕອດທ໌ ໄດ ຖືກສົ່ງມາຈາກປະເທດອັງກິດ ໂດຍພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຈຶ່ງໝາຍ ຄວາມວ່າສະມາຊິກຂອງສະພາຈະຕ້ອງຖືກເລືອກຂຶ້ນໃໝ.

ບາງທີ ໜຸ່ມເຈັບເຟີສັນໄດ້ພົບວ່າ ການເຝິກຫັດກິດ ໝາຍບໍ່ແມ່ນເປັນການງ່ານໃຫຍ່ພຽງພໍທີ່ຈະໃຊ້ກຳລັງແລະການ ຮຽນຂອງລາວທັ້ງໝົດ. ການອ່ານຂອງລາວ ໂດຍສະເພາະ ຈາກນັກຂຽນພາສາກເຣັກແລະລາຕິນໄດ້ໃຫ້ຄວາມຄຶດເຫັນກ່ຽວ ກັບການຮັບໃຊ້ປະເທດຊາດແກ່ລາວ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມຊາດ ທີ່ ກວ້າງຂວາງເກີນໄປ ທີ່ຈະພໍໃຈກັບວຽກງ່ານຂ່ອຍເຫລືອປະຊາ ຊົນຜູ້ມີບັນຫາກັບກິດໝາຍ. ຄັນແລວ ກໍມີໂຕຢ່າງຂອງຕະກູນ ແຣນດອບ ຄືໄດ້ແກ່ຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງລາວທັ້ງໝົດ ແລະເພື່ອນ ຝູງຂອງ ແພທຣິກ ເຮັນຣີ ຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນຮັບໃຊ້ ແກ່ສາທາຣະນະ ຊົນ. ຍັງມີຄວາມຈຳ ກ່ຽວກັບຄຳປາໄສຍຂອງເຮັນຣີ ກ່ຽວກັບ ກິດໝາຍສະແຕມ ແລະກໍຍັງມີຕຳແໜ່ງຂອງລາວໃນຊຸມນຸມຊົນ ໃນຖານະທີ່ລາວເປັນລູກພໍ່. ໃນຖານະທີ່ລາວເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ ດິນອັນກວ້າງໃຫຍ່ ລາວກໍເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງໂບດ ຄາໂລດ ເຕສ໌ອົນ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາແຫ່ງຄວາມສັນຕິ. ດ້ວຍເຫດຜົນ ເຫລົ່ານີ້, ໂທມັດ ເຈັບເຟີສັນ ເກືອບຈະຖືກຜູກມັດ ໃຫ້ເຂົ້າ ເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາ ຫລ່ຽງນ້ອຍກໍເພື່ອພະຍາຍາມ.

ເພື່ອຈະມີສິດອອກສຽງໄດ້ໃນວິຈິເນັຍສມັຍນັ້ນ ທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງມີຈຳນວນຊຸບສົມບັດແນນອນເປັນຫລັກຖານ ຄືອາດຈະມີ ທີ່ດິນຈັກ ๕๐ ໄຮ ຫລື ๘๔ ໄຮໝູ່ເຮືອນຢູ່ພອມແລວ ທັ້ງໝົດ ທຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ຈະມີສິດອອກສຽງ ຈະຕ້ອງເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ບໍ່ຢ່າງນັ້ນ ແລວ ພວກຂະເຈົ້າ ຈະຕ້ອງເຕັ້ນໃຈ ຈາຍຄ່າປັ້ບໃໝ ๑๐๐ ປອນຂອງຢ່າສູ້ບ. ເພາະສະນັ້ນ ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຈັດຫາເຫລົ້າ ຢ່າປ່າແປງໃຫແກ່ຜູ້ຈະອອກສຽງໃຫແລວ ເປັນເວລາສາມມື້ໃນ ສະຖານເຮັດຕາມຫັມນຽມປະເພນີ, ຫມໍ່ກໍ່ໄດ້ຮ້ອງລາວ ໄດ້ຖືກ ຮັບເລືອກຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາ ໃນຖານະເປັນໂຕ ແທນຂອງຈິນບິດ ແລະນິມາຄິ, ຕຳແໜ່ງຊຸ້ດ່ວນ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ໂດຍພໍ່ຂອງລາວ. ເວລານັ້ນລາວມີອາຍຸໄດ ๘๒ ປີແລວ.

ເຈັບເຟີ້ສ ເປັນບຸກຄົນໜຶ່ງຊຸ້ສຽງດີ ໃນດ້ານການຮຽນ ແລະຄວາມສາມາດ ໃນຖານະເປັນນັກຮຽນ. ເມື່ອສະພາໄດ ປະຊຸມກັນຂຶ້ນ ລາວໄດ້ຖືກເລືອກ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮຽນຄຳປາສັຍຕອບ ທ່ານຜູ້ວ່າການຮັດໃໝ.

ໃນຄຳປາສັຍຂອງລາວ ລາວໄດ້ຢ້ຳຂໍແກ້ໄຂ ຂອງແຜ ທ່ຶກ ເຮັນ ແຕ່ຫຼຸ້ກວ່າ, ແຈມແຈ້ງກວ່າ ແລະໃຊ້ພາສາຮູ້ນ ແຮ້ງກວ່າ. ໝົນວ່ ຈະມີສະມາຊິກຜູ້ວ່າວຸໂສ ມີຄວາມກ້າ ຫານນ້ອຍ ຈະຍັ້ງຄ້ດຄ້ານຕໍ່ຂໍ້ແກ້ໄຂ ທີ່ພວກຂະເຈົ້າໃຫ້ຜ່ານໄປ ອີກຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆ ໂດຍຂໍ້ຮ້ອງໃຫ ๑๗ ຮັດອາມາດ ມາ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນຖານະສແວງຫາຄວາມຍຸຕິທັ້ມຈາກປະເທດ ອັ້ງກິດ. ພາຍຫລັ້ງຖືກຖ້ຽງກັນມາຫລ້ຍສົມຄວນ. ນ້ັ້ນບ່ວ່ າ ເປັນເທື່ອທ່ຳອິດ ທີ່ແຜນການຊຸ້ນນັ້ນໄດ້ຖືກສເນີໝະຂຶ້ນ ແລະ

ມັນກໍເປັນເຫດການ ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ທີ່ສະມາຊິກໄດ້ໂຮມກັນຂຶ້ນ ເພາະວ່າໃນເວລາກ່ອນນັ້ນ ຍັງບໍ່ມີຣັດອາມາດຄົນໃດຈະມີການຕິດຕໍ່ກັນບໍ່ວ່າທັງການເມືອງຫລືທາງເສຖກິດ.

ສອງມື້ຕໍ່ມາ ຜູ້ວາຣາຊການຣັດໃໝ (ຢ້າຫລວງໃຫຍ) ກໍໄດ້ປະກາດວ່າ ເນື່ອງມາຈາກຂໍ້ແກ້ໄຂ ທີ່ຂັດຄ້ານຕໍ່ກົດໝາຍ ມັນຈຶ່ງເປັນ ໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ ທີ່ຈະຕ້ອງອັດການປະຊຸມສະພາ ແລະທ່ານກໍໄດ້ປະຕິບັດໄປຕາມນັ້ນແທ້ໆ.

ດັ່ງນັ້ນ ສະພາກໍສຽງສູດລົ້ງຢ່າງໜ້າອະນາດ! ຊາວ ຣັດເວີຈີເນັຍ ໄດ້ຖືກລົ້ງໂທດດ້ວຍການສູນເສັຍສິດທີ່ພວກ ຂະ ເຈົ້າຈະມີຣັຖບານຂອງຕົນເອງ. ໂທມັດ ເຈັບເຟີສັນ ພາຍ ຫລັງໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຮ່າງກົດໝາຍມາໄດ້ພຽງ ๕ ມື້ ກໍຕ້ອງ ກາຍມາເປັນສຸພາບຸຣຸດຫັ້ມມະດາອີກຕາມເດີມ.

ແຕ່ຢ້າຫລວງໃຫຍ ໄດ້ເຮັດຢ່າງນີ້ໄປ ກໍເປັນທີ່ຮູ້ກັນທົ່ວ ໂລກ. ຕລອດທັ້ງວັນ ແລະຄືນໃນວັນນັ້ນ ເມືອງ ວິນເຈັສເຕ ເບີກ ກໍເຕັ້ມໄປດ້ວຍໝູ່ຄົນເລັກໆນ້ອຍໆສິນທະນາກັນຢ່າງແຮງ ແລະໂບກໄມ້ ໂບກມື ຂອງພວກຂະເຈົ້າໃນທ່ານທາງທີ່ຕົນເຕັ້ນ. ຢອດ ວໍຊິງຕັນ ສະມາຊິກສະພາຄົນກ່ອນກໍໄດ້ປາກົດໂຕຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ລາວຄິດກ່ຽວກັບສະຖານະການ. ເພາະ ສະນັ້ນ, ແມ່ນອນ ແພທຣິກ ເຮັນຣີ້ກໍ່ຄືກັນ

ສະມາຊິກບາງຄົນໄດ້ເຫັນວ່າ ເວລາສຳລັບການເຈຣະ ຈາໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປເສັຍແລ້ວ ແລະ ເວລາສຳລັບການປະຕິບັດກໍ ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ເຈັບເຟີສັນຈຶ່ງໄດ້ຮວມກຸ່ມວາງແຜນຕໍ່ຕ້ານ ອັງກິດຄືນແຜນການກໍ່ຄື ຈະຕ້ອງຢຸດຊັ້ນຄ້າຕ່າງໆຈາກປະເທດ

ອັງກິດ ຈົນກວ່າປະເທດມາຕຸພູມ ຈະຖືກບັງຄັບຈະໃຫ້ມີການສູນເສັຍຍອນການຂາດການຄ້າອັນມັ່ງຄັ່ງສົມບູນ ຈາກອະເມຣິກາ, ເພື່ອໃຫ້ປະເທດຂອງອັງກິດຮູ້ຈັກວ່າປະເທດອັງກິດຈະບໍ່ກ້າປະຕິບັດຕໍ່ປະເທດອານານິຄົມທຳນອງນັ້ນໄດ. ຂໍ້ຕົກລົງສຳລັບການປະຕິບັດກໍຖືກຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ສະມາຊິກສະພາເກົ່າສ່ວນຫລາຍກໍໄດ້ລົງນາມກັນໃນຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນ.

ລາຍການສິ່ງຂາຍສິນຄ້າທີ່ເຈັບເຟີສັນຈັດທຳຂຶ້ນຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆແລະສັນຍາວ່າຈະບໍ່ຊຸ້ມາກໍເປັນສິ່ງທີ່ສົມໃຈຢູ່ ເພາະວ່າໃນລາຍການນັ້ນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຈຳນວນສິນຄ້າ ອັນຈຳເປັນທີ່ຊາວອານານິຄົມອາສັຍຊື້ຈາກປະເທດອັງກິດໃນຣະຫວ່າງນັ້ນ ໃນລາຍການນັ້ນມີທັງເຫລົ້າໄວ ເຄື່ອງນຸ່ງແລະເຫລົ້າເບັຍ, ແລະມີສິນຄ້າປະເພດອາຫານການກິນແລະເຄື່ອງເຮືອນເຊັ່ນ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຖີ ເຄື່ອງໜັງ ແລະ ສິ່ງຂອງອັນຈຳເປັນຕ່າງໆ ເຊັ່ນຂວານ ໂມງແລະຍຸກຢາ.

ໃນຈຳນວນສະມາຊິກສະພາເກົ່າ ໑໐໒ ຄົນ ໘໔ ຄົນ ກໍໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍານັ້ນ ແລະໃນການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາໃໝ ສະມາຊິກ ໘໔ ຄົນນັ້ນ ກໍໄດ້ຮັບຊັຍຊະນະຕໍ່ທີ່ນັ່ງຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ສ່ວນພວກອື່ນບໍ່ໄດ້ເລີຍ. ສຳລັບຂ້າຫລວງໃຫຍ່ຊົ່ວການປະຕິວັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າພໍໃຈນັ້ນ ໄດ້ຂຽນໜັງສື ໄປເຖິງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ແລະອົງຄະມົນຕຣີ ຂອງພຣະອົງ ໂດຍສເນີແນະວ່າ ພວກພຣະອົງຄວນປະຕິບັດຕໍ່ຊາວເວີຈີເນັຍ ດ້ວຍຄວາມສລ່ຽວສລາດ ຂ້ນກວ່ານ. ເຮ່ືອງນັ້ນເກີດຂ້ນວ່າ ພໍດີເວລານ້ ພັກການເມືອງທີ່ເຂ້ມງວດໃນອຳນາດໃນປະເທດອັງກິດ

ໄດ້ຄັດຄ້ານຕໍ່ນະໂຍບາຍຂອງການໂກດເຄືອງຊາວອານານິຄົມ. ດັ່ງນັ້ນ ຂາຫລວງໃຫຍ່ຈຶ່ງໄດຮຽກຮອງໃຫສະພາໃໝ ໂດຍໃຫ ຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະບໍ່ມີການເກັບພາສີອີກໂພຍບໍ່ມີໂຕແທນແລະ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດປາກົດໂຕອີກຄັ້ງນຶ່ງ ໃນລະຫວ່າງສະມາຊິກສະ ພາທັງຫລາຍແລະລາວກໍພັກຢູ່ກັບສະພາຈົນວ່າມັນໝົດອາຍຸ.

ເມື່ອ ທອມ ເຈັບເຟີສັນ ຫລົບຢູ່ກັບແດບນີ ຄູາ ຢູ່ເທິງຍອດພູ ມອນຕິເຊນໂລ ໄດສົນທະນາກຽວກັບການສ້າງເຮືອນຢູ່ທີ່ນຸ້ມ, ລາວກໍໄດເຣີ່ມຕົ້ນບ່ວງສໍ່ງບ່ວງຢ່າງທີ່ຈະຕອງຈັບຈອງເອົາບ່ອນ ວ່າງທີ່ ເພື່ອການພັກຜ່ອນ ແຫ່ງຊົ່ວຄາວນານຂອງລາວ.

ແມນ່ອນ, ໃນເວລາທີ່ອາຍຸໄດ ๑๕ ປີ ລາວກໍໄດຄິດ ເຖິງພຽງແຕເຮືອນຂອງຊາວໄຮຕາມທັມມະດາທ່ານັ້ນ, ບ່ວງ ສໍ່ງບ່ວງຢ່າງເໝືອນທັກກາໂຮນັ້ນແຫລະ ແຕ່ເມື່ອລາວອາຍຸແກ ຂ້ນ ແຜນການຂອງລາວກໍໃຫຍ່ຂ້ນຕາມ.

ການສ້າງເຮືອນໃຫຍ່ ຊຶ່ງທີ່ເຈັບເຟີສັນຕ້ອງການເທິງ ຍອດພູສູງ ๒๐๐ ຟຸດ ເປັນຄວາມຄິດໃໝ່ໆ ເພາະວ່າ ສ່ວນ ຫລາຍຊາວໄຮຈະສ້າງເຮືອນຂອງເຈ້ົາລົ້ງມາສູ່ທີ່ລຸ່ມ ເພື່ອຈະຢູ່ ໃກ້ກັບແມນ້ໍ.

ໃນເວລາທີ່ລາວກໍາລັງຢູ່ໃນວິທຍາລັຍ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ ໃຊ້ເວລາສຶ່ກສາຣະດູຮ້ອນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫພວກທາດກໍາຈັດເທິງ ຍອດພູ ໃຫຣາບພຽງ ແລະດັ່ງນັ້ນວຽກສໍາຄັນກໍໄດເຣີ່ມຕົ້ນແລວ.

ຈໍານວກວິຊາຕ່າງໆ ທີ່ນໍາມາສົນທະນາກັນ ຢ່າງຈິງຈັງ ຫລາຍທີ່ສຸດ ໂດຍຄນະບຸກຄົນທີ່ມາພົບພ້ັນທີ່ເຮືອນຂອງໂຟກີເຢ ທຸກອາທິດນັ້ນ ກ໊ຄືຄວາມງາມຂອງຕົກເຮືອນບານຂອງໃນຢຸໂຣບ.

ວຽກການອັນນຶ່ງ ທີ່ຂະເຈົ້າສຶກສາຢູ່ເລື້ອຍໆທີ່ສຸດກໍຄື ປັ້ນອັນມີຊຸ ສຽງຫົວນຶ່ງ ກຽວກັບການວາງແຜນຂຽນໂດຍຊາວອິຕາລີ ຊື່ວ່າ ພອນລາດີໂອ. ພອນລາດີໂອ ເປັນນັກສະຖາປະນິກ ແຫ່ງສັຕ ວັດທີ ໑໖ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມັກຢ່າງຈິງຈັງກັບແບບການກໍ່ສ້າງຂອງກຣີກ ແລະໂຣມັນໂບຮານ. ໃນໜັງສືຂອງລາວມີຮູບຕົກຂອງໂຣມັນ ແລະເຮືອນຂອງປະເທດອິຕາລີ ຊຶ່ງລາວໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ໃນແບບ ຂອງໂຣມັນໂບຮານ. ໜັງສືຫົວນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍການວັດແທກ ການວາງແຜນແລະລາຍລະອຽດຂອງການອອກແບບ.

ທອມ ໄດ້ຟັງຕໍ່ການສົນທະນາດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຢ່າງຍິ່ງ ໃນຂະນະທີ່ລາວເຫັນຮູບປັ້ນຂອງພອນລາດີໂອ ລາວກໍເອົາມາອ່ານ ແລະຍາກທີ່ຈະຈຳໄດ້ ຍັງມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມງາມ ຂອງການສ້າງແບບກຣີກ ແລະໂບຮານ ທີ່ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ ທັມມະຊາດ ເໝືອນກັນກັບວັນນະຄະດີ ສ້າງຄວາມຮູ້ສຶກແກ່ຄົນ ເຮົາ. ນັ້ນຊຸມຊົນຂອງຕຸ໊ກທີ່ເຂົ້າກັບລາວໄດ້ດີທີ່ສຸດ ທີ່ສອດຄ້ອງ ກັບປະຊາທິປະໄຕແລະພອມທັງການຮຽນແລະມິຣິດນິຍົມດີ.

ສຳລັບຄົນທັມມະດາສ່ວນທີ່ບໍ່ຫວັງໃນຜົນປໂຍດຈາກສິ່ງ ທີ່ມີຄວາມງາມເຫລົ່ານັ້ນໄດ ພວກເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າ ຄວາມຮັກ ສິລປະ ແລະ ການເຄົາຣົບນັກສິລປະ ເປັນສອງຢ່າງ ສຳລັບ ທອມ ເຈັບເຝີສັນແລ້ວ ອັນນີ້ ບໍ່ໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ. ເພາະວ່າ ລາວຮັກຄວາມງາມໃນທຸກໆແບບ ຊຶ່ງລາວຕ້ອງການໃຫ້ຄົນໄດ້ມີ ສ່ວນແບ່ງຄວາມງາມນັ້ນກັບລາວ, ແລະ ດ້ວຍເຫດນັ້ນແຫລະ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຄິດວ່າ ທຸກໆຄົນມີສິດທີ່ຕ້ອງແຜນຂອງການສຶກສາຊຶ່ງຈະ ເຮັດໃຫ້ການສຶກສານັ້ນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບເຂົາທີ່ຈະດຳເນີນຕາມ.

ໃນຕໍ່ກຂອງ ມອນຕິເຊນໂລ ທໝ ໄດ້ເອົາໝວກາງ ຂອງ ພອນລາດິໂອ ເປັນໃຫຍ່ ລາວສົງສາເບິ່ງປົ້ມຫົ້ງການວັນ ແລະກາງຄືນ ແລະຝຶກຫັດແຕ້ມຮູບຕົ້ງຮອຍໆຢ່າງ. ເພາະວ່າ ລາວເປັນບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ທີ່ວ່າໂຊກດີ. ບໍ່ໝົ້ນ ພຽງແຕ່ສລຽວຕາ ສລາດຕາມສມອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໝົ້ນສົມຄວນກໍ່ຍ. ລາວໄດ ເຝົ້າເບິ່ງພໍ່ຂອງລາວເຮັດແຜນທີ່ສຳຮວດແລະແຕ້ມຮູບແລະຄົ້ນ ສາດກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ລາວມັກຫລາຍ ດັ່ງນັ້ນໝົ້ນແຕ່ໃນສົມເປັນນັກ ຮຽນ ການແຕ້ມແລະການວາງແຜນຂອງລາວຈຶ່ງດີເລີດ.

ທີ່ວ່າເມືອງເວີຈິເນັຽທັງໝົດ, ເມື່ອເຈັບເຟີສັນ ກຳລັງ ສຶກສາກົດໝາຍຢູ່ນັ້ນ ກໍ່ມີນັກສະຖາປະນິກຄົນໃດໄດວາງແຜນ ເຮືອນໄວ້ເລີຍ. ບ້ານເຮືອນທັງຫລາຍສ້າງຂຶ້ນໂດຍປາສຈາກ ແຜນ. ຜູ້ວາງແຜນຈຶ່ງຕ້ອງການເຮືອນໃໝ ໄດ້ຂ້ໍາມາຢຽມ ຢາມຫ້ວໜ້າຊ້າງໄມ ຂອງລາວ, ອະທິບາຍເຮືອນຫລັງອົ່ນໆ ຂອງບ້ານຄົນແລະໄດ້ບອກເຂົ້າວ່າ ລາວຕ້ອງການເຮືອນຫລັງນ້ ບ້ານທີ່ກົ້ມກຸ້ານປຽນແປງຈາກນີ້ແລະບ່ອນນັ້ນ.

ແຕ່ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ພົ້ນ້ານ້ແຜນຂອງລາວທັງໝົດສຳລັບ ມອນຕິເຊນໂລເທົ່ານ້ັ້ນ ເພ້ືອນກັບກັບນັກສະຖາປະ ນິກ (ຄົນວ້ານ້ແຜນກໍ່ສ້ານ) ແຜນຂອງລາວໂຮມ້ເອ້ົ້ານ້ທັງບ່ໍ້ຮ ວ່ນຂອງຕ້ົ້ກດ່ວຍ. ຈ້ານ້ກພ່ອນລ້ານ້ດ້ິໂ່ອ ້ລ້ານ້ວ່ໄດ້ຮ້ວ້ານ້ ໝ ແ້ຕ້ົ້ກອ້ນ້ມ້ີຄ່ວ້ານ້ສ້ຳຄ້ນ້ນ່ອຍກ໋ເພ້ືອນກ້ບ້ຮ້ານ້ຄ້ານ້ ແລ້ເຮ້ືອ ນ້ຽນ່ຂ່ອ, ຄ່ວ້ານ້ຈ້ເ່ວ້ານ້ແລ້ອ່ອກແ້ບ້ບ້ເ້ພ້ືອນກ້ບ້ຈ້ເ້ປ້ນ້ຕ້ົ້ກ ຫລ້ານ້ໃໝ ແລ້ບ່ໍ້ໝ້ນ້ຈ້ເ້ໂ່ຍນ້ຖ້ມ່ອ່ອກໄ້ປ້ໂ້ດ້ຍ້ບ້ານ້ເ້ອ້ົ້ານ້. ດ່ວຍ ເ້ຫ້ດ້ໃ, ລ້ານ້ຖ້ໝ້ລ້ານ້ເ້ອ່ານ້.

ຊາວໄຮທາງໃຕ ຜູ້ຕອງການສິ່ງຫຼ້ານ້ ຈ່ຶງຕອງກ້ານ "ຕຶກຂ້າງນອກ" ຕາມທີ່ເຂົ້າເຈ້ົາເອ້ນ ໃຫຫອ້ມລອມ ໄປດວຍ ຫຽາອັນຫນາຫນ່ຽ ທີ່ເຮັດໃຫເຮືອນໃຫຍ ເສ້ຽຮູບຮ່າງຄວາມ ງ່ານໄປ, ໃນປີ ໑ກ໗໐ ເມ່ືອເຈ້ັບເຟ້ືສັນ ກ່ໍາລັງຮ້ັບໃຊເປ້ັນ ສຸະມາຊ້ຶກສະພາຊຸດແຮກນ້ັ້ນ ນອນຕິເຊ້ນໂລກ້ໍເກ້ືອບຍ້ັງເປ້ັນຮູບ ຮ່າງຢູ່ໃນເຈ້ັ້ຍ. ລາວໄດປ່ຽນແຜນການແລວ ປ່ຽນອ້ີກ ແຕ ລາວກ້ໍຍ່ານວ່ຽກຫລ່ຽ ເພ້ືອຈະເຮ້ັດວ່ຽກເຮ້ັ່ມຕ້ົນຫລ່ຽກວ່າ ວ່ຽກທ້ັ້ມມະດ່ໍາ.

ເຖ້ິງຢ່ານ້ັ້ນກ້ໍຕາມ ໃນ້ມ້ໍ່ໆ ນ້ໍ້ານ້ໍ້ງຫ້ອມແລະແມ່ຂ້ອງລາວໄດ ໄປຢ້ຽມຢ່ານ ເພ້ືອນບ້ານເຮ້ືອນຄ່ຽງຜ້ໍ້ງ, ຄົນໃຊ້ຂ້ອງລາວຜ ້ໍ້ງໄດແລນມ້ານ້ອກຂ້ານ້ອຍວ່ານ ເຮ້ືອນແຊ້ດວ່ນໄດເກ້ີດໄຟ ໄໝ້ໝ້ົດແລວ!

ປ້ົ້ນຂ້ອງຂ້ອຍ ຍ້ັງເຫລ້ືອຢູ່ແດ່ບ້ໍ? ເປ້ັນຄ່ໍາຖ້ານທ່ໍາອ້ິດ ຂ້ອງເຈ້ັບເຟ້ືສັນ.

"ບ້ໍ, ຂ້ານ້ອຍ" ຄົນ້ໃຊ້ຕອບ, ແລະແລ້ວກ້ໍເວ້ົ້າຕ່ໍ້ໄປ ອ້ີກ້ພ້ອມກ້ັບ້ຍ້ົ້ມ: ແຕພວກຂ້ານ້ອຍຍ້ັງຊ້ວຍໄວໂອ້ລ້ົ້ມຂ້ອງນ້ານ ໄວ້ໄດ."

ນ້ັ້ນ ຕ້ຶກຂ້ອງນ້ອນຕິເຊ້ນໂລ ຈະບ້ໍ່ຊ້ຶກຊ້ໍ້າໃນການ ສ້ານ ຕ່ໍ້ໄປອ້ີກແລ້ວ. ຣະ ຽ ຣ ອນປ້ັ້ນ ຄ້ອຍຄ້ືອຂ້ອງເຈ້ັບເຟ້ືສັນກ້ໍໄດ ໄປອ້ານ້ັ້ຍຢູ່ໃນເຮ້ືອນນ້ອຍ ໆ ຂ້ອງທ້ານຜ ້ໍ້ຈ້ັດ ກ ານ ຄ ານ ໃນ ຂ ນ ະ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ລ າ ວ ເ ອ ງ ກ ໍ ໄ ດ ພ ັ ກ ຢ ່ ູ ໃ ນ ຕ ຶ ກ ຣ ານ ກ ໍ ່ ສ ້ ານ ເ ທ ິ ງ ພ ູ ເ ຝ ້ ້ າ ເ ບ ິ ່ ງ ຄ ວ ານ ກ ານ ຫ ນ ານ ຂ ອ ງ ວ ຽ ກ .

ມ ັ ນ ເ ປ ້ ນ ວ ຽ ກ ທ ີ ່ ໃ ຫ ຍ ່ ຫ ລ ານ ຄ ້ ໍ ່ ມ ີ ແ ຕ ້ ນ ໄ ມ ້ ທ ີ ່ ຈ ະ

ຕ້ອງຕັດລິ້ງແລະຖາງຟຸ່ມໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ຍັງມີເຄື່ອງອຸປກອນຫລາຍຢ່າງ ທີ່ຈະຕອງລິ້ງມື້ຮູ້ຮັດ ໃຫ້ຖືກຕອງດວຍ. ທຸກໆຄົນທີ່ເປັນຊາວໄຮໃນສມັຍນັ້ນໄດ້ສາງດິ່ນຈີ່ແລະເຫລັກຕະປູດວຍໂຕເອງ. ໃນຂນະທີ່ເຈັບເຟືສັນເບິ່ງວຽກແລະອະທິບາຍແຜນການແກ່ຜູ້ຮັບເໝົ້າກໍ່ສ້າງ ລາວເອງກໍ່ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບການຮັດເຄື່ອງເຮືອນແນວເລັກ້ນອຍໆ ເພາະວ່າລາວເປັນຜູ້ໃຊ້ເຄື່ອງມືໄດ້ດີ້ກດວຍ.

ທັນໃດນັ້ນ ວຽກທີ່ໄດ້ກ່າວໜ່າ ເປັນລຳດັບມາ ເປັນເວລາຫລາຍປີ ກໍ່ໄດ້ເຮັ້ມຊັກຊ້ານ້ລົງສຳລັບເຈັບເຟືສັ້ນ. ການປຽນແປງອັນປລາດ ກໍ່ໄດ້ເກີດ້ນ້ກັບຜູ້ຮັບເໝົ້າກໍ່ສ້າງ ເພາະເຈັບເຟືສັ້ນຟ່າວ່ທີ່ຈະໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວແລວ ຫລ້ຍ່າງນ້ອຍກໍ່ພໍ ທີ່ຈະອາສັຍຢູ່ໄດ. ເຫດໃດ?.

ໃນຊຸ້ມ້ປ ຊາມ ຊຸ້ຕິ, ໃນໄຮ່ ເອ້ມວ່າ ດ່ິຟ້ຮັດ (ປ່າໄ້ມ) ມີ້ນ້ກ້ິດໝ່ານ້ຍໝ້ຊ້ສຽງດ່ິຜູ້້ນ້ງອ່ານ້ສ້ຍຢ່ ຊຸ້່ວ່ າ ຈອນ ເວລ້ິດ ເຈັບເຟືສັ້ນ ໄດ້ພ້ບກ້ບລ່ວເລ້ຍຍ້ໆໃນສ່ານ້ທ່ີ່ເມ້ືອ້ງ້ວ້ນ ລຽນສະເ້ບ້ກ ແລະພ່ວກ້ຂ້ະເຈ້ົ້ຳ້ກໍ່ໄດ້ຮຸ້້ຊ້ອ້ບ້ຄ ແລ້ະເ້ຄ້ົ່ຳ້ຣ້ິ້ບ້ນ້ບ ຖ້ືກ້ນ້ດ. ທ່ານເວລ້ິດໄດ້ເຊ້ິນ້ທ່ານເຈັບເຟືສັ້ນໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢ່ານ ລ່ວ້ທ່ີ່ເ້ດ້ິ່ຟ້ຮັດ.

ຜູ້້ທ່ີ່ອ່ານ້ສ້ຍຢູ້່ກ້ບ້ທ່ານ ເວ້ລ້ິ້ດ ກ້ໍ່ມ້ີ້ລຸ້ກ້ສ່ວ້ຂ້ອ້ງ້ລ່ວ ມ່ າ ດ່ານ ມ່ າ ທ່ າ ສ້ະ ເ ກ ລ ຕ ັ ນ ແ ນ ໝ ່ ານ ໝ ຸ ນ ອ ່ ານ ຸ ◌ ◌ ◌

ເວົ້ຈເມັຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພໍ່ນາງຢ່າງຍອດຢ້ຽມ.

ທອມເຈັບເຝີສົນກໍຟ້າວຟັ່ງ ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນທີ່ຕ້ອງ ການແຕ່ງດອງກັບນາງມາຫາ ສະເກລຕັນ ເໝືອນກັນກັບຫລາຍຄົນ ຕ້ອງການຢາກແຕ່ງດອງກັບຣິເບັກກາ ເບີເວນ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ມີ ຄວາມສົງສັຍທີ່ວ່າ ລາວຍັງເປັນໜຸ່ມ ຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ. ລາວໄດ ສ້າງເຄື່ອງໝາຍຂອງລາວໄວ້ໃນສະພາ ລາວສາມາດເຈຣະ ຈາກັບມາຫາ ກ່ຽວກັບດົນຕຣີແລະໜັງສືຕ່າງໆ ດັ່ງນັ້ນໃນອັນປີ ໃໝ່ແຫ່ງປີ ໑໘໗໘ ມາຫາ ເວລິດ ສະເກລຕັນ ແລະໂໝັດ ເຈັບເຝີສົນກໍໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນໃນຊີວິດສົມຣົດ.

ພາຍຫລັງການແຕ່ງດອງອັ່ງໄດ້ກະທຳກັນຢູ່ທີ່ ດີຟ໌ເຣດ ແລ້ວ, ໜຸ່ມຜົວເມັຍ ກໍໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງມອນຕີເຊນໂລທາງ ຮົດ. ນ້ຳກ້ອນກຳລັງຕົກໜັກ ໃນຂນະທີ່ພວກຂະເຈົ້າທັ້ງສອງ ນັ່ງໜ້ອມໄປຕາມຮອງຫ້ອງຂອງຟູ ນ້ຳກ້ອນກໍໜ້ອມລົ້ອຍໆ ຈົນວ່າໃນທີ່ສຸດພວກຂະເຈົ້າຕ້ອງລົງອອກຈາກຣົດແລະເດີນທາງ ຕໍ່ໄປເທິງຫລັງມ້າ ໃນຂນະດຽວກັນ ພວກຂະເຈົ້າກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບ ຫິມທາງ, ຕໍ່ຕ້ານກັບນ້ຳກ້ອນ ແລະລົມໄປຍັງຕົກຫລັງນ້ອຍໆ ຈົ່ງ ຫາກໍ່ຈະແລ້ວ ກ້ອນນ້ຳຈະມາຮອດ.

ແທນທີ່ຈະມີໄຟແລະມີແສງສ່ວ່າງອັນສ່ວ່າງສໄວ້ແລະສົດ ຊື່ນ ດັ່ງທີ່ພວກຂະເຈົ້າຄາດຫວັງ ພວກຂະເຈົ້າກໍໄດ້ພົບເຫັນ ເຮືອນຢູ່ໃນຄວາມມືດທັ້ງໝົດ. ຄົນໃຊ, ເມື່ອເຫັນວ່າ ມັນ ເດີກແລ້ວ ກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ ນາຍແລະເມັຍຂອງພວກຂະເຈົ້າ ຈະບໍ່ມ່ານ້ຳນັ້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນອາກາດຢ່າງນ້ັ. ດັ່ງນັ້ນ

ເປັນທີ່ຈຳໄດ້ວ່າ ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນແກ່ຂຸດເວນມາແລ້ວ, ພວກ ຂະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ໝອດໄຟ ແລະແສງສວ່າງທັງໝົດຢ່າງລະມັດລະ ວັງ ແລະໄດ້ໜີໄປຍັງຫ້ວງນອຍໆຂອງຂະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃກ້ໆ.

ມັນຊ່າງເປັນການຕອບຮັບສຳລັບພະຣິຍາໜຸ່ມ ທີ່ມາສູ່ ເຮືອນໃໝ່ຂອງນ້ອງອັນໃດຢ່າງນັ້ນ ເຈັບເຟີສັນໄດ້ໂອ້ມນ້ອງ ລົງຈາກອ້ອມມ້າດ້ວຍຄວາມສົງສານ ນຳນ້ອງເຂົ້າໄປສູ່ເຮືອນ ແລະເຣີ່ມຄຸ້ຍໄຟຂຶ້ນ. ຄັນແລ້ວ ລາວກໍອອກຫາເຫລົ້າໄວ ທີ່ຢູ່ ອອມໆຈົນວ່າ ມ້າພົບແກ້ວນ້ຳ ຢູ່ຂ້າງຫລັງປ້ຳ ຈົນເປັ່ງສຽງ ອອກມາດ້ວຍຄວາມດີໃຈຢ່າງໃຫຍ.

ເມື່ອອົບອຸ່ນ ດ້ວຍເຫລົ້າໄວແລ້ວ ມາຫາ ກໍເຣີ່ມເບິ່ງ ເຮືອນອັນແປກປລາດຫລັງນີ້ ຄ້າຍໆກັບເປັນການຕລົກແລະໃນບໍ່ ຊ້າ ພວກຂະເຈົ້າກໍຮ້ອງເພງຢ່າງມີຄວາມສຸກໃຈ ເໝືອນກັບທີ່ ພວກຂະເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັນຢູ່ທີ່ຟໍເຣັດ.

ມ້ອນເຊ້ຍມາ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ສະແດງແຜນການສຳລັບ ມອນຕິເຊນໂລຂອງລາວຕໍ່ນ້ອງ ແລະຊ້ຳແຈ້ງບອກ ບ່ອນທີ່ຈະ ປຸກເຮືອນຫລັງໃຫຍ່ ສວນ ແລະຫ້ວນທ້ອງຈະຢູ່. ແຕ່ພວກຂະ ເຈົ້າກໍອາສັຍຢູ່ໃນຂ້າງເຮືອນຫລັງນອຍໆນັ້ນ ຕລອດຣະດູໜາວ ເພາະວ່າ ການສ້ອມແປງກໍສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຣະດູຮ້ອນເທົ່ານັ້ນ.

ບົດທີ ๔

ຄົນອະເມຣິກັນເປັນຄົນຈັ່ງກິດບໍ ?

ປະມານເວລາດຽວກັບທີ່ທອມເຈັບເຟີ້ສັນ ໄດ້ແຕ່ງດອງ
ໄປຄົ້ນແຫ່ງຄວາມໂກດແຄ້ນອັນຍິ່ງກໍກຳລັງແຜ່ຂະຍາຍໄປທົ່ວ ๑๗
ຮັດອານານິຄົມ. ເພາະເປັນເວລາຫລາຍປີ ທີ່ປະເທດອັງກິດ
ໄດ້ປະຕິເສດ ທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຊາວອານານິຄົມ ຊຸເຄື່ອງ
ຂອງຈາກປະເທດໃດ ປະເທດນຶ່ງ ເວັ້ນແຕ່ປະເທດອັງກິດເອງ.
ເພື່ອຈະໃຫ້ແນ່ນອນວ່າ ກົດໝາຍນີ້ໄດ້ຮັບການເຊື່ອຖື ເຮືອຮົບ
ອັງກິດ ໄດ້ມາຈອດຖ້າຢູ່ຂ້າງນອກຂອງທ່າເຮືອ ແລະເມື່ອເຮືອ
ອະເມຣິກັນເຂົ້າແລະອອກ ເຮືອເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະຖືກຄົ້ນ. ເຮືອ
ຮົບອັງກິດລຳນຶ່ງ ໄດ້ແລ່ນໄປຍັງທ່າງູຝັ່ງໂຮດໄອແລນ ແລະໜຸ
ຊຸ້ນອານານິຄົມຈາກໂຮດໄອແລນກໍໄດ້ຈັບພວກຄົນໃນເຮືອລຳນັ້ນ
ແລ້ວເຜົາເຮືອຖິ້ມເສັຍ. ບັດນີ້ ຮັຖສະພາອັງກິດ ໄດ້ອອກກົດ
ໝາຍໃໝ່ສະບັບນຶ່ງຂຶ້ນກ່າວວ່າ ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນປະເທດ

ອານານິຄົມ ຈັບຕ້ອງແມ່ນແຕ່ຄຸມເສື້ອລຸກເຮືອຂອງອັງກິດ ຜູ້ນັ້ນມີຄວາມຜິດ ໃນຖານອູ້ຊຸຍາກອນ ຊຶ່ງອາດຈະຖືກລົງໂທດ ໃຫ ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍໄດ ແລະການສືບສວນຫັ້ງໝົດຈະຕ້ອງມີຂັ້ນ ທີ່ປະເທດອັງກິດ. ອີກຢ່າງນຶ່ງ ຣັຖສະພາອັງກິດ ກໍໄດສ້າງ ຄວາມຜູ້ດພາດສຳລັບປະເທດອານານິຄົມຫັ້ງຫລາຍ ໂຮມຫັ້ງວິ ຈິເນັຍດວຍ ທີ່ໄດ້ຄັດຄ້ານຕໍ່ກົດໝາຍໃໝ່ນີ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການເຈຣະຈາ ກໍກະທຳກັນມາ ແລ້ວຄັ້ງນຶ່ງ ແຕ່ບໍ່ມີຜົນຕອບ. ເຈັບເຟີສັນແລະຜູ້ຄບນີ ຄາ ຜູ ທີ່ເປັນສະມາຊິກສະພາຄືກັນເວລານັ້. ບໍ່ຊ້ານໍ້ໄດເຫັນວ່າການ ໂຕ້ຖຽງອັນບໍ່ມີທ່ຽງສຸດ ຈະບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ. ພວກຂະເຈົ້າ ໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະໄປຫາແພທຣິກ ເຮັນຣີ ແລະສອງອ້າຍນ້ອງຄື ເຮັນຣີ ແລະ ຣີຊາດ ເອດ ລີ ເພື່ອສົນທະນາແຜນການຕໍ່ຕ້ານ "ການໂຈມຕີຕໍ່ອານານິຄົມໃດອານານິຄົມນຶ່ງ ຄວນຈະຖືວ່າເປັນ ການໂຈມຕີຕໍ່ອານານິຄົມຫັ້ງໝົດ" ເຈັບເຟີສັນ ເວົ້າເມື່ອຂະ ເຈົ້າໄດ້ພົບກັນ. "ແຕ່ທຸກໆອານານິຄົມຈະຕ້ອງມີສ່ວນຮູ້ໃນສິ່ງ ທີ່ອານານິຄົມອື່ນກຳລັງປະຕິບັດຢູ່".

ດວຍຄວາມຕົກລົງ ຂອງພວກອື່ນຫັ້ງສາມຄົນ, ເຈັບເຟ ສັນຈຶ່ງຂຽນຂໍ້ແກ້ໄຂ ສຳລັບການຈັດຮູບກັນມະການ ເພື່ອພັທນາ ລຸະບອບອັນເປັນປົກກະຕິຂອງການຂຽນຈົດໝາຍແລະແລກປ່ຽນ ຂາວສານ ລະຫວ່າງ ຣັດອານານິຄົມຫັ້ງຫລາຍ. ສະນຸຍເອ ອາດຳ ໃນຣັດແມຊາຊູເສດ ກໍກຳລັງເຮັດສິ່ງດຽວກັນ. ຖາ ຫາກປະເທດອັງກິດຕັ້ງໃຈທີ່ຈະປະຕິບັດໃຫ ໑໓ ຣັດອານານິຄົມ ເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນແລວ ຊາວອານານິຄົມຫັ້ງຫລາຍ ກໍຈະ

ຕ້ອງຮຽນຮູ້ປະຕິບັດຕໍ່ປະເທດອັງກິດໃຫ້ເປັນແບບດຽວກັນ.

ເພາະວ່າຂໍ້ແກ້ໄຂທີ່ຂຽນໂດຍເຈັບເຟີສັນນັ້ນ ບັນດາສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໄດ້ຮ້ອງຮັດໃຫລາວສະເນີຕໍ່ສະພາຜູ້ແທນ ແຕ່ລາວກໍຕັ້ງໃຈຢາກຈະໃຫ້ແຄບນີ ສເນີ. ເຖິງວ່າແຄບນີຈະຍັງບໍ່ທັນມີໂອກາດໄດ້ເວົ້າກໍຕາມ ແລະທອມກໍຕ້ອງການ ຢາກໃຫ້ສະມາຊິກຄົນອື່ນໆຮູ້ຈັກ ລາວວ່າ ລາວມີສຽງດີແລະເປັນນັກປາກເວົ້າໄດ້ດີພຽງໃດ.

ໃນການປະຊຸມສະພາຄັ້ງຕໍ່ໄປ ແພບນີ ໄດ້ກ່າວຄຳປາໄສ. ມັນເປັນຄຳເວົ້າທີ່ນ້ອນຫູແທ້ໆ ເຈັບເຟີສັນ ຮູ້ສຶກດີໃຈຕໍ່ຄວາມສຳເຣັດຂອງເຂົາ ເໝືອນກັບແຄບນີເປັນລູກຂອງລາວ. ຂໍ້ແກ້ໄຂນັ້ນຖືກຮັບໄວ້ແລະບັນດາສະມາຊິກສະພາຄົນອື່ນໆໂຮມທັ້ງເຈັບເຟີສັນ, ຄາ ແລະແພທຣິກ ເຣັນຮ໌ ກໍໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ໄປພົບຄຸນະຜູ້ແທນຈາກປະເທດອານານິຄົມອື່ນໆ ທີ່ຈຸດສູນກາງຍ້ອນໃດຍ້ອນນຶ່ງ.

ທັນທີທັນໃດ ພາຍຫລັງຈາກການພົບກັນແລ້ວ ແຄບນີ ຄາ ກໍໄດ້ຈາກໄປ ເມືອງຊາໂລດຕີສວິນ ທີ່ລາວມີວຽກງານກົດໝາຍຢູ່ນັ້ນ ລາວເກືອບຈະບໍ່ໄປຮອດເມືອງນັ້ນ ເມື່ອລາວຕົກເຈັບໄຂ້ ແລະ ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ. ຕໍ່ການທີ່ໄດ້ຊາບຂ່າວຮ້າຍນີ້ມາຫາ ຄາ, ເຮືອຍຂອງເຈັບເຟີສັນ, ກໍໄດ້ເກີດຄວາມເສັຍໃຈ ແລະເປັນໄຂ້ທັນທີ. ເປັນທີ່ຄິດກັນວ່າ ນາງຈະເສັຍອີກເສັຍໃຈຫລາຍ ແຕ່ພາຍຫລັງການປິ່ນປົວຢ່າງເອົາຈິງເອົາຈັງເປັນເວລາຫລາຍເດືອນ ນາງກໍຄ່ອຍດີຂຶ້ນມາ.

ຄາໄດ້ປະລູກຊາຍແລະລູກສາວໄວ້ສາມຄົນແລະເຈັບເຝີ ສັ້ນໄດ້ເອົາພວກຂະເຈົ້າແລະມາຫາມາຢູ່ນຳລາວ ທີ່ນອນຕິເຊຸມ ໂລ ແລະຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາລາວກໍ່ຖືວ່າ ພວກເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນລູກຂອງລາວ. ລາວໄດ້ຝັ່ງສົບຂອງແດບນີ ຄາ ໄວ້ກອງ ຕົ້ນໄມ້ໂອກຂອງພວກຂະເຈົ້າ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄຳໝັ້ນສັນຍາ ທີ່ ລາວໄດ້ເຮັດກັນໄວ້ກັບລາວເມື່ອ ๑๔ ປີກ່ອນ.

ໝົນວ່າ ແດບນີ ຄາ ຈະຕາຍໄປແລ້ວກໍ່ຕາມ ແຕ່ຄຳ ເວົ້າຂອງລາວທີ່ໄດ້ເວົ້າໄປນັ້ນກໍ່ຍັງມີຜົນຢູ່ ແລະແຜ່ນການຂອງ ເຈັບເຝີສັ້ນສຳລັບຄົນຂັ້ນມະການ ເພື່ອແລກປ່ຽນຂ່າວສານລະ ຫວ່າງຮັດອານານິຄົມທັ້ງຫລາຍນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ນຳມາປະຕິບັດ. ລະ ຫວ່າງຂ່າວທີ່ສຳຄັນ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ອອກໄປ ກໍ່ຄື ເຣື່ອງທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນແກ່ປ່ວັດສາດທີ່ພົ້ນຖ້ຳຊາ ເມືອງບອສຕັນ (ບອສຕັນ ທີ ປາຕີ). ພວກຫົວໜ້ມຮອນ ແຫ່ງເວີຈິເນັຍໄດ້ ຫ້ວຂວັນອອກມາພ້ຽງໃດ ເມື່ອພວກຂະເຈົ້າໄດ້ຊາບຂ່າວ ວ່າ ເຣືອບັນທຸກຊາວອັງກິດທັ້ງໝົດໄດ້ຈົມລົງໃນທ້ວເຣືອເມືອງບອສ ຕັນ ໂດຍການກະທຳ ຂອງພວກຊາວອານານິຄົມແຫ່ງ ນິວ ອິງ ແລນ ທີ່ແຕ່ງໂຕເປັນພວກອິນດ້ຽນແດງ. ພວກຄົນເກົ່າແກ່ໄດ ສັ້ນຫ້ວຢ່າງກະວົນກະວາຍໃຈ ໂດຍຢ້ານວ່າຈະມີຄວາມລຳບາກ ເກີດຂຶ້ນ ແຕ ເຈັບເຝີສັ້ນກໍ່ຮູ້ຂ່າວເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ມັນຈະປ່ຽນ ແປງໄປໄວຫລາຍ ແລະດ້ວຍນັ້ນລາວຈ້ຶງເຣີ່ມຕົ້ນຈັດຕຽມປ້ອງກັນ ໄວ.

ບໍ່ດົນຂ່າວກໍ່ມາຈາກປະເທດອັງກິດວ່າ ກົດໝາຍສະບັບ ນ້ຶງໄດ້ຜ່ານສະພາອອກມາວ່າ ໃຫ້ອັດເມືອງທ່າບອສຕັນ ຫ້ານ

ການຄ້າຂາຍທັງໝົດ. ກົດໝາຍຈະຖືກບັງຄັບໃຊ້ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ ໑ ເດືອນ ມິຖຸນາ ໑໙໗໔ ແລະທະຫານອັງກິດກໍຈະຖືກສົ່ງມາ ໃຊ້ບັງຄັບ.

ໃນມໍ່ໆມານີ້ສະພາໄດ້ອອກໃບປະກາດສະບັບນຶ່ງ ໂດຍກຳ ນົດໃນວັນທີ ໑ ມິຖຸນາ ເປັນ "ວັນໄຫວ້ອອມ" ໃນຣັດ ເວີຈິ ເນັຍ ຄືບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຕ້ອງກິນອາຫານແລະເຮັດວຽກເລີຍ.

ເໝືອນດັ່ງເປັນມາ ຂາຫລວງໃໝ, ຫລອດ ດັນວອນ ໄດ້ຢຸດການປະຊຸມທັນທີ ແລະບອກໃຫ້ສະມາຊິກກັບໄປບ້ານ. ນຸ ບໍ່ແມນມີແຕ່ເຈັບເຟີສັນ ແລະຄົນອື່ນໆ ໄດ້ຄາດຫວັງກັນໄວ ແຕ່ ຫາກຂະເຈົ້າໄດ້ຕະຕຽມໄວ້ແລ້ວໃນຄັ້ງນີ້.

ແທນທີ່ຈະກັບໄປບ້ານ ພວກສະມາຊິກສະພາກໍໄດ້ຕົກລົງ ຮ່ວມຮ້ອງປະຊຸມກັນຂຶ້ນ, ຈຸດໝາຍໃນເຮື້ອງນີ້ກໍ ຈະຕ້ອງ ເລືອກຄນະຜູ້ແທນ ຜູ້ທີ່ຈະໄປພົບກັບຄນະຜູ້ແທນທີ່ມາຈາກຣັດອາ ນານິຄົມອື່ນໆ ຄັ້ງນຶ່ງຕໍ່ປີ ທີ່ມາຮວມຈັດສະພາອະເມຣິກັນຂຶ້ນ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ບໍ່ວ່າກອງປະຊຸມ ຫລືສະພາກໍຈະບໍ່ມີພົນຖານໃດໆ ໃນກົດໝາຍອັງກິດ ທີ່ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນອັງກິດ ຈະມາສາມາດ ປ້ອງກັນພວກຂະເຈົ້າຈາກການຕັດສິນໃຈ ແລະກະທຳການພິຈາ ຣະນາເຣື່ອງຕ່າງໆ.

ແມນອນ ເຈັບເຟີສັນ ເປັນບຸກຄົນນຶ່ງໃນຈຳພວກນັ້ນ ຜູ້ ໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຄນະຜູ້ແທນຕໍ່ກອງປະຊຸມເວີຈິເນັຍ ແຕ່ໃນ ລະຫວ່າງທາງໄປສູ່ເມືອງວິນລຽມສະເບີກ ລາວກໍເລີຍເປັນໄຂ ເມື່ອຈາກລາວອອມເມື່ອຍຫລາຍທີ່ຈະເດີນທາງຕໍ່ໄປ ລາວຈຶ່ງ ໄດ້ສົ່ງຂໍ້ແກ້ໄຂຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ຕຽມໄວ້ແລ້ວ ໄປລວງໜ້າ

ເພື່ອຈະໄດ້ອ່ານແລະຖືກຖ່ຽງກັນໂດຍຄນະຜູ້ແທນອື່ນໆໃນເວລາ
ທີ່ລາວມາບໍ່ໄດ.

ຂໍ້ແກ້ໄຂເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັນຈຸຄວາມຄິດເຫັນບາງຢ່າງທີ່ເຈັບ
ເຟີສັນໄດ້ຄິດໄວ້ ຕັ້ງແຕ່ສມັຍລາວຍັງເປັນນັກສຶກສາຢູ່. ລາວ
ຄິດວ່າ ຄນະຜູ້ແທນຈຳນວນຫລາຍທ່ານ ຜູ້ເປັນສະມາຊິກສະພາ
ມາແຕ່ກ່ອນໄດ້ມີຄວາມຄິດເຫັນ ທີ່ຜິດຕໍ່ບັນຫາຄວາມສັມພັນຂອງ
ອະເມຣິກາກັບອັງກິດ. ພວກຂະເຈົ້າ ຢາກຈະຍອມຮັບຄວາມ
ຄິດທີ່ວ່າງໄວ ໂດຍກິດໝາຍອັງກິດທີ່ວ່າ ດິນແດນທີ່ພົ້ນພໍ້ໃໝ່ໆ
ທັງໝົດ ໂຮມທັງອະເມຣິການຳເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຜ່ານດິນອັງ
ກິດ. ພຣະອົງຖືກສົມມຸດໃຫ້ເປັນແຕ່ພຽງຜູ້ທີ່ຈະໃຫ້ຮາງວັນແກ
ພວກຂະເຈົ້າໃຊ້ເປັນການສອນຕົວທີ່ແນ່ນອນ ແຕ່ວ່າຕາບໃດທີ່
ພວກຂະເຈົ້າຍັງອາສັຍຢູ່ ພວກຂະເຈົ້າ ຈະຕ້ອງເປັນຄົນຢູ່ໃນ
ຄວາມອາທັກຂາຂອງອັງກິດຢູ່ສເມີ.

ຄວາມຄິດຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ແຕກຕ່າງຈາກຂອງເພື່ອນ
ຝ່ງຫລາຍຢູ່. ໃນຖານະທີ່ລາວມາຈາກພຽນອນ ລຸາວບໍ່ເຄີຍ
ຄິດກັບຕົວລາວເອງວ່າ ເປັນຄົນອັງກິດ ລາວຈຳໄດ້ວ່າ ພໍ່ຂອງ
ລາວນັ້ນເປັນທັງຊາວເວີຈິເນັຍແລະຊາວອະເມຣິກັນ. ປະຊາ
ຊົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ຄວາມເບິ່ງແຍງພໍ່ຂອງລາວ ບໍ່ໄດ້ເລືອກເອົາປະເທດ
ອັງກິດ ວ່າເປັນບ້ອນເກີດຂອງພວກຂະເຈົ້າ ແຕ່ຫາກັບເອົາ
ພວກຂະເຈົ້າໄດ້ເກີດຢູ່ທີ່ນ. ແລະເມື່ອພວກຂະເຈົ້າໃຫ້ຍ້ອນ
ມາພົ້ນຈະຮູ້ວ່າ ພວກຂະເຈົ້າຕ້ອງການແນ່ໃດແລ້ວ ພວກຂະ
ເຈົ້າກໍ່ໄດ້ໜີໄປ. ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ພວກຂະເຈົ້າມາ
ສູ່ອະເມຣິກາກໍ່ເພາະວ່າ ມີເຫດອັນນຶ່ງຫລ້ານ້ອຍອີກ ນັ້ນກໍ່ຄືນັ້ນ

ປະເທດອັງກິດ.

ດັ່ງນັ້ນ ອັງກິດ ແລະອະເມຣິກາ ແມ່ນວ່າທັງສອງປະເທດຈະມີພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນອົງດຽວກັນກໍຕາມ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນປະເທດດຽວກັນ. ບໍ່ວ່າອັງກິດຫລືພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນໃດຊົງແຜ່ນດິນໃໝ່ເທິງຝັ່ງຕາເວັນຕົກຂອງມະຫາສຸດອັດລັນຕິກ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສະເນີດິນນາແລະສວນໄຮ່ຂອງພວກຂະເຈົ້າໃຫ້ເປັນຂອງຂວັນແກ່ຊາວອາມານິຄົນເລີຍ. ພວກຂະເຈົ້າ ເຮັດວຽກໜັກເພື່ອສ້າງດິນແດນໃນອຸນບົດອັນເປັນປ່າເຖື່ອນຢູ່ ຊຶ່ງຍາກທີ່ບຸກຄົນໃດຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ເພາະສະນັ້ນດິນແດນເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນຂອງພວກຂະເຈົ້າເອງ ແລະບໍ່ແມ່ນຂອງຜູ້ອື່ນເລີຍ ຢ່າງນອຍກໍບໍ່ແມ່ນຂອງຜູ້ໃດທັງໝົດ ທີ່ອາສັຍຢູ່ ໃນປະເທດອັງກິດ. ມັນບໍ່ແມ່ນເຮືອງ ຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ທີ່ຈະມາເລືອກປະຊາຊົນໃໝ່ ພັທນາປະເທດອາມານິຄົມ, ມັນເປັນຊາວອາມານິຄົມຕ່າງຫາກ ຜູ້ທີ່ຈະເລືອກເອົາພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນໃໝ່ ຊ່ວຍພວກຂະເຈົ້າປົກຄອງປະເທດ. ຣັຖບານຂອງພຣະອົງ ເປັນຣັຖບານທີ່ພວກຂະເຈົ້າຈະຕ້ອງຕັດສິນໃຈ ໃຊ້ຫລາຍກວ່າເຮືອງອື່ນ. ຖ້າຫາກ ຣັຖບານ ຣັບໃຊ້ຂະເຈົ້າບໍ່ໄດ້, ພວກຂະເຈົ້າ ກໍຈະສາມາດ ເລືອກເອົາຣັຖບານອື່ນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ມະຕິຫລັ້ງແກ້ໄຂຂອງເຈັບເຟີສັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນການອ່ານກົດໝາຍເກົ່າແກ່ ຂອງແອງກະໂລ ແຊກຊອນນັ້ນ ມັນໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ລາວຢ່ຽງໃດ. ລາວໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ພາຍຫລັງຈາກພວກ ນໍແມນ ໄດ້ຍຶດເອົາປະເທດອັງກິດ ໂດຍກຳລັງ

ແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຖືວ່າດິນແດນທີ່ຢູ່ໃຕ້ຄວາມອາ
ຮັກຂາຂອງພຣະອົງນັ້ນ ເປັນດິນແດນຂອງພຣະອົງ. ເອົາລະ
ຊາວອາມາມິຄົນໄດຊ່ຍຊຸນະແລວ. ເຂົາເຈົ້າເອງ ເປັນເຈົ້າ
ຂອງດິນແດນຂອງຂະເຈົ້າ.

ເຈັບເຟີສັນ ເປັນບຸກຄົນທຳອິດທີ່ຖາມວ່າ ຍົກໂຕຢ່າງ,
ຊາວແຊກຊອນ ແລະເດນິກ ຜູ້ໜ້າຕົ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນປະເທດອັງ
ກິດແລະພັທນາປະເທດນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ເສັຍຄາພາສີໃຫແກພຣະເຈົ້າ
ແຜ່ນດິນ ແຫ່ງແຊກຊອນນີ ແລະ ເດນມາ, ປະເທດທີ່ພວກຂະ
ເຈົ້າມາຈາກຫລືບໍ? ລາວເປັນບຸກຄົນທຳອິດເໝືອນກັນ ທີ່ວ່າ
ເຖິງວ່າ ພຣະເຈົ້າຢອດທີ່ສາມເອງເປັນພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນແຫ່ງ
ແຊກໂນເວ ໃນເຢີຣະມັນເໝືອນກັນ ແຕ່ບໍ່ໄດໝາຍຄວາມ
ວ່າ ແຊກໂນເວເປັນຂອງປະເທດອັງກິດ ຫລືປະເທດອັງກິດນັ້ນ
ເປັນຂອງແຊກໂນເວ.

ຂໍ້ແກ້ໄຂເຫລົ່ານ້ີ ຈະຕ້ອງຈັດຫາຂໍ້ມູນຖານໃນການໃຫ
ຄຳແນະນຳແກ່ຄນະຜູ້ແທນ ໃນກອງປຸ້ມສະພາຄອງເກຣດ້ັ
ທຳອິດ, ໄດສ້າງຄວາມປະທັບໃຈແກ່ສະມາຊິກຂອງກອງປະຊຸມ
ມາກໝາຍ. ແຕ່ສຳລັບຄວາມຄິດເຫັນ ຂອງເຈັບເຟີສັນ ປັດຈຸ
ບັນ ເບິ່ງທ່າຈະກ້າວໜ້າໄປໄກຫລາຍ. ຄວາມຈິງແລວ ຂໍ
ແກ້ໄຂເຫລ່ົານັ້ນເປັນມະຕິແບບທໍ່ຣະຍົດແລະຈະສ້ານ້ວດລົ້ງໂທດ
ໃຫເຖິງຄວາມຕາຍໄດ. ພາຍຫລັງຕ່ໍ້ມ້ານ້ີພວກຄນະຜູ້ແທນກ່ໍຈະ
ຈ່ໍຈຳຂໍ້ແກ້ໄຂເຫລ່ົານ້ີໄວ, ແຕ່ບັດນ້ີ ຂໍ້ແກ້ໄຂທ້ັງໝົດທ່ີພວກຂະ
ເຈົ້າກ່ໍາຣຽກຮ້ອງຕ້ອງການນ້ັນ ກ່ໍຄ່ືວ່າ ໃນຖ່ານະເປັນຊາວອ້ັງ
ກິດ ພວກຂະເຈົ້າ ກ່ໍຄວນຈະຖ່ືກປະຕິບັດ ເໝ່ືອນກ້ັບຄົນອ້ັງກ່ໍດ

ແລະບໍ່ຄວນຈະໃຫ້ເສັຍພາສີໂດຍປາສຈາກການແທນກັນ. ດັ່ງ
ນັ້ນກອງປະຊຸມຈຶ່ງໄດ້ອອກສຽງແຕກຕ່າງກັນຄື ເປັນຂໍ້ສເນີຊຸດທີ
ອອນກວ່າ ແລະສົ່ງຂໍ້ສເນີເຫລົ່ານັ້ນໄປພ້ອມກັບຄນະຜູ້ແທນຂອງ
ພວກຂະເຈົ້າ ໄປຍັງສະພາຄອງເກຣດໃນຟີລາເດນເຟັຍ.

ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເປັນຂໍ້ສເນີແນະອັນສຸດທ້າຍຂອງເຈັບເຟີສັນ
ໃນປະເທດອັງກິດ ຂໍ້ສເນີແນະເຫລົ່ານ້ີ ຖືກຖືວ່າເປັນຄຳເວົ້າທີ່ດີ
ທ່ີສຸດຂອງຊາວອະເມຣິກັນ ທ່ີຄົນໃດຄົນນ່ຶງໄດ້ຮຽນຂ້ຶນ. ຊາວ
ອະເມຣິກັນຜູ້ເປັນໂຕແທນສະພາເບ້ືເກດ ເວ້ີຈເນັຍໃນກຸງລອນ
ດອນໄດ້ພິມຂໍ້ສເນີແນະເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ໃນຖານະເປັນປ້ົມນອຍໆ ທ່ີ
ມ້ີຊຸເຣ່ືອງວ່າ "ສລຸບຄວາມຄິດເຫັນ ໃນດ້ານສິດທ່ິຂອງຊາວອະ
ເມຣິກັນ". ເອຄ້ັນ ເບ້ືກ ຣັຖບຸຣຸດຜູ້ສຳຄັນ້ຍ່ິງຂອງອັງກິດຜູ
ເປັນເພ່ືອນຂອງຊາວອາມາ້ິລ ໄດ້ເຫັນປ້ົມນ້ອຍນ້ັນ, ແລະ
ພາຍຫລັງໄດ້ປຽນແປງແດ່ເລັກນ້ອຍແລ້ວ ກ່ໄດ້ໃຊ້ຄວາມຄິດໃນ
ປ້ົມນ້ັນເປັນຄຳປາສັຍ ໜ້ີຸສຽງຂອງທ່ານໃນຣັຖສະພາອັງກິດ.
ຜ້ົນສຳລັບເຈັບເຟີສັນກ່ຄ້ືວ່າ ຣັຖບານອັງກິດໄດ້ຮຽນຮູ້້ຂອງທ່ານ
ໄວ້ ໃນຈຳນວນບຸກຄົນ ຜູ້ທ່ີເປັນອັນຕະຣາຍ ຜູ້ຈະຕ້ອງຢ້ານອກ
ຄວາມລຸ້ມຄອງຂອງກ້ົດໝາຍ ຮ່ວມກັບພວກອາດ້ັມ ຈອນ ແຣນ
ດອກ, ແພທຣ້ິກ ເຮ້ັນຣ້ີ ແລະຜູ້ນຳຊາວອະເມຣິກັນຄົນອ່ືນໆ.

ໃນຟີລາເດນເຟັຍ ສະພາໃໝ່ໄດ້ຖ້ືກຖຽງເຖ້ິງທ່າງ້ັບ
ລ້ັບໃຫ້ປະເທດມາຕຸພູ້ມ (ອັງກິດ) ຟ້ັງຄວາມຕ້ອງການຂອງ
ຊາວອາ້ມາ້ິລ. ຢ່າງໃດກ່ດ້ີເຂ້ົາເຈ້ົ້ານ້ັ້ນກ່ຕ້ັດສິນໃຈ ຈະພຍາ
ຍາມ ໃຊ້ວ້ິທ້ີເສຖ້ີດກ່ອນ. ເບ້ືອງ້ັ້ນ ຖ້າຄວາມຕ້ອງການ
ເຫລົ່ານ້ັ້ນບ່ໍເປັນທ່ີພ່ໍໃຈ ພວກຂະເຈ້ົ້າຈະຂໍ້ຮ້ອງຊາວອະເມຣິກັນ

ທັ້ງໝົດໃຫ້ຢຸດຊັ່ນຄ້ອງກິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສາມາດບັງຄັບໃຫ້ຊ່ ສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງທີ່ຕົນບໍ່ຕອງການ. ຄົນແລວ ຖ້າທ່ານັ້ນລົ້ມເຫລວ ພວກຂະເຈົ້າກໍຈະປະຕິເສດສິ່ງຜລິດຜົນ ໄປຍັງປະເທດອັງກິດ. ທຸກໝົນ ວິທີທຳອິດໃນສອງວິທີ ທີ່ທຳສົງຄາມເສຖກິດ ເອ້ນວ່າ "ບອຍຄອດ" ວິທີທີ່ສອງເອ້ນວ່າ "ເອັມບາກໂກ".

ທາງດ້ານໜັງສືພິມອະເມຣິກັນ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍລາຍຍະ ອຽດຂອງບໍ່ບອຍຄອດ ແລະຜົນຂອງມັນ. ການອ້ອງໃຫ້ຊ່ວຍ ເຫລືອໄດ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ພວກສຸພາບສັຕຣີໃຫ້ສັນບສນຸນ ແລະເຮ້ັ່ອງອັນ ຍືດຍາວ ກ່ຽວກັບການແຕ່ງດອງ ກໍໄດ້ລົງໃຫ, ຍົກໂຕຢ່າງ, ສ່ວນເຄ້ັ່ອງຂອງໂຮງງານ ຂອງອັງກິດ ກໍໄດ້ນຳໄປໃຊ້ພຽງແຕ ເພ້ັ່ອທົດລອງວ່າ ມັນສາມາດຮັດໄດ.

ການບອຍຄອດ ເປັນຜົນພຽງພໍ້ທີ່ຈະຮັດໃຫ້ບັນດານັກທຸ ຣະກິດອັງກິດຕົກອົກຕົກໃຈແລະພວກຂະເຈົ້າຈະນຳຄວາມກົດດັນ ໄປຍັງຣັຖບານຂອງຂະເຈົ້າ ເພ້ັ່ອຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນອຳ ນາດຂອງຣັຖບານສົ່ງບລົງ. ຜົນທີ່ໄດ້ກໍ່ຄ ຣັຖບານອັງກິດໄດ ສເນີແນະ ບໍ່ໃຫ້ຣັດອານານິຄົມຫັ້ງຫລາຍເສັຍຄ່າພາສີ ຖ້າຫາກ ພວກຂະເຈົ້າຈຸ່ະຕົກລົ່ງ ຊ່ວຍປະເທດອັງກິດ ໃນເ້ັ່ອມີສົ່ງຄາມ ເກ້ັ່ດ້ັ່ນແລະຊ່ວຍສນັບສນຸນກອ່ງທັບຂອງອັງກິດໃນອະເມຣິກາ. ແຕ່ຫລ່ວ ນອ ນາຍົກຣັຖມົນຕີອັງກິດ ໄດ້ປະຕິເສດ ທ້ີ່ຈະພິ ຈາຣະນາປະເທດອານານິຄົມ ໃນທ່ຽງທ້ີ່ຈະໃຫ້ໂຮມເປັນອັນນ້ຶ່ງ ອັນດຽວກັນ. ລ່ວ ໄດ້ສເນີໃຫ້ແຕ່ລະຣັດອານານິຄົມແຍກອອກ ຈາກກັນ. ນອກຈາກນັ້ນລ່ວ ຍັງໄດ້ຮ້ອງວ່າ ແຕ່ລະຣັດອານາ ນິຄົມ ຈະຕ່ອງໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ທ້ີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການເປັນກະບົດ

ໃນຣັດອາມາມິຄົມອື່ນໆສ່ວນລ້ວນ. ແລະໃນທ້າຍທີ່ສຸດ ຣັດ
ອາມາມິຄົມທ້ວງຫລາຍ ກໍຕ້ອງຕົກລົງ ທີ່ຈຳກັດຂອບເຂດທີ່ຈະທຳ
ລາຍການຄ້າທາງທະເລຂອງນໍ ອ້ງແລນທ້ວງໝົດ.

ໃນວັນທີ ๑๐ ພຶສພາ ๑๗๓๔ ສະພາຄອງເກຣດ ກໍໄດ້
ປະຊຸມກັນຂຶ້ນເປັນເທື່ອທີ່ສອງໃນເມືອງຟິລາເດນເຟັຍ ພ້ອມກັບ
ມີ ພິຕັນ ແຣນດອບ ເປັນປະທານອີກ. ແຕ ແຣນດອບ ກໍຍັງ
ເປັນປະທານຂອງສະພາເບີເກດຂອງເວີຈີເນັຍອີກ ແລະເມື່ອຜູ
ວາຣາຊການຣັດໄດຮຽກປະຊຸມພິເສດຂຶ້ນທີ່ສະພາ ເພື່ອພິຈາຣະ
ນາ ຄຳສເນີຂອງຫລອດ ນອດ ແຣນດອບ ຈຳຕ້ອງເດີນທາງ
ກັບໄປຍັງວິນລຽມສະເບີກທັນທີ.

ພິຕັນ ແຣນດອບ ແລະ ສະມາຊິກສະພາເບີເກດ ທ້ວງ
ໝົດ ເບິ່ງທ່າຈະມີບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳລັບວຽກໃນ
ການຂຽນຄຳຕອບຂອງສະພາເວີຈີເນັຽໄປຍັງຫລອດນອດ. ຊຶ່ງ
ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນ ກໍໄດແກ ໂທັດ ເຈັບເຟີສັນ, ຜູປະພັນເຣື່ອງ
"ສລຸບຄວາມຄິດເຫັນ" ອັນມີຊື່ສຽງ ບັດນີ້ ບໍ່ໝົນພຽງແຕ
ລາວຖືກຍອມຣັບວ່າເປັນນັກສິລປະໃນການວ້ຳ ໂດຍສະເພາະ
ໃນບ່ອນທີ່ເຣື່ອງກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງຖືກ້ຳນັ້ນ ແຕຫາກຄວາມ
ຄິດເຫັນຂອງລາວ ຕໍ່ອົງກົດນັ້ນແຈ່ມແຈ້ງດີ ມີເຫດຜົນດີ ແລະບໍ່
ປ່ຽນແປງ. ນອກໄປຈາກນັ້ ເຈັບເຟີສັນ ຍັງໄດຖືກເລືອກໃຫ
ດຳຣົງຕຳແໜ່ງຂອງແຣນດອບ ໃນຖານະເປັນຄນະຜູແທນ ໃນ
ເມືອງຟິລາເດນເຟັຽອີກ. ດ້ວຍນັ້ນ ລາວຈ່ຶງສາມາດອະທິບາຍ
ໂຊກດີທ່ສະພາຄອງເກຣດໄດຣັດວຽກກັນຮຽບຮ້ອຍແລະ
ໄດຕົກລົງໃນຫລັກການທ່ວ່າການໂຈມຕ່ໜ່ງໃສ່ອາມາມິຄົມໃດ

ອານານິຄົມນຶ່ງເປັນການໂຈມຕີຕໍ່ອານານິຄົມທັງໝົດ ບັດນີ້ແຫມ
ທີ່ຈະສົ່ງຄຳຕອບໂດຍກົງໄປຍັງຫລວງດນອດ ສະພາເວີຈິເນັຍໄດ
ຕັດສິນໃຈ ທີ່ຈະສົ່ງຄຳຕອບໄປຍັງສະພາຄອງເກຣດໃນຟິລາເດນ
ເຟັຽເພື່ອອະພິປາຍກັນ ເພື່ອວ່າອານານິຄົມທັງໝົດຈະສາມາດ
ເວົ້າເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນກ່ອນ.

ຕົ້ນເຊົ້າມາ ພາຍຫລັງ ຈາກທີ່ພາຣອດເມືອງຟິລາເດນ
ເຟັຽແລ້ວ ເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດເຂົ້າໄປນັ່ງໃນສະພາຄອງເກຣດ.
ລາວຮູ້ສຶກວ່າລາວບໍ່ເປັນຄົນສຳຄັນແຕ່ປະການໃດ. ລາວເປັນ
ບຸກຄົນຜູດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ແຫມຕຳແຫນ່ງອາຍນອງຂອງລາວ ຄືຜູ
ຕັນ ແຣນດອບ ອາຍຸ ๓๘ ປີ, ລາວເກືອບຈະເປັນຄນະຜູ
ແທນທີ່ຫນຸ່ມທີ່ສຸດປັດຈຸບັນ. ແຕ່ໃນຖານະເປັນຜູ້ປະພັນ "ສຈຸບ
ຄວາມຄິດເຫັນ" ລາວຈຶ່ງໄດຮັບການຕອນຮັບຢ່າງອົບອຸ່ນ.

ແມນວ່າຈະມີຄວາມຄິດເຫັນຫລາຍຢ່າງ ໝົດສມະກາ
ເກີນໄປ ເມື່ອລາວຂຽນຂຶ້ນ ແຕ່ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສອງ
ສາມອາທິດທີ່ຜ່ານມານັ້ນ ບັດນີ້ ໄດກາຍເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນແລ້ວ
ຫລາຍຂຶ້ນ. ເພາະວ່າແມນຈະບໍ່ມີການປະກາດສົງຄາມກໍຕາມ
ແຕ່ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ອະເມຣິກາ ກໍຢູ່ໃນທ່າສົງຄາມກັບປະ
ເທດນາຕຸພູມນັ້ນເອງ.

ກອນທີ່ສະພາຄອງເກຣດຈະໄຂກອງປະຊຸມກັນຂຶ້ນ ການ
ຕໍ່ສູ ລະຫວ່າງທະຫານອັງກິດ ກັບທະຫານພົນາ ກໍໄດເກີດຂຶ້ນທີ່
ເລັກຊິງຕັນ, ເມືອງນຶ່ງ ໃນຣັດແມຊຊູເສດ. ແລະໃນວັນ
ທີ່ສະພາຄອງເກຣດ ໄດໄຂຂຶ້ນນັ້ນ ຄາຍຕິຄອນດິໂຣກາ ກໍໄດ
ຖືກຍິດເອົາ. ເດືອນມີຖຸນາເດືອນນັ້ນ ການສູ້ຣົບບອນອື່ນກໍໄດ

ເກີດຂຶ້ນ ໃນສະຖານທີ່ເຊິ່ນວ່າ ບ້ານເກີ ຣິນ ໃນຣັດເມດຊາຊູ ເສດ.

ພັນເອກຢອດ ວໍຊິງຕັນ, ໄດ້ເປັນຜູ້ແທນຈາກເວີຈິເນັຍ ແລະເມື່ອສະພາຄອງເກຣດໄດ້ຮ້ອງ ຈະມີການສູ້ຣົບກັນຂຶ້ນອີກ ກັບທະຫານອັງກິດ, ສະພາກໍໄດ້ເລືອກເອົາລາວ ເປັນຜູ້ບັງຄັບ ບັນຊາທະຫານອະເມຣິກັນ.

ບັດນີ້ ສະພາຄອງເກຣດໄດ້ເຣີ່ມຕົ້ນເຂົ້າໃຈຄວາມຄິດທີ່ ຂຍາຍອອກໃນ "ສຸນຄວາມຄິດເຫັນ" ຂອງເຈັບເຟີສັນ ຊຶ່ງ ພວກຂະເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະເຫັນບົດຂຍາຍນັ້ນ ກາວໄປສູ່ຄວາມ ເວົ້າທີ່ຍາວກວ່າ ແລະມີຄວາມໝາຍເຕັມກວ່າ ແລະໃນເວລາ ນອຍກວ່າ ຫາວັນ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ປາກົດຕົວເປັນຫົວໜ້າຄນະ ປະກອບວຍການທີ່ສຳຄັນແລະລະອຽດ ສ່ວນແລະບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ວ່າ ຈອນ ດິກຄິງສັນ ໄດ້ຖືກສົ່ງ ໃຫ້ຮ່ວມພ້ອມໃນສິ່ງທີ່ຈະເອັ້ນ ວ່າ "ຄຳປາສັຍປຸກໃຈໃຫ້ຈັບອາວຸດ". ຢ່າງນອຍສະພາຄອງ ເກຣດກໍໄດ້ຍອມຮັບວ່າ ມັນຈະຕ້ອງສນ້ອງຕອບກຳລັງ ດ້ວຍກຳ ລັງ ແລະໃໝ່ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ຖືກຂໍຮ້ອງໃຫ້ຮວມງານຂັນຫິກ ວ່າ ເຫດໃດ ຈຶ່ງຕ້ອງພ້ອມທີ່ຈະປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນໄດ ສຳລັບ ໂລກທັ້ງໝົດແລະຕລອດເວລາ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຈອນດິກຄິງສັນແມ່ນວ່າຈະເປັນນັກ ຂຽນທີ່ດີພ້ອມກັບ ເຈັບເຟີສັນກໍຕາມ ແຕ່ລາວກໍຍັງເປັນບຸກຄົນຜູ້ ນຶ່ງທີ່ຍັງຄິດເຖິງລາວເອງວ່າ ເປັນຄົນອັງກິດ ຕ້ອງການສິດທິ ຂອງລາວ ຫລາຍກວ່າທີ່ຈະເປັນຊາວອະເມຣິກັນຕໍ່ສູ້ເພື່ອອິສຣະ ພາບຂອງລາວ. ເມື່ອລາວເຫັນສິ່ງທີ່ເຈັບເຟີສັນຂຽນ ລາວກໍ

ໂກດຮ້າຍຫຼັ້ນ ບໍ່, ລາວຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນ. ລາວ
ເປັ່ງອຸທານອອກວ່າ ເຫດໃດນໍ ຊາວເວີຈິເນັຍຫົວຮອນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງ
ຢາກຍົວະເຍົ້າໃຫ້ຣັດອາມາມິລົມທັ້ງຫລາຍເກີດການປະຕິວັດ!

ດິກຄິ້ງສັນ ໄດ້ປ່ຽນແປງສິ່ງທີ່ເຈັບເຟີ້ສັນໄດ້ຮຸນເກືອບ
ໝົດ ໂດຍການໃຊ້ເນື້ອຄວາມທີ່ອ່ອນນ້ອມກວ່າ ແຕ່ນັ້ນມັນກໍ
ເປັນບັນຫາຂອງເວລາທີ່ນັ້ນ ທີ່ຈະຕັດສິນເມື່ອສະພາຄອງເກຣດ
ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມນະໂຍບາຍອັນເຊື່ອງຊ້າຂອງດິກຄິ້ງສັນ ສະ
ພາກໍເຫັນຈະຕ້ອງຂັ້ນຢູ່ກັບການຮຸນຂອງເຈັບເຟີ້ສັນຫລາຍກວ່າ.

ວຽກອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ໄປຂອງສະພາຄອງເກຣດກໍຄື ຈະ
ຕ້ອງພິຈາຣະນາ ຄຳຕອບຕໍ່ແຜນການຂອງຫລອດ ນອດ. ຄຳ
ສເນີແນະຂອງຊາວເວີຈິເນັຍທີ່ຮຸນຂັ້ນໂດຍເຈັບເຟີ້ສັນ ເປັນທີ່
ຍອມຮັບກັນວ່າ ເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີທີ່ສຸດ. ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອ
ຄນະກັມມະການ ສຳລັບງານສະເພາະຢ່າງນີ້ ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ
ພວກເຮົາກໍພົບຊື່ຂອງເຈັບເຟີ້ສັນ ໂຮມທັ້ງບຸກຄົນອື່ນໆອີກ ຊຸ່ມ
ເບນຈາມິນ ແຟຣງຄິນ ຈອນ ອາດັມ ແລະຣິຊາດ ເຮັນຣ໌ ລີ.
ແຟຣງຄລິນ ໄດ້ສຽງສ່ວນຫລາຍ ລອງລົງມາແມ່ນ ເຈັບເຟີ້ສັນ
ໃນຊ່ວໄລຍະເວລາອັນສັ້ນ ລາວກໍກາຍເປັນບຸກຄົນມີຊື່ສຽງຮ່ວມ
ກັບຊາວອະເມຣິກັນຄົນອື່ນໆຈາກ ໑໓ ຣັດອາມາມິລົມ.

ຄຳຕອບທີ່ເວົ້າໄປນັ້ນ ເກືອບຈະເໝືອນກັບສິ່ງທີ່ສະພາ
ເວີຈິເນັຽຕ້ອງການຈະກ່າວທຸກຢ່າງ ຢ່າງແທ້ຈິງ ຊ້ຳໃນທ້າຍທີ່
ສຸດໄດ້ສເນີຂັ້ນ ເພື່ອພິຈາຣະນາແລະກໍໄດ້ຍອມຮັບເອົາ. ຄຳ
ສເນີແນະຂອງຫລອດ ນອດໄດ້ພົບສະທ້ອນກັບຄົນມາ ສູ່ຫມາ
ເຂົ້າ ເພາະວ່າໃນຄຳສເນີແນະນັ້ນ ມັນບໍ່ມີຫຍັງໃໝ່ ທັ້ງຍັງບໍ່

ມີຄວາມຍຸຕິທັມ ແລະຍັງຄົງໃຊ້ຫຸ້ມ ຫລອກລວງຄວາມສັມພັນທະ
ພາບລະຫວ່າງປະເທດທັ້ງສອງອີກດວຍ. ຕາມຂໍ້ສເນີ້ນ ປະ
ເທດອັງກິດຍັງມີສິດທີ່ຈະເກັບພາສີກັບຊາວອະເມຣິກັນຢູ່ ບ່ວ່າ
ອັງກິດຈະເກັບຫລືບໍ່ກໍຕາມ. ອັງກິດຍັງຄົງປະຕິເສດທີ່ຈະອະນຸ
ຍາດໃຫຣັດອານາມິຄົມທັ້ງຫລາຍ ຄ້າຂາຍກັບປະເທດອື່ນໆອີກ
ດວຍ ແລະທາງທີ່ປະຊາຊົນໃນເມືອງບອສຕັນ ໄດ້ຮັບການປະຕິ
ບັດນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໂຫດຮ້າຍ ແລະຂາດມະນຸສທັມຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງ
ສັຍເລີຍ.

ບົດທີ ๕

ภาพปะภาดเอภราด

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ກັບໝາຍັງເມືອງຟີລາດຸນເຟັຽອີກ ໃນ
ເດືອນທັນວາ ຂອງປີດຽວກັນນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າ ພຣະ
ເຈົ້າແຜ່ນດິນອົງກິດ ໄດປະກາດໃຫ້ຽດອານານິຄົມອະເມຣິກັນຢູ
ໃນສະພາບເປັນການກະບົດ ແລະໄດກາວຫາຣັດອານານິຄົມຫັ
ຫລາຍດວຍອາຊຍາກອນໃນການຊອກສແວງຫາເພື່ອຈັດຕັ້ງເປັນ
ຈັກກະພົບເອກຣາດ.

ອັນນີ້ເປັນຂ່າວດີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ໝົ່ນຄວາມຄິດເຫັນສອດຄ່ວ
ກັບເຈັບເຟີສັນ. ບັດນີ້ ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນເຊ່ງໄດປະກາດວ່າ
ມີການປະຕິວັດ. ບາງທີ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຢ່ານກົວໃນຄວາມ
ຄິດເຊ່ນນັ້ນ ຈະຕ່ວຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍອມຮັບເອົາວ່າ ເປັນຄວາມ
ຈິງແລະກໍຈະເຮັ່ມຊ່ວຍເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິວັດນັ້ນສຳເຮັດລົງ
ໃນທ້າຍເດືອນທັນວາ ປີ ๑๗๗๕ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ກັບເມືອບ້ານ
ເພາະວ່ານິ້ວຽກທີ່ຈະຕ່ວງເຮັດຢູ່ໃນເວີຈີເນັ.

ເຈັບເຟີສັນ ເປັນບຸກຄົນນຶ່ງໃນຈຳນວນບຸກຄົນທີ່ກໍ່ຕັ້ງຂະ ບວນການໃຕ້ດິນອັນຍິ່ງໃຫຍ ຢູ່ຕລອດເວລາ. ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ ເປັນນັກວ້ຳຕໍ່ສາທາຣະນະຊົນທີ່ສາມາດເຄື່ອນໄຫວຈິດໃຈຂອງ ບຸກຄົນດວຍຄຳວ້ຳອັນສຳຄັນ ເໝືອນຢ່າງ ແພທຣິກ ເຮັນຣີ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຫາກຍັງມີຄວາມສາມາດພິເສດ ໃນການຈັດຕັ້ງຂະ ບວນການຕໍ່ຕານຢ່າງລັບໆ ແລະວ້ິທ້ຽຍໆອີກດວຍ. ລາວຍັງ ສາມາດວ້ຳກັບບຸກຄົນສຳຄັນ ທີ່ລາວຮູ້ຈັກ ໃນທ້ວນັ້ນ ເພື່ອຂໍ້ ຄວາມເຫັນດີແລະສນັບສນູນ. ລາວສາມາດຂຽນຈົດໝາຍໄດ ດີ ເພື່ອຂໍ້ຄວາມເຫັນໃຈ ແລະຫາເງ້ນເພື່ອຊ້ລູກຝ້ນ ແລະນຳພາ ກິຈການຂອງຄນະກັມມະການຮັກສາຄວາມປອດພັຍ ຂອງສາທາ ຣະນະຊົນ ຊ້ຶ່ງລາວໄດ້ຈັດຕ້ັງຂ້ຶ້ນ ຢູ່ໃນຊ້ຶ່ນບ້ດ ແອລ້ມາລ້ິ, ນອກຈາກນ້ັ້ນແລວຍັງມີແຜນພ້ທນາສຳລ້ບຄນະກັມມະການທ້ີ່ມ້ີວ້ດ ຖ້ປະສົງຄ້ຍໆກ້ນ ທ້ີ່ວຣ້ດອານານ້ິຄົມອ້ນໆອ້ີກດວຍ. ລາວຍ້ງ ເປ້ນຫ້ວໜ້າທະຫານໃນບ້ານນອກອ້ີກ ແຕ່ວຽກອ້ັນສຳຄ້ັນຂອງ ລາວກ້ໍ່ຄ້ື ຈ້ດຕຽມເວ້ີຈ້ເນ້ຽສຳລ້ບຂ້ັ້ນຕ່ໍ່ໄປ ຊ້ຶ່ງຈະຕອງມ້ີຂ້ັ້ນໂດຍ ຮວມຣ້ດອານານ້ິຄົມທ້ັ້ງຫລາຍ ເປ້ນອ້ັນນ້ຶ່ງອ້ັນດຽວກ້ນ. ນ້ໍ່ກ້ໍ່ຄ້ື ຈະຕອງປະກາດໂຕຂອງເຂ້ົາເຈ້ົ້າເອງໃຫ້ເປ້ນຣ້ດເອກຣາດ.

ໃນເດ້ືອນ ພ້ສພາ ໑໗໗໒ ໄດ້ມ້ກອງປະຊຸມກ້ນຂ້ັ້ນໃນ ເວ້ີຈ້ເນ້ຽ ເພ້ື່ອພ້ຈາຣະນາບ້ນຫູ້າຂອງຄວາມເປ້ນອ້ິສຣະ ແລະ ຄວາມສ້ຳເຣ້ັດຂອງວຽກງານໃຕ້ດິນຂອງເຈ້ັບເຟ້ີສ້ນ ແລະວຽກ ງານໃຕ້ດ້ິນເຫ້ລ່ານ້ັ້ນ ມ້ກໃຫ້ເຂ້ົາຸ່ເປ້ດເຜ້ຍຫ້ລ້ປ້ານ້ົ້ດໂຕ ກອງ ປ້ະຊຸມໄດ້ຕ້ກລ້ງໃຫ້ຄ້ຳແນະນ້ຳແກ່ຄນະຜ້ແ້ທນຂອງຂະບວນການ ຕ້ໍ່ຕານ ໃນສະພາຄອງເກຣດ ເພ້ື່ອສເນ້ີວ່ າ ການປະກາດເອ້ົ້ນ

ນັ້ນຈະຕ້ອງມີການລ່ວງລະເມີດ.

ໃນເມື່ອງວິນລຽມສະເບີກ ການດັດແປງຂອງການປະກາດກໍຕາມມາໂດຍການຕີລະຄັ້ງໂບດແລະຍິງປືນ ແລະທຸງຂອງອັງກິດທີ່ຢູ່ເທິງຕຶກຂອງຣັດ ກໍໄດ້ຖືກດຶງລົງມາເພື່ອໃຫ້ເປັນບ່ອນປັກທຸງ ເມ ຣັດອານານິຄົມແທນ.

ໃນທັນໃດທີ່ລາວເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ ເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດ້ຟ້າວກັບໄປຍັງຟີລາເດນເຟັຍ. ເວີຈິເນັຍໄດ້ຈັດຂຸມະໄປແລ້ວ ວຽກທີ່ສຳຄັນຕໍ່ໄປກໍຄື ວຽກທີ່ວ່າງຢູ່ໃນສະພາຄອງເກຣດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເວລານີ້ ເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດ້ພົ້ນເພື່ອນສະພາຄອງເກຣດຂອງລາວທີ່ມີຄວາມກ້າຍ່າງໜ້ອຍ ແລະມີໃຈທີ່ເຕັມປ່ຽມໄປດ້ວຍແປວໄຟ ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ ບັດນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງກັບຈອນ ອາດັມ ແພທຣິກ, ເຮັນຣີ ແລະ ໂທມັດ ເຈັບເຟີສັນ ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອ່ານປື້ມນ້ອຍໆທີ່ມີຄວາມຄິດຕື້ນເຕັ້ນຍ່ຳໜ້ອ ແລະການໂຕ້ຖຽງ ທີ່ມີການດ່າກັນຍ່ຳກວ່າທີ່ມີຢູ່ໃນໜັງສື"ສລຸບຄວາມຄິດເຫັນ" ຂອງເຈັບເຟີສັນ ເໝືອນດັ່ງທຸກໆຄົນໃນຣັດອານານິຄົມໄດ້ອ່ານກັນໝົດ.

ໃນເວລາທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມລອນດອນ ເບນຈາມິນ ແຟຣ໌ງລິນໄດ້ພົບກຸ່ມຜູ້ນຳ ຊຶ່ງ ໂທມັດ ເພນີ ແລະ ຕິດອິກຕິດໃຈ ໃນຄວາມສາມາດ ແລະບຸຄລິກລັກສນະ ແລະຄວາມຄິດຂອງລາວທີ່ວ່າ ລາວຈະສ້າງພົລເມືອງໃໝ່ຄຸນຄ່າ ລາວໄດ້ຍ້ອນເຂົ້າໄປອະເມຣິກາ ດ້ນແຄ້ນແຫ່ງຄວາມຫວັງ. ເພນີ ໄດ້ມາຢູ່ໃນອະເມຣິກາ ຫລາຍກວ່າປີ ຫຼືເລັກນ້ອຍ ເມື່ອລາວໄດ້ຂຽນເຣື່ອງ "ສາມັນສຳນຶກ" ໜັງສືນ້ອຍໆຫໍ່ນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ກ້າວເຖິງ ສະພາບ

ຄວາມເປັນເອກະລາດຢ່າງງ່າຍໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຈຶ່ງເບິ່ງ ວ່າຄົ້ຈະບໍ່ມີຄຳຕອບແກ້ໂຕ້ໄດ້ເລີຍ. ອັນນີ້ ຢູ່ໃນເດືອນມະກະ ຣາປີ ໑໙໙໖ ແລະບໍ່ຄົ້ນປານໃດ ໜັງສືນອຍໆຈຳນວນ ໑໐໐,໐໐໐ ຫົວ ກໍ້ໄດ້ພິມ້ຳແລະຂາຍອອກໄປ.

ຕໍ່ມາ ໃນເດືອນມິຖຸນາຂອງປີນັ້ນ ເມື່ອຄນະຜູ້ແທນເວົ້ຈ ເນ ໄດ້ສເນີຕໍ່ສະພາຄອງເກຣດວາ ຄຳປະກາດທີ່ຂຽນໂດຍ ກາວວ່າ "ຣັດອານານິຄົມທີ່ໂຮມກັນເຂ້ົ້າຫລ້ານີ້ ຄວນຈະເປັນ ປະເທດທີ່ມີອິສຣະເສຣີ ແລະເອກະຣາດໄດ້ແລວ" ກໍ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະ ຢືນ້ຳປະຕິເສດສິດທີ່ຂອງອະເມຣິກາ ທີ່ຈະເປັນເອກະຣາດ ຫລື ແມ້ນແຕ່ຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ອະເມຣິກາໄດ້ເປັນເອກະຣາດຮຽບຮ້ອຍ ແລວ.

ການໄດ້ບຸກຄົນຢ່າງໂຫມ້ດ ເພນ ມາຫ້ເປັນຊາວອະເມຣິ ກັນນັ້ນຖ້ືໄດ້ວ່າ ຫ້ເບນຈາມິນ ແຟຣງຄລິນ ໄດ້ກະທຳການຂ້ອຍ ຊາດຢ່າງນ້ຳ້ໄດ້ແລວ.

ບໍ່ມີການເສັຽເວລາ ໃນການເລືອກຕ້ັ້ງຄນະກັມມະການ ຂຽນຄຳປະກາດເອກະຣາດ ຄນະກັມມະການເຫລ່ົ້ານັ້ນ ກໍ້ໄດ້ແກ ຈອນ ອາດັມ ເບນຈາມິນ ແຟຣງຄລິນ. ໂຣເຢ ຫ້ຊ໌ແມນ ໂຣເບິ ລິ໌ວິ້ງສະໂຕນ ແລະໂທມ້ດ ເຈ້ັ້ບເຟ້ີສັນ ຜູ້ໄດ້ຮ້ັບຄະ ແນນຫລາຍທີ່ສຸ. ພວກເຂ້ົ້າເຈ້ົ້າ ໄດ້ຣ່ີ້ມຂຽນທັນທີ ແລະ ເຈ້ັ້ບເຟ້ີສັນກໍ້ໄດ້ຖ້ືກຂ້ໍຮອງໃຫ້ຂຽນຕາມເດ້ີມ.

ເມ່ືອເຈ້ັ້ບເຟ້ີສັນໄດ້ຣ່ີ້ມ້ຕ້ົ້ນຂຽນ, ຕ້ັດ, ຊ້ັ້ງຕວງ ຄຳ ເວ້ົ້າ ທ່ີ້ຈະເປັນວັນນະຄະດ້ີອັນມ້ີ່ຄຸ່າຍ້ີ່ງທ່ີ້ສຸດໃນໂລກອັນນ້ຳ້ັ້ນ, ລາວກ້ໍເປັນບຸກຄົນທ່ີ້ກຳລ້ັງແບກພາຣະໜັກ ໃນດ້ານຄວາມໂສກ

ເສົ້າແລະຄວາມລຳບາກໃຈໃນທາງສ່ວນໂຕ.

ສອງສາມເດືອນກ່ອນນັ້ນຄື ໃນເດືອນກັນຍາ ລູກສາວນ້ອຍຂອງລາວ ຫມີອາຍຸນຶ່ງຂວບເຄິ່ງ ກໍໄດ້ຕາຍ ຄັນແລວໃນເດືອນມີນຸ່ານ ແມ່ຂອງລາວກໍໄດ້ຕາຍອີກ ແລະບັດນີ້ລາວກໍໄດ້ຮູ້ວ່າ ເມັ່ຍຂອງລາວກຳລັງປ່ວຍຫນັກຢູ່ທີ່ ນອນຕິເຊນໂລ

ມັນກິນເວລາຫລາຍວັນ ສຳລັບຂ່າວທີ່ຈະມາຮອດ ຊຶ່ງນາງອາດກຳລັງຈະຕາຍ ໃນຂນະທີ່ລາວນັ່ງ ເຮັດວຽກຢູ່ໂຕະ. ໃນຈິດໃຈຂອງລາວເຕັ່ມໄປດ້ວຍຄວາມຄິດຫຼ້ວ່າ ຖ້າຫາກລາວຢູ່ເຮືອນລາວອາດຈະຊ່ວຍຊີວິດຂອງແມ່ໄວ້ໄດ້. ບາງທີເຫມືອນກັນ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ໄດ້ຜູກພັນຫນີອອກຈາກເຮືອນເລ້ຍໆ ລາວກໍອາດຈະຊ່ວຍຊີວິດຂອງແມ່ ແລະລູກສາວໄວ້ໄດ້. ຄວາມຄິດເຊັ່ນນີ້ ທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ວຽກຂອງລາວເຕັ່ມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກສ້ວງສານ ແລະຄວາມມືກຽດ ເຫມືອນຢ່າງຄວາມເສົ້າໂສກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເລ້ຍໆ. ເມ້ືອລາວຂຽນຄວາມຜິດທີ່ປະເທດອັ້ງກິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ອະເມຣິກາ ສຳລັບໂລກທັ້ງຫມົດ ຈະໄດ້ເຫັນນັ້ນ ບາງທີ ລາວໄດ້ຮູ້ສຶກຕໍ່ຄວາມຜິດເຫລ່ົ່ານັ້ນຢ່າງແຮງກວ່າ ເພາະວ່າ ຄວາມສຸກຂອງລາວປັດຈຸບັນນີ້ ກໍຢູ່ໃນອັນຕະຣາຍເຊ່ັ່ນນັ້ນ ຄື ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ໂຕ ແລະການກະທຳອັນໂງ່ຈ້າຂອງອັ້ງກິດ.

ລະຫວ່າງ ໑໒ ມ້ືທ່ີເຈັບເຟ້ືສັນໄດ້ເຮັດວຽກງ່ວນກັບຄຳປະກາດເອກຣາດນັ້ນ ລາວບໍ່ເຄ້ີຍເປ້ີດປ້ີ ປ້ັ ເລ້ີຍ. ອັນນ້ີ ແມ່ນເພາະລາວຕ່ອງການ ຢ່າກໃຫ້ໂລກຄ້ິດວ່າ ເປ້ັນຄວາມຄ້ິດຂອງລາວ ແລະຂອງຜູ້ຮ່ວມງານ ທຸກສ້ິ່ງທຸກຢ່າງ ທ້ີ່ລາວພຍາ

ຍາມກຳລັງເຮັດກໍ່ດີ ຢາກໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ອະຜູ້ມຶກາຄິດແລະ ຕອງການນັ້ນ ເປັນຄຳເວົ້າຝ່າຍໆ ແລະແຈ່ມແຈ້ງ ແລະເພາະ ວ່າ ລາວຢາກໃຫ້ອະເມຣິກາ ຊາດເກີດໃໝ່ໄດ້ເວົ້າໂດຍ ຜ່ານລາວ ລາວເປັນບຸກຄົນທີ່ປະສົບຜົນສຳເຣັດມາຮອຍຄັ້ງກວ່າ ທີ່ລາວພຍາຍາມເປັນຄົນສລາດ.

ທ້າຍທີ່ສຸດ ພາຍຫລັງການປ່ຽນແປງເລັກໆນ້ອຍໆທີ່ສເນີ ໂດຍ ຈອນອາດັມ ແລະເບນຈາມິນ ແຟຣງຄລິນ ແລວ ຄຳປ່ະ ກາດເອກຣາດ ກໍ້ພ້ອມທີ່ຈະເອົາໄປວາງໄວ ຕໍ່ໜ້າສະພາຄອງ ເກຣສ.

ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຈັບເຟີສັນໄດ້ຂຽນແລ້ວຈະເປັນ ທີ່ຍອມຮັບໂດຍສະພາຄອງເກຣສ ຍົກໂຕຢ່າງ ລາວໄດ້ກ່າວຫາ ພຣະເຈ້າແຜ່ນດິນຢູ່ໃນລະຫວ່າງພວກອາຊຍາກອນອົ່ນໆ ທີ່ປະຕິ ເສດທີ່ຈະໃຫ້ຊາວອາເມຣິກັນທັ້ງຫລາຍຢຸດການຄ້າທາດອັນເປັນ ການທ້ຳລຸນໂຫດຮ້າຍ. ແຕ່ຣັດອາເມຣິກັນທາງພາກໃຕ ແລະ ບາງຣັດໃນທາງພາກເໜືອເໜັ້ນໜ້ອມັນ ກຳລັງທ້ຳການຫ້ານກຳ ໄຮຈາກການຄ້ານັ້ນ ແລະກໍ່ເໜັ້ນໜ້ອກັບພຣະເຈ້າແຜ່ນດິນ ພວກ ເຂົ້າເຈ້ານ້ຳ້ຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ການຄ້ານັ້ນຢຸດ. ເພາະສະ ນັ້ນເຮ້ອງນ້ຳ້ຈຶ່ງຖືກຖອນອອກ. ເຮ້ອງອຸ້ນ້ຳ້ກໍ່ດີກັນ ຄ້ຳຈະຕ້ອງ ດຳເນີນໄປ່ເປັນເວລາສອງສ້ານວັນ ແຕ່ສ່ວນຫລາຍພວກຄນະຜູ ແທນ ກໍ່ຕົກລົງເຫັນດີນຳ້ກັບສິ່ງທີ່ ເຈັບເຟີສັນໄດ້ຂຽນ ແລະໃນ ວັນທີ ๔ ເດ້ືອນກໍ່ຣະກະດາ ๑๗๗๖ ຄຳປ່ະກາດອິ້ສຣະພາບ ເມ້ືອກວດເບ້ືງຮຽບຮ້ອຍແລວກໍ່ຖືກຍອມຮັບເອົ້າ.

ການທີ່ບໍ່ມີຄວາມຕົ້ນຕົ້ນຫລາຍ ໃນນັ້ນ ນັບວ່າຜູ້ປ
ລູກພໍສົມຄວນຢູ່ ຄືບໍ່ມີວັນຢຸດພັກສາທາຣະນະ ເໝືອນດັ່ງທີ່
ໄດ້ເຄີຍມີມາ ສະໝັຍ ສີ່ວັນຕໍ່ມາ ຄຳປະກາດກໍໄດ້ອາບອອກ
ໃນຊຸມນຸມຊົນຈະຕຸຣັດ ແລະບໍ່ຊ້າ ຄຳປະກາດເຫລົ່ານັ້ນ ກໍພົ້ມ
ອອກໄປໃນທຸກໆເມືອງແຫ່ງຣັດອານານິຄົມ ໑໓ ຣັດ.

ສ່ວນສຳຄັນ ຂອງຄຳປະກາດ ປະກອບດ້ວຍ ລາຍການ
ຄວາມຜິດທີ່ຣັດອານານິຄົມທັ້ງຫລາຍ ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານ
ໃນການຢູ່ໃຕ້ຄວາມປົກຄອງ ຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ແລະຣັຖ
ບານຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ສ່ວນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແລະດີທີ່ສຸດກໍຄື ຄຳ
ນຳອັນສັ້ນໆຕໍ່ຣາຍການແຫ່ງຄວາມຜິດນັ້ນ. ເພາະວ່າ ໃນພາກ
ໃບອ້ຽຕ້ນ ທີ່ເປັນຫລັກການໄດ້ກ່າວ ເປັນເທື່ອທຳອິດ ໃນປະວັດ
ສາດວ່າ ຊາດນຶ່ງໆ ມີສິດທີ່ຈະປ່ຽນຣັຖບານທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບ
ຊາດນັ້ນຢູ່ຕລອດເວລາ ເພາະວ່າຣັຖບານນັ້ນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະປະ
ຕິບັດໜ້າທີ່ຕໍ່ໄປອີກໄດ້ແລ້ວ.

ເພື່ອຈະຍົກຖ້ອຍຄຳເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ ໃນເວລານັ້ນ ເບິ່ງຄື
ຈະບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງແຕ່ອາຍາກອນການເມືອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນ
ເກືອບຈະເໝືອນເປັນບາບອັນນຶ່ງ ທີ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ເພາະ
ວ່າ ທັ້ງນີ້ການປ່ຽນແປງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຫລາຍໆອົງໃນປະວັດ
ສາດ ຂອງປະເທດອັງກິດເອງ ບາງພວກ ກໍໄດ້ປະຫັດປະຫານ
ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ເຖິງປານນັ້ນ ມັນກໍຍັງເປັນທີ່ເຊື່ອຖືກັນຢູ່ວ່າ
ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ມີສິດທີ່ຊົງສິດທິ້ນັ້ນ ແມ່ນປະທານໃຫ້ໂດຍ
ພຣະເຈົ້າເອງ. ເພື່ອຈະເປັນທີ່ເຊື່ອຖືໂດຍປະຊາຊົນຢູ່ຕລອດ
ເວລາ ແມ່ນແຕ່ສົມມຸດວ່າ ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຈະເຮັດຜິດກໍຕາມ

ແຕ່ນັ້ນກໍບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ໃດທີ່ຈະປະຕິເສດເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າແຜ່ດິນໄດ້.

ແຕ່ວາລຄຳປະກາດອັສຸຣະພາບຂອງສະຫະຣັຖອະເມຣິກາ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ນີ້ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ວັດຖຸປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ດິນ ຫລືຂອງຣັຖບານໃດຣັຖບານນຶ່ງ ບໍ່ແມ່ນຈະເປັນທີ່ຍອມເຊື່ອຟັງໄດ້ຢ່າງງ່າຍໆ ແຕ່ຕ້ອງຈັດຫາການດຳຣົງຊີວິດ ເສຣີພາບ ແລະຄວາມສຸກຂອງປະຊາຊົນ ຣັຖບານໃດທີ່ບໍ່ຈັດຫາສິ່ງທີ່ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ປະຊາຊົນ ຣັຖບານນັ້ນຈະບໍ່ມີສິດທີ່ຈະອ້າງໃຫ້ເປັນທີ່ເຊື່ອຖື ຫລືສັນສນຸນ ຣັຖບານເຊັ່ນນັ້ນ ຈະຢູ່ໃນຖານະອາຊຍາກອນຂອງຣັຖບານເອງ ອາຊຍາກອນປະເພດນີ້ ຄືອວ່າ ຫໍຣະຣາດ ຫລືທາຣຸນໂຫດຮ້າຍ.

ລາຍການຄວາມຜິດທັງຫລາຍ ຈະຕ້ອງພິສູດໃຫ້ແກ່ໂລກຊາບວ່າ ຣັຖບານຂອງພຣະເຈົ້າຢອດ ທີ່ສາມ ເປັນຣັຖບານທາຣຸນໂຫດຮ້າຍ ຫລືຫໍຣະຣາດ ແລະເພື່ອອະທິບາຍວ່າ ເຫດໃດຊາວອາມານິຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ສົມຍອມຢູ່ໃຕ້ຄວາມປົກຄອງຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປ. ນີ້ເປັນຫລັກການໃໝ່ຂອງສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາວ່າ "ຣັຖບານໂດຍຄວາມສົມຍອມຂອງປະຊາຊົນ".

ຈາກ ທັສນະນີ້ພວກເຮົາຈະຕ້ອງອ່ານຄຳເວົ້າຂອງເຈັບເຟີສັນວ່າ " ມວນມະນຸສຍະຊາດຖືກສ້າງມາເທົ່າທຽມກັນ" ບາງຄັ້ງ ປະຊາຊົນອາດຈະໄດ້ຍິນຄຳຕລົກກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານີ້ວ່າ "ຄົນເຮົາທຸກຄົນສູງເທົ່າທຽມກັນບໍ? ເຂົາເຈົ້າຖາມຢ່າງຕໍ່ລຸກເຣຣາ. ຄົນເຮົາທັງໝົດນີ້ມັນສມອງເໝືອນກັນບໍ? ບໍ່ແມ່ນມີບາງຄົນແຂງແຮງກວ່າ, ສລາດກວ່າ ກວ່າຄົນອື່ນໆບໍ?.

ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ ເຈັບເຟີສັນ ຜູ້ຊຶ່ງລາວເອງເປັນຄົນ ສລາດທີ່ສຸດໃນສມັຍຂອງລາວ ລາວໝາຍຄວາມວ່າ ເມື່ອຄົນ ເຮົາທຸກຄົນຖືກປົກຄອງຢ່າງເທົ່າທຽມກັນເພາະສະນັ້ນ ຣັຖບານ ທຸກຣັຖບານ ຍອມຮັບອຳນາດຂອງເຂົ້າເຈົ້າຈາກຄວາມສົມຍອມ ຂອງຄົນທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນ. ຖ້າວ່າ ເຈົ້າແລະຂອຍມີໜ້າທີ່ ອັນດຽວກັນ ແລະຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງ ກົດໝາຍອັນດຽວກັນແລ ວພວກເຮົາຈະຕ້ອງມີສິດທິ ແລະສິດທິພິເສດອັນດຽວກັນ. ແລະ ທິດທິເຫລົ່ານັ້ນຄື ສິດທິໃນການດຳຣົງຊີວິດ, ເສຣີພາບ ແລະ ການສແວງຫາຄວາມສຸກ.

ສະມາຊິກສະພາຄອງເກຣດບາງຄົນໃນສມັຍນັ້ນອາດຈະ ຄິດວ່າ ເຈັບເຟີສັນໄດໂຣມເອົາສິດທິມີຊັບສົມບັດໄວເໜືອນກັນ ແຕ ເຈັບເຟີສັນ ຮູ້ວ່າ ການມີຊັບສົມບັດເປັນທາງນຶ່ງຂອງການ ສແວງຫາຄວາມສຸກແລະອາດຈະມີສິ່ງອື່ນໆອີກ.

ໃນຄວາມໝາຍຄຳເວົ້າຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ຣັດອາມານິ ຄົມອະເມຣິກັນທັງໝົດໄດປະກາດຕົນເອງທີ່ຈະຢູ່ໃນຖານະເປັນ ຂະບົດຕໍ່ຕານ ເຄືອຈັກກະພິບອັງກິດ. ບັດນີ້ການປະຕິວັດເປັນ ທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ຄົນທຸກໆຄົນ. ມັນມີຄວາມໝາຍວ່າແນວໃດ ທີ່ຈະມີ ການປະຕິວັດ?,

ສຳລັບ ໜ ຣັດອາມານິຄົມ ມັນມີຄວາມໝາຍຢູ່ສອງ ຢ່າງຄື. ນຶ່ງແກ່ພຣະເຈົ້າຢ່ອດ ທີ່ສາມ. ຣັດອາມານິຄົມທັງ ຫລາຍເວົ້າວ່າ "ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຂອງເຮົາຕໍ່ ໄປອີກແລວ. ພວກເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເປັນອິສຣະ ແລະຖ້າຫາກ ພຣະອົງພຍາຍາມຈະຢຸດຍັ້ງພວກເຮົາຈາກເສຣີພາບແລວ ພວກ

ເຮົາຈະຕໍ່ສູ".

ດັ່ງນັ້ນ ປະເທດອັງກິດຈຶ່ງໄດ້ພຍາຍາມສຸດຂີດ ທີ່ຈະຢຸດຢັ້ງພວກເຂົາເຈົ້າ ສວນການປະຕິວັດ ຕອນນີ້ຊຸງໝາຍຄວາມວ່າຈະຕອງເຮັດສົງຄາມກັບປະເທດອັງກິດ ອາດຈະເອີ້ນໄດ້ວ່າ "ການປະຕິວັດພາຍນອກ" ແລະວິຣະບຸຣຸດແຫ່ງສົງຄາມກໍໄດ້ແກ ຢອດ ວໍຊິງຕັນ.

ແຕຄໍາປະກາດກໍໄດ້ເວົ້າເຖິງສິດທິຂອງມະນຸດຍະຊົນໄວ້ ເໝືອນກັນ ສິດທິທີ່ບໍ່ມີຣັຖບານເປັນຄົນອັງກິດ ຫລືອະເມຣິກັນ ສາມາດເອົາໜີໄປໄດ. ຄໍາປະກາດໄດ້ສເນີແນະຮູບຂອງຣັຖບານທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ ໃນຄວາມເປັນຢູ່ໃນໂລກທີ່ມີອາຣະຍະທັມ ມັນໄດ້ຊຸງໜາ ໄປສູ່ໂລກທັງໝົດ ແລະບັນຈຸເອົາຄໍາເວົ້າທີ່ສາມາດໃຊ້ໃນຖານະເປັນຂໍ້ແກ້ໂຕສໍາລັບການປະຕິວັດ ໃນທຸກໆຊາດຂອງຢຸໂຣບ. ມັນໄດ້ພຍາຍາມ ທີ່ຈະສ້າງການປະຕິວັດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນ. ວິທີນຶ່ງອາດເອີ້ນໄດ້ວ່າ "ການປະຕິວັດພາຍໃນ" ແລະວິຣະບຸຣຸດຜູ້ກ້າວກ້າ ບໍ່ແມ່ນທະຫານ ແຕຫາກເປັນນັກປຣາດ ຄື ເບນຈາມິນ ແຟຣງຄລິນ, ໂທມັດ ເພນ ແລະໂທມັດ ເຈັບເຟີສັນ.

ການປະຕິວັດທັງສອງນີ້ ໄດ້ເຣີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນອະເມຣິກາຸເວລານີ້ ພວກເຂົາເຈົ້າ ຈະຕອງສູ້ຮົບຕໍ່ຮົບໄຫລກັນ. ແຕການປະຕິວັດທະຫານມັກຈະປາກົດໃນໜັງສືພິມເລັ່ຍໆແລະເປັນການປະຕິວັດ ຊຶ່ງຈະສົ່ງບລິ້ງໃນບໍ່ຊ້າ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມສໍາເຣັດແລ້ວ ການປະຕິວັດແນວອື່ນ ຊຶ່ງໃນຄວາມຮູ້ສຶກ ທີ່ຈະຕອງເກີດຂຶ້ນ ແລະຈະດໍາເນີນຕໍ່ໄປນັ້ນ ບໍ່ສາມາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ

ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອເຮົາສົນທະນາເຖິງການປະຕິວັດອະເມຣິກັນ ຕາມປົກກະຕິ ເຮົາມັກຈະຄິດເຖິງການປະຕິວັດທະຫານ.

ໂໝັດເຈັບເຟີສັນ ຈະຕ້ອງຮວມຢູ່ໃນການປະຕິວັດແບບທະຫານນັ້ນເໝືອນກັນ ແຕ່ນັ້ນເປັນການປະຕິວັດຂອງນັກຄິດຊຶ່ງຈະຕ້ອງເປັນວຽກອັນຍາວນານ ໃນຊີວິດຂອງລາວ ຂັ້ນທຳອິດຂອງວຽກອັນນັ້ກໍຄື ໃຊ້ຫລັກການ ຂອງການປະຕິວັດແບບໃໝ່ ເພື່ອດຳເນີນວຽກ ໃໝ່ຮຸ່ນຂອງຣັຖບານໃໝ່ແລະດີກວ່າສຳລັບຣັດເວີຈີເນັຍ. ເພາະຢ່າລືມວ່າ ເວີຈີເນັຍ ກໍເໝືອນກັບຣັດອານານິຄົມ ໑໘ ຣັດອື່ນໆ ຄື ຖືໂຕເອງວ່າ ເປັນປະເທດເອກຣາດໃນເວລານັ້ພອມທັ້ງມີກົດໝາຍ ລະບອບການເງິນແລະຮູບຂອງການເກັບພາສີຂອງຕົນເອງ.

ເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ໑໓ ປະເທດເຫລ່ານັ້ນມາໂຮມກັນເຂ້ົາໃນຮູບຂອງສະຫະພາບ ແຕ່ລະຣັດກໍຍັງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮັກສາຄວາມເປັນໂຕຂອງໂຕເອງ. ແມ່ນແຕ່ພາຍຫລັງຈາກການປະກາດອິສຣະພາບແລ້ວກໍຍັງຕ້ອງໃຊ້ເວລານານກ່ອນທີ່ສະພາຄອງເກຣດຈະເຣີ່ມຕົ້ນສ້າງກົດໝາຍສຳລັບຣັດທັ້ງໝົດໄດ.

ເພາະເຫດນັ້ນ ວຽກເບ້ອງຕົ້ນຂອງເຈັບເຟີສັນກໍຄື ຈະຕ້ອງຊ່ອຍສ້າງກົດໝາຍໃໝ່ ສຳລັບຣັດເວີຈີເນັຍ ຫລ້ວຍກວ່າເພື່ອສະຫະຣັດທັ້ງໝົດ. ເວີຈີເນັຍ ເປັນຣັດເສຣີແລ້ວດຽວນັ້ ຣັດນັ້ໄດ້ເລືອກເອົ້ານ້ ແພທຣິກ ເຮັນຣ໊ ເປັນຜູ້ວ່າຣາຊການຣັດຄົນທຳອິດ. ພາຍໃຕ້ພຣະເຈ້ົາແຜ່ນດິນອັ້ງກິດ ມັນຈ້ົງເປັນໄປບ່ໍ ໄດ້ທີ່ຈະປ່ຽນແປງສະພາໄດ ຊ່ົ້ວເວລານ້ັ້ນ ເວົ້ານ ສະພາຂອງຄນະຜູ້ແທນ ແຕ່ກ໋ໍບ່ໍ ພຣະເຈ້ົາແຜ່ນດິນຕ໋ໍ່ໄປອີກແລ້ວ ແລະໃນ

ການປະຕິວັດຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນ ກໍຕ້ອງໃຈທີ່ຈະຮັບການປ່ຽນແປງ ຫລາຍກວ່າແລະເປີດເຜີຍ.

ຊາວເປັນການຂອບໃຈເຫລືອເກີນທີ່ເຈັບເຟີສັນໄດ້ມີໂອ ກາດມາເຮັດວຽກຊັ້ນນີ້ ແລະໂອກາດຢ່າງນີ້ ກໍມີນ້ອຍເໝືອນ ກັນ ທີ່ຈະເປັນຜູ້ປະຕິຮູບ ທີ່ເຄີຍມີມາ ເພາະມັນຊາວຄົນນານ ເຫລືອເກີນທີ່ມັກປະຕິຮູບຈະມີໂອກາດຮີ້ມຕົ້ນເຮັດວຽກເພື່ອກຳ ຈັດກົດໝາຍເກົ່າທ້ວງຫລາຍ ໜ້ໜ້ັ ຂັ້ນຢູ່ກັບຄວາມໂອຫ້ຽ ແລະອະພິສິດ ໃນຜົນປໂຍດ ຂອງຜູ້ວາຣາຊການຮັດຫລວຍກວ່າ ໃນຜົນປໂຍດຂອງຜູ້ຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງ ຕລອດທາງໄປບານຈາກ ຟິລາເດນເຟັຍ ຈິດໃຈຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ກຳລັງຈັດຮ່າງກົດ ໝາຍໃໝ່ພາຍຫລັງກົດໝາຍອື່ນ ເໝືອນກັບເຄື່ອງຈັກ. ເຂົ້າ ມີຊີວິດຢູ່ໃນລັກສນະທີ່ເປັນໄຂ ວາງແຜນໂລກໃໝ່ ໃຫ້ເປັນໄປ ຕາມຄວາມຝັນຂອງເຂົ້າ.

ການອອກແບບ ທີ່ໄດ້ຈັດຮູບຮ່າງຂັ້ນໃນຈິດໃຈຂອງລາວ ນັ້ນ ເປັນຄວາມຄິດຊຶ້ດທີ່ເປັນການປະຕິວັດແຕກຕ່າງຢ່ຶ່ງນັບວ່າ ສຳຄັນຫລາຍ ຄືບ່ມີການໃຊ້ກຳລັງ ເພື່ອສແວງຫາກຳລັງແລະກໍ ຈະບ່ເຄີຍ ບ່ວ່າເວລາໃດຕລອດການປະຕິວັດຂອງອະເມຣິກັນທີ່ ມີອັນຕະຣາຍ ໃນລະບອບການປົກຄອງຜູ້ດຽວ ການປະຕິວັດ ຂອງອັງກິດໄດ້ປະດິດຜົນ ຄຣອມເວນຂັ້ນມາ ການປະຕິວັດຝຣັ່ງ ເສດ ກໍມີນະໂປລຽນຂັ້ນມາ ແຕ່ມີນັກຜະດັດການຄົນໃດແດ່ທີ່ ໄດ້ເກີດຂັ້ນຍອນການປະຕິວັດອະເມຣິກັນ.

ສ່ວນຫລາຍຜູ້ນຳຂອງການປະຕິວັດນັ້ນ ກໍມີຄວາມດີໃຈທີ່ ຈະກັບໄປໃຊ້ຊີວິດສ່ວນໂຕໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້. ເຈັບເຟ

ສັນເອງ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເຫັນນັ້ນ ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳພວກນັ້ນ. ແນນອນລາວບໍ່ໄດປາຖນາທີ່ຈະສ້າງໂຕລາວເອງໃຫເປັນນັກຜະດັດການ. ລາວບໍ່ໄດສແວງຫາອຳນາດ ເພື່ອໂຕລາວເອງ, ລາວສແວງຫາມັນ ເພື່ອປະຊາຊົນ ເພື່ອວ່າ ການເປັນຢູ່ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ຈະກວ້າງຂວ້າງ ເສຣີກວ່າ ອິສຣະພາບກວ່າ ແລະ ສຸກກວ່າ ສິ່ງທີ່ເຈັບເຝີສັນ ຕອງການກໍຄື ຄວາມເຄົາຣົບນັບຖືຂອງເພື່ອນຮວມຊາດຂອງລາວ ຄືພວກທີ່ກຳລັງຢູ່ແລະພວກທີ່ຈະມາໃນພາຍຫລັງ. ຄວາມຈິງລາວຕອງການເພື່ອຈະເປັນຜູນຳ ເໝືອນກັບຜູນຳຂອງກຣັກ ແລະໂຣມັນ ຜູ້ທີ່ລາວໄດອ່ານໃນ ສມັຍຂອງລາວແລະຜູ້ທີ່ລາວໄດຍົກຍອງຫລາຍ.

ເຈັບເຝີສັນ ບໍ່ໄດກັບຄືນໄປຍັງເວີຈິເນັຍເປັນເວລານຶ່ງ ເດືອນ ກອນລາວຈະຖືກຂໍຮອງໂດຍສະພາຄອງເກຣສ ເພື່ອໄປ ປະເທດຝຣັ່ງເສດ ຮວມກັບທ່ານເບນຈາມິນ ແຟຣງຄລິນ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ ການທຳສົນທິສັນຍາແຫ່ງມິຕພາບ ແລະການຄ້າກັບປະເທດນັ້ນ.

ບັດນີ້ ເຈັບເຝີສັນ ຢູ່ໃນຄວາມຫວັງທີ່ກົງກັນຂ້ານ ລາວ ຫວັງຢູ່ສເມີວ່າ ບາງມື້ ລາວອາດຈະສາມາດເດີນທາງ ໄປຍັງ ຕ່າງປະເທດ. ລາວເກັບເອົາຂ່າວນີ້ໄວ ເປັນເວລາສາມວັນ ລໍຄອຍຖ້າ ໃນຂນະທີ່ລາວພຍາຍາມຈະຕັດສິນໃຈ. ທ້າຍທີ່ສຸດ ລາວກໍຕັດສິນໃຈ ຕໍ່ຕ້ານກັບແຜນການນັ້ນ. ເມັຍຂອງລາວໄດ ລົ້ມປ່ວຍໜັກທີ່ຈະຂ້າມມະຫາສມຸດ ແລະຖ້າຫາກຟີລາເດັນເຟັຍ ຢູ່ໄກຈາກນາງຫລາຍ ແນ່ນອນ ນະຄອນປາຣີ ກໍຈະເປັນບ່ອນ ຂອງນາງ ແລະກອນອື່ນໝົດ ລາວຕ້ອງການທີ່ຈະມີສ່ວນໃນ ການຮ່າງຣັຖທັມມະນູນໃໝ່ຂອງເວີຈິເນັຍອີກ.

ບົດທີ ๗

ການດັດແປງກົດໝາຍຣັຖເວີຍິເມ້ງ

ການປະຕິວັດທີ່ເຈັບເຝີສັນໄດ້ຄິດຢູ່ໃນຈິດໃຈນັ້ນ ບໍ່ໝ່ນ ອຍກການສຳລັບບຸກຄົນຜູ້ດຽວ ລາວຕ້ອງມີເພື່ອນຝູງ, ມີຜູ້ສນັບ ສນຸນ, ນາຍຄຣູແລະລູກສິດ. ລາວໄດປ້າຖນາ ຢາກໃຫແຄບ ນີ ຄາ ມຊ່ວ ດຢູ ເພ ອຊ ອຍ ເຫ ລ ອ ລ ວ ແ ທ ! ເ ຖ ງ ຢ ງ ໃ ດ ກ ຕ ມ ກ ຍ ງ ມ ຄ ນ ະ ເ ລ ກ ງ ນ ອ ຍ ງ ຫ ນ ລ ອ ມ ເ ຈ ບ ເ ຝ ສ ນ ຢ ຫ ງ ເ ພ ອ ນ ເ ກ ົ ່ າ ແ ລ ະ ເ ພ ອ ນ ໃ ໝ ່ ທ ່ ເ ປ ນ ຜ ນ ໍ າ ໃ ນ ຣ ດ ເ ວ ຈ ເ ນ ຽ ແ ລ ະ ມ ຄ ນ ລ ກ ສ ນ ະ ບ ງ ຢ ງ ທ ່ ເ ຈ ບ ເ ຝ ສ ນ ບ ່ ມ ◌ ◌ ◌

ແຕ່ຂໍ້ແກ້ໄຂຕ່າງໆກໍຍັງຕ້ອງການຄົນຫນຸ່ມເໝືອນກັນ ຜູ້ ທີ່ຈະດຳເນີນວຽກການຂອງຄົນແກ່ ເໝືອນກັບຄົນເກົ່າແກ່ ຈະ ຕ້ອງອາລັຍຫລັກການງານ ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ໃນການສຶກສາ ແລະຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງບຸກຄົນ ທີ່ເຮັດວຽກມາກ່ອນ. ບໍ່ ຄືນ ພວກຂອງເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດ້ຄົນຫນຸ່ມຊະນິດທີ່ຫ້າງຜັກພວກ ຕ້ອງການເພື່ອວັດຖຸປະສົງຂອງອົງການ. ບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ເຈມ ແມດິສັນ ຜູ້ຊຶ່ງມີອາຍຸແລວ ๔๕ ປີ.

ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ເຈັບເຟີສັນກໍ່ເຊື່ອແນ່ວ່າ ລາວ ສາມາດໄວ້ໃຈຕໍ່ນາຍຮອຍໂທຫນຸ່ມຄົນນີ້ ๕ ๕ ເພື່ອເບິ່ງວ່າແຜນ ການຂອງລາວ ຫລືມາຕຣາການໃດຖືກດຳເນີນໄປຕລອດດ້ວຍດີ ເມື່ອລາວເອງມີພາຣະຫລາຍທີ່ຈະຂາດຈາກການເປັນຜູ້ຣ່າງກົດ ໝາຍ. ແມດິສັນ ເປັນບຸກຄົນຊະນິດທີ່ "ເບິ່ງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ໃຫ້ຮອບຄອບ". ແມ່ນວ່າລາວຈະບໍ່ສລາດໃນການວ່າຫລືໃນ ການຂຽນເໝືອນກັບພວກອື່ນໆກໍຕາມ ແຕ່ລາວກໍເປັນຄົນເຮັດ ວຽກແບບບໍ່ມີເມື່ອຍ ແລະຈະບໍ່ຢຸດວຽກການງ່າຍໆ ລາວຍຶດຖື ເອົາເຈັບເຟີສັນເປັນແບບຢ່າງຂອງລາວ ທີ່ບຸກຄົນຄວນຈະປະຕິ ບັດຕາມ, ເໝືອນກັບເຈັບເຟີສັນຊຸ່ງຄັ້ງນຶ່ງໄດ້ຍຶດຖືເອົາທານ ໂຟກີເຢເປັນແບບຢ່າງ.

ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ ຄື ເຈັບເຟີສັນ ວິດ ແມສັນ ແລະແມ ດິສັນ ເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ສູນກາງຂອງຣັຖບານ ເພື່ອປຽນແປງກົດໝາຍ ຂອງຣັດເວີຈີເນັຽ. ແພທຣິກ ເຮັນຣີ ແລະ ໂຮມທ້າວບຸກຄົນ ອື່ນໆອີກ ບາງຄັ້ງກໍຈະຮ່ວມກັບພວກເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອຊອຍຫລ້ອ ມາຕຣາການພິເສດບາງຢ່າງໃຫ້ທ່ວງຖ້ວງ, ແຕ່ວ່າບຸກຄົນທ້າວສີ່

ທ່ານເຫລົ່ານັ້ ຈະບໍ່ເຄີຍປະລະຄວາມເຫັນ ຂອງພວກເຂົ້າເຈົ້າ ໃນຄວາມມຸງໝາຍທີ່ຈະສ້າງໃຫ້ຣັດເປັນປະຊາທິປະໄຕ. ເພາະວ່າ ພວກເຂົ້າເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ການເຣັດໃຫ ຣັດອານານິຄົມເປັນ ອິສຣະຈາກພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນອັ້ງກິດ ຈະບໍ່ແມ່ນຈິດໃຈຂອງການ ປະຕິວັດ. ຣັດທັ້ງຫລາຍອາດຈະເປັນອິສຣະແລະເຖົ້າແມ່ນຈະ ຍັ້ງເປັນທາດຢູ່ກໍ່ໄດ. ການປະຕິວັດອັນແທ້ຈິ້ງ ບໍ່ໄດ້ນ້ຢູ່ກັບ ການປົດປ່ອຍ ໃຫ້ປະຊາຊົນອະເມຣິກັນພົ້ນຈາກຣັຖບານຂອງອັ້ງ ກິດເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຕ້ອງການຢາກໃຫ້ຮູບຂອງຣັຖບານ ເປັນປະ ຊາທິປະໄຕ ເໝືອນຢ່າງບໍ່ມີຊາດໃດໆໃນຢູໂຣບມີເລີຍ. ປະ ຊາຊົນເອງ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຕັດສິນໃຈເອົ້າເອງວ່າ ແນວໃດເປັນສິ່ດທີ່ຂອງເຂົ້າເຈົ້າທີ່ວ່າດີ້ທີ່ສຸດແກ່ການດຳຣົ້ງຊີ້ວິດ ເສຣິພາບແລະແນວທາງໄປສູ່ຄວາມສຸກ.

ໃນເວລານັ້ນ ປະເທດອັ້ງກິດຖືກປົກຄອງ ໂດຍຄນະຊຸນ ມຸນນາຍ ຄືເປັນພັກພວກນ້ອຍໆຂອງຄົນຮັ້ງມີ້ທີ່ເກີດໃນຕະກູນສູງ ແລະບ່ອນທີ່ເປັນທີ່ນ້ານ້ຂອງອຳນາດ ຄວາມຮັ້ງມີ້ແລະຖານະທາງ ສັ້ງຄົມຂອງພວກນ້ ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນຄວາມເປັນເຈ້ົ້ານ້ຂອງທີ່ກ້ົນ ອັນກວ້ງໃຫ້ຍ່ໄພ້ສານ ເພ້ົ່ອຈະຮັກສ້ານ້ລະບອບຊຸນມຸນນາຍໃຫ ຈ້ຳກັດແກ່ຄົນສຸ້ນນ້ອຍນ້ ຄົນແດນເຫລ່ານ້ັ້ນ ຈະບ່ໍ່ຖືກອະນຸຍາດ ໃຫ້ແບ້ງປັນແກ່ຜູ້ໃດ ແມ່ນວ່ າ ຈະເປັນທ້ ງກົດໝ ້ ຍກ ໍ ຕ ້ ມ. ເມ ້ ່ ອ ຄ ົ ນ ຊ ້ ຸ ນ ສ ູ ງ ໄ ດ ້ ຕ າ ຍ ລ ້ ົ ງ ຄ ົ ນ ແ ດ ນ ແ ລ ະ ຊ ັ ບ ສ ິ ນ ທ ້ ັ ງ ໝ ົ ດ ໂ ຮ ມ ທ ້ ັ ງ ຕ ຳ ແ ໜ ່ ງ ຂ ອ ງ ລ າ ວ ຈ ະ ຍ ົ ກ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ລ ູ ກ ຊ າ ຍ ຄ ົ ນ ຫ ົ ວ ປ ີ ຂ ອ ງ ລ າ ວ ລ ະ ບ ອ ບ ນ ້ ັ ້ ຍ ້ ັ ້ ນ ວ ່ າ ກ ົ ດ ແ ຫ ່ ງ "ການປະຖ້ົມກຳເ ົ ດ".

ຖ້າຫ້ ກ ົ ນ ແ ດ ນ ທ ີ ່ ນ ອ ບ ໃ ຫ ້ ຫ ້ ຍ ້ ຍ ້ ຍ

ຢູ່ສເມີນັ້ນ ລູກຊາຍຄົນຫົວປີຈະບໍ່ສາມາດໃຫ້ສ່ວນໃດສ່ວນນຶ່ງແກ່ນອງຊາຍແລະນອງສາວ ແມ່ນວ່າ ລາວຕ້ອງການຈະໃຫ້ກໍຕາມ ທັ້ງລາວບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຂາຍສ່ວນໃດສ່ວນນຶ່ງອີກດ້ວຍ. ກົງກັນຂ້ານລາວຕ້ອງມອບໃຫ້ແກ່ລູກຄົນຫົວປີຢ່າງນ້ອຍ ມີມາຢ່າງໃດກໍໃຫ້ຢ່າງນັ້ນ ຫລືວ່າອີກຢ່າງນຶ່ງກໍຄື ຄົນເປັ້ນຖືກປົກຄອງໂດຍຄົນຕາຍ ແລະຄວາມຈິງກົດແຫ່ງປະຖົມກຳເນີດ ບ່າງທີກໍຮ້ອນກັນວ່າ "ກົດແຫ່ງພຸກຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ".

ເມື່ອພວກຕ້ວຖຸ່ມຖາມທຳອິດ ໄດ້ຂ້ານ້ອຍ ສູ່ເມືອງເວີຈິເນັຍ ຄວາມຄິດທີ່ຈະປຽນແປງລະບອບນັ້ນຍັ້ງບໍ່ທັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົ້າເຈົ້າເລີຍ ແມ່ນວ່າພວກເຂົ້າເຈົ້າ ຈະມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດໄດ້ກໍຕາມ. ບັນດາພວກທີ່ບໍ່ມີໂອກາດ ໃນປະເທດອັ້ງກິດກໍຄື ພວກເຈົ້າຂອງທີ່ດິນເລັກນ້ອຍ ຊ່ຳມີລູກຊາຍຫລາຍຄົນ ແລ້ວກໍມີຈຳນວນຫລາຍຄົນທີ່ພຽງແຕ່ເປັນຊົນຊັ້ນກາງຫລືຊັ້ນຕ່ຳ: ບັດນີ້ພວກເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ມີໂອກາດເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ຈະຮ້ັ່ງມີແລະມີອຳນາດ ເພາະທີ່ດິນກໍສາມາດຫາໄດ້ຢ່າງງ່າຍໆ ແລະເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພວກນາຕ້ວຖຸ່ມຖາມແຕ່ເບ້ອງຕົ້ນໄດ້ສ້າງໄຮ່ສວນອັນກວ້າງຂວ້າງສຳລັບເຂົ້າເຈົ້າເອງ ທຳອິດກໍໃນດິນແດນແຖບລຸ່ມນ້ຳແລະຕໍ່ມາກໍຂຶ້ນໃນແຖບພຽ້ມພອມ.

ເຈົ້າຂອງດິນແດນຊາວເວີຈິເນັຽອັນຍິ່ງໃຫ່ຍເຫລົ່ານ້ັ້ນໄດ້ ພິຈາຣະນາຕົນເອງ ເປັນພວກເຈົ້ານຸ້ມນຸ້ນນາຍ ຫລືຊົນຊັ້ນສູງ ແບບບໍ່ມີຕຳແຫນ່ງແຫ່ງໂລກໃໝ່. ພວກເຂົ້າເຈົ້າ ແຕ່ງໂຕ ແລະມີຊີວິດຢູ່ ເໝືອນກັບຊົນຊັ້ນນຸ້ມນຸ້ນນາຍໄດ້ກະທຳກັນໃນປະເທດອັ້ງກິດ ແລະມັນກໍເປັນພວກເຂົ້າເຈົ້າເອງ ຜູ້ທີ່ຄົ້ດຄ້ານຕໍ່

ການປະຕິວັດແລະເປັນພຸວກຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ.

ເຈັບເຟີສັນ ແມ່ນວ່າໂຕລາວເອງຈະເປັນຊົນຊັ້ນຊຸນນຸນນາຍ ທີ່ໄດ້ມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຕົນ ກໍຢາກໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ຕ້ອງບານເຣື່ອນຢູ່ໃນອະເມຣິກາຖືກປົກຄອງ ໂດຍຊົນຊັ້ນກາງສາມັນ ທັມມະດາ ຜູ້ທີ່ຄູ່ມພຽງພໍສຳລັບການປຸກຝັ່ງດວຍຕົນເອງ ໂດຍປາສຈາກການໃຊ້ພວກທາດ.

ນອກເໜືອໄປຈາກນັ້ນ ລາວໄດ້ພິຈາຣະນາກົດໝາຍສຸວຽສະບັບຄື ກົດໝາຍວ່າດວຍປະຖົມກຳເນີດ ແລະກົດໝາຍວ່າດວຍທາຍາດທີ່ບົ່ງບອກຄວາມຍຸຕິທັມຕໍ່ຄົນອື່ນໆໃນຄອບຄົວ. ດວຍເຫດສະນັ້ນລາວເອງ ແລະໝູ່ຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ຮັດວຽກນີ້ເພື່ອໃຫ້ມັນສົມສຸດໄປ. ວຽກນີ້ໄດ້ລົມຕົ້ນຕໍ່ສູ້ຍາວນານກັບເຈົ້າຂອງດິນແດນແຫ່ງຊາວເວີຈີເນັຽ ອັນເປັນການຕໍ່ສູ້ທີ່ສືບຕໍ່ເນື່ອງກັນໄປຕລອດຊີວິດ ແປກປລາດຢູ່ບ່ແມ່ນນ້ອຍທີ່ເຈັບເຟີສັນແລະຢອດ ແມສັນ ເປັນຜູ້ນຳຫົວສອງໃນການຕໍ່ສູ້ ເປັນລູກຊາຍຄົນຫົວປີ ແລະໄດ້ກຳໄລຈາກລະບອບນັ້ນ.

ເມື່ອຊົນຊັ້ນຊຸນນຸນນາຍ ຜູ້ຊົ່ວຄັດຄ້ານຕໍ່ມາຕຣາການໃນຄນະກັມມະການຮ່າງກົດໝາຍ ໄດ້ເວົ້າວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຈະສູນເສັຽການຕໍ່ສູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າຮ້ອງອອກມາວ່າ: "ຢ່າງນ້ອຍໃຫ້ລູກຊາຍຄົນໃຫຍ່ໄດ້ສອງສ່ວນ ຫລາຍເທົ່າກັບຄົນອື່ນ".

"ບໍ່" ເຈັບເຟີສັນຕອບ ບໍ່ນ້ອຍກວ່າທີ່ລາວສາມາດກິນສອງຄາບໄດ້ ຫລືຮັດວຽກໜັກໄດ້ສອງເທົ່າ ເທົ່າໆກັນ.

ດັ່ງນັ້ນ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ຊັຍຊຸນະໃນການຕໍ່ສູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ຕໍ່ຜູ້ຄັດຄ້ານ ທີ່ຈະປ່ຽນແປງ ລະບອບໃໝ່ ແຕ

ເນື່ອງຈາກສາເຫດອັນນີ້ເອງ ລາວຈຶ່ງມີສັດຕູ ຜູ້ບໍ່ເຄີຍອະພັຍ ໂທດໃຫລາວສຳລັບສິ່ງທີ່ເຂົ້າເຈົ້າເອີ້ນວ່າ "ລະບອບສະມັກັນ" ຂອງລາວ.

ຂໍ້ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນຕໍ່ໄປຂອງເຈັບເຟີສັນກໍຄື ກິດໝາຍວ່າ ດ້ວຍຄວາມເປັນພົລເມືອງ ໃນການສະນີ ຮາງກິດໝາຍຂອງ ລາວ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ກ່າວອຸທ້ອນຄວາມເວົ້າບາງຕອນ ທີ່ລາວໄດ້ ກ່າວໄວ້ໃນ "ສລຸບຄວາມຄິດເຫັນ" ວ່າທຸກໆຄົນມີສິດທີ່ຈະຢູ່ບໍ່ ວ່າ ໃນປະເທດໃດກໍຕາມ ທີ່ລາວເລືອກເອົາ ຕາມເຫດທີ່ລາວ ເຊື່ອຟັງກິດໝາຍຂອງປະເທດນັ້ນ ລາວເວົ້າວ່າອະເມຣິກາໄດ ເປັນສະຖານທີ່ຕອນຮັບໃຫແກ່ຊາວຢູໂຣບ ຜູ້ບໍ່ພໍໃຈກັບບ້ານເກີດ ເມືອງນອນຂອງເຂົ້າເຈົ້າເອງ ຫລືຜູ້ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຢ່າງ ຊົ່ວຮ້າຍຕ່ໍາໂຕເຂົ້າເຈົ້າ ທີ່ໜີອອກມາໄດ້ ແລະເຈັບເຟີສັນຕັ້ງ ໃຈເພື່ອຈະເຫັນວ່າ ຮັດເວີຈິເນັຽຢ່າງນອຍທີ່ສຸດຈະຮັກສາວັດຖຸ ປະສົງອັນປະເສີດນີ້ຕລອດໄປ. ຮາງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ ຜ່ານໄປຢ່າງໄວ ໂດຍປາສຈາກການຄັດຄ້ານ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການຕໍ່ສູ້ຂັ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ແມ່ນວ່າຈະຊຸມ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍໆ ເພາະວ່າ ເຈັບເຟີສັນ ແລະເພື່ອນຂອງລາວ ເວລານັ້ນ ພຍາຍາມທີ່ຈະສ້າງເສຣີພາບຂອງການເຊື່ອຖືສາສນາ ອັນເປັນຄວາມຄິດໃໝ່ໃນເວລານັ້ນຍັງໃໝ ກ່ວາຫນ້າໄປໄກຈົນ ວ່າ ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫລາຍເບິ່ງທ່າຈະຕົ້ນຕ້ານຕິກໃຈແກ່ ຄວາມຄິດນັ້ນ ການຕິກໃຈໄດແກ່ຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າແຜ່ ດິນໃຫ້ມີສິດຫຍັງ ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ ເພື່ອປົກຄອງ ໂດຍ ປາສຈາກການສົມຍອມຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເອງ. ໃນ

ສມັຍນັ້ນ ທຸກໆປະເທດໃນຢຸໂຣບ ມີສາສນາຣວ ທີ່ຖືວ່າ ເປັນ ສາສນາປະຈຳຊາດ. ແມນວ່າບຸກຄົນໃດບຸກຄົນນຶ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມເດືອດຮອນ ໃນການປະຕິບັດ ສາສນາອື່ນກໍຕາມ ບຸກຄົນ ນັ້ນຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນພົລເມືອງດີ ຖ້າຫາກທຳເຊັ່ນນັ້ນ ຄືເຂົ້າບໍ່ ສາມາດຈະເຮັດວຽກ ໃນໂຮງການຣັຖບານໃດໆໄດ ເຂົ້າຈະ ຖືກປະຕິເສດ ທາງທິດທີ່ແລະອະພິສິດຫລາຍຢ່າງ ແລະເຂົ້າຈະ ຕອງເສັຽຄ່າພາສີ ເພື່ອສນັບສນຸນໂບດຂອງຣັດ ເຖິງແມນວ່າ ເຂົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງໂບດນັ້ນກໍຕາມ ໃນປະເທດຢຸ ໂຣບທຸກໆປະເທດເໝືອນກັນ ໂຮມທັງປະເທດອັງກິດນຳ ພວກ ຜູ້ນຳຂອງໂບດທີ່ສ້າງຂຶ້ນປະຈຳຣັດນັ້ນ ຈະຕອງຮວມອຳນາດກັບ ຊົນຊັ້ນປົກຄອງຊຸມມຸມນາຍ ເພາະພວກເຂົ້າເຈ້ົາຕອງເປັນເຈ້ົາ ຂອງທີ່ດິນແລະຊົນຊັ້ນຊຸມມຸມນາຍ.

ໃນສັຕວັດທີ ๑๖ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມຊນິດນ້ັ ໄດ້ເພີ່ມຄວາມ ລຳບາກຂຶ້ນຍິ່ງກວ່າປະເທດອັງກິດ ໃນຣັດເວີຈເນັ ຽສາສນາທີ່ ສ້າງຂຶ້ນມາເປັນລັດທິ "ໂບດແຫ່ງອັງກິດ" ຫລື ເອພິສໂຄປາ ລຽນຄິສຕຽນນິຕິ ແລະບຸກຄົນ ຜູ້ຊ່ືອຖືສາສນາອື່ນ ຢ່າງເປີດ ແປນ ຫລືໄຫວ້ອນໃນທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈະຖືກປັບໃໝ ຈຳ ຄຸກ ຫລືແມນແຕ່ລົງໂທດໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍໄດ.

"ຈະມີອັນຕະຣາຍອັນໃດເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້າພະເຈ້ົາ" ເຈັບ ເຟີສັນຖາມໃນຂນະທີ່ການໂຕ້ຖຽງກັນໃນຄນະກັມມະການຣາ ກິດໝາຍ "ຖ້າຫາກ ເພ່ືອນບ້ານຂອງຂ້າພະເຈ້ົາເວ້ົາວ່າ ມີ ພຣະເຈ້ົາ ๔๐ ອົງຫລືວ່າບໍ່ມີ? ລາວບໍ່ໄດ້ລັກລອບຂ້າພະເຈ້ົາ ແລະລາວກໍບໍ່ໄດ້ທຳຣ້ายແຄ້ງຂ້າຂອງຂ້າພະເຈ້ົາ "ລາວໄດ້ຕໍ່ສູ

ເພື່ອຫລັກການ ທີ່ວ່າ ການເລືອກນັບຖືສາສນາ ແລະໂບດຈະ ຕອງຖືວ່າເປັນເຣື່ອງສຳລັບບຸກຄົນເທົ່ານັ້ນ ຖາຫາກສາສນາສຳ ຄັນແລວ ລາວກໍບໍ່ມີຄວາມສົງສັຍເລີຍວ່າ ປະຊາຊົນຈະສາມາດ ໄວເນື້ອເຊື່ອໃຈ ເພື່ອຮັກສາເບິ່ງແຍງໂບດນັ້ນ ໂດຍປາສຈາກ ການໃຊກຳລັງໃດໆທັງສິ້ນ.

ແຕ່ມີຫລາຍຄົນຜູ້ໄດຮວມເຫັນດີກັບຄວາມຄິດຂອງລາວ ແລະການຕໍ່ສູ້ໃນຮາງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດດຳເນີນຕໍ່ໄປ ເປັນ ເວລາ ຯ ປີ. ຫາຍທີ່ສຸດໃນຂນະທີ່ເຈັບເຟີສັນເອງຢູ່ໃນຜຣັ່ງ ເສດ ແມສັນແລະແມດີສັນ ກໍໄດເຮັດໃຫຮາງກົດໝາຍເພື່ອເສ ຣີພາບໃນສາສນານັ້ນຜ່ານພົ້ນໄປໄດ.

ມັນເປັນການຕໍ່ສູ້ທີ່ຫນັກທີ່ສຸດທີ່ເຈັບເຟີສັນແລະໜູ່ຂອງ ລາວໄດເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາ ແລະນັ້ນບອກ ເປັນຊັຍຊນະຊຶ່ງເຈັບເຟີສັນ ໄດຮັບຄວາມພຸມໃຈຢູ່ສເມີ ພາຍຫລັງມາ ຫລັກການແຫງເສຣີ ພາບທາງສາສນາສຳລັບທຸກຄົນ ກໍໄດເຮັດເປັນສວນນຶ່ງຂອງຣັຖ ທັມມະນູນແຫງສະຫະຣັດ ຊຶ່ງສວນໃຫຍກໍຜ່ານຄວາມພຍາຍາມ ຂອງເຈມ ແມດີສັນ.

ຄັ້ງນຶ່ງ ໃນເວລາທີ່ກຳລັງຂຽນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຫາດ ນິໂກຣໃນຣັດເວີຈີເນັຽ ເຈັບເຟີສັນໄດເວົ້າວ່າ ເມື່ອລາວຮະ ລຶກເຖິງພຣະເຈົ້າ ລາວກໍຕົວສັ່ນ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ລາວ ຢາມການລົງໂທດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນສມັຍຂອງການປະຕິວັດ ມີພວກຫາດ ປະມານ ๘๕๐,๐๐๐ ຄົນ ຢູ່ໃນເວີຈີເນັຽເທົ່ານັ້ນ ເຈັບເຟີສັນເອງມີຫລາຍກວ່າ ๑๕๐ ຄົນ ລາວບໍ່ເຄີຍນຳມາຈັກ ຄົນເລີຍ ພວກຫາດເຫລົ່ານັ້ນໄດປະໄວໃຫລາວ ໂດຍທັງໝົ

ແລະເມັ່ງຂອງລາວ ຜູ້ຊົ່ວຕາຍກ່ອນນັ້ນ ກ່ອນທີ່ລາວຈະສ້າງກົດ ໝາຍ.

ພວກທາດໃນອະເມຣິກາເກືອບເປັນຊາວນິໂກຣອັຟຣິກັນ ທັ້ງນັ້ນ ພວກຊົນເຜົ່າທີ່ແຂງແຮງໃນອັຟຣິກາ ໄດ້ຮັດໃຫ້ພວກ ອ່ອນແອກວ່າເປັນທາດສ່ວນ ແຕ່ກໍມີຈຳນວນຈຳກັດ ຄັ້ນແລ້ວກໍ ມີຄົນຜິວຂາວມາ ຜູ້ຊົ່ວສ່ວນຂອງອັນມີຄຸນຄ່າ ອັນໄດ້ແກ່ ປືນ, ເຫລົ້າ, ເຄື່ອງນຸ່ງແລະສິ່ນຄ້າອັນແປກໆໃນການແລກປ່ຽນທາດ ກັບຊົນເຜົ່າທີ່ແຂງແຮງກວ່າ ດັ່ງນັ້ນຄົນຜິວຂາວຈຶ່ງສາມາດແລະ ໄດ້ອ້າງວ່າ ພວກເຂົ້າເຈົ້າເອງບໍ່ເຄີຍຫລ່ຽວໃນທຸຣະກິດອັນໂຫດ ຮ້າຍທາຣຸນໃນການຈັບຄົນແລະຮັດໃຫ້ເຂົ້າເປັນທາດ ຊຶ່ງພວກ ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຊື້ມາດ້ວຍເງິນ ທີ່ເປັນຈັບສົມບັດຂອງມະນຸດແລ້ວ. ແຕ່ເວລານີ້ ໂລກທັ້ງໝົດຮູ້ຈັກຄວາມທຸກທໍຣະມານໃນສິ່ງທີ່ພວກ ທາດເຫລົ່ານີ້ຖືກຮັດໃຫ້ທໍຣະມານ ທັ້ງທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອ ຊຶ່ງບັນທຸກ ເຂົ້າເຂົ້າເຈົ້າໄປຍັງອະເມຣິກາ ແລະບາງຄັ້ງຖິ້ມບໍ່ໝົນສ່ວນ ຫລິ້ລ້ອຍໆໃນເວລາທີ່ເຮືອງຽກຢູ່ໃນສູ່ນ້ຳ.

ພວກຊາວຮັດໃຕ້ຫລາຍຄົນ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານກັບການເປັນທາດ ຢ່າງ ໝັ້ນ ຍົກໂຕຢ່າງ ໄດ້ປະກາດວ່າ ຮັດວິຈິເນັ່ຽຂອງ ລາວເອງ ບໍ່ຄວນຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ຮ່ວມຢູ່ກັບສະຫະຮັດອະເມຣິ ກາ ຖ້າຫ້ວ່າຄວາມເປັນທາດຍັງບໍ່ສິ້ນສຸດລົງ ແຕ່ຄວາມຄິດ ອັນນີ້ ບໍ່ໄດ້ມີຊາວໃຮ້ສວນຫລາຍເທົ່ານໍ ເພາະວ່າ ເມື່ອບໍ່ມີ ທາດແລ້ວ ພວກເຂົ້າເຈົ້າກໍບໍ່ສາມາດຈະຮັກສາຄວາມເປັນຢູ່ໃນ ແບບຊົ່ນຊັ້ນຮຸ່ງເຮືອງໄດ້ ຊຶ່ງນັ້ນວ່າ ຈຳເປັນຫລາຍແກ່ເຂົ້າ ເຈົ້າ.

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນເຮັດວຽກຕໍ່ຕາມ ກັບລະບອບມິ
ທາດ ໃນທັນທີທີ່ລາວໄດ້ເປັນສະມາຊິກສະພາ ເບີ ຼ ກ ແຕ
ພາຍໃຕ້ຮາຫລວງໃຫຍ່ຂອງອັງກິດ ລາວຈຶ່ງບໍ່ກ້າວໜ້າໄປໄກ
ໄດ້ເທົ່າໃດ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງລາວ ເພື່ອຈະຮວມບ້ານສ່ວ
ບ້ານຢ່າງ ຕໍ່ຕ້ານກັບການມີທາດ ໃນຄຳປະກາດອິສຣະພາບນັ້ນ
ກໍໄດ້ຖືກພາຍແພ້ເໝືອນກັນ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄຳປະກາດກໍ
ໄດ້ກ້າວແລ່ວ່າ ທຸກຄົນ "ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ອິສຣະແລະເທົ່າ
ທຽມກັນ" ແລະນີ້ຍັງມີບ້ານປະເທດໃນໂລກ ທີ່ຍັງໃຫ້ມີລະບອບ
ທາດຢູ່ ມັນເປັນຄວາມຄິດຄິດນັບຖືອັນໃດທີ່ໂລກມີໃຫ້ສຳລັບບຸກ
ຄົນຜູ້ວ່ຳຢ່ານີ້ ແຕ່ເຮັດອີກຢ່ານີ້?

ມັນເຮັດໃຫ້ລາວ ເສັຽເວລາຫລາຍປີ ເພື່ອພິຫນ້າລາຍ
ລະອຽດຂອງແຜນ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ການມີທາດ ໝົດໄປເທື່ອລະ
ຂັ້ນ ໂດຍປາສຈາກຜົນສະທ້ອນຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫລີກລ້ຽງຫັນຕໍ
ຜົນປໂຍດຂອງເສຖກິດແຫ້ງຊຶ້ນຊັ້ນອັນຈຳເພາະຫລືຂອງປະເທດ
ໃນທ້ວງສ່ວນໂຣມ.

ຍັງມີຄວາມສົງສັຍເລັກນ້ອຍໆ ວ່ຳ ລາວມີຄວາມສຳ
ເຣັດໃນການດຳເນີນງ້ານແຜນຂອງລາວໃຫ້ຜ່ານເປັນກົດໝ່ຳຍ
ຊຶ່ງຈະຕ້ວງສລະຄວາມລຳບ້ານ ແລະຄວາມໂຫດຮ້ຳຍ ແຫ້ງສົ
ງ ຕາມກ້ວງເມືອງແລະຄວາມຂົມຂຶ່ນທ້ວງຫລ້ຽຍລະຫວ່ຳ້ງຮັດເຫ
ແລະຮັກໃຕ ຊຶ່ງຈະຕ້ວມມ້ຳຫລ້ບ ແຕ່ລາວກໍພົບພໍ້ກ້ວນຄັດຄ້ຳ
ອັນແຂ້ງກ້ວຈ້ຳກຊ້ຳວ ໄຮ້ຄ້ວງແລວ້ຄ້ວງເລ່ຳ ແລະກໍໄດ້ກະທຳກັນ
ເປັນສ່ວນນ້ອຍຈົນຮ້ອດປີ ໑໙໔໔ ເມ້ອ ເຈມ ມ້ອນໂຣ ເພ້ອນ
ແລະລ້ກສິດຂ້ອງເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ເປັນປະທ້ຳນ້ຳທິບໍດີແຫ້ງສະຫະ

ຮັກໃນປີນັ້ນ ເຈຮູດີ ແອສມັນ ໄດ້ພາເອົາຫາດທີ່ລຽງໄວ້ໄປຍັງ ຝັ່ງຕາເວັນຕົກຂອງອັຟຣິກາ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ ເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງຊາດ ລຶບເຮັ່ງຂຶ້ນ ແຕ່ເວລານັ້ນມັນກໍຫລາສວ່າຍ ໄປແລ້ວ ເພາະເຄື່ອງຈັກກົນໄກ ສຳລັບການດຳເນີນງານຝ່າຍ ດິບເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ປະດິດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະພວກທາດ ກໍກາຍເປັນຜູ້ມີຄຸນຄ່າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີສຣະເສຣີໄດ.

ຖ້າຫາກ ເຈັບເຟີສັນ ຮູ້ສຶກເຫັນມີຄວາມແຕກຕ່າງ ລະ ຫວ່າງທາດແລະຄົນທີ່ມີສຣະເສຣີ ກໍຄວນຈະສະແດງອອກໃນ ທາງການສຶກສາຂອງລາວ ມັນອາດຈະເປັນ ການນຶກຝັນ ໃນ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວທີ່ຈະຕ້ອງກ້ອນັ້ບການສຶກສາສຳລັບເພື່ອນ ຮວມຊາດຂອງລາວ ໃນຮັດອັນສົມບູນ ຊຶ່ງເຈັບເຟີສັນ ກຳລັງ ພຍາຍາມສ້າງຂຶ້ນ ໃນເວລານັ້ນ ທຸກໆຄົນ ຜູ້ມີຄວາມ ສາມາດທີ່ຈະຮຽນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຶກສາ ບ່ວ່າລາວຈະເປັນ ຄົນຮັ່ງມີ ຫລືຈົນກໍຕາມ ຈະໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ມີປະຊາທິປະໄຕສາ ມາດເຂົ້າໃຈສິດທິຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະເປັນພົລເມືອງດີໄດ ຢ່າງໃດ?.

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ພັທນາແຜນການ ສຳລັບສາທາຣະນະ ສຶກສາຂຶ້ງໂຮມທັ້ງລະບອບການສຶກສາທັ້ງໝົດ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ຈົນຮອດຂັ້ນມະຫາວິທຍາລັຍ ເຖິງແມ່ນວ່າແຜນການເບື້ງຫ້າຈະ ກ້າວໄປໄກ ທີ່ຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບແກ່ນັກຮ່າງກົດໝາຍ ຊາວເວີ ຈີເນັ້ຽຂອງສມັຍນັ້ນກໍຕາມ ມັນກໍຍັງມີຫລາຍໆທາງທີ່ອະເມຣິກາ ມີຢູ່ໃນສມັຍນ້ ້.

ເພາະສະນັ້ນ ລາວຈ່ຶງສືບຕໍ່ໂຍນຂໍ້ສເນີ້ນ່ຶງຫລັງຈາກ

ອີກອັນນຶ່ງ ໄປຍັງພວກຫົວຊົນຊັ້ນຊຸນນູນນາຍ ເໝືອນກັບຂໍ້ສະເນີ ສຳລັບການສຶກສາແກ່ສາທາຣະນະຊົນທົ່ວໄປ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຫ້ ເພື່ອທີ່ຈະທຳລາຍອະທິສິດແຫ່ງຊົນຊັ້ນຊຸນນູນນາຍເກົ່າແກ່ ເພື່ອ ຫາທາງຂັດຂວາງແນວໃໝ່ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ເພື່ອ ວາຣະກຖານອາດຈະໄດ້ວາງໄວ້ສຳລັບຣັຖບານ ຊຶ່ງຈະກ່ຽວກັບ ປະຊາຊົນແລະປະຊາທິປະໄຕຢ່າງແທ້ຈິງ.

ລູກເຣັດຽກທັງກາງເວັນ ແລະກາງຄືນ ເປັນເວລາ ສາມປີ ພ້ອມກັບວິດ ແລະອີກບຸກຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ເພນເດີນຕັນ ເພື່ອ ປຽນກົດໝາຍຣັດເວີຈີເນັ່ຽ ແລະເພື່ອສະແດງກົດໝາຍເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນພາສາທີ່ງ່າຍແລະແຈ່ມແຈ້ງທີ່ສຸດທີ່ຈະເປັນໄດ້ ເພື່ອ ວ່າຈະບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຜິດ ແລະຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມນ້ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະ ເປັນໄປໄດ້.

ກົດໝາຍທີ່ຂຽນອີກໃໝ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ຕໍ່ໜ້າສະພາເວີ ຈີເນັ່ຽ ເດລິເກດ ໃນຮູບຂອງກົດໝາຍ ທີ່ແຍກອອກຈາກກັນ ໑໘ຝ ສະບັບ ຕາມທັມມະດາແລ້ວມັນແມ່ນແມ່ດີສັນຜູ້ຊ່ຽວ ຜູ້ທີ່ ໄດ້ຣັດຽກອັນໜັກ ໃນການຣັດໃຫ້ກົດໝາຍເຫລົ່ານັ້ນຜ່ານ ພ້ນໄປໄດ້. ດ້ວຍການຕໍ່ສູ ເພື່ອກົດໝາຍເຫລົ່ານັ້ນ ມັ້ແລ້ວ ມັ້ເລ່ໍາ ທີ່ເຂົ້າຄວບຄຸມເພື່ອໃຫ້ກົດໝາຍ ๕ຝ ສະບັບ ໃນຈຳ ນວນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຣັບຊຶ່ງໃຊ້ເວລາເປັນຫົກປີ.

ບົດທີ່ ๓

ສົງຄາມເພື່ອເສຣີພາບ

ໃນລະຫວ່າງທີ່ເຈັບເຟີສັນ ແລະເພື່ອນຝູງຂອງລາວກຳລັງຕໍ່ສູ້ເພື່ອຈະສ້າງຊາດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເປັນຊາດທີ່ຖືກວ່າເກົ່າ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ສົງຄາມກັບອັງກິດ ກໍໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ ຄືເປັນ "ການປະຕິວັດພາຍນອກ" ຊຶ່ງຈະຕັດສິນວ່າອະເມຣິກາຈະຕ້ອງເປັນຊາດນຶ່ງຫລືບໍ່.

ທະຫານອັງກິດເປັນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຣົບຊາວອະເມຣິກັນ ໃນດິນແດນອະເມຣິກາ ທະຫານເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນພວກ ທະຫານເຣສຊຽນເຢີຣະມັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຜູ້ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສົນໃຈໃນຄວາມຜິດຫລືຄວາມຖືກຂອງການຕໍ່ສູ້ ແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈ້າງ ຈາກຣັຖບານອັງກິດ ກຳລັງຕໍ່ສູ້ ເພື່ອເງິນຂອງເຂົາເຈົ້ານັ້ນ ຊາວທີ່ມາຕັ້ງຖິ່ນເມືອງອົນລຽນສະເບີກຈາກແມ່ນ້ຳດານຫມາຕ່າງໆນັ້ນ ເປັນຊາວບ້ານດີປານໃດ.

ໃນປີ ๑๗๗๙ ເມື່ອໂໝັດ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຮັບເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ວ່າການຣັດເວີຈີເນັຽ ຊຶ່ງເວລານັ້ນເວີຈີເນັຽໄດ້ໂຮມ

ເອົາດິນແດນໄວ້ ຫລາຍກວ່າທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນນີ້ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ເວີ້ຈເນັຽຕາເວັນຕົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໂຮມ ເອົາເຄນຕັກກີ ແລະສວນໃຫຍ່ຂອງໂອຣິໂອ້ອີກດ້ວຍ ອັນໄດ້ແກ່ ອິນເດັຽນາ ແລະອິລລິນອຍ ຖ້າວ່າໃນຄາມອິນຜ່ອ ເວີ້ຈ ເນັຽກໍເກືອບຈະເປັນປະເທດໜຶ່ງໜຶ່ງດຽວກັນ ຍົກໂຕຢ່າງເຊັ່ນເວີ ຈເນັຽໄດ້ເຊັນສັນຍາສັນພັນທະພາບ ແລະການຄ້າ ກັບປະເທດ ຝຣັ່ງເສດ ຄາຍໆກັບວ່ານັ້ນເປັນປະເທດເອກຣາດປະເທດນຶ່ງ

ສັນຍາສະບັບນັ້ ໆໄດ້ເຮັດໃຫ້ເວີ້ຈເນັຽແລະຝຣັ່ງເສດ ໄດ້ຜົນປໂຍດຫລາຍຢ່າງ ແຕ່ມັນກໍ່ມີຜົນຮ້າຍໜຶ່ງອັນກັນ ສຳລັບ ຊາວເວີ້ຈເນັຽ ເພາະອັງກິດຢ້ານວ່າ ອານານິຄົມອື່ນໆອາດຈະ ເອົາເວີ້ຈເນັຽເປັນໂຕຢ່າງ ແລະທ້າຍທີ່ສຸດ ອາດຈະກາຍເປັນ ການຍຶດຄອງຂອງຝຣັ່ງເສດໄປ ດັ່ງນັ້ນອັງກິດຈຶ່ງມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຈະບີດຂະຍ້ ການກະບົດ ດັ່ງທີ່ເຂົ້າເຄື່ອນໄຫວ ໃນ ເວລານັ້ນ ໂດຍສະເພາະແລ້ວກໍ່ຜົນໃນຮັດເວີ້ຈເນັຽເອງ. ບໍ່ ແມ່ນພຽງແຕ່ທະຫານອັງກິດຈະຕ້ໍສູ້ຫນັກອີກ ແຕ່ພວກເຂົ້າຍັງໄດ ທ້ຳລາຍດິນແດນ ເປັນຈຳນວນຫລາຍອີກ ດ້ວຍຄວາມຄິດທ່ວ່າ ຖ້າຫ່ວ່າພວກເຂົ້າພ່າຍແພ້ສົງຄາມ ປະເທດເຫລ່ົ້ານັ້ກ່ຈະບ່ໍ ປໂຍດຕ່ໍຝຣັ່ງເສດເລີຍ.

ກ່ອນໜ້ານັ້ໃນເວລາທ່ີ່ແພ້ທ່ໍກ ເຣັນ້ຣ ເປັນຜູ້່ວ່າການ ຮັດ ຍັງບ່ໍ່ມີການສູ້່ຣົບຮ່ວມແຮງໃນເວ່ີ້ຈເນັຽເລີຍ ເວລານ້ັ້ນທະ ຫານອັງກິດ ໄດ້ກຳລັງເຄ່ື່ອນໄຫວ ຂ້ຶ້ນມາຈາກ ທ່ວ່ງທ່ີ່ດໃຕ ໂດຍຜ່ານ ນອດຄາໂຣລາຍນາ ເຈັບເຟ້ັສ ໄດ້ຕ້ັ້ງໃຈແນວ ແນ່ທ່ີ່ຈະປ່ອງກັນບ່ໍ່ໃຫ້ທະຫານອັງກິດເຂ້ົ້າມາເວ່ີ້ຈເນັຽ ເພ່ື່ອທ່ີ່

ຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນໄດ້ ລາວໄດ້ຝາກຄວາມຫວັງໄວ້ກັບທ່ານນາຍພົນ ເຣດ ຜູ້ຊົ່ງກຳລັງຕໍ່ຕານກອງທັບອັງກິດໃນນອດ ຄາໂຣໄລນາຢູ່ ແລະດ້ວຍນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງທະຫານທັງໝົດ ແລະເຄື່ອງອຸປກອນ ສົ່ງຄາມທີ່ລາວສະສົມໄວ້ໄປໃຫ້ທ່ານນາຍພົນ ເຣດ.

ລາວໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈ ໃຫ້ດຳເນີນຢ່າງນັ້ນຈາກທ່ານນາຍ ພົນ ຢອດ ວໍຊິງຕັນ ຜູ້ຊົ່ງເປັນແມ່ທັບຂອງກອງທັບຂອງອະເມຣິ ກັນທັງໝົດ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຊາວເວີຈິເນັຽເປັນຈຳນວນ ຫລາຍກໍໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງສະຖານະການຢ່າງກະວົນກະວາຍໃຈເມື່ອ ທາງປອງກັນເວີຈິເນັຽທັງໝົດໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຍັງໂຄໂຣໄລນາໃຕ ແລະ ຄາໂຣໄລນາເໜືອ ມັນຍັງຄົງເປັນການຍາກຢູ່ ສຳລັບ ຊາວອະເມຣິກັນທີ່ຈະຄິດ ກ່ຽວກັບກອງທັບອະເມຣິກັນວ່າ ເປັນ ກອງທັບດ່ຽວ ຫລືສົ່ງຄາມທັງໝົດຈະເປັນການຕໍ່ສູ້ຊົ່ນດ່ຽວກັນ ເຂົ້າເຈົ້າຄິດວ່າ ທະຫານຣັດເວີຈິເນັຽຄວນຈະຕໍ່ສູ້ການຮົບຂອງ ເວີຈິເນັຽເທົ່ານັ້ນ ນັ້ນກໍ່ເພື່ອເວີຈິເນັຽເທົ່ານັ້ນເອງ.

ໃນຂນະທີ່ການຕໍ່ສູ້ທັງກາງເວັນ ແລະກາງຄືນດຳເນີນຢູ່ ແລະເພື່ອຈະສົ່ງອຸປກອນຕ່າງໆເທົ່າທີ່ຈະຫາໄດ້ໄປ ໃຫ້ແກ່ທ່ານ ນາຍພົນ ເຣດນັ້ນ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ຮັບຂ່າວຮ້າຍວ່າ ກອງທັບ ຂອງລາວ ໄດ້ຖືກຕີພ່າຍແພ້ ແຄມເດນ ໃນຄາໂຣໄລນາໃຕ. ໃນການສູ້ຮົບຄັ້ງດ່ຽວນັ້ນ ພັສຸທັງໝົດທີ່ເວີຈິເນັຽໄດ້ໃຊ້ເວລາ ຮົບໂຮມ ຢູ່ສອງເດືອນ ຈາກພົລເມືອງຂອງຣັດ ເຊັ່ນປືນເປັນ ຮ້ອຍໆກະບອກ ມາຫລາຍໂຕ ແລະຣົດລໍ້ຕ່າງໆ ໄດ້ສົ່ມເສັ່ຽໄປ ໃຫ້ແກ່ສັດຕູທັງໝົດ.

ຄັນແລ້ວ ເມື່ອທະຫານອັງກິດໝົດຫວັງຍຸດ ກຳລັງເຄື່ອນ

ຍ້ ຍ້ ຍ້ ຍ
ຍ້ າຍ ມຸ ງ ຫ ມ້ າ ໄ ປ ສູ່ ຊ າ ຍ ແ ດ ນ ເ ວ ີ ຈ ຽ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ວ ີ ຈ ຽ ນ ກ ໍ ຕ ອ ງ ຖ ຶ ກ
ນ າ ຍ ຊ ູ ໃ ຫ ເ ປ ັ ນ ແ ນ ວ ຫ ນ າ ໃ ຫ ມ ່ ຢ າ ງ ກ ະ ທ ັ ນ ຫ ັ ນ ໃ ນ ວ ັ ນ ອ ຸ ທ ິ ດ ທ ີ ່
ຂ ໑ ທ ຸ ້ ນ ວ າ ປ ີ ໑ ໓ ໗ ໐ ເ ຮ ີ ອ ຣ ິ ບ ອ ັ ງ ກ ິ ດ ຂ ໗ ລ ໍ ກ ໍ ໄ ດ ແ ລ ບ ເ ຂ ົ ້ ້ ຳ
ມ າ ສ ູ ່ ອ າ ວ ເ ຊ ຸ ດ ສ າ ພ ິ ກ ແ ລ ະ ສ ອ ງ ສ າ ມ ວ ັ ນ ຕ ໍ ່ ມ າ ເ ຈ ັ ບ ຟ ີ ສ ັ ນ ກ ໍ ໄ ດ
ຣ ັ ບ ຂ າ ວ ອ ີ ກ ວ າ ກ ອ ງ ທ ະ ຫ ານ ທ ີ ່ ບ ັ ງ ຄ ັ ບ ບ ັ ນ ຊ ຸ ໂ ດ ຍ ເ ບ ດ ເ ມ ດ ິ ກ ອ າ
ໂ ມ ລ ຊ ຸ ເ ອ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ ັ ນ ຜ ູ ້ ນ ຶ ່ ง ຜ ູ ້ ກ ໍ ລ ັ ง ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ໃ ຫ ຝ ່ າ ຍ ອ ັ ง ກ ິ ດ ໄ ດ ຍ ິ ກ ພ ົ ມ
ຂ ້ ນ ບ ິ ກ ແ ລ ວ ເ ຈ ັ ບ ຟ ີ ສ ັ ນ ຢ ູ ່ ຜ ູ ດ ຽ ວ ເ ພ າ ະ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ຄ ົ ນ ອ ื ่ ນ ຂ ອ ง
ຣ ัฐ ບ าม ก ็ ก ำ ล ัง ไ ป ว ย ก ร า ช ก า ม ห ล ี ก ห ล ี ก ย า ย ค อ บ ค ื อ ห ม ิ จ า ก
อ ั น ต ร า ย ว อ ล า น ้ ั ใ ม เ ว ี จ ี ย ุ ้ ม ิ ท ะ ห า ม พ ย ง พ ์ เ ล ี ย พ ี ่ จ ะ
ย ับ ย ั ้ ง ก อ ง ท ะ ห า ม ข อ ง อ ู ๊ า โ ม ม ไ ว ไ ด .

ພ າ ຍ ຫ ລ ັ ง จ ู ก ไ ด ส ิ ่ ง ค อ บ ค ื อ ข อ ง ล า ว ไ ป ไ ว ้ ท ี ่ ท ั ก ภ า
ໂ ຣ ແ ລ ວ ລ າ ວ ก ็ ข ้ ึ น ม า ແ ล ะ ແ ล ม ອ ອ ก ห ม ้ า ไ ป ເ พ ื ่ อ ข ุ ด ย ุ ป ก อ ม
ส ิ ่ ง ล า ม ท ี ่ ฝ ั ง ม ุ ง ไ ว ้ ใ น ธ ิ ข ุ ม อ ม ห า ง อ อ ก ไ ป จ า ก เ ม ื อ ง
๘ ๐ ไ ม ล ์ ล า ว ร ู ้ อ า ส ิ ่ ง ส ำ ค ั ญ ท ี ่ ส ุ ด ก ็ ค ื อ จ ะ ต ้ อ ง ข ย า ย เ ค ื ่ อ ง
ข ุ ป ก อ ม ต า ง ๆ อ อ ก ไ ป เ พ ื ่ อ ว า พ ว ก ส ั ต ว ์ จ ะ บ ่ ไ ด ้ ย ึ ด เ อ ำ ไ ป
ใ ช ้ ไ ด ้ ล า ว ส ั ่ ง ใ ห ้ ข ย า ย เ ค ื ่ อ ง ข ุ ป ก อ ม ท ั ้ ง ห ล า ย ข ว า ม แ ม ่ น ้ ำ
เ ว ม เ ป ็ น เ ว ล า ห ล า ย อ ึ ่ อ ใ ม ง ใ น ท ี ่ ส ุ ด ล า ว ก ็ ม ้ า ไ ป ย ั ง
ท ั ก ภ า ไ ธ เ พ ื ่ อ ด ู ว ่ า ค อ บ ค ื อ ข อ ง ล า ว ไ ด ม ้ า ถ ึ ง อ ย ่ า ง
ป ล อ ด ภ ั ย แ ล ว บ ้ แ ล ว ก ็ ล ั ม ก ั บ ม า อ ี ก เ ม ื อ ต อ ม ข ึ ้ น ร ุ ่ ง พ ร ุ ่ ง
แ ต ่ ก อ ม จ ะ ถ ึ ง ธ ิ ข ุ ม อ ม ล ั ก ม ื ด ค ่ ำ เ จ ั บ ฟ ี ส ั น ก ็ ไ ด ้ พ ่ า ธ ิ ข
ม อ ม ต ิ ก อ ยู ่ ใ น ก ำ ม ื อ ข อ ง ส ั ต ว ์ แ ล ้ ว แ ล ะ ล า ว ก ็ อ ยู ่ ใ น เ ว ล า ท ี ่ จ ะ
ต า ม เ ค ื ่ อ ง ข ุ ป ก อ ม อ ั น ส ุ ด ท า ย ข ว า ม แ ม ่ น ้ ำ ย ่ า ง ป ล อ ด ภ ั ย ไ ป .

ใ น ร ะ ห ว ่ า ง ส อ ง ส า ม ว ั น ท ี ่ อ า โ ม ม อ ย ู ่ ใ น ธ ิ ข ุ ม อ ม ล า ว

ໄດ້ທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ລາວສາມາດຈະທຳ ເພື່ອທຳລາຍເມືອງ ລາວໄດເຜົ່າ ໂຮງງານອາວຸດ ຢາສູບ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ສ້າງມຽນເຄື່ອງສາທາຣະນະ ແລະຕົ້ກສອນໂຕຂ້ອງບຸກຄົນສອງ ສາມຫລ້ງ ບໍ່ດົນທະຫານເວີ້ຈເນັຍໄດເຣີ່ມຕົ້ນອອມເຂົ້າ ແຕ ໂຊກດີສຳລັບອາໂມນ ລົມໄດປ່ຽນທິດທາງ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົ້າຈຶ່ງ ສາມາດແລ່ນເຮືອໜີລົງໄປຕາມລຳແມ່ນ້ຳ.

ເມື່ອເຈັບເຝີສັນ ໄດ້ມາໄປຍ້ງ ຣິຊູມອນ ເວລາທີ່ອາ ໂມນ ກຳລັ້ງຈາກໄປນັ້ນ ລ້ວງຢູ່ເທິ້ງອາມມາເປັນເວລ້ສາມ ວັນເຕັ້ມແລ້ວ ເວລານ້ັ້ນລາວຕ້ອງເຣີ່ມຕົ້ນຣັດວຽກເລັກ້ນອຍ ຕາມທີ່ລາວມັກ.

ຈາກເວລານ້ັ້ນໄປຕາບເທົ່າສິ້ງຄາມຢຶດເຢ້ືອຢູ່ ລາວ ເປັນຜູ້ຜດັດການທະຫານ ເພາະວ່າ ຣັຖບານພົລເຮືອນເກືອບ ຈະຢຸດທຳ້ງານຢູ່ແລ້ວ.

ເວີ້ຈເນັຍກຳລ້ງຖືກໂຈມຕີຈາກທຸກ້ງດ້ານ ທ້ງດ້ານທິດ ຕາເວັນອອກນ້ືເບເນດິກອາໂມນ ກະທຳການໂຈມຕີກະທັນຫັນ ໃນທ້ງພາກຕ້ງ້ຽຂອ້ງຝ້ັ່ງທະເລທ້ງດ້ານທິດໃຕ ທະຫານອ້ັ່ງ ກິດ ໄດເປີດສ້ກອ້ານຊ້ງແດນ ແລະກຳລ້ງເຄ້ືອນໄປສູ່ທ້ງ ເໜືອ ໃນຈຸ້ນ້ັ້ດທ້ງທິດຕາເວັນຕົ້ກ ຊ້າວເຜ່ົ້າອິນເດ້ັຽ ບ້ງ ພວກນຳໂດຍນ້ງທະຫານອ້ັ່ງກິດກ້ັ່ໄດທຳສ້ິງຄ້ານອ້ິກ.

ໃນຄ້ັ້ຳຕອບແກ້ການຮ້ຽກຮ້ອ້ງຊ້ຳ້ງຊ້ຳ້ກ້ງ ເພ້ືອຂໍ້ຄວ້ນ ຊ້ອຍເຫລ້ືອທ້ງສຸດນ້ງ້ຍ້ັ້ນ ວ້ໍ້ຊ້ິ້ງຕ້ັ້ນ ກ້ໍ່ໄດ້ສ້ັ້ງ ມ້ງ້ຣ້ິດ ແຫ້ງ ລ້ງ້ຟ້ງ້ແ: ດ ຄ້ື " ເດ້ັ້ກນ້ອຍ ລ້ງ້ຟ້ງ້ແຝດ ຕ້ງ້ມ້ທ້ີ່ຖ້ືກ ເ ອ ້ັ ນ ໄ ປ ຍ ້ ງ ເວ ້ ີ ຈ ເ ນ ັ ຽ ຊ ້ ງ ວ ຝ ຣ ້ ັ ງ ເ ສ ດ ຫ ນ ຸ ມ ຜ ູ ້ ັ ເ ປ ັ ນ ນ ້ ງ ພ ິ ນ ຕ ິ ໃ ນ ກ ອ ງ ທ ັ ບ

ອະເມຣິກັນເວລານີ້ ໄດ້ມາຢູ່ໃນປະເທດເປັນເວລາສີ່ປີ ກ່ອນທີ່ ລາວຈະເຂົ້າມາຣິຊຸມອນ ໃນເດືອນ ມີນາ ຄຣຽ ລາວໄດ ຕອງການທີ່ຢາກຈະພົບພໍ້ກັບປະພັນຄຳປະກາດອິສຣະພາບຢູ່ສເມີ ແລະບັດນີ້ ລາວກໍໄດ້ມີໂອກາດມາຊ່ວຍເຈັບເຟີສັນແລວ ຈາກ ການພົບພໍ້ກັນເປັນເທື່ອທຳອິດ ເຈັບເຟີສັນ ແລະລາຟາແຢດ ກໍ ໄດ້ເປັນທີ່ຮັກແພງແລະເປັນເພື່ອນຕລອດຊີວິດ.

ສະພາຕູລຸ້ດໄດ້ປະຊຸມກັນຢ່າງຮີບດວນ ແລະໄດ້ໃຫ ອຳນາດເຕັມແກ່ຜູ້ວາການຣັດເພື່ອຈະສົ່ງກອງທະຫານໄປ ສູ້ຮົບ ໃນເວລາໃດເວລານຶ່ງ ທີ່ລາວຄຶດວ່າຈຳເປັນແລະເກັບເອົາຣົດ ລໍ, ມາ, ອາຫານ, ອຸປກອນຕ່າງໆແລະທາດທີ່ລາວຕອງການ ຈາກປະຊາຊົນໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສັຽຄ່າໃດໆໃຫ ລາວສາມາດຈະຣັກ ສາບຸກຄົນຜູ້ທີ່ລາວຄຶດວ່າ ຈະເປັນອັນຕະຣາຍແກ່ຣັດ ໄວ້ໃນຄຸກ ເປັນເວລານານໄດ້ໂດຍປາສຈາກການສືບສວນ ລາວສາມາດ ອອກເງິນໃໝ່ໄດ ເມື່ອລາວຕອງການ ເພາະສະນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ ທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ມາຢ່າງໜັກ ເພື່ອເຣັດໃຫ້ຄົນທຸກຄົນມີອິສຣະ ແລະປົກ ຄອງຕົນເອງ ໄດ້ຖືກມອບອຳນາດ ແບບທໍຣະຣາດເຊັ່ນນັ້ນໃຫ ຊຶ່ງບໍ່ມີຂາຫລວງອັງກິດຄົນໃດແຫ່ງເວີຈີເນັຽ ໄດ້ເຄີຍມີມາກ່ອນ ເລີຍ.

ໃນເວລາທີ່ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ເປັນຜູ້ວາການຣັດແຫ່ງເວີຈີ ເນັຽຢູ່ນັ້ນ ລາວແລະຜູ້ແທນຂອງຣັດ ຈຳຕ້ອງໜີຈາກເມືອງຣິຊ ມອນ ເມືອງຫລວງໃໝ່ຂອງຣັດ ຖືງສີ່ເທື່ອ ເພື່ອໜີ ເວັ້ນ ຈາກການຖືກຈັບເປັນນັກໂທດ ເທື່ອທຳອິດໃນເດືອນມະກະຣາ ຄຣຽ ເມື່ອ ອາໂນນ ໄດ້ພຍາຍາມທີ່ສຸດ ເພື່ອທຳລາຍ່ເມືອງ

ຄັນແລ້ວ ກໍແມ່ນໃນເດືອນມີນາ ແລະໃນເດືອນພຶສພາອີກ ເມື່ອ ກອງທັບສັດຕຸໄດ້ມາຢູ່ໃກ້ຈົນວ່າສະມາຊິກສະພາດໍລິເກດນອຍ ຄົນ ຜູ້ທີ່ຖືກປ່ອຍປະໄວ້ໄດ້ຕັດສິນໃຈ ເພື່ອປະຊຸມກັນ ໃນຊ່ວໂຮ ເຕສຣິນ ໃກ້ກັບມອນຕິເຊນໂລ.

ເທື່ອທີ່ສີ່ກໍເປັນເທື່ອນຶ່ງເມື່ອເຈັບເຟີສັນ ເອງໄດ້ມາໃກ້ ໃນການທີ່ຈະຖືກເປັນສເລີຍ ສະມາຊິກດໍລິເກດ ເຈັດຄົນຜູ້ໄດ ພັກຢູ່ກັບເຂົ້າທີ່ເຮືອນກໍຖືກຈັບໄປໂດຍທະຫານອັງກິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ການເລືອກຕັ້ງສຳລັບຜູ້ວ່າຣາຊການຣັດຄົນໃໝ່ຈະຕ້ອງ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ ໑ ມິຖຸນາ ແລະທ້າຍທີ່ສຸດເມື່ອສະມາຊິກສະ ພາໄດ້ປະຊຸມກັນຂຶ້ນອີກ ກໍມີສະມາຊິກຫລາຍຄົນໄດ້ຂາດການປະ ຊຸມ ໃນວັນທີ ກ ເດືອນ ມິຖຸນາ ຣັດເວີຈິເນັຽ ກໍໄດ້ຂາດຜູ້ວ່າ ຣາຊການບໍ່ຮ້ອງຫານ້ອງໄປເປັນເວລາອາທິດນຶ່ງເຕັມໆ ບັນດາ ສະມາຊິກຜູ້ທີ່ຢູ່ກໍຂວັນເສັຽແລະໃຈຮ້າຍ ເປັນເວລາເຖິງສີ່ເທື່ອ ທີ່ພວກເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ພາຍຫນີກ່ອນທີ່ກອງທະຫານອັງກິດຈະ ກ້າວມາເຖິງ ພວກຂະເຈົ້າຈະຕ້ອງປະມານຫຸກຄົນບ້າງຄົນແລະ ມັນກໍເປັນທີ່ຄາດຫວັງວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນ ກໍ ຄື ເຈັບເຟີສັນເທົ່ານັ້ນ.

ພວກເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ບອກລາວແລ້ວວ່າ ຢ່າໄດ້ສົ່ງກອງທະ ຫານແລະອຸປກອນຫ້ວງຫລາຍ ໄປໃຫ້ພວກທ້ານນາຍພົນເກດ ໃນ ຄາໂຣໄລນາເລີຍ ພວກສະມາຊິກຜູ້ທີ່ຮ້ອງວ່າ "ຂ້າພະເຈົ້າ ບອກທ່ານແລ້ວຢ່າງນັ້ນ" ບັດນີ້ ກໍມີສັດຕູອັນເກົ່າແກ່ຂອງເຈັບ ເຟີສັນຮ່ວມນຳອີກ ເຂົ້າເຫລົ່ານັ້ນກໍໄດ້ແກ້ຜູ້ຕໍ່ສູ້ຄັດຄ້ານການ ປະຕິຮູບຂອງລາວແລະຜູ້ທີ່ຊ້ວງລາວ ໃນການໄດ້ຊັຍຊຸມະໃຫ້ເສຣີ

ພາບໃນທາງສາສນາສຳລັບຣັດເວີຈິເນັຽ.

ທາຍທີ່ສຸດບັນດາຄວາມຂົມຂື່ນທັງຫລາຍກໍໄດ້ມາເຖິງຈຸດ ຟິດຂອງມັນ ສະມາຊິກຄົນນຶ່ງໃນຄນະຄຶຢອດ ນິໂຄລາດ ຜູ້ແທນ ຫນຸ່ມ ຈາກຊຸມບຸດແທງແອລປີນາລີ ຂອງເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຢືນຂຶ້ນ ແລະກ່າວຫາຜູ້ວ່າການຣັດຄຸ້ນກອນ ດ້ວຍການບໍ່ຣິຫານງານລົ້ມ ເຫລວ ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ ເບເນດິກ ອາໂນນ ເພື່ອ ຂຍາຍ ຄວາມຫວາດກົວໄປທົ່ວຣັດ.

ທັນໃດນັ້ນກໍມີການໂຕ້ແຍ້ງກັນຢ່າງດັງ ເພື່ອນຂອງເຈັບ ເຟີສັນໄດ້ກະໂດດຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ ແຕ່ເຈັບເຟີສັນເອງຖືກຂວັນເສັ້ຽ ຢ່າງແຮງ ແລະໄດ້ຮັບເຈັບຊ້ຳນ້ຳໃຈ ໂດຍຈຳນວນສະມາຊິກຜູ້ ຈົງເບີ້ຫາໄດ້ເຫັນດີກັບ ຢອດ ນິໂຄລາດ. ເບີ້ງເໝືອນວ່າ ລາວໄດ້ຮັດວຽກເພື່ອຜົນປຸ້ໂຍດອັນດີ້ທີ່ສຸດຂອງຣັດຢູ່ສເມີ ລາວ ບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າໃນການກະທຳຢ່າງນັ້ນ ລາວໄດ້ເປັນສັດຕູທາງສ່ວນ ໂຕຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ມີທັສນະຄວາມເຫັນທາງການເມືອງ ທີ່ແຕກ ຕ່າງກັນເລີຍ.

ດ້ວຍຄວາມປລາດໃຈແລະບາດເຈັບ ລາວໄດ້ກັບໄປຍັງ ນອນຕິເຊຸນໂລ ໃນຖານະເປັນຄົນທີ່ໂສກເສ້ົາແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກ ເພາະວ່າເປັນເວລາ ໑໓ ປີ ລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ຕໍ່ສາທາຣະນະຊົນ ໃນການກະທຳ ແລະມາຕາກຸນຂອງລາວທັງໝົດ ລາວໄດ້ຮັບ ຄວາມສນັບສນຸນຈາກບຸກຄົນຢ່າງເຊັ່ນ ຢອດ ວໍຊິງຕັ້ນ ແລະ ມາຄວິດ ລາຟາແຝດ ແລະບຸກຄົນເຫລ່ົ້ານັ້ນບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຮູ້ສຸ້ະພາບ ການອັນແທ້ຈິງ ຊ່ົ້ງລາວຈຳເປັນຕ່ົ້ງຕໍ່ສູ້ກັບການສູ້ຣົບແທ້ງເວີຈິ ເນັຽ. ມັນເປັນເວລາຫລາຍເດ່ືອນກ່ອນທີ່ລາວຈະຟື້ນໂຕຈາກ

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການປລາດໃຈອັນເຈັບແສບນັ້ນ.

ກອນທີ່ສະພາເດສິເກດຈະໄດປະຊຸມກັນອີກສົງຄາມກໍໄດ ສິ້ນສຸດລົງແລວ ກອງທັບອົງກິດໄດຢຸດການຕໍ່ສູ້ທີ່ຢູ່ອກທາວ ຄັ້ງ ນັ້ນ ເວີຈິເນັຽຈົ່ງເປັນອິສຣະຈາກອັນຕະຣາຍ ດວຍຄວາມໂລງ ໃຈ ແລະຄວາມເບີກບານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊາວເວີຈິເນັຽສວນ ຫລາຍ ກໍບໍ່ໄດຈົດຈຳຕໍ່ຄວາມຢ່ານກົວ ແລະຄວາມຄຽດຕໍ່ໄປອີກ ເລີຍ ນົ່ງເດືອນຕໍ່ມາ ເມື່ອເຈັບເຟີສັນ ໄດສມັຄໂຕລາວເອງ ເປັນຜູ້ສມັກ ສຳລັບຊິນຍັດແອນປີນາລີ ລາວກໍໄດຮັບເລືອກຕັ້ງ ໂດຍປາສຈາກສຽງຄັດຄານເຂົາເລີຍ.

ແຕ່ລາວກໍໄດຮັບເລືອກຕັ້ງລາວເອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນ ນົ່ງ ແລະເພື່ອຈຸດປະສົງອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ ດວຍການສະແດງອັນ ຫນັກແຫນນໃນຫນ້າຕາຂອງລາວ ລາວໄດຢືນຂຶ້ນ ເພື່ອກ່າວຄຳ ປາສັຍ ລາວໄດເວົ້າວ່າ ສະພາຄົງຈະຈຳໄດວ່າ ຄັ້ງທີ່ແລ້ວນີ້ ສະພາໄດພົບກັບການກ່າວຫາ ຊຶ່ງເປັນກຸ່ນຕໍ່ຕານເຂົາ ທານ ສະມາຊິກຫົງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດກ່າວຫາຈະໄດກ່າວຊ້ຳອີກບໍ? ລາວ ເອງ ໄດຕຽມພອມ ທີ່ຈະຕອບຂໍ້ກ່າວຫາເຫລົ່ານັ້ນແລວ. ບໍ່ມີ ສຽງຕອບ ຢອດ ນິໂຄລາດ ຮູວ່າບາງທີແນນຫຣັງຈະເກີດຂຶ້ນ ຈົ່ງໄດຫນີອອກໄປ ຫລັງຈາກບໍ່ມີສຽງທັກທ້ວງຂຶ້ນແລວ ເຈັບເຟີ ສັນ ກໍໄດອານລາຍການຂໍ້ກ່າວຫາ ຢ່າງຄອຍໆ ເໝືອນຢ່າງທີ່ ລາວເຂົ້າໃຈວ່າ ມັນຈະເປັນຢ່າງຂໍ້ກ່າວຫາ ແລະແລວກໍຕອບຂໍ້ ກ່າວຫານັ້ນໄປເທື່ອລະຂໍ້ງແລວລາວກໍນັ່ງລົງ.

ທັນໃດນັ້ນ ສະມາຊິກອີກຜູ້ນົ່ງກໍໄດຢືນຂຶ້ນແລະຖາມຫາຂໍ້ ແກ້ໄຂ ໂດຍຂອບໃຈຕໍ່ເຈັບເຟີສັນສຳລັບຮັບໃຊຕໍ່ຊາດຂອງລາວ

ອັນຍິ່ງໃຫຽ່. ມີການລົງສຽງກັນໃນທັນໃດໂລດ.

ແຕການປະຊຸມຂອງສະພາຄັ້ງຕໍ່ໄປ ເຈັບເຟີສັນບໍ່ໄດ້ມາ ປາກົດໂຕ ລາວໄດ້ກັບໄປຍົງ ນອນຕິເຊັນໂລ ດ້ວຍຫົວໃຈໄວ ເໝືອນດ້ວຍທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າແລ້ວ ເພື່ອໃຊ້ເວລາພັກຜ່ອນ ແຫ ຊີວິດຂອງລາວໃນຖານະເປັນພົນເມືອງທັມມະດາສາມັນ ຫລາຍ ວັນ ອາທິດ ແລະເດືອນ ຕໍ່ມາ ເພື່ອນຝູງຂອງລາວກໍ່ໄດ້ທຳ ຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອຢາກຈະໄດ້ລາວກັບຄືນມາ ໃຊ້ຊີວິດເພື່ອ ສາທາຣະນະຊົນ ແຕ່ທ້ວງໝົດກໍ່ລົ້ມເຫລວ ເວລາໍ່ມາເຖິງ ເມື່ອພວກຂະເຈົ້າເລີ້ມປລາດໃຈ ແລະເຈັບແຄ້ນ ໂດຍຄວາມບໍ່ ເຫັນໃຈ ອັນແຈ້ງຄັກຂອງລາວ ເພື່ອລືມທາງທີ່ລາວໄດ້ຮັດຜິດ ເໝືອນດ້ວຍທີ່ລາວໄດ້ຄິດໄວ ເບິ່ງເຊ້ົາມັນບໍ່ແມ່ນທ່າທີ່ຈະເປັນ ຄົນໃຈນອຍ່າງນັ້ນຄົ້ນ່ສາມາດທີ່ຈະໃຫ້ອະພັຍແລະລືມໄດ້.

ບາງເວລາຕໍ່ມາ ຢອດນິໂຄລາດກໍ່ໄດ້ພິມຈົດໝາຍເປີດ ເຜີຍໃນໜ້າໜັງສືພິມໂດຍສະແດງຄວາມເສັຽໃຈຕໍ່ການກະທຳ ອັນໂງ່ເງົ່າຂອງລາວ ລາວໄດ້ກ່າວຫາລາວເອງ ດ້ວຍຄວາມ ເປັນຄົນຫນຸ່ມເລືອດຮ້ອນແລະບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທັມໃນການກ່າວເວົ້າ ທີ່ລາວໄດ້ກະທຳ ໃນເວລາເກີດຄວາມໝົດຫວັງ ອັນຍິ່ງໃຫຽ ເມື່ອເຫັນວ່າ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເບິ່ງຈະສູນເສັຽໄປໝົດ. ບັດນີ້ ເຈັບເຟີສັນກໍ່ໄດ້ຖືກປະລະໄວ້ດ້ວຍຄວາມເກືອບບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ໂຕເພື່ອ ພັກຜ່ອນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຊີວິດການເມືອງ ແຕ່ລາວກໍ່ຍັງຄົງຈະບໍ່ ປ່ຽນຈິດໃຈຂອງລາວ.

ບົດທີ ໕

ພໍ່ພາກັບສະມາຊິກສະພາ

ບາງທີສິ່ງນຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈັບເຝີສັນ ຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະຫ່າງໂຕອອກຈາກການເມືອງນັ້ນກໍຄື ລາວມັກຢູ່ບ້ານຫລາຍກວ່າ ມີແນວເປັນຕາສົນໃຈຢູ່ຫລາຍຢ່າງ ທີ່ລາວບໍ່ຄ່ອຍມີເວລາພັກຜ່ອນໃນເວລາທີ່ລາວຢູ່ເມືອງຟີລາເດນເຟັຍ ແລະວິນລຸຽມສະເບີກ ແລະອິດເມ້ຍ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງສອງປີຄວາມເປັນຜູ້ວາຣາຊການ ຮັດເວລາທີ່ມີເສີກສົ່ງຄາມ.

ຄວາມສົນໃຈອັນສຳຄັນເຫລົ່ານັ້ນ ກໍຄື ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງມອນຕິເຊນໂລ ແລະພົ້ນທຸ່ຍອງນັ້ນ ເຈັບເຝີສັນ ບໍ່ເຄີຍຢຸດການດັດແປງ ແລະເສີມຕໍ່ ແມ່ນແຕ່ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຄິດວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເບິ່ງຄືຮຽບຮ້ອຍໝົດແລ້ວກໍຕາມການເສີມ ຕໍ່ອັນສຸດທ້າຍກໍຄືຫ້ອງຮັ່ວເຮັດໃໝ່ນັ້ນງ່າຍຂຶ້ນ ແລະເບີກບານກວ່າເກົ່າເພື່ອຈະຍ່າງອອມພູຫມ້ວຍນັ້ນ.

ເຈັບເຝີສັນ ມີຄວາມຄິດຢູ່ສອງຢ່າງ ເພື່ອຈະມີຊີວິດຢູ່

ຢ່າງພໍໃຈ ອັນນຶ່ງກໍຄືຄວາມເປັນພໍ່ນາ ຊຶ່ງເວລານັ້ນເຈັບເຟືສັນກໍ ກຳລັງໃຊ້ຄວາມຄິດໃນຂໍ້ນີ້ຢູ່ ອີກອັນນຶ່ງກໍຄືໃຊ້ຊີວິດເປັນນັກວິທ ຍາສາດໃນສມັຍເປັນນັກຮຽນຢູ່ທີ່ວິທຍາລັຍ ເຈັບເຟືສັນໄດ້ຮຽນ ຈາກສາສຕຣາຈານ ສມອນ ເພື່ອຊອກຫາຄວາມຮູ ທີ່ແນ່ນອນ ໄປຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ຄຳເວົ້າອັນລຸ້ມເຄືອບໍ່ໄດ້ອາສັຍຫລັກຖານ ຄວາມຈິງ ດັ່ງນັ້ນເປັນເວລາຫາປີ ທີ່ລາວໄດ້ເກັບບັນທຶກອັນລະ ອຽດເຊັ່ນນັ້ນໄວ້ ເໝືອນກັບຈຳນວນນ້ຳຝົນ ທີ່ຕົກລົງມາສູ່ສະ ຖານທີ່ອັນໃກ້ຄຽງຂອງ ມອນຕິເຊນໂລ ໃນອຸນຫະພູມຂອງກາງ ເວັນແລະກາງຄືນແລະທິດທາງທີ່ລົມ.

ບັດນີ້ກັບມາຫາມອນຕິເຊນໂລອີກ ເຈັບເຟືສັນໄດ້ເລີ່ມ ຕົ້ນສັງເກດອີກ ບໍ່ແນ່ນພຽງແຕ່ການປ່ຽນແປງທາງພາຍນອກໃນ ອາກາດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ການປ່ຽນແປງທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນແຕ່ລະມື້ ໃນຊີວິດຂອງພືດ ແລະສັດອອມງຽນລາວຢູ່ ລາວໄດ້ສັງເກດ ເບິ່ງແມ່ນແຕ່ສິ່ງລ້ຽງຂອງແມ່ງໄມ້ນ້ອຍໆ ຫລືສຽງຮ້ອງຂອງນົກ ທັມມະດາສາມັນ ຄວາມຮູ້ທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ຄວາມຈິງທຸກຢ່າງ ທີ່ເປັນຕາສົນໃຈກ່ຽວກັບເວີ້ຈເມັຍ ລາວກໍໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ຖ້າ ຫາກລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ປລາດຫລ້ໃໝ່ຈາກຊາວ ອິນດັ້ຽ ລາວກໍຈະຕ້ອງຂຽນລົງ ໃນໜັງສືບັນທຶກ ຂອງລາວ ເໝືອນກັນ ເພາະວ່າລາຍລະອຽດເຊັ່ນນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ເຂົ້າຊອບ ພິເສດ.

ເວລານັ້ນເຮືອງນັ້ນເກີດຂຶ້ນວ່າ ຜູ້ແທນຂອງຣັຖບານຝຣັ່ງ ເສດໃນຟິລາເດນເຟັ້ຽໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃຫ້ຮີບໂຮມເອົາຄວາມ ຈິງ ແລະໂຕເລກທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທັງໝົດ ຊຶ່ງລາວຈະຫາໄດ້ກ່ຽວ

ກັບຣັດຂອງອະເມຣິກາ ເປັນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວວ່າ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະ
ໄປຫາຄວາມຮູ້ເຊັ່ນນັ້ນກ່ຽວກັບເວີ້ຈເມັ່ງໄດ້ກໍ່ຕ້ອງເຈັບເຟີສັ້ນແລະ
ເມື່ອຜູ້ແທນໄປຫາເຂົ້າ.

ດ້ວຍຄວາມດີໃຈ ເຈັບເຟີສັ້ນໄດ້ເຣີ່ມເຣັດວຽກຕຽມຕົ້ວ
ລາຍງານໂດຍອາສັຍພື້ນຖານໃນການບັ້ນທຶກຂອງລາວ ກ່ຽວກັບ
ຣັດເວີ້ຈເມັ່ງ ສຳລັບຮັຖບານຝຣັ່ງເສດ ແລະໃນຕອນສຸດທ້າຍ
ລາວກໍ່ໄດ້ຂຽນໜັ້ງສື້ນອຍໆຫົ້ວນ້ຳ່ງສຳ້ລັນຸ້່ງລາວເອ້ັ້ນວ່າ "ບັ້ນ
ທຶກກ່ຽວກັບຣັດເວີ້ຈເມັ່ງ ຈຸ່ງແມ່ນແຕ່ທຸກໝ້ນ້ກ່ັ້ຍ້ງເປັ້ນຕ້ານ້ສ້ນ້ໃຈ
ແລະມີປໂຍດຢູ.

ດ້ັ່ງນ້ັ້ນ ການ້ບ້ັ້ນ້ຍ້ານ້ຂ້ອ້ງເຈ້ັບເຟ້ີສ້ັ້ນ ທ້ີ່ລ້ະ້ອ້ຽ້ດ້ໄປ
ດ້ວ້ຍ້ການ້ຜ້ລ້ິດ້ຜ້ົນ້ຂ້ອ້ງ້ຣ້ັດ້ລ້າວ ຂ້ອ້ງ້ບຸ້ກ້ຄ້ົນ້ຜູ້້ທ້ີ່ອ້າ້ສ້ັ້ຍ້ຢູ້ ທ້ັ້ງ້ທ້ີ່
ເປ້ັ້ນ້ຄ້ົນ້ພ້ົນ້ເມ້ືອ້ງ ແ້ລ້ະ້ເປ້ັ້ນ້ຄ້ົນ້ຕ້າ້ງ້ດ້າ້ວ ຂ້ນ້າ້ດ້ແ້ລ້ະ້ຮູ້້ບ້ຂ້ອ້ງ
ຣັດ ກົດໝ້ານ້ແ້ລ້ະ້ຂ້ນ້ິ້ບ້ທ້ັ້ນ້ຍ້ມ້ໂ້ດ້ຍ້ປ້າ້ສ້ຈ້າ້ກ້ຄ້ວ້ານ້ໂ້ມ້ໝ້ອ້ຽ້ງ
ລ້າ້ວ້ຈ້ຶ່ງ້ກ້າ້ຍ້ເ້ປ້ັ້ນ້ນ້ັ້ກ້ພູ້້ມ້ິ້ສ້າ້ດ້ອ້ັ້ນ້ແ້ທ້ຈ້ິ້ງ້ຄ້ົ້ນ້ທ້ໍ້ອ້ິ້ດ ຂ້ອ້ງ້ອ້ະ້ເ້ມ້ຣ້ິ
ກ້າ ແ້ຕ່ລ້າ້ວ້ກ້ໍ້ບ້ໍ່ພ້ໃ້ຈ້ກ້ັ້ບ້ລ້າ້ຍ້ງ້ານ້ຂ້ອ້ງ້ຊູ້້ສ້ິ່ງ້ທ້ັ້ງ້ຫ້ລ້າ້ຍ້ອ້ັ້ນ້ບ້ໍ່ແ້ຈ້ງ
ຄ້ັ້ກ ເ້ໝ້ືອ້ນ້ກ້ັ້ບ້ທ້ີ່ນ້ັ້ນ້ເ້ປ້ັ້ນ ລ້າ້ວ້ໄ້ດ້ຂ້ຽ້ນ ກ້ຽ້ວ້ກ້ັ້ບ້ເ້ວ້ີ້ຈ້ເ້ມ້ັ້ງ
ເ້ໝ້ືອ້ນ້ກ້ັ້ນ ເ້ໝ້ືອ້ນ້ຢ້າ້ງ້ທ້ີ່ລ້າ້ວ້ໄ້ດ້ ຄ້າ້ດ້ຄ້ິ້ດ້ໄ້ວ້ວ່າ ມ້ັ້ນ້ຈ້ະ
ຕ້ອ້ງ້ເ້ປ້ັ້ນ້ຢ້າ້ງ້ນ້ັ້ນ້ໃ້ນ້ມ້ື້ນ້ງ ເ້ພ້າ້ະ້ວ້າ້ອ້ະ້ນ້າ້ຄ້ິ້ດ້ຂ້ອ້ງ້ຣ້ັ້ດ້ນ້ັ້ນ້ເ້ປ້ັ້ນ
ສ້ິ່ງ້ສ້ຳ້ລ້ັ້ນ້ຫ້ລ້າ້ຍ້ກ້ວ້າ້ໃ້ນ້ອ້ະ້ດ້ິ້ດ້ຫ້ລ້ືປ້ັ້ດ້ຈຸ້້ບ້ັ້ນ້ແ້ກ້ລ້າ້ວ້ດ້ັ່ງ້ນ້ັ້ນ ພ້ວ້ກ
ເ້ຮ້ົ້າ້ຈ້ຶ່ງ້ໄ້ດ້ພ້ົ້ບ້ພ້ໍ ທ້ິ້ສ້ດ ຫ້ລ້ິ້ຫ້ລ້ັ້ກ້ຂ້ອ້ງ້ເ້ຈ້ັ້ບ້ເ້ຟ້ີ້ສ້ັ້ນ ກ້ຽ້ວ້ກ້ັ້ບ້ການ
ສ້ຶ້ກ້ສ້າ້ແ້ລ້ະ້ສ້າ້ສ້ນ້າ້ໃ້ນ້ໜ້ັ້ງ້ສ້ື້ນ້ອ້ຍ້ໆ້ນ້ີ້ ລ້າ້ວ້ໄ້ດ້ໂ້ຮ້ມ້ເ້ອ້ົ້າ້ຂ້ໍ້ສ້ເ້ນ້ີ
ທ້ັ້ງ້ໝ້ົ້ດ້ທ້ີ່ລ້າ້ວ້ບ້ໍ່ສ້າ້ມ້າ້ດ້ຈ້ະ້ໃ້ໝ້ັ້ນ້ຜ້ານ້ສ້ະ້ພ້າ້ໄ້ປ້ໄ້ດ້ ໃ້ນ້ຂ້ນ້ະ້ທ້ີ່
ລ້າ້ວ້ເ້ປ້ັ້ນ້ນ້ັ້ກ້ກ້ົ້ດ້ໝ້າ້ຍ້ຢູ້ ໂ້ດ້ຍ້ສ້ະ້ເ້ພ້າ້ະ ແ້ມ້ນ້ແ້ຜ້ນ້ກ້ານ້ຂ້ອ້ງ

ລາວ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມເປັນທາດສ້ຽງສຸດລົ້ງໂດຍເທື່ອລະນ້ອຍ.

ສຳລັບນາງເຈັບເຟືສັນ ໃນລະຫວ່າງສອງປີ ທີ່ຜົວຂອງ ນາງຢູ່ກັບນາງທີ່ມອນຕິເຊນໂລນັ້ນ ນາງຸເຕັມໄປດ້ວຍທັ້ງຄວາມ ເຈັບຄວາມແຊ່ສບແລະຄວາມສຸກ ຕັ້ງແຕ່ການເກີດລູກຄົນທີ່ສອງ ມາ ນາງບໍ່ຄ່ອຍຈະມີສຸຂພາບດີປານໃດ ແລະນາງກໍຈ່ອຍລົງໄປ ທຸກໆມ້ ແຕ່ເວລານີ້ເຈັບເຟືສັນກໍໄດ້ຢູ່ເພື່ອເບິ່ງແຍງນາງສ່ ທັນໃດນັ້ນ ອາການຂອງນາງ ກໍເປັນທີ່ຕົກໃຈ ແລະໃນວັນທີ ຝ ເດືອນກັນຍານາງກໍໄດ້ຕາຍໄປ.

ເຈັບເຟືສັນ ໄດ້ຖືກນຳເຂ້ົ້າໄປຍັງຫ້ອງສຸດ ໃນຂະທີ່ ລາວເປັນລົມ ແລະທີ່ຫ້ອງສຸດນັ້ນ ລາວໄດ້ນອນຢ່ານ້ອຸ່ສຶກໂຕ ເປັນເວລານານ ຈົນວ່າເອ້ອຍສາວຂອງລາວຢ່ານວ່ານ້ລາວຈະບ່ ຕື່ນ້ຂຶ້ນມາເລີຍ ແຕ່ລາວກໍໄດ້ຟື້ນ້ຂຶ້ນ ແລະຕ້ັງຕົ້ນຢ່ານ້ເລ ລອບຫ້ອງ ລາວ້ໄດ້ຍ່ານ້ຂຶ້ນຢ່ານ້ລົ້ງໝົດຄືນ ພ້ຍ່ານ້ມ ໃຈຕໍ່ສ້ິ່ງທີ່ລາວຮ້ວ່ານ້ເປັນການສູນເສ້ຍຄ້ັ້ງໃຫ້ຍ່ທີ່ລາວເຄ້ຍປະສົ ມາ ທ່ານ້ທີ່ສຸດລູກສາວຂອງລ້ວ່ານ້ມ່ານ້ທ່ານ້ ເວລານ້ັ້ນ້ມ້ອ່ານຸ້ໄດ ໑໐ ປ້ ໄດ້ເຂ້ົ້າໄປຫ່ານ້ລາວໃນຫ້ອງ ການ້ປ່ານ້ກ້ດໂຕຂອ້ວ້ນ້ເບ້ິ່ງທ່ານ້ຈະນ້ຳເອ້ົ່ານ້ຄ່ານ້ມ້ອ່ານ້ຍໃຈມ່ານ້ສ້ລ່ານ້ວ້ດ ລ່ານ້ວ ຈ້ມລ້ົ່ງໄປເທ້ິ່ງຕ່ານ້ງ ທ້ີ່ໄດ້ນ້ຳເອ້ົ່ານ້ເຂ້ົ້ານ້ມ່ານ້ໃຫ້ລ່ານ້ວ ເພ່ານ້ະວ່ານ້ ລ່ານ້ວເມ້ືອ່ານ້ຍຫ່ລ່ານ້ຍ ແລ້ະແລ່ານ້ວກ້ໍນ້ອ້ນ້ຫ້ັບໄປ ນ້ັບເປ້ັນ້ເວລ່ານ້ຕ້ັ້ງ ສ່ານ້ມ່ານ້ຖ້ິ່ດທ້ີ່ລ່ານ້ວ້ບ້ໍ່ໄດ້ອ້ອ້ກ້ຈ່ານ້ກ້ຫ້ອ້ງ້ຂ້ອ້ງ້ລ່ານ້ວ.

ນອກຈ້ກ້ນ້ານ້ຖ່ານ້ແລ້ວ ນ້ານ້ງ້ເຈ້ັບ້ເຟ້ືສ້ັນ ຍ້ັ້ງ້ໄດ້ປ້ະ້ລູ້້ກ ສ່ານ້ວ້ນ້ອ້ຍ້ໄ້ວ້ໃ້ຫ້ອ້ີ້ກ້ສ້ອ້ງ້ຄ້ົ້ນ້ຄ ເ້ມ້ທ ອ່ານຸ້ ๔ ປ້ ແ້ລ້ະ້ລູ້້ຊ ອ່ານ້ ລ້ຊ່ານ້ເ້ບ້ັ້ດ ທ້ີ່ຍ້ັ້ງ້ນ້ອ້ຍ້ງ້ຢ ໂ້ຫ້ມ້ັ້ດ້ເຈ້ັ້ບ້ເຟ້ືສ້ັ້ນ ໄ້ດ້ັ້ດ້ສ້ິ່ນ້ໃ້ຈ້ທ້ີ່ຈ້ະ

ເປັນຫັ້ງພໍ່ ແລະແມ່ພວກເຂົາລາວຈະແພ້ຄວາມເສົ້າໂສກຕໍ່ການ ຕາຍຂອງເມັ່ຽລາວໄດ ກໍຕໍ່ເມື່ອລາວເບິ່ງແຍງພວກລູກໆຂອງ ລາວ.

ໃນປີ ໑໗໙໑ ເຈັບເຟີສັນໄດ້ຖືກຂໍ້ຮ້ອງໂດຍສະພາຄອງ ເກຣດ ເພື່ອໄປຢ້ຽມຢາຣີ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອເບນຈາມິນແຟ້ຣ ຄລິນແລະຈອນ ເຈ ເພື່ອສຣຸບສົນທິສັນຍາສັນຕິພາບອັນສຸດທ້າຍ ກັບປະເທດອັ້ງກິດ ເພື່ອມຝ້ງຂອງລາວທີ່ຮູ້ຂ່າວການຕາຍເມັ່ຽ ຂອງລາວ ເວລານັ້ນຫວັ້ງວ່າ ລາວຈະຍິນດີກັບໄປຮັບໃຊ້ຕໍ່ສາທາ ຣະນະຊົນອີກຄັ້ງນຶ່ງ.

ເຈັບເຟີສັນ ເຕັມໃຈຫລາຍກວ່າ ລາວຈ້ຶ່ງຢາກຈະໄປ ແຕ່ການບໍ່ມີເພ່ືອນທີ່ຮັກຂອງລາວ ລາວຈ້ຶ່ງບໍ່ປາຖນາທ້ີ່ຈະໃຊ້ຊີ ວິດຂອງລາວຕໍ່ໄປ ໃນມອນຕິເຊນໂລ ທ້ີ່ຈະເຕືອນໃຫລາວຄິດ ຮອດນາງ ນັ້ນເປັນໂອກາດທ້ີ່ຈະລືມຄວາມເສ້ົາໂສກຂອງລາວໃນ ການເຮັດວຽກໜັກແລະຮັບໃຊ້ອັນສຳຄັນຕໍ່ປະເທດ ລາວຈ້ຶ່ງຕັດ ສິນໃຈທັນທ້ີ່ທ້ີ່ຈະພາເອົາລູກສາວກົກຂອງລາວໄປນຳ ແລະເພ່ືອ ປ່ອຍລູກຄົນອ່ືນໄວ້ກັບພວກຍາດ.

ເຖ້ືຢ່າງໃດກໍຕາມກ່ອນທ້ີ່ລາວຈະຕຽມພ້ອມ ເພ່ືອອອກ ເດີນທາງໄດ ຂ່າວກໍໄດ້ມາເຖ້ືວ່າ ສັນຍາສັນຕິພາບໄດ້ເຊ້ັນ ກັນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ດ້ັ່ງນ້ັ້ນ ການໄປຮັບໃຊ້ຂອງລາວຈ້ຶ່ງບໍ່ຕ້ອງ ການຕໍ່ໄປ ລາວບໍ່ເຄ້ີຍເຫັນເມ້ືອງຝຣ້ັ່ງບໍ? ເຈັບເຟີສັນຖາມໂຕ ເອ້ງ.

ລາວດຳເນ້ີນວຽກຂອງລາວຕໍ່ໄປທ້ີ່ ມອນຕິເຊນໂລ ແຕ່ ລາວກໍພ້ີບວ່າ ບໍ່ມ້ີຄວາມມ່ວນຊ່ືນໃນສະຖານທ້ີ່ນ້ັ້ນຕໍ່ໄປອ້ີກ ດ້ັ່ງນ້ັ້ນ

ລາວຈຶ່ງດີໃຈ ເມື່ອໄດ້ຮູ້ຣະດູຮ້ອນປີນັ້ນວ່າ ລາວໄດ້ຖືກເລືອກ ເພື່ອເປັນໂຕແທນ ທີ່ສະຫະພັນ ສະພາລອງເກດ ໜ້າທີ່ຂອງ ລາວກໍຈະເຣີ່ມຕົ້ນໃນເດືອນພຶສຈິກາ.

ວຽກເບື້ອງຕົ້ນຂອງສະພາໃໝ່ຂອງລາວອັນນຶ່ງ ກໍຄືຈຳ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງລະບອບເງິນອັນເປັນສ່ວນໂຮມຂອງຊາດ ລະຫວ່າງ ການເດີນທາງຂອງລາວໄປສູ່ຟີລາເດນເຟັຽ ເຈັບເຟີສັນໄດ້ສັງ ເກດເຫັນເງິນຫລຽນອັນແຕກຕ່າງກັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ໃຊ ໃນອານານິຄົມຕ່າງກັນແລະມັນຍາກພຽງໃດແກ່ການທີ່ຈະຈົດຈຳ ວ່ານັ້ນມີຄ່າທໍ່ໃດ ຍົກໂຕຢ່າງ ຫລຽນຂອງຣັຖມາຣີແລນ ມີຄ່າ ເທົ່າກັບເງິນຫລຽນໃນຣັຖເພນຊິນວເນັຽ. ນອກຈາກຫລຽນ ອັນແຕກຕ່າງກັນຂອງຣັຖຕ່າງໆແລ້ວ ກໍຍັງມີຫລຽນອັງກິດຫລຽນ ດັດ, ຫລຽນສະເປນ ແລະໃນພາກໃຕ ຢາສູບຖືກໃຊ້ຈ່າຍແທນ ເງິນໄດ.

ຕອນທຳອິດ ປະຊາຊົນສ່ວນຫລາຍ ໄດ້ຄິດເຖິງການດັດ ແປງລະບອບອັງກິດ ແຕ່ນັ້ນກໍເປັນລະບອບ ຊຶ່ງເຣັດໃຫ້ການຄ້າ ນັ້ນຍາກແລະຊ້າແລະກໍຍັງຄົງເປັນຢູ່ ນັ້ກເປັ້ນປະເທດໃໝ່ເຣີ່ມ ຕົ້ນຈາກການເຣີ່ມຕົ້ນຫຼຸກຢ່າງບ່າງຄົນຖາມວ່າ ເຫດໃດລະບອບ ການເງິນຈຶ່ງບໍ່ສ້າງໃຫ້ງ່າຍກວ່າ ແລະໃຊ້ຫລ່ຽນກວ່າ ໃນຂະ ນະທີ່ພວກເຂົ້ານີ້ໂອກາດເຣັດໄດ? ເຈັບເຟີສັນໄດ້ສນັບສນູນດ້ວຍ ຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບລະບອບການເງິນ ໜ້ານ້ານຖານ ຢູ່ເທິງ ໑໐ ເພາະສະນັ້ນ ໜ່ວຍທຳອິດກໍແມ່ນດອນລາ (ຕົ້ວຍ່ໍ້ຕາມຫລຽນ ຂອງສະເປນ) ໄດ (ຈາກລາຕິນ) ຊຶ່ງເປັນສ່ວນທ້ສິບຂອງນຶ່ງ ດອນລາ ແລະເຊນ (ມາຈາກລາຕິນເຊ້ນ້ອນກັນ) ຊຶ່ງເປັນ

ສ່ວນທີ່ສືບຂອງນິ່ງໄດ.

ວຽກອັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ເຮັດໂດຍເຈັບເຟີສັນທີ່ສະພາຄອງ ເກດ ກໍ່ຄືແຜນການຈຶ່ງເຂົ້າໄດຂຮຸນໄວ້ສຳລັບດິນແດນຕາເວັນ ຕົກສຽງເໜືອ ຈຶ່ງຄັ້ງນິ່ງໄດເປັນສ່ວນນິ່ງຂອງເວີຈິເນັຽ ທຳ ອິດ ແຜນການຂອງລາວສເນີໄວ້ວ່າ ດິນແດນທັ້ງໝົດ ເປັນ ຂອງຫລືຈະຖືກເປັນຂອງງຣັຖບານກາງນັ້ນ ຄວນຈະແບ່ງໃຫແກ ຣັດທັ້ງຫລາຍ.

ແຜນການຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຈັດຫາດິນແດນໃຫ້ແກ່ ຣັຖບານ ຈຶ່ງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພົບກັບສະພາບທີ່ຈະເປັນຣັດຂອງສະຫະ ພາບສະພາບການເຫລົ່ານັ້ກ່ວ່າເບື້ອງຕົ້ນຢ່າງນ້ອຍທີ່ສຸດນັ້ນຈະ ຕ້ອງມີເສຣີບຸກຄົນອາສັຍຢູ່ໃນນັ້ນຫລາຍໃນຖານະທີ່ເປັນຈຳນວນ ນ້ອຍທີ່ສຸດ ຂອງຣັດອານາບົດ ໑໓ ຣັດ ປະການທີ່ສອງ ຣັຖ ບານຂອງດິນແດນນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຮູບສາທາຣະນະຣັດທີ່ມີພຣະ ເຈ້າແຜ່ດິນ ຫລືຕຳແໜ່ງແຫ່ງຄວາມສູງສົກແຕ່ຢ່າງໃດທັ້ງສິ້ນ ປະການທີ່ສາມ ຣັດຈະຕ້ອງຕົກລົງ ນັບຕັ້ງແຕ ປີ ໑໗໐໐ ໄປ ເພື່ອປົດປ່ອຍຫາດທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນຣັດນັ້ນ.

ເມື່ອເຈັບເຟີສັນ ໄດສເນີແຜນການນັ້ຕ່ສະພາຄອງເກດ ສະພາກໍ່ຍອມຮັບ ແຕ່ວ່າພາຍຫລັງການປ່ຽນແປງເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງ ການດັດແປງນັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ປະພັນທຳລາຍຄວາມຄິດທັ້ງໝົດ ການປ່ຽນແປງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ກຳຈັດສະພາບຂອງຕຳແໜ່ງ ແລະ ຄວາມເປັນທາດ.

ແມ່ນວ່າຈະມີການປ່ຽນແປງເຫລົ່ານັ້ກ່ຕາມ ການຍອມ ຮັບແຜນການຂອງເຈັບເຟີສັນ ໃນການປະຕິບັດແຫ່ງດິນແດນສະ

ທະຣັດ ກໍເຣັດໃຫ້ລາວຸເປັນບິດາແຫ່ງລະບອບການສ້າງຣັດຂອງ ອະເມຣິກາ ເພາະວ່າເຈັບເຟີສັນ ພິລເມືອງແຫ່ງຄາລິຟໍເນັຍ ຍົກໂຕຢ່າງ ກໍເປັນພິລເມືອງຊົນດຽວກັນຢ່າງແທ້ຈິງ ເໝືອນ ກັບພິລເມືອງແຫ່ງຣັດແມຣຍຸາຊູເສຕ ຫລືຣັດອື່ນໆ.

ວຽກການສຳຄັນອັນສຸດທ້າຍຂອງເຈັບເຟີສັນໃນຂນະທີ່ຢູ່ ໃນສະພາຄອງເກຼ ກໍຄືຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສ້າງສາທາຣະນະຣັດ ຫນຸ່ມໃຫຮວມກັນໄດ້ຫລາຍກວ່າ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ຂຶ້ນ ລາວໄດ້ສເນີວ່າ ຜູ້ແທນທັ້ງຫລາຍຄວນຈະຖືກສົ່ງໄປຍັງປະ ເທດຢຸໂຣບທັ້ງໝົດ ໃນຖານະເປັນທູດຂອງຣັຖບານ ເພື່ອຈະໄດ ທຳສັນຍາການຄ້າ ກັບປະເທດເຫລົ່ານັ້ນ ນັ້ບ່ວ່າຄົ້ຈະເປັນ ທ່ວງທີ່ສຸດ ແລະໄວ້ທີ່ສຸດ ເພື່ອສ້າງຄວາມພໍ່ໃຈກັບຊາວຢຸໂຣບ ທັ້ງຫລາຍວ່າ ພວກເຂົ້າຈະຕ້ອງຮ່ວມຮູ້ເພື່ອຖ້ວ່າສະຫະຣັດເປັນ ຊາດອັນດຽວກັນ.

ເປັນການຍາກສຳລັບເຮົ້າຜູ້ຢູ່ທຸກມື້ນ ທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ອະ ເມຣິກາບໍ່ສຳຄັນປານໃດໃນເວລານັ້ນ ແລະອະເມຣິກາບໍ່ສຳຄັນ ປານໃດຈະຕ້ອງເປັນທີ່ຂົບຄິດໃນໂລກຫລາຍກວ່າຮ້ອຍປີ້ທີ່ຈະມາ ເຖິງ ເພາະວ່າການຄ້າຂອງອະເມຣິກາໄດ້ຖືກພໍ່ຄ້າຊາວອັງກິດ ຄວບຄຸມໄວ້ເກືອບໝົດ ບໍ່ມີຫລາຍຄົນປານໃດໃນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈະຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນເຄື່ອງຜລິດຜົນຂອງອະເມຣິກາແລະອັນໃດ ເປັນຂອງອັງກິດ.

ດັ່ງນັ້ນເຈັບເຟີສັນຈ່ຶ່ງໄດ້ຂຽນບັນຊີແຫ່ງຄຳແນະນຳ ສຳ ລັບບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກສົ່ງໄປຍັງຕ່າງປະເທດ ໃນຖານະເປັນທູດ ຂອງຣັຖບານ ສິ່ງອັນຄວນສັງເກດກ່ຽວກັບຄຳແນະນຳເຫລົ່ານ

ກໍ່ຄືວ່າ ຄຳແນະນຳນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ເປັນຈຸຫລັກການສຳລັບສ້າງ ສັນຍາການຄ້າ ເທົ່ານັ້ນແຕ່ຫາກຍັງໄດ້ນຳຈຸຫລັກການໃໝ່ໆສຳ ລັບຄວາມປະພຶດ ທີ່ອາຣະຍະທັມແຫ່ງສົງຄາມນຳດ້ວຍເໝືອນ ກັນ ໂຮມທັງການປະຕິບັດຕໍ່ຊະເລີຍເສິກ ຍົກໂຕຢ່າງ (ເຈັ້ບ ເຟີສັນເອງ ໃນຂະນະທີ່ເປັນຜູ້ອາຣາຊການຮັດໆເວີ້ຈເມັ່ນ ວ່າຈະມີຄວາມຂົມຂື່ນປານໃດກໍ່ຕາມ ກໍ່ໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະອະນຸ ຍາດໃຫ້ຊະເລີຍເສິກອັ້ງກິດໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢ່າງບໍ່ຍຸຕິທັມ ຄວາມ ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົ້າໄດ້ຖືກປະຕິບັດເປັນຢ່າງດີ) ໂຕແທນຂອງ ຣັຖບານອະເມຣິກ້າໃໝ່ຈະຕ້ອງພຍາຍາມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຣັຖບານ ຢູ່ໂຮບທັງໝົດໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຫລັກເຫລົ່ານັ້ນ.

ຄຳແນະນຳເຫລົ່ານັ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອອະເມຣິ ກ້າໄດ້ສິ້ງສຸດທ້າຍທີ່ເຂົ້າໄດ້ຕໍ່ຕານກັບອັ້ງກິດແລ້ວກໍ່ຕາມ ເຂົ້າກໍ ບໍ່ໄດ້ລະຄວາມຄິດຂອງຂະເຈົ້າ ທີ່ຈະສ້າງໃຫ້ດີ້ນສຳລັບທຸກຄົນ ຍັງມີຄວາມປາຖນາອັນແທ້ຈິງ ທີ່ຈະພິສູດໃຫ້ທຸກຄົນ ໄດ້ຮູ້ວ່າພວກ ເຂົ້າຍັງຄົງຮັກສາເສຣິພາບຂອງເຂົ້າເອງ ໂດຍຂໍ້ສັ້ງເກດໃໝ ແຫ່ງເສຣິພາບ ແລະນ້ຳໃຈທີ່ວ່າ "ຈົ່ງຢູ່ ແລະກໍ່ໃຫ້ຢູ່ຮ່ວມກັນ" ຊຶ່ງເຂົ້າກຳລັງພະຍາຍາມ ທີ່ຈະນຳມາສູ່ຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງ ຊາດທັງຫລາຍ ການປະຕິວັດພາຍໃນຍັງຄົງດຳເນີນຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ ๙

ໃນທີ່ສຸດກໍໄປສູ່ຝຣັ່ງເສດ

ໃນວັນທີ່ສະພາຄອງເກຸຣດ ໄດ້ຮັບເອົາຄຳແນະນຳຂອງ
ເຈັບເຟີສັນ ສຳລັບທູດໄປຍັງຕ່າງປະເທດນັ້ນ ສະພາກໍໄດແຕ່ງ
ຕັ້ງໃຫເຈັບເຟີສັນເປັນທູດພິເສດເໝືອນກັນ ລາວຈະບໍ່ເປັນທູດ
ສະເພາະເຈາະຈົງແກປະເທດໃດປະເທດນຶ່ງໃນຢຸໂຣບ ແຕສູ
ຢຸໂຣບທັ່ງໝົດ ໜ້າທີ່ຂອງລາວ ຈະຕ່ອງອະທິບາຍ "ຄຳແນະ
ນຳ ແກ ເບນຈາມິນ ແຟຣ່ງຄລິນ ແລະ ຈອນ ອາດັມ ຜູ້ທີ່ຢູ
ໃນປາຣີ ຮ່ຽບຮ້ອຍແລ້ວແລະເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອພ້ອມເຂົ້າໃນການ
ຂຽນສົນທິສັນຍາໃໝ ດັ່ງນັ້ນໃນທີ່ສຸດລາວຈຶ່ງຕ່ອງເດີນທາງໄປ
ຕ່າງປະເທດ.

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຈັດຕຽມເດີນທາງຢ່າງຟ້າວຟັ່ງ ແລະ
ລາວຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເອົາລູກສາວຂອງລາວໄປນຳ ແລະໄປຮ່ຽນ
ໃນໂຮງຮຽນຝຣັ່ງເສດ ສ່ວນລູກສາວນ້ອຍສ່ອງຄົນນັ້ນ ລາວໄດ
ປະໄວ້ນຳພ່ອງສາວເມັ່ຽຂອງລາວ.

ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຈັບເຟີສັນໄດ້ທຳໃນປາຣີ ກໍຄືສະແດງທັສນີ
ຍະພາບໃນຕາງໆເມືອງ ທີ່ຕົ້ນເຕົ້ນທັງໝົດແກ່ລູກສາວຂອງລາວ
ມາຫາ ຈົນກະທັ່ງນາງລ້ຽງເດັກກັບພາສາຝຣັ່ງເສດ ທີ່ປາກວ່າ
ອອມຮອບໂຕນາງ ຄັນແລ້ວ ລາວຈຶ່ງໄດ້ເອົານາງໄປເຂົ້າໂຮງ
ຮຽນນຶ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດໃນກຸງປາຣີ ເພື່ອໃຫ້ນາງສຳເຣັດການສຶກສາ
ເປັນກຸລສັດຕີທີ່ດີ ລາວໄດ້ຄິດວ່າ ມັນເປັນເວລາທີ່ນາງຈະໄດ
ຮຽນຮູ້ປະພຶດໂຕເອງໃນສັງຄົມ ໃນເມື່ອນາງມີອາຍຸ ໑໘ ປີ
ແລ້ວ ແມ່ນວ່າຈະຫຼຽວຄືກັບທີ່ເຄີຍເປັນມາ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ຫາ
ເວລາໄປຢ້ຽມນາງທຸກໆມື້ສັ້ງນຶ່ງເປັນເວລາສອງເດືອນ ຈົນວ່າ
ລາວເຊື່ອແນ່ວ່ານາງໄດ້ລືມຄວາມຕ້ອງການທີ່ຢ່າກຈະກັບຄືນໄປ
ຍັງເວີຈິເນັຽແລ້ວ.

ເວລານີ້ເຈັບເຟີສັນໄດ້ຫຼ້ຽງກັບອຽກຫລາຍ ເບື້ອງຕົ້ນ
ລາວຕ້ອງອະທິບາຍ ຄຳແນະນຳສຳລັບການທຳສັນຍາໂຮມທັ້ງ
ຫລັກການໃໝ່ສຳລັບການທຳສິ່ງຄ້ານແກ່ແຟຮ້ງຄລິນແລະອາດັມ
ຄັນແລ້ວ ທຸດທ້ັງສາມ ກໍຕ້ອງຂຽນສັນຍາພິເສດ ເພື່ອສົ່ງໄປຍັງ
ຣັຖບານຕ່າງໆຂອງຢຸໂຣບ ສ່ວນຫລາຍ ອຽກນີ້ໄດ້ກະທຳກັນໃນ
ເຮືອນຂອງແຟຮ້ງຄລິນໃນແພຖຸຍ ຂ້ານອກກຸງປາຣີ.

ເຈັບເຟີສັນ ດີໃຈກັບບ້ານແພດຍຸ້ຫລາຍ ລາວໄດ້ເບິ່ງ
ແຟຮ້ງຄລິນ ໃນຖານະເປັນບຸກຄົນສຳຄັນຍິ່ງ ຂອງອະເມຣິກາ
ແລະຄວາມຈິງລາວກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແລະແຟຮ້ງຄລິນກໍໄດ້ສ້າງໂຕ
ລາວເອງໃຫ້ກ້ວ້າງຂວ້າງ ກັບຊາວຝຣັ່ງເສດ ຈົນວ່າສະມາຄົມ
ຕ່າງໆທີ່ມ້ານ້ຽມຢາມລາວນັ້ນເປັນພວກສລ້ວດ ແລະເປັນຕ້ານສົນ
ໃຈຢູ່ສເມີ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕ້ານ ນັກປຣັຊຍາອະເມຣິກັນທີ່ເຖົ້າ

ແກ່ກໍ່ເມ່ຍ ລາວໄດ້ຮ້ອງຂໍ ເພ່ືອອະນຸຍາດ ໃຫ້ກັບສູ່ບ້ານເກີດ ເມືອງນອນ ຟ້ລາດຽນເຟ້ຽຂອງລາວ ແຕ່ແທນທ່ີຈະເປັນຢ່າງ ນັ້ນ ເຈ້ັບເຟ້ສັນກໍ່ໄດ້ນໍ່າເອ້ົາວຽກໜ້ກໃຫ້ລາວອ້ີກ.

ທ້າຍທ່ີສຸດວັນເວລາກໍ່ມ້ານ ເມ່ືອລາວໄດ້ຮັບຄໍ່າອະນຸ ຍາດຈ້ກສະພ້ານອຸງເກຣດໃຫ້ກັບໄປຍ້ງອະເມຣິກ້ ແລະເຈ້ັບ ເຟ້ສັນ ກໍ່ໄດ້ຖ້ກແຕ່ງຕ້ັ້ງ ໃຫ້ເປັນທູຕ ປະຈໍ່າປະເທດຝ້ຣ່ັ່ງເສດ ເບນຈ້ມ້ນແຟຣ່ງຄລ້ນ ກໍ່ໄດ້ອໍ່ານ້ານ ແພ່ດຊ້ ແລະສ້ນສໍ່ າ ຄັນຂອງປ້ານ້ທ້ັ່ງໝ້ດ ເນ່ືອງຈ້ກອຸ້ຍຸກໍ່ແກ່ແລ້ວ (ເວລ້ານ້ັ້ນ ອຸ້ຍຸໄດ້ ຊ0 ປ້ແລ້ວ) ພຣະຣ້ຊ້ນ້ແຫ່ງປະເທດຝ້ຣ່ັ່ງເສດກໍ່ໄດ້ ສ່ັ່ງຣ້ດສ້ນຕ້ວຂອງພຣະອ້ົ່ງ ຊ້ົ່ງສະດ້ວກສະບ້ຍເປັນພ້ເສດ ມ້ ຣັບເອ້ົ່ານ້ານ້ໄປທ້ານ້ຣ້ອ ເພ້ະລ້ານ້ຈະເດ້ນທ້ັ່ງໄປທ້ັ່ງຣ້ອ ຈ້ກທ້ານ້ນ.

ເ"ຈ້ົ້ານ້ຈະມ້ານ້ແທນຕ່ໍານ້ແໜ່ງຂອງ ດຣ. ແຟຣ່ງຄລ້ນບໍ?" ຊ້ານ້ຝ້ຣ່ັ່ງເສດຜ້ສ້ງສ້ກຄ້ນນ້ົ່ງຖ້ານ້ເຈ້ັບເຟ້ສັນ.

"ຂອຍຈະຕອ່ງຕ້ານ້ລ້ານ້" ເຈ້ັບເຟ້ສັນຕອບເປັນພ້ານ້ສ້ານ ຝ້ຣ່ັ່ງເສດເໝ້ອນກ້ນ "ບໍ່ມ້ີຜ້ໃດ ສ້ານ້ານ້ແທນຕ່ໍານ້ແໜ່ງຂອງ ລ້ານ້".

ໃນຕ້ົ້ນປ້ ຄ.ສ.ຟ ເຈ້ັບເຟ້ສັນ ໄດ້ຖ້ກຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ໄປ້ງ ລອນດອນ ເພ່ືອອຸ້່ອຍເຫລ້ອ ໃນກ້ານ້ຮ້ານ້ສ້ນທ້ສ້ນຍ້ານ້ຕ້ພ້ານ້ ເຈ້ັບເຟ້ສັນດ້ໃຈຕ່ໍ່ານ້ຄ້ານ້ຄ້ດທ້ີ່ຈະໄດ້ອຸ້່ອຍນ້ໍ່ານ້ເອ້ົ່ານ້ສ້ນພ້ນ້ທະພ້ານ້ ກ້ບມ້ານ້ສ້ປະເທດ້ານ້ຕ້ພ້ນ້ຂອງລ້ານ້ອ້ກຄ້ັ້ງນ້ົ່ງ ລ້ານ້ໄດ້ຮ້ບກ້ານ້ ຕ້ອ້ນຮ້ບທ້ີ່ນ້ານ້ຈ້ານ້ກເມ້ຕ້ານ້ຈ້ດແລະຊ້ົ່ມເຊ້ຍນ້ະຄ້ອນປ້ານ້ມ້ານ້ໜ້ານ້ຍ ແລ້ວ ບໍ່ຊ້ານ້ລ້ານ້ກໍ່ມ້ານ້ພ້ບກ້ບຄ້ານ້ມລ່ໍານ້ບ້ານ້ກ ໂດຍກ້ານ້ປະຕ້ິ້ບ

ອັນບໍ່ເປັນມິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຫລືພຣະຣາຊິນີແລະ
ເຈົ້ານາຍຊັ້ນສູງໃນຣັຖບານຂອງຕົວເຂົາ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ
ຈະມາຫາລາວ ເພື່ອສົນທະນາກຽວກັບສິນທີສັນຍາຫລືບໍ່ລາວກໍບໍ່
ໄດ້ຮັບເຊີນໃຫ້ໄປສູ່ພຣະຣາຊສຳນັກເລີຍ.

ພາຍຫລັງ ຈາກການຄອຍຖ້າມາແລ້ວມາເລົ່າ ທ້າຍທີ່ສຸດ
ລາວກໍໄດ້ຈາກປະເທດອັງກິດແລະກັບຄືນສູ່ບ້ານໃນປະເທດຝຣັ່ງ
ເສດ ລາວໄດ້ຂຽນໜັງສືຖືງເພື່ອນ ກຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຕາຊົມ
ເຊີຍໃນປະເທດອັງກິດອັນໄດ້ແກ່ສວນ ແລະສິ່ງທີ່ປະດິດຂຶ້ນເປັນ
ຈຳນວນຫລາຍ ບໍ່ເປັນທີ່ປລາດໃຈທີ່ວ່າຈະຈັບເຝືສົນ ບໍ່ເຄີຍລືມຕໍ່
ການປະຕິບັດອັນຊາເຢັນຕໍ່ລາວເອງແລະຂາດຄວາມເຄົາຣົບນັບ
ຖື ທີ່ສະແດງຕໍ່ປະເທດຂອງລາວໄດ້ເລີຍ ການພັກຢູ່ຊົ່ວໄລຍະ
ສັ້ນໄດ້ເພີ່ມຄວາມຮູ້ສຶກອັນບໍ່ເຫັນອົກເຫັນໃຈກຽວກັບລະບອບຣັຖ
ບານຂອງອັງກິດແລະຄືນຊັ້ນຊູນນາງ ມັນໄດ້ສ້າງຄວາມຊຶມຊອບ
ຂອງລາວຕໍ່ຄືນຝຣັ່ງເສດແຂງແຮງຂຶ້ນ.

ເມື່ອກັບມາ ປາຣີ ລາວໄດ້ມົ້ນ ຫາເວລາຫລາຍຂຶ້ນ
ນອກໜ້າທີ່ ໃນຖານະເປັນຜູ້ແທນທີ່ມີກຽດຂອງອະເມຣິກາແລ
ລາວກໍຢາກຈະເປັນຄືນທັມມະດາ ເພື່ອຈະໄດ້ພົບພໍປະຊາຊົນໃນ
ທ້ອງສັງຄົມ ແລະຕິດຕາມຄວາມສົນໃຈສ່ວນໂຕ ຂອງລາວບ້ວ
ຢ້ວ ຍ້ວລາວວ້ວງຈາກໜ້າທີ່ຣາຊການທໍ່ໃດ ລາວກໍຫລຸ້ວຍາກ
ຂຶ້ນທຸ້ນ ເວລານີ້ລາວມີອາຍຸໄດ ๔๐ ກວ່າປີແລ້ວ ແຕ່ລາວກໍ
ເປັນຄືນມີຣ່າງກາຍແລະອຳນາດຈິດໃຈສູ້ຢູ່ ລາວເຕັມໄປດ້ວຍ
ຄວາມຄິດໃໝ່ໆຢ້ວ້ວບໍ່ເຄີຍມີມາເລີຍ ບັນຫາ ຄຳຖາມແລະຄຳ
ຕອບທີ່ເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ຄຳຖາມເຫ້ົ່ານັ້ນ ບໍ່ວ່າບ່ອນໃດລາວໄປບໍ່ວ່າ

ອັນໃດລາວເຮັດ ລາວເບິ່ງທ່າຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອຄວາມດີ ຂອງປະເທດຊາດ.

ຍົກໂຕຢ່າງ ໃນມື້ນຶ່ງ ລາວໄດ້ຍິນວ່າ ຄົນພິມໜັງສືໃນ ກຸງປາຣີ ໄດ້ຈັດພິມໜັງສື "ການຜັນທຶກກ່ຽວກັບເວີຈິເນັຍ" ຂອງລາວ ເປັນພາສາຝຣັ່ງເສດ ດວຍການຮູ້ຈາກປະສົບການ ຂອງລາວເອງວ່າ ປຶ້ມນັ້ນ ບໍ່ສາມາດຈະອ່ານໄດ້ດີປານໃດແທ້ ເມື່ອນຳໄປຂຽນອີກໃນພາສາຕ່າງປະເທດ ເຈັ້ບເຝີສັນ ຈຶ່ງຮີບ ຟ້າວໄປເອົາມາສະບັບນຶ່ງ ຄວາມຢ້ານກົວອັນຮ້າຍແຮງ ທີ່ສຸດ ຂອງລາວນັ້ນ ກໍໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຫັນວ່າ ໜັງສືຫົວນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ໃຫ ຄວາມພໍໃຈອັນເປັນຈິງກ່ຽວກັບປະເທດຂອງລາວເລີຍ ມີສິ່ງນຶ່ງ ທີ່ຈະເຮັດໄດ້ກໍຄືເຈັ້ບເຝີສັນມີປຶ້ມຂອງລາວເອງທີ່ພິມເປັນພາສາ ອັງກິດໃນປາຣີ ເພື່ອໃຫ້ຊາວຝຣັ່ງເສດ ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາທີ່ຮູ ພາສາອັງກິດພຽງພໍສາມາດອ່ານປຶ້ມນັ້ນໄດ້ ນັ້ນກໍຄືວ່າປຶ້ມຫົວນ ຂຽນໃນຮັດເວີຈິເນັຍ ໄດ້ມາພິມຂຶ້ນເປັນເທື່ອທຳອິດໃນປະເທດ ຝຣັ່ງເສດ.

ທັ້ງທີ່ເປັນຄົນກ້ວາງຂວາງໃນສັງຄົມຝຣັ່ງເສດ ເຈັ້ບເຝີ ສັນກໍໄດ້ຮູ້ສຶກຕົວລາວເອງຢູ່ເລື້ອຍໆວ່າຢາກຈະກັບໄປຍັງອະເມ ຣິກາ ໃນລະຫວ່າງປີທຳອິດໃນປາຣີ ລາວໄດ້ຂຽນໜັງສືຖືງ ເພື່ອນທີ່ບ້ານວ່າ "ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈພຽງພໍທີ່ຈະບໍ່ຊອບປ່າໄມ ຄວນເປັນປ່າເຖື່ອນ ແລະອິສຣະພາບ ແຫ່ງມອນຕິເຊນໂລໄປ ກ່ວາຄວນຜ່າສຸກ ແຫ່ງນະຄອນຫລວງອັນເບີກບານນັ້ນ ແຕ່ເມື່ອ ເວລາຜ່ານໄປ ລາວກໍມ້າຮູ້ສຶກ ຕໍ່ບ້ານ ໃນກຸງປາຣີຖືໂດຍສະ ເພາະພາຍຫລັງທີ່ລາວໄດ້ມີເພື່ອນຝູງເປັນທີ່ລ້ຽງເຄີຍແລ້ວ.

ອາດຈະເນື່ອງຈາກ ເພື່ອນຝູງ ທັ້ງຫລາຍເຫົ່ານັ້ນແຫ່ງທີ່ ລາວສາມາດຮັກສາ ກະແສຄວາມຮູ ທີ່ຫລັ່ງໄຫລຈາກຝຣັ່ງເສດ ເຂົ້າສູ່ອະເມຣິກາ ວິທຍາລັຍທັ້ງ ๔ ແຫ່ງຄື ເຢນ, ຮາວາຣ໌ດ ວິນູລຽມ ແລະ ເມຣິ ແລະວິທຍາລັຍແຫ່ງເນື່ອງຟິລາເດນເຟັຽ ໄດຮັບຈົດໝາຍຈາກລາວເປັນປະຈຳກຽວກັບການປະດິດໃໝ່ ແລະການພົບພໍ້ທີ່ລາວອາດໄດ້ຍິນມາ ລູາວເຄີຍສູເມີບັນຊຶທັ້ງ ๑๔ ສີທີ່ລາວຄິດວ່າ ຄວນຈະນຳເຂົ້າມາໃນທ້ອງສມຸດດວຍຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ການຮັບໃຊເຫົ່ານັ້ນ ເຢນຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງປຣິນຍາບັດຕິມະສັກແກ່ລາວໃນປີ ๑๗๙๒ ແລະນຶ່ງປີຕໍ່ມາຍິກ ວິທຍາລັຍຮາວາຣ໌ດກໍໄດ ເຮັດຕາມເຫມືອນກັນ.

ເຈັບເຟີສັນ ເປັນບຸກຄົນທຳອິດ ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ່າວຄວາມສຳ ເຣັດແຫ່ງເຄື່ອງຈັກກົນອາຍນ້ຳຂອງວູອດ ມາສູ່ອະເມຣິກາ ຊຶ່ງ ລາວໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ "ຖ້າບໍ່ຈຳນວນນ້ອຍກໍຍັງສາມາດທີ່ຈະເຮັດ ວຽກໄດ້ຫລາຍເຫມືອນກັບມາໃນມື້ນຶ່ງ" ໂຕຢ່າງອື່ນໆຂຸນິດຂອງ ຂ່າວທີ່ລາວມັກສົ່ງ ກໍຄືເຣື່ອງຂອງຄວາມຄິດທີ່ສລາດ ທີ່ຄົ້ນ ອອກມາ ໂດຍຊາວຝຣັ່ງເສດຄົນນຶ່ງ ເພື່ອເຮັດໂມງ ໃນສ່ວນ ຕ່າງໆ ທີ່ເໝືອນກັບໝົດທຸກຢ່າງ ເພື່ອວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈະ ສາມາດເປັນສິ່ງນອນຊຶ່ງທີ່ປະດິດດັ່ງທີ່ເຮົາເຫັນກັນທຸກວັນນີ້.

ເພື່ອເປັນການອອກກຳລັງ ເມື່ອລາວບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຂັບ ຣົດ ເຈັບເຟີສັນ ກໍຕິດນິດສັຍໃນການຍ່າງເປັນໄລຍະຍາວທຸກໆ ວັນ ຄັ້ງນຶ່ງ ໃນຂນະທີ່ລາວກຳລັງສົນທະນາ ຢູ່ກັບເພື່ອນຢ່າງລຸ້ກ ເຊິ່ງນັ້ນ ລາວໄດ້ລົ້ມ ແລະກະດູກແຂນຂວາຫັກ ເນື່ອງຈາກວ່າ ກະດູກບໍ່ຕໍ່ກັນຢ່າງເໝາະສົມໃນເວລານັ້ນ ແຂນຂອງລາວຈຶ່ງ

ແຂວງກະດ້າງແລະອ່ອນແອຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ສຳລັບບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມ
ຜາສຸກອັນສຳຄັນຢູ່ສອງຢ່າງຄື ການຂຍມ ແລະການຫລົມໄວໂອ
ລົມນັ້ນວ່າ ເປັນການກະທົບກະເທືອນຢ່າງໜັກຄື ຢຸດຫລົມໄວ
ໂອລົມຕລອດໄປ ແຕ່ລາວກໍຂຍມໃຫ້ທັນເວລາຢູ່ເພື່ອຂຍມຄວຍ
ແຂນຊາຍ ເກືອບຕລອດເວລາແລະໂຮມຫ້ວງແຂນຂວານຳ.

ໃນຣະດູປີນັ້ນ ຄື ຣະດູຫນາວປີ ໑໙໙໘-໙໙ ເປັນປີທີ່
ບໍ່ດີ ສຳລັບປະເທດຝຣັ່ງເສດ ການເກັບກຽວ ໄດ້ຜົນນ້ອຍທີ່ສຸດ
ແລະຫູຣະກິດການຄ້າກໍ່ບໍ່ດີ້ອີກດວຍ ໃນຖ້ານຫິມທາງຈຳຕ້ອງຈູດ
ໄຟໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນ້ຳກ້ອນ ແລະທຸກໆວັນແຖວອັນຍາວຢຽດຂອງ
ຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍໄດ້ຢືນຣຽງກັນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮ້ານເພື່ອຂໍ້ເຂົ້າຈີ່.

ເຈັບເຟືສັນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຍັງອະເມຣິກາ ຊຶ່ງໄດ້
ພິມລົງໃນໜັງສືພິມ ໂດຍຂໍ້ຮ້ອງເຂົ້າແປ້ງ ອະເມຣິກາໄດ້ສົ່ງ
ເຂົ້າແປ້ງ ມາ ໔.ooo ຖ້ວ ເປັນການສນອງຕອບ ນີ້ເປັນການ
ຊ່ວຍຊ້ວີດໄວ້ໄດ້ຫລາຍ ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຢຸດການປະຕິບັດ
ທີ່ກຳລັງຈະອຸບັດຂຶ້ນ.

ປະຊາຊົນສ່ວນຫລາຍພາກັນຄິດວ່າ ເຈັບເຟືສັນແລະນັກ
ປະຕິວັດອະເມຣິກາຫ້ວງຫລາຍໄດ້ຄວນຄິດໃນການປະຕິວັດຈາກ
ນັກປຣັຊຍາຝຣັ່ງເສດແຫ່ງສັຕວັດທີ ໑໘ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຊູແຈ້ງຄວາມຜິດ
ພາດ ຄວາມອອນແອແລະຄວາມໂລບມາກໂລພາຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຜ່ນດິນ ແລະພວກພຣະຝຣັ່ງເສດ ຊຶ່ງນັບວ່າ ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່
ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຝຣັ່ງເສດໄດ້ພາກັນຕັ້ງຕົ້ນຄິດກຽວກັບການປະ
ຕິວັດ ມັນເປັນຂອງທັມມະດາ ຖ້າຫາກສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງເປັນໄປ
ແລ້ວ ແນ່ນອນກໍ່ເປັນໄປຕາມດວຍ.

ການປະຕິວັດຝຣັ່ງເສດ ແລະອະເມຣິກັນທັ້ງສອງ ກໍໄດ້ຄວາມຄິດຂອງເຂົາວ່າ ມະນຸສຍະຊາດຕ້ອງການ ການເຣີ່ມຕົ້ນອັນສົດໃສ ພ້ອມກັບລະບອບຂອງຣັຖບານທີ່ດີກວ່າ ແລະເສຣີພາບກວ່າ ແລະຄວາມຍຸຕິທັມ ຈາກນັກປຣາດຊາວອັງກິດທີ່ເກົ່າແກ ເຊັ່ນ ຢ່າງລັອກ ແລະຮູມ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຄວາມຄິດຈາກນັກຂຽນ ແລະນັກປຣັຊຍາກເຣັກ ແລະໂຣມັນໂບຮານ ແຕ່ການປະຕິວັດອະເມຣິກັນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນຝຣັ່ງເສດ ແລະມັນກໍເປັນນັກປະຕິຮູບຊາວຝຣັ່ງເສດນັ້ນເອງ ທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນແບບຢ່າງຂອງເຫດແລະຜົນ ແລະຄວາມຍຸຕິທັມໃນວຽກງານຂອງມະນຸດຕໍ່ສະຫະຣັດອະເມຣິກາໃໝ່ ຄວາມຈິງ ຊາວຝຣັ່ງເສດເທົ່ານັ້ນເຊັ່ນລາຟາແຢຕ ກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ໃນສົງຄາມກູ້ອິສຣະພາບຂອງອະເມຣິກັນ ໄດ້ຖືກຍົກຍ້ອງແລະໃຫ້ກຽດຢ່າງຍິ່ງ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນສູ່ປະເທດຂອງຕົນ.

ເມື່ອຄວາມຮູ້ສຶກໄດ້ຈະເຣີ່ມແຜ່ອອກໄປໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດ ແມ້ນແຕ່ໃນລະຫວ່າງຊົນຊັ້ນກາງແລະສູງກວ່າການກວດລາງໃຫ້ສະອາດຈະຕ້ອງເຣີ່ມກັນໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຣັຖບານອັນເກົ່າແກ ຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແຮງກ້າ ກໍໄດ້ມຸ້ງກົ້ງໄປຍັງໂທມັດເຈັຟສັນ.

ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ວ່າລາວເປັນຜູ້ແທນອັນສຳຄັນຂອງອະເມຣິກາເທົ່ານັ້ນໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດ ລາວເອງຍັງເປັນບຸກຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງ ໃນການປະຕິວັດອີກດ້ວຍ. ໃນສາຍຕາຂອງຊາວຝຣັ່ງເສດ ຜູ້ຂຽນຄຳປະກາດອິສຣະພາບ ເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ກະທຳຢ່າງດີທີ່ສຸດ ເພື່ອກະຈາຍເສຣີພາບແຫ່ງສາສນາໃໝ່ ສເມີພາບ

ແລະຄວາມເປັນພີ່ນ້ອງກັນຂອງມວນມະນຸດ ລາວບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນນັກທະຣິສດເທົ່ານັ້ນ ບາງຄົນຜູ້ມີຄວາມຄິດອັນຍິ່ງໃຫຽ ແຕ່ກໍໄດ້ພຽງແຕ່ເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຊ້ຳ ລາວເປັນຣັຖບຸຣຸດໃນທາງພາກປະຕິບັດ ຄືເປັນບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ່ວມຮ່າງກົດໝາຍຂອງເວົ້ຈເນັ້ຽທີ່ກ່ຽວກັບເສຣີພາບທາງສາສນາແລະແຜນການອັນຄົບຖ້ວນ ສຳລັບການສຶກສາສາທາຣະນະຊົນ.

ນັກປະຕິຮູບຝຣັ່ງເສດທັ້ງຫລາຍ ຢ່າງເຊັ່ນ ລາຟາແຢດ ໄດ້ຄິດວ່າ ມັນເປັນສ່ວນແຫ່ງຄວາມໂຊກດີ ຢູ່ສຳລັບເຂົ້າ ທີ່ເຈ້ັບເຟ້ັສັນ ຄວນຈະປາກົດໂຕ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ເບິ່ງວ່າຈະເປັນແສງສ່ວ່າງແຫ່ງສມັຍໃໝ່ ໃນປະວັດສາດຂອງຝຣັ່ງເສດ ໃນເດືອນກໍຣະກະດາ ປີ ໑໗໘໙ ບ່ວ່ງທີ່ຈະເປັນເວລາທູ້່ສຳຄັນ ຍິ່ງຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງເສດ ເມ້ືອຣັຖສະພາໃໝ່ ໄດ້ປະຊຸມກັນ ເພ້ືອພິ່ຈາຣະນາອະນາຄົດຂອງຊາດ ເຈ້ັບເຟ້ັສັນ ໄດ້ຖ້ືກເຊ້ີນໃຫ້ໄປຮ່ວມປະຊຸມແຫ່ງຄນະກັມມະການຊ້ຶ່ງ ໄດ້ຈ້ັດກັນຂ້ຶ້ນ ເພ້ືອຮ່ຽນຣັຖທັມມະນູນໃໝ່ ສຳລັບປະເທດຝຣັ່ງເສດ ແລະເພ້ືອໃຫ້ຄຳແນະນຳທ້ີ່ເປັນປະໂຍດຂອງລາວ ຕໍ່ຄນະກັມມະການ.

ສ່ິ່ງນ້ີ ໄດ້ເຮ້ັດໃຫ້ເຈ້ັບເຟ້ັສັນ ຕ້ົກຢູ່ໃນຖານະລຳບາກ ອ້ິກຢ່າງນ້ຶ່ງ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ ລາວເຫ້ັນອ້ິກເຫ້ັນໃຈ ກ້ັບລາຟາແຢດ ແລະພ້ັກພວກຂອງລາວ ແລະຄວາມນ້ຶກຄິດຂອງເຂ້ົາ ແຕ່ລາວກໍເປັນຫ້ັນ້ຶກຮ້ຽນຕໍ່ລາຟາແຢດຫລາຍຢູ່ ປະການທ້ຳອ້ິດກ້ໍ່ຄ ລາຟາແຢດ ເປັນຜູ້້ນຳຂ້ອຍເຫ້ລ້ືອລາວ ໃນເມ້ືອງຣຸ້່ນ ເມ້ືອຊາວເວ້ົຈເນ້ັຽກຳລ້ັງປະສ້ົບຄວາມລຳບາກໃນການຕໍ່ສູ້ ຂອງເຂ້ົາ ກ້ັບທະຫານອ້ັງກ້ິດ ຄຸ້່ນແລ້ວ ພາຍຫລ້ັງການ ກ້ັບຄ້ືນສູ້ ປະເທດຝຣັ່ງ

ເສດໃນປີ ໑໗໘໔ ລາຟາແຢ໋ດ ກໍກາຍເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຮັກສາຜົນ
ປະໂຍດຂອງອະເມຣິກາໃນຝຣັ່ງເສດອີກດວຍ ລາວເປັນເພື່ອນ
ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເບື່ອໜ່າຍຂອງຊາວອະເມຣິກັນທັງຫລາຍໃນສົງປາ
ຣິ ແລະລາວກໍໄດ້ຮັດວຽກລັກງນອຍຕັ້ງພັນຢ່າງ ຂອງເຈັບ
ເຟີສັນໃຫ້ສະດວກສະບາຍຍິ່ງຂຶ້ນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຖືກສົ່ງມາຍັງຣາຊ
ສຳນັກພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງອະເມຣິກັນ
ໂດຍຣັຖບານຂອງລາວເອງ ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງເປັນແຂກຂອງພຣະ
ເຈົ້າແຜ່ນດິນ ລາວຄິດວ່າ ມັນຈະເປັນການຕອບລົ້ມທີ່ບໍ່ດີສຳລັບ
ຄວາມກະຕຸນາທັງໝົດ ທີ່ລາວໄດ້ຮັບ ເພື່ອຮ້ຳຂ້າງຕໍ່ຕ້ານຣັຖ
ບານຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ເມື່ອລາວເກືອບຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນຢູ
ແລ້ວ ດວຍເຫດຜົນອັນນີ້ ລາວຈຶ່ງຈຳຕ້ອງປະຕິເສດດວຍຄວາມ
ເສັຽໃຈຕໍ່ຄຳຂໍຮ້ອງ ວ່າລາວຄວນຈະໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ຄນະກັມ
ມະການທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮ່າງຣັຖທັມມະນູນໃໝ່ຂອງຝຣັ່ງເສດ.

ປະມານເວລາດຽວກັນນີ້ ທ່ານປະທານາທິບໍດີ ວໍຊິງຕັນ
ກໍໄດ້ສົ່ງຄຳອະນຸຍາດໃຫ້ເຈັບເຟີສັນທີ່ລາວຮ້ອງຂໍມາເປັນເວລາ
ດົນນານ ເພື່ອກັບບ້ານເປັນເວລາພັກຜ່ອນຫົກເດືອນ ໃນເວລາ
ທີ່ຈົດໝາຍມາຮອດລາວ ແລະ ກ່ອນທີ່ລາວຈະຕຽມຕົວໄປນັ້ນ
ເດືອນກໍຣະກະດາ, ສິງຫາ ແລະກັນຍາ ກໍໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລວ
ໃນລະຫວ່າງເດືອນເຫລົ່ານີ້ ສະຖານທີ່ອັນຕົ້ນຕົ້ນທີ່ສຸດໃນໂລກ
ກໍຄື ນະຄອນປາຣິ ນັ້ນເອງ ການປະຕິວັດໄດ້ຂຸ້ນຂ້ນຢ່າງສຸດ
ຂີດ ຄືໃນວັນທີ ໑໔ ເດືອນ ກໍຣະກະດາ ປີ ໑໗໘໙ ປະຊາຊົນ
ທີ່ຍາກຈົນແຫ່ງນະຄອນປາຣິ ໄດ້ໂຈມຕີຄຸກບາດຕິນ ຄຸກອັນສຳ

ຄັນ ທີ່ໄດ້ກ່າວຂ້ອງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງນັກປະຕິຮູບທັງຫລາຍ ດ້ວຍ ຄວາມທາຣຸນໂຫດຮ້າຍແລະບໍ່ຍຸຕິທັມ ເປັນເວລານານ ແລະໄດ້ ປົດປ່ອຍນັກໂທດອອກທັງໝົດ ສາມວັນຕໍ່ມາ ເຈັບເຟີສັນໄດ ເຂົ້າໄປເບິ່ງວ່າ ເຂົາໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບຄູກນັ້ນ ຈຶ່ນຈຶ່ນຊຸມມູນ ນາຍ ຝຣັ່ງເສດບາງຄົນ ດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຊີວິດຂອງຂະ ເຈົ້າກໍໄດ້ຮີ້ມທີ່ຈະໜີອອກຈາກປະເທດ ແລະໃນຖົ່ນທີ່ໜ້ານທາງ ທັ່ວຫລາຍ ຜູ້ນຳຂອງຄນະປະຕິວັດກໍ່ກຳລັງກ່າວຄຳປາສັຍທີ່ໂກດ ແຄ້ນແລະຂົ່ນຂ້ຶນຕໍ່ຝູງຊົນທີ່ຕ້ົນຕ້ົນຢູ.

ເຈັບເຟີສັນ ກໍ່ຈະພັກຢູ່ໃນນະຄອນປາຣີ ແຕ່ວ່າ ມີເຫດ ຜົນຫລາຍຢ່າງອັ່ນເຫດໃດເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງຈາກໄປ ແຜນການຂອງ ລາວທັ່ງຫລາຍໄດ້ທຳໄປໝົດຖ້ແລວແລະ ເຖ້ິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ ລາວ ກໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະກັບຄືນໄວ້ຢູ່ແລ້ວ ເພາະສະນ້ັນ ເມ່ືອກ່າວຄຳອຳ ລາ ຕໍ່ເພ່ືອນຝູງຂອງລາວແລວ ລາວກໍ່ໄດ້ລອງເຮ້ືອໄປໃນຕ້ົນ ເດ້ືອນຕຸລາ ພ້ອມກັບມາດາ ແລະລູກສາວຄົນອ່ືນ ຄ້ືນຣ ຜູ້ທ່ ລາວນຳມາ ເພ່ືອເຂ້ົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນດຽວກັນກັບເອ້ືອຍຂອງ ນາງ.

ບົດທີ ๑๐

ຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດ

ເຈັບເຟີສັນຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າຢອດ ວໍຊິງຕັນປະຫານາທິບໍດີຄົນທຳອິດແຫ່ງສະຫະຣັດອະເມຣິກາ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລາວເປັນຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດ ພຽງແຕ່ສອງສາມມື້ກ່ອນນັ້ນ ກ່ອນທີ່ເຮືອຂອງລາວ ຈະຈາກປະເທດຝຣັ່ງເສດ ໃນຂນະທີ່ ລາວກຳລັງຫໍ່ເຄື່ອງຂອງ ແລະເວົ້າກັບເພື່ອນຝູງຂອງລາວວ່າ "ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບມາອີກໃນບໍ່ເທົ່ງນານນີ້?"

ຄວາມຄິດຂອງລາວເບື້ອງຕົ້ນ ກໍຄິ່ວ່າຈະປະຕິເສດຢ່າງງ່າຍໆຕໍ່ກຽດຕິຍົດ ເມື່ອລາວໄດ້ຮັບ ເມື່ອຂນຝ້ງອະເມຣິກາ ລາວໄດ້ວາງແຜນ ເພື່ອປຽມປານຊ່ວລະຍະສັ້ນເທົ່ານັ້ນ ລາວຮູ້ສຶກວ່າ ຝຣັ່ງເສດຢູ່ໃນຂອບຂອງເຫດການອັນສຳຄັນ ແລະລາວຕ້ອງການທີ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລາຍ ເມື່ອເຫດການເຫລົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ.

ແຕ່ກະທັນຫັນ ພາຍຫລັງ ຂ່າວສານຂອງປະຫານາທິບໍດີ ວໍຊິງຕັນ ມາຮອດ ເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດ້ຮັບຕອນແຂກຜູ້ນຶ່ງ ຜູ້ທີ່ໄດ

ເຮັດໃຫ້ລາວປ່ຽນຈິດໃຈໃນຄັ້ງນີ້ ເວລາທີ່ລາວຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະຢູ່ ຫ່າງຈາກການັບໃຊ້ສາທາຣະນະຊົນຕລອດໄປ ນັ້ນຄືເຈ້ ແມ ດີສັນ ການຮ້ອງຂໍຂອງລາວກໍຄືເກົ່າຄືວ່າ ປະເທດຊາດບ້ານ ເມືອງຕ້ອງການເຈ້ຍເຟີສັນ ຫລາຍຍິ່ງກວ່າທີ່ຈະຢາກໃຫ້ຢູ່ໃນ ນະຄອນປາຣີ ລາວເວົ້າເໝືອນກັນກັບເມື່ອກ່ອນນັ້ນທີ່ຕ້ອງການ ລາວໃຫ້ຢູ່ໃນເມືອງວິນລຽມສະເບີກ ກວ່າທີ່ມ່ອນຕິເຊນໂລ.

ເຫດການອັນສຳຄັນໆ ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນອະເມຣິກາບໍ່ ດົນເໝືອນກັນ ເປັນຄວາມຈິງ ສົງຄາມອິສຣະພາບອະເມຣິກັນ ໄດ້ສູ້ມາ ແລະກໍໄດ້ຊັຍຊນະແລ້ວ ແຕ່ການປະຕິວັດພາຍໃນອະ ເມຣິກັນຍັງຄົງຢູ່ໃນຂັ້ນອັນຕຣາຍ ເມຣິສັນ ຄິດວ່າ ໃນຖານະທີ່ ເປັນຮັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດ ເຈ້ຍເຟີສັນຈະຢູ່ໃນຖານະອັນສູ້ຄ້ຳ ເພື່ອແນ່ໃຈສິ່ງທັ້ງຫລາຍທີ່ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ສູ້ມາຈະຖືກຮັກສາໄວ້ແລະ ສິ່ງທັ້ງຫລາຍ ທີ່ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຕ້ານຄັດຄ້ານນັ້ນ ຈະຖືກໂຍນຖິ້ມ ອອກໄປ ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງກໍຄື ລາວຈະຊ່ອຍເຫລືອການປະຕິວັດ ໃຫ້ປອດພັຍ ເຈ້ຍເຟີສັນເຂ້ົາໃຈຕໍ່ທ່າທີອັນນັ້ນ ແລະກໍໄດ້ຕົກລົງທີ່ ຈະເປັນຮັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດ.

ຕລອດເວລາທີ່ເຈ້ຍເຟີສັນຢູ່ໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດ ຣັຖ ທັມມະນູນໃໝ ກໍກຳລັງຂຽນກັນຢູ່ ໃນອະເມຣິກາ ເພື່ອເພີ່ມ ຄວາມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນຂຶ້ນແຫ່ງ ໜ ຣັດ ອານານິຄົມທັ້ງ ຫລາຍ ຣັຖທັມມະນູນສະບັບນີ້ ໄດ້ເປັນທີ່ຕົກລົງແລະຍອມຮັບກັນ ທັ້ງໝົດໃນທ້າຍທີ່ສຸດ ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຣື່ອງງ່າຍ ເພາະຜົນປະ ໂຍດຫລາຍຢ່າງຄືທັ້ງເສຖກິດ ແລະການເມືອງກຳລັງຖືກຊັກດຶງ ໄປໃນທິດທາງທີ່ຕ່າງກັນ ເພື່ອນຳເອົາຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ເຮັດກັນນັ້ນ

ຄວາມເຊື່ອຖືສ່ວນຫລາຍກໍໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປສູ່ຄວາມອຶດທຶນ ແລະ ຄວາມພຍາຍາມອັນບໍ່ຄິດເມື່ອຍຂອງແມ່ຄັສັນຜູ້ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບເຊັ່ນນັ້ນ.

ໃນຖານະ "ບິດາແຫ່ງຣັຖທັມມະນູນ" ເວລານີ້ແມ່ຄັສັນ ກໍເປັນບຸກຄົນສຳຄັນຍິ່ງໃນສະພາຄອງເກຣດ ເພາະສະນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດດີກວ່າລາວທີ່ຈະບອກ ເຈັບເຟີສັນ ໃນລາຍລະອຽດວ່າ ອັນໃດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ກອງປະຊຸມຮ່າງຣັຖທັມມະນູນ ບັນຫາອັນໃດໄດ້ເປັນທີ່ຕົກລົງກັນແລະບັນຫາອັນໃດທີ່ຍັງຄາງຄາຕົກລົງກັນ.

ເຈັບເຟີສັນມີຄວາມພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ທຳໄປແລ້ວ ແຕ່ກໍຮູ້ສຶກວ່າ ບາງສິ່ງບາງຢ່າງຍັງຂາດເຂີນຢູ່ ລາວຕ້ອງການໃຫ້ຣັຖບານສະຫະຣັດໃໝ່ໄດ້ເພີ່ມຂໍ້ຄວາມບາງຕອນທີ່ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຣັຖທັມມະນູນວ່າ ຣັຖທັມມະນູນນີ້ຈະບໍ່ເຄີຍອະນຸຍາດໃຫ້ກົດໝາຍໃດໆ ທີ່ຈະຂັດຂວາງ ເສຣີພາບແຫ່ງການເວົ້າ, ຂຽນ ເສຣີພາບແຫ່ງສາສນາ ຫລືສິດທິແຫ່ງການສຶບສວນ ອັນຍຸຕິທັມ ລາວຕ້ອງການບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃນຣັຖທັມມະນູນອີກເໝືອນກັນ ທີ່ຈະປະຕິເສດການອະນຸຍາດໃໝ່ກ່ອງທັບມາຕຖານ ທະຫານປະຈຳການ ຫລືການໂຮມແຫ່ງຜົນປໂຍດໃນທາງເສຖກິດ ຊຶ່ງຮູ້ເຂັ້ນທີ່ຈະມີອຳນາດເກີນໄປ ລາວຄິດວ່າ ຖ້າຫາກຄວາມຄິດອັນຄາຍກັນກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຢູ່ແລ້ວກໍ່ອາດຈະໂຮມກັນຢູ່ໃນຣັຖທັມມະນູນ ຊຶ່ງມັນຈະເປັນໂຕຢ່າງແກ່ໂລກທັ້ງຫລາຍຊຶ່ງສະຫະຣັດຄວນຈະພູມໃຈຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ.

ສ່ວນຫລາຍສິ່ງທີ່ເຈັບເຟີສັນຕ້ອງການນັ້ນ ຄວາມຈິງມັນກໍມີຢູ່ ໃນຣັຖທັມມະນູນ ໃນຮູບຂອງກົດໝາຍສິດທິ ຂອງຊາດ

ເປັນການປລາດບໍ່ນ້ອຍທີ່ການຄັດຄ້ານອັນສຳຄັນທີ່ຄວາມຄິດຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ມາຈາກສະມາຊິກຄົນອື່ນ ຂອງຄນະທີ່ປຶກສາຂອງ ປະທານາທິບໍດີອິງຕັນ ຜູ້ນັ້ນກໍຄື ອະເລັກຊານເດີ ຮາມິນຕັນ ຣັຖມົນຕີກະຊວງການຄັງ.

ເມື່ອເປັນເດັກນອຍ ເກີດຢູ່ທີ່ໝູ່ເກາະອິນເດັຣຕະເວັນ ຕົກ ຮາມິນຕັນໄດ້ໃຝ່ຝັນທີ່ຈະເປັນນາຍພົນກອງທັບຜູ້ສຳຄັນຜູ້ນຶ່ງ ຄວາມຝັນນັ້ນບໍ່ເຄີຍເລືອນລາງອອກຈາກເຂົາເລີຍ ຄວາມຈິງ ລາວກໍເປັນບຸກຄົນສຳຄັນຜູ້ນຶ່ງ ແຕ່ກໍສຳຄັນໃນທາງການເມືອງ ແລະຣັຖບານ ຫລາຍກວ່າວຽກການທາງທະຫານ.

ເມື່ອອະເລັກຊານເດີຮາມິນຕັນ ມີອາຍຸໄດ ๑๔ ປີ ລົມ ພາຍຸກໍໄດ້ພັດຕອນທີ່ເຂົາເກີດ ແລະອາສັຍຢູ ຮາມິນຕັນໄດ້ຂຽນ ເຣື່ອງຂອງລົມພາຍຸອັນຕື່ນເຕັ້ນນັ້ນ ໄປໃຫ້ໜ້ງສືພິມທ້ອງຖິ່ນ ລົງ ແລະເພື່ອນຝູງ ແລະເພື່ອນບ້ານຂອງຄອບຄົວຂອງລາວໄດ ຮ້ບໂຮມເງິນພຽງພໍເພື່ອສົ່ງເດັກນອຍຜູ້ສລາດຄົນນີ້ໄປຍັງອະເມ ຣິກາເພື່ອໃຫ້ລາວຮຽນຈົບ.

ຄວາມທະເຍີທະຍານຢາກໄດ້ຄວາມຮູ້ຂອງຮາມິນຕັນ ກໍ ສຳຄັນພ້ຽງກັບຂອງເຈັບເຟີສັນ ລາວສຶກສາໜັກແລະທ້ຽງຍັງເປັນ ลูกสิดที่๑๑ อีกดวย.

ເມື່ອອາຍຸລາວໄດ້ ๑๗ ປີ ລາວໄດ້ຂຽນຈົ່ມນ້ອຍບາງ ທ້ວ ເພື່ອປຸກໃຈໃຫ້ເກີດເສຣີພາບສຳລັບອານານິຄົມອະເມຣິກາ ຊຶ່ງເປັນທີ່ກວ້າງຂວ້າງ ແລະຮູ້ຈັກກັນດີ ແລະເມື່ອອາຍຸ ๑๗ ປີ ລາວກໍເປັນນາຍພົນໂທໃນກອງທັບແລະເປັນເລຂານຸການຄົນສຳ ຄັນຂອງທ່ານນາຍພົນວໍຊິງຕັນ.

ธามິมตັນເປັນນັກຂຽນຈົດໝາຍແລະຂໍ້ສະເນີຕໍ່ກົດໝາຍ ໃໝ່ດ້ວຍ ນາຍພົນອຸ້ງຕັນ ໄດ້ຍົກເຢົ້າໃຫ້ລາວຢູ່ກັບທ່ານ ການສູ້ຮົບຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ລາວໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຮ່ວມ ກໍຄືທ່ານ ປ່ອກ ທາວ ຊຶ່ງເປັນການສູ້ຮົບທີ່ນຳມາແຫ່ງຄວາມສຽງສຸດສົງຄາມ.

ຫລັງຈາກສັນຍາສັນຕິພາບໄດ້ຖືກເຊັນກັນແລ້ວ ທ່ານ ຕັນກໍໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາຄອງເກຣດ ຄັ້ງທຳອິດ ແລະເປັນຜູ້ແທນປະຈຳກອງປະຊຸມຮ່າງຣັຖທັມມະນູນ ເໝືອນ ກັບເຈັບເຟີສັນລາວບໍ່ພໍໃຈກັບຣັຖທັມມະນູນທັງໝົດເໝືອນດັ່ງທີ່ ໄດ້ຕົກລົງກັນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແຕ່ກໍເພື່ອເຫດຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທັງນັ້ນ.

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ລາວບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າ ຣັຖບານກາງມີອຳນາດ ພຽງພໍ ນັ້ນກໍຄືແຂງແຮງພໍທີ່ເປັນຈຸດໂຮມພໍ ລາວຕ້ອງການ ຢາກໃຫ້ປະທານາທິບໍດີ ແລະລຸດທີ່ສະມາຊິກສະພາໄດ້ຮັບເລືອກ ຕັ້ງຕລອດຊີວິດ. ລາວຄິດວ່າຜູ້ວາງຮາຊການຣັດທັ້ງຫລາຍແຫ່ງ ຣັດຕ່າງໆບໍ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບເລືອກແຕ່ຄວນຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະ ທານາທິບໍດີແລະລຸດທີ່ສະພາ ແລະບຸກຄົນທີ່ຊັ້ນສູງນັ້ນ ຈຶ່ງຈະມີສິດອອກສຽງ ສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການອັນແທ້ຈິງນັ້ນກໍຄືພຣະ ເຈົ້າແຜ່ນດິນອະເມຣິກາ ແລະສະພາຊຸມນຸ່ງຂອງອະເມຣິກາ ແຕ່ລາວກໍຮູ້ວ່າຊາວອະເມຣິກັນທັ້ງຫລາຍຈະບໍ່ຍອມຮັບສະຖານັ ເຊັ່ນນັ້ນໄດ ຢ່າງນ້ອຍທີ່ສຸດ ກໍໄດ້ແກ້ຜ່ອກທີ່ຄົດຕາມແບບຂອງ ເຈັບເຟີສັນ.

ເມື່ອວໍຊຸ້ງຕັນໄດ້ສະເນີຕຳແໜ່ງຣັຖມົນຕີ ວ່າການກະຊວງ ຄັງ ໃຫ້ແກ່ນິນຕັນ ລາວກໍຮັບເອົາ ດ້ວຍຄວາມທະເຍີທະຍານ

ລາວຊຸທິດຄວາມພຍາຍາມຂອງລຸາວທັງໝົດຕ່ອງຫກາມ ຮັບຜິດ
ຊອບຕ່ອງຫ ແລະໜ້າທີ່ຫລາຍຢ່າງແລະບໍ່ດົນກໍເຣີ່ມຕົ້ນພິຈາຣະ
ນາຕົນເອງວ່າເປັນຮັຖມົນຕີຄົນທຳອິດຂອງຮັຖບານ.

ມື້ຄຸກຄົນໜຸ່ມ ຂຍັນຂັນແຂງ ຕັ້ງໃຈໝັ້ນໝ ຄວາມໂໝມອ່ຽງໄປໃນທາງຊົ່ວຊ້ຳຊຸມມຸມນາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບເຈັບເຝ
ສັນໃນຕອນທີ່ລາວມາຮອດນ້ອຍອກ ເມື່ອຄຸກຄົນທັງສອງຜະເຊີນ
ໜ້າກັນເຈັບເຝສັນກໍບໍ່ສຸນາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າເຂົ້າເຈົ້າຈະເປັນສັດ
ຕູກັນທີ່ຮຸນແຮງ ເພາະວ່າລະບຽບຈິດໃຈຂອງເຂົ້າເຈົ້າທັງສອງ
ແຕກຕ່າງກັນ ຈົ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຄັດຄ້ານກັນຢູ່ສເມີ ແລະເວລານ
ຜົນໄດ້ຂອງການຕໍ່ສູ້ກັນກໍຄືອະນາຄົດຂອງອະເມຣິກາ ຮັຖບານ
ຂອງອະເມຣິກາຈະເປັນຮູບປະຊາທິປະໄຕ ເໝືອນກັບເຈັບເຝ
ສັນຄິດບໍ? ຫລືຈະເປັນຮູບລະບຽບຊຸມມຸມນາຍເໝືອນທັງຮາມິນ
ຕັນຫວັງໄວ? ຄຸກຄົນທີ່ຫລຽວໄປຂ້າງໜ້າແລະຄຸກຄົນທີ່ຫລຽວຄົນ
ຫລັງໄດ້ຜະເຊີນໜ້າກັນ ແລະປລາດພຽງພໍທີ່ແຕ່ລະຄົນກໍມັກໄປ
ຄົນລະຢ່າງໃນການປະຊຸມກັນຄັ້ງທຳອິດ.

ຄຸກຄົນທັງສອງຕ່າງກໍມີຜົມສີແດງດ້ວຍກັນເຈັບເຝສັນສູງ
ກ່ວາ ກ ນ້ວແລະແກກ່ວາ ๑๔ ປີ ແລະມີຄວາມງ່ວນນ້ອຍກ່ວາ
ຄົນທີສອງທັງສອງເປັນຄົນເຮັດວຽກໜັກແລະເປັນນັກອ່ານທີ່ສຳ
ຄັນ ເບື້ອງຕົ້ນເບິ່ງທ່າຄືຈະບໍ່ມີເຫດຜົນວ່າດ້ວຍເຫດໃດຄຸກຄົນ
ທັງສອງເຊັ່ນນັ້ນຈົ່ງບໍ່ຖືກຄໍກັນ.

ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ແຍກຮາມິນຕັນ ແລະເຈັບເຝສັນອອກ
ຈາກກັນກໍໄດ້ແກ້ນິດສັຍແລະທ່າທີ ຮາມິນຕັນ ໄດ້ເຫັນຄວາມຮຸ່ງ
ເຮືອງໃນອະດີດ ແຕ່ເຈັບເຝສັນໄດ້ເຫັນຄວາມຮຸ່ງເຮືອງໃນອະ

ນາຄົດເບື້ອງຕົ້ນເຈັບເຟີສັນໄດ້ຄັດຄ້ານຕໍ່ຣັຖທັມມະນູນໃໝ່ເພາະ ວ່ານັ້ນບໍ່ມີຫລັກແຫ່ງສິດທິ່ປ້ອງກັນພົລເມືອງ ໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານອຳນາດ ຂອງຣັຖບານຫລາຍໂພດສ່ວນຂໍ້ຄັດຄ້ານຂອງຣາມິນຕັນກໍ່ຄືວ່າຣັຖ ບານຸກາງບໍ່ມີອຳນາດພຽງພໍ ຖ້າຫາກຄວາມຄິດເປັນຄວາມຄິດ ໃໝ່ແລະບໍ່ໄດ້ລອງເບິ່ງ ເຈັບເຟີສັນກໍ່ແມ່ໃຈ້ທີ່ຈະສົນໃຈໃນຣັຖ ທັມມະນູນນັ້ນ ມັນແມ່ນພ້ອງກັນທີ່ຣາມິນຕັນ ຈະຕໍ່ຕ້ານກົດໝາຍນັ້ນ ເພາະວ່ານັ້ນໃໝ່ແລະຍັງບໍ່ທັນໄດ້ທົດລອງເບິ່ງເທ່ອ.

ຄວາມຄິດຂອງຄົນມາຈາກໃສ? ເຫດໃດ້ຄົນຢ່າງເຈັບ ເຟີສັນ ຈ້ຶງສົນໃຈໃນການປ່ຽນແປງແລະຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນ ຂນະດ່ຽວກັນ ຄົນຢ່າງຣາມິນຕັນຈ້ຶງຕ້ອງການພ່ຽງແຕ່ຈະຮັກສາ ສ່ິ່ງທ້ັງຫລາຍເໝ້ືອນດ້ັ່ງທ້ີ່ມັນເປ້ັນມາແລ້ວ ປ້ອດ້ັຍສ້ຳລ້ັບຄົນ ຮ້ັ່ງມ້ີແລະມ້ີອ້ຳນາດ ເຫດໃດ້ມ້ັນຈ້ຶງເປ້ັນທ້ຳນ້ອງທ້ີ່ວ່ານຸ້່ກຄົນຜູ້້ທ້ີ່ ບ້ໍ່ເຄ້ັຍເຮ້ັດ້ວ່ຽກ ເພ້ືອການຄ້ອງຊ້ີບ້ຂ້ອງລ້ວ ຜູ້້ທ້ີ່ເປ້ັນເຈ້ົ້າ ຂ້ອງທ້ີ່ດ້ິນໃນສ້ັ່ງຄ້ົມແຫ່ງຊ້ີນ້ັ້ນຊຸ້່ນມ້ົວນ້ານ ແລະເຈ້ົ້າຂ້ອງທ້ານ ໃນພ້ານ້ັກໃຕ ຈ້ຶງມ້ີຄ້ວ້ານເຊ້ືອເຊ້ັ້ນນ້ັ້ນໃນສ້ານ້ັນຊ້ີນ ໃນຂນະທ້ີ່ ນຸ້່ກຄົນ ຊ້ຶ່ງມ້ານ້ຳຈ້ານ ສ້ານ້ັນຊ້ີນ ຜູ້້ຊ້ຶ່ງເກ້ືອບເປ້ັນຄົນຂ້ໍທ້ານ ໃນ ສ້ມ້ັຍຍ້ັ່ງໜຸ້່ມນ້ອ້ຍ ຈ້ຶງບ້ໍ່ໄດ້ເຊ້ືອມ້ະທ້ານ້ຶ ແລະປ້ານ້ຖນ້ານ້ໃຫ ຣ້ັຖບ້ານ້ທ້ີ່ຈ້ະຕ້ອງຢຸ້່ດ້ຽ່ງຂ້ານ້ແລະເພ້ືອພ້ວ້ກທ້ີ່ຮ້ັ່ງມ້ີເປ້ັນຈ້ຳນ້ວ້ນ ນ້ອ້ຍ?.

ເປ້ັນທ້ີ່ຈ້ຳໄດ້ວ່ານ້ ຄ້ວ້ານ້ຄ້ິດ້ຂ້ອງເຈ້ັບເຟ້ີສ້ັນ ໃນການ ປ້ຽນແປ້ງ ແລ້ະຄ້ວ້ານ້ກ້ານ້ວ້ນ້ານ້ ອ້ັນ້ສ້ືບ້ເນ້ືອ້ງຕ້ໍ່ກ້ັນ້ໄປ ຖ້ືເປ້ັນ ຄ້ວ້ານ້ຄ້ິ້ດ້ທ້ີ່ໃໝ່ໃນ້ສ້ັຕ້ວ້ັດ້ທ້ີ ๑๘ ເພ້ະ້ສ້ະ້ບ້ວ້ນ້ກ້ານ້ປ້ຽນ້ແປ້ງ ນ້ັ້ນ້ຈ້ຶ່ງຕ້ອ້ງກ້ານ້ກ້ານ້ປ້ະ້ຕ້ິ້ວ້ັດ້ໃນ້ຄ້ວ້ານ້ຄ້ິ້ດ້ຂ້ອ້ງມ້ະ້ນຸ້ ຈ້ນ້ກ້ວ້ານ

ເວລານັ້ນເກືອບທຸກໆຄົນ ຜູ້ສາມາດຄິດໃນສິ່ງທັ້ງຫລາຍຈົ່ງເຊື່ອ ວ່າ ໂລກຈະຕອງຍັ້ງຄົ້ງຢູ່ຢ່າງນັ້ນສເມີ ບໍ່ຫລາຍກໍ່ນອຍ ວ່ານັ້ນ ມະຊາດຂອງມະນຸດ ຈະບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ ຈຸ່ານ ສິ່ງທີ່ສົມບູນນອຍ ໃນໂລກ ແລະວ່ານັ້ນເປັນອຸກຂອງມະນຸດຜູ້ສລາດທີ່ຊອກຫາສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນແລະແລວກໍ່ຕິດກັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ.

ອາເລັກຊານເດີ ຮາມິນຕັນເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳພວກນຸກຄົນ ຜູ້ຄິດແບບນັ້ນ ລາວຈະບໍ່ຊອບສິ່ງໃດ ທີ່ດີໄປກວ່າ ເປັນຊຸມນາງປີ ປຸ່ນ ໃນສມັຍກາງ ລາວຄິດວ່າ ຊາວຢີປຸ່ນໄດ້ຄົ້ນພົບ ລະບູອບຸ ຂອງຣັຖບານອັນເກືອບຈະສົມບູນ ແລະຮັກສາລະບອບນັ້ນໃຊ້ໃຫ ເປັນແບບດຽວກັນເປັນເວລາຕັ້ງຮອຍປີ ຖ້າເຈົ້າຫ້ວາກເກີດເປັນ ຊາວຢີປຸ່ນ ເຈົ້າກໍ່ຈະຮູ້ຢ່າງຈິງວ່າ ສິດທິ ແລະໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າ ເປັນແນວໃດ ແລະອັນໃດທີ່ເຈົ້າຄາດຫວັງ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ນ ປາຍຊົ່ວຂອງເຈົ້າ.

ສຳລັບຮາມິນຕັນອັນໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈະດີກວ່າສິ່ງທີ່ ຍັ້ງບໍ່ທັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທື່ອ ສິ່ງທີ່ລາວຕອງການກໍ່ຄືລະບອບຊຸ່ງຈະ ເຮັດໃໝ່ນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບປະຊາຊົນທີ່ດີທີ່ສຸດ ໂດຍວ່ານັ້ນລາວ ໝາຍຄວາມເຖິງຄົນທີ່ເກີດໃນຕະກູນສູງ ແລະຮ່ຳມີເພື່ອຈຸະນຳ ວຽກການຂອງປະເທດ ດ້ວຍທີ່ພວກເຂົ້າຕອງການ ແລະແນ່ນອນ ອັນໃດກໍ່ຕາມຊຸ່ງປະຊາຊົນດີທີ່ສຸດຕອງການ ລາວຄິດວ່າຈະເປັນ ການບໍ່ຣິຫານທີ່ດີເພື່ອປະເທດຊາດອັນເປັນສ່ວນໂຮມ.

ເພາະສະນັ້ນຈະບໍ່ເປັນການປລາດໃຈທີ່ ຮາມິນຕັນ ມີ ຄົນດີທີ່ສຸດຢູ່ເບື້ອງຫລັງລາວແລະສນັບສນູນລາວ ລາວເປັນຜູ້ນຳ ພັກຂອງຣັຖບານເໝືອນກັນ (ເອ້ນວ່າ ພວກນິຍົມ ສະຫະພັນ

ເພາະວ່າ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ຣັຖບານສະຫະພັນ ມີອຳນາດ ຫລາຍຂຶ້ນບິນຣັຖທັ້ງຫລາຍ) ແລະເປັນບຸກຄົນເຂັ້ມແຂງ ແທ້ ຣັຖມົນຕີຄົນທຳອິດຂອງວໍຊິງຕັນ.

ຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີບັນຫາທາງທະຫານ ຫຼືທາງນະໂຍບາຍການເງິນ ຣາມິນຕັນຕ້ອງການມາຕາການອັນ ເປັນທີ່ພໍໃຈ ຄົນຮັ່ງມີແລະເພີ່ມອຳນາດ ຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນ ໃນ ຂນະທີ່ເຈັບເຝີສັນ ຕໍ່ຕານເພື່ອຈຳກັດຄວາມຮັ່ງມີ ແລະອິດທິພົນ ຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນກໍຄືພົນປໂຍດທັງໝົດຂອງສາມັນຊົນ ແຕ່ສິ່ງ ທີ່ນຳເຂົ້າ ການຕໍ່ສູ້ອັນແທ້ຈິງ ມາສູ່ພວກເຂົາ ກໍຄືບັນຫາແທ້ ຄວາມຄິດວ່າ ອັນໃດຄວນຈະດັດແປງໄປສູ່ແນວໃໝ ແລະຣັຖ ບານຄນະປະຕິວັດຝຣັ່ງເສດ.

ເມື່ອປະເທດຝຣັ່ງກາຍເປັນສາທາຣະນະຣັດ ເຈັບເຝ ສັນກໍຢາກຮູ້ເຫລືອເກີນວ່າຣັຖບານໃໝ່ນີ້ຈະສຳເຣັດໃນການຈັດ ຕັ້ງຫລືບໍ່ ມີພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນຫລວງຫລາຍເຫລືອເກີນໃນໂລກນີ້ ລາວຄິດ ແລະສາທາຣະນະຣັດໃໝ່ທັ້ງຫລາຍຄວນຈະສນັບສນູນ ກັນ ຖ້າຫາກ ສາທາຣະນະຣັດຝຣັ່ງເສດໃໝ ລົ້ມເຫລວລົງ ລາວເວົ້າ ຄວາມຄິດໃໝ່ໆຂອງອະເມຣິກາ ໃນທາງເສຣີພາບ ແລະຄວາມຍຸຕິທັມກໍຈະສູນເສັຍຄວາມສນັບສນູນຂອງມັນໄປດ້ວຍ.

ຣາມິນຕັນກ່ຽວຊ້ອງ ແລະຢ່ານກ່ວກ່ານປະຕິວັດຝຣັ່ງເສດ ລາວຫວັ່ງຢ່າງກະວົນກະວາຍວ່າປະເທດອັ່ງກິດຄວນຈະປະກາດ ສົ່ງຄາມຕໍ່ຣັຖບານໃໝ່ຝຣັ່ງເສດ ແລະຊອຍຊຸ້ວ່ານຕໍ່ສິ່ງທີ່ເຫລືອ ແທ້ຊົ່ນຊັ້ນຊຸມນຸມນາຍຂອງປະເທດຝຣັ່ງ ຖ້າຫາກປະເທດອັ່ງ ກິດໄດ້ຫ່ຽງກ່ຽວກັບກໍຣະນີນີ້ ລາວກໍຈະຊອຍຮ່ວມໃນສົ່ງຄາມນັ້ນ

ເປັນຢ່າງມາກດ້ວຍ ໃນທາງສ່ວນໂຕ.

ເພາະສະນັ້ນມີທັສນະຕໍ່ຢຸໂຣບຈະເຣີນຂັ້ນຢູ່ສອງຢ່າງໃນ ອະເມຣິກາ ຄືອັນນຶ່ງ ນິຍົມຣັຖບານອັງກິດ (ໄດແກຣາມິນຕັນ ແລະພັກພວກຂອງລາວ) ແລະອີກອັນນຶ່ງນິຍົມຝຣັ່ງເສດ (ໄດ ແກເຈັບເຟີສັນແລະພັກພວກຂອງລາວ).

ໃນຣະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ນແຫ່ງປີ ໑໗໙໑ ກໍໄດ້ມີບາງສິ່ງບາງ ຢ່າງເກີດຂັ້ນ ຊຶ່ງໄດສ້າງຄວາມຮູ້ສຶກອັນຊຶມຊຶ່ນ ຕໍ່ທັ້ງສອງຝ່າຍ ເປັນອັນມາກ ໜັງສືພິມສູ້ຄັ້ນ ຂອງພັກພວກນິຍົມ ສະຫະພັນ ທະຣັດເອ້ນວ່າ ກາເຊຸດ ອອຟເດີ ຢູ່ໃນເຕດສະເຕດ ໜັງສື ພິມສະບັບນີ້ໄດ້ຕໍ່ຕານແນວໃດແນວນຶ່ງ ທີ່ກຽ່ວກັບປະຊາທິປະໄຕ ແລະກໍເປັນທີ່ອ່ານກັນສ່ວນໃຫຍ່ໃນຊຶມຊັ້ນຜູ້ຮັ່ງມີ ໃນຣະດູໜາວ ຂອງປີ ໑໗໙໐ ໜັງສືພິມກາເຊຸດ ກໍໄດຕອນຮັບດ້ວຍຄວາມຊຶມ ຊຶມໜັງສືໃໝ່ຫົວນຶ່ງຂຽນໂດຍ ເອດມັນ ເບີກ ນັກປັຮຸຍາ ແລະຣັຖບຸຣຸດຊາວອັງກິດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ກຽ່ວກັບການປະຕິວັດຝຣັ່ງ ເສດ.

ບັດນີ້ເອດມັນ ເບີກ ເປັນບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັກ ແພ່ງແກຊາວອະເມຣິກັນທັ້ງຫລາຍ ໃນຣັຖສະພາອັງກິດ ລາວ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ສິດທິ ຂອງຊາວອານານິຄົມທັ້ງຫລາຍ ທີ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແຜ່ນດິນຂອງລາວເອງ ແຕເວລານັ້ນ ລາວກໍມີອາຍຸ ກວ່າ ໒໐ ປີແລ້ວ ແລະກໍມັບວ່າເປັນການປະຕິວັດອັນນຶ່ງ ທີ່ພຽງພໍແກ່ລາວ ແລ້ວ ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນປະຊາຊົນແຫ່ງນະຄອນປາຣີ ໄດໂຈມຕີ ພຣະຣາຊສຳນັກແຫ່ງແວ່ຊາຍ ແລະໄດສາບແຊ່ງແລະປະຕິບັດ ອັນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ພະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ແລະພຣະຣາຊິນີຝຣັ່ງເສດ ລາວ

ໄດ້ຈັບປາກກາຂອງລາວຂຶ້ນ ເພື່ອຂຽນໂຈມຕີການປະຕິວັດທັນທີ ການຂຽນບາງເຣື່ອງຂອງລາວກໍໄດ້ພິມລົງໃນໜັງສືພິມ ອະເມຣິກັນ ກາເຊຸດ.

ໂຊກດີຢູ່ສຳລັບຊາວສາທາຣະນະຮັດທັງຫລາຍໃນອະເມຣິກາ ທີ່ຍັງມີ ໂທມັດ ເພນ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ມີບົດບາດຫລາຍ ໃນການປະຕິວັດຂອງອະເມຣິກາເອງ ກຳລັງອາສັຍຢູ່ໃນປະເທດອັງກິດເວລານັ້ນ ເມື່ອໜັງສືຂອງເບີກໄດປາກົດຂຶ້ນໂທມັດ ເພນ ກໍໄດ້ນັ່ງລົງໃນທັນໃດເພື່ອຕອບປື້ມນັ້ນ ຄຳຕອບຂອງລຸາວໄດປາກົດໃນຣະດູໃບໄມ້ປົ່ງຂອງປີ ໑໗໗໑ ມັນມີຫົວເຣື່ອງວ່າ "ສິດທິຂອງມະນຸດ" ແລະເປັນການປ້ອງກັນ ແຫ່ງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ ເສດທີ່ໃຊຄຳຢ່າງມີອິດທິພົນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຣັຖບານອັງກິດຈະໄດ້ຖືວ່າມັນເປັນການຜິດກົດໝາຍສຳລັບບຸກຄົນຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຈະຊື້ ຫລືອ່ານປື້ມຂອງເພນີກໍຕາມ ແຕ່ປື້ມເປັນຈຳນວນລ້ານໆຫົວກໍໄດ້ຂາຍອອກໄປ ແນ່ນອນບາງຄົນໃນຈຳພວກນັ້ນກໍໄດ້ພົບພໍ້ຫົນທາງທີ່ຈະໄປສູ່ອະເມຣິກາ.

ເພື່ອນຄົນນຶ່ງຂອງແມ່ດີສັນເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບປື້ມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ອ່ານຢ່າງຟາວຟັ່ງແລ້ວ ແມ່ດີສັນກໍໄດ້ສົ່ງໃຫ ເຈັບເຟີສັນ ໂດຍກ່າວວ່າ ເພື່ອນຂອງລາວ ສະເນີໃຫ້ສົ່ງໜັງສືຫົວນີ້ ໄປໃຫ້ໂຮງພິມ ຟິລາເດັນເຟັຽ ເພື່ອຕີພິມໃນອະເມຣິກາ ເພື່ອປະຍັດເວລາເພື່ອນຂອງແມ່ດີສັນແລະຄວາມລຳບາກ ເຈັບເຟີສັນເອງໄດ້ສົ່ງປື້ມນັ້ນໄປໃຫ້ໂຮງພິມພາຍຫລັງທີ່ລາວໄດ້ອ່ານແລ້ວ ພ້ອມກັບມີຂໍ້ສັງເກດເລັກໆນ້ອຍໆວ່າ:

"ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມດີໃຈຫລາຍທີ່ຮູ້ວ່າ ປັ້ນນ້ອຍໆຫົວນັ້ນ ຈະພົ້ນໃນອະເນຣິກາອີກ ແລະຫ້າຍທີ່ສຸດບາງສິ່ງບາງຢ່າງກໍຈະຕ້ອງຖືກກ່າວຢ່າງເປີດເຜີຍທີ່ຕ່າງຄວາມຄິດອັນບໍ່ມີປະຊາທິປະໄຕທີ່ໄດ້ປາກົດຂຶ້ນລະຫວ່າງພວກເຮົາ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສົງສັຍວ່າປັ້ນຫົວນັ້ນ ຈະທຳຫນ້າທີ່ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້ເໝືອນຂອງໂທມັດ ເພນ ອື່ນໆອີກ ຄົນຮ້ອງສານັ້ນສຳນັກ ເພື່ອຟື້ນຄວາມເຊື່ອຖືແຫ່ງພົນເມືອງຂອງພວກເຮົາ ໃນວິຖີທາງປະຊາທິປະໄຕ ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າໂຮມກັນຍ່ຶງຂຶ້ນໃນທ່ວງປ້ອງກັນຫລັກການຂອງພວກເຮົາ".

ເມື່ອປັ້ນໄດ້ພົ້ນ ແລະວາງອອກຂາຍໃນຮ້ານຂາຍຫນັງສື ເຈັບເຟີສັນໄດ້ປລາດໃຈຫລາຍພ້ຽງກັບເພື່ອນຄູ່ຕ໋ສູ້ຂອງລາວທີ່ໄດ້ພົບວ່າ ຂໍ້ສົງເກດນ້ອຍໆນັ້ນໄດ້ໃຊ້ເປັນຄຳນຳເບ້ອງຕົ້ນ ໂດຍໄດ້ເຊັນຊື່ແລະຕຳແຫນ່ງຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດຂອງລາວ.

ທັນໃດນັ້ນກໍມີການປະທ້ວງກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຜູ້ແທນອັ້ງກິດໄດ້ຖາມປະທານາທິບໍ່ດີ້ອ້ຽງຕົນວ່າ ສິດທິອັນໃດທີ່ຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດຂອງທ່ານ ຈຳຕ້ອງໂຈມຕີພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນອັ້ງກິດໂດຍທ່ວງອອມ ພວກສະຫະພັນທະຣັດ ກໍ່ເລີ່ມພິມບົດຄວາມຂຸດຄົ້ນໃນຫນັ້ງສືພິມກ່ຽວຂຸດຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ແມ່ນຂຽນໂດຍ ຣາມິນຕັນ ພາຍໃຕ້ນາມແຝງ ໂຈມຕີ ທອມ ເພນ ທອມ ເຈັບເຟີສັນ ແລະປະຊາທິປະໄຕໂດຍທ່ົວໄປຢ່າງຮຸນແຮງ ໃນຂນະດ້ຽວກັນກໍ້ຍົກຍ້ອງສນຣະເສີນຣັຖບານອັ້ງກິດ.

ແມດິສັນທຳທ່າບໍ່ຮູ້ເຮ່ືອງຄວາມໂກດທ້ຽວຂົ້ນຂອງພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດແມ່ນ້ອຍ ລາວໄດ້ຂຽນ "ຖ້າຫາກເປັນສິດ

ທີ່ສຳລັບຂ້າຣາຊການຜູ້ຮັບໃຊ້ສາທາຣະນະຣັດ ເພື່ອຂຽນຕໍ່ຕາມ ຣັຖບານຂອງລາວ ມັນຈະບໍ່ສາມາດເປັນອາຊຍາກອນ ໃນທາງ ອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສນັບສນຸນ ແກ່ການປອງກັນໃນຫລັກການຊຶ່ງ ຣັຖບານໄດ້ພົບພໍ້".

ເບື້ອງຫລັງຂອງແມ່ດີສັນ ມີຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍໆ ແສນຜູ້ບໍ່ສາມາດຂຽນ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄິດແບບດຽວກັບທີ່ແມ່ດີ ສັນໄດ້ຄິດຢ່າງແທ້ຈິງ ພວກເຫລົ່ານັ້ນກໍໄດ້ແກ້ຊາວນາແຫ່ງທີ່ດ ຕາເວັນຕົກໃໝ ທະຫານແຫ່ງການປະຕິວັດ ຝ່າຍຊ້າຍຜູ້ທີ່ຍຶດຖື ຄຳປະກາດອິສຣະພາບຢ່າງແທ້ຈິງ.

ໃນທຸກໆພາກຂອງປະເທດ ຝ່າຍຊ້າຍ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຣີ່ມຕົ້ງ ສະໂມສອນຕໍ່ຕ້ານພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ (ຟຸ່ດີຣອລລິສທ໌) ໂດຍໃຊ້ສະໂມສອນຂອງຝຣັ່ງເສດອັນເປັນແບບຢ່າງຂອງເຂົາ ເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງມືອັນສຳຄັນ ຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງເສດ ພວກເຂົາເຣີ່ມເວົ້າຕົນເອງວ່າ ດີໂມແຄຣຄ ແລະຣີພັບຣີກັນ (ນິຍົມປະຊຸາທິປະໄຕແລະ ສາທາຣະນະຣັດ) ມັນອາດ ຈະ ປລາດຢູ່ວ່າໃນຝ່າຍຊ້າຍນັ້ນຈະໄດ້ພົບພັກການເມືອງອັນຈຳເປັນຢູ່ ທີ່ເວົ້າຕົວເອງວ່າ ຣີພັບບຣິກັນ ເຖິງແມ່ນຈະເປັນຢ່າງນັ້ນກໍ ຕາມ ບັດນີ້ນາຍຫລວງການປາກົດຂຶ້ນຂອງເພນີແລວ ພວກຣີພັບ ບຣິກັນ ກໍໄດ້ຮູ້ວ່າ ແມ່ນຜູ້ໃດ ເປັນຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າແທ. ມັນບໍ່ແມ່ນຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດ ຜູ້ທີ່ຂຽນຂໍ້ສັ່ງເກດຊຶ້ນເຊີຍນັ້ນບໍ? ແລະກໍເໝືອນກັນບໍ? ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂຽນຄຳປະກາດອິສຣະ ພາບນັ້ນບໍ?

ເຖິງແມ່ນວ່າ ເຈັບເຟີສັນຈະຮູ້ສຶກວ່າ ການກະທຳ

ຂອງໂຮງພິມ ໃນການໃຊ້ຢູ່ ແລະຕຳແໜ່ງຂອງລາວວ່າເປັນ ກຸ່ມຜິດກໍຕາມ ລາວກໍບໍ່ໄດ້ເສັຍໃຈໃນສິ່ງທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນນຸ່ມຕ ຢ່າງໃດ ເພາະວ່າເວລານັ້ນແນວທາງປະຊາທິປະໄຕແຫ່ງປະ ເທດໄດ້ເຣີ່ມກໍ່ຕັ້ງກັນແລ້ວ ຄວາມຕຶງຕາງ ລະຫວ່າງຄາມ ການເມືອງທັງສອງກໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນແລ້ວເວລານັ້ນ.

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນຶ່ງໄປຂອບໃຈຕໍ່ ໂທມັດ ເພນ ຜູ້ຊຶ່ງເວລາໄດ້ໜີອອກຈາກອັງກິດ ໄປສູ່ຝຣັ່ງ ເສັດແລ້ວ ລາວຂຽນວ່າ "ປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາຮັກສິ່ງທີ່ ທ່ານຂຽນແລະອ່ານຂໍ້ຂຽນນັ້ນດ້ວຍຄວາມດີໃຈ" ການມີດ້ວຍ ຂອງປະຊາຊົນ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສູນເສັຍ ຄວາມຮູ້ສຶກໃນດ້ານປະຊາທິປະໄຕເລີຍ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂາດ ເຊີນຢູ່ກໍ່ຄື ສຽງເພື່ອສະແດງມັນອອກມາ ບັດນີ້ ໂທມັດ ເພນ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ.

ບັດນີ້ພວກຄນະທີ່ບໍ່ຕົກລົງກັບຟີດດີເຣີນລິສທ໌ (ນິຍົມສະ ຫະພັນທະຣັດ) ກຳລັງເຣີ່ມຈັດຕັ້ງພວກເຂົາເຈົ້າເອງ ໃຫ້ເປັນ ພັກແນວທາງປະຊາທິປະໄຕ ແລະສາທາຣະນະຣັດ ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງການໜັງສືພິມ ທີ່ຈະເຣັດເພື່ອເຈັບເຟີສັນ ແລະເພື່ອນຝູງ ຂອງລາວ ເໝືອນກັບໜັງສືພິມ "ການເຊຸດອອຟດີຢູໄນເຕດ ສະເຕດ" ທີ່ກຳລັງເຣັດເພື່ອຣາມິນຕັນແລະພັກພວກຂອງລູາວ. ດ້ວຍນັ້ນ ໜັງສືພິມເນຊັນເນີນການເຊຸດສະບັບທຳອິດ ຈຶ່ງໄດ້ອອກ ມາປາກົດໃນວັນທີ ນ໑ ເດືອນ ຕຸລາ ປີ ໑໗໙໑ ສະບັບທຳອິດ ໄດ້ບັນຈຸບົດຄວາມ ໃນການຊຸມເຊີຍ ທອມ ເພນ ທີ່ໂຈມຕີ ເບີກ ແລະຕໍ່ຕ້ານນະໂຍບາຍຂອງຣາມິນຕັນ ສັບຕໍ່ມາກໍ່ມີຂໍ້ສັ່ງ

ເກດກ່ຽວກັບວຸດທີສະມາຊິກສະພາ ແລະສະມາຊິກສະພາຄູອາ ເກຣດ ຜູ້ທີ່ໄດທຳຜິນປະໂຍດສ່ວນໃຫຍ່ໂດຍການລົງສຽງໃຫຣາ ມີນຕັນ ເພື່ອເງິນແລະໃບແຈ້ງຄວາມພາສີ.

ທຸກໆເທື່ອ ທີ່ຣາມີນຕັນ ອ່ານໜັງສືພິມ ລາວກໍຍິ້ງໂມ ໂຫ ຂຶ້ນ ຄວາມໂມໂຫຂອງລາວບໍ່ໄດ້ໝາຍໃສ່ບັນນາທິການ ແຕ່ຫາກທີ່ເຈັບເຟີສັນ ຜູ້ຊ່ວຍລາວໄດ້ພິຈາຣະນາເຫັນວ່າ ເປັນຜູ ຂຽນບົດຄວາມເຫລົ່ານັ້ນ ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ຣັຖມົນຕີຕ່າງປະ ເທດບໍ່ເຄີຍຂຽນເລີຍແມ່ນແຕ່ແຖວດຽວ.

ທ້າຍສຸດ ຣາມີນຕັນ ກໍບໍ່ສາມາດທົນຕໍ່ການໂຈມຕີຕໍ່ໄປ ໄດ້ ແລະລາວຈຶ່ງໄດ້ຂຽນບົດຄວາມອັນເຜັດຮ້ອນອີກຊຸດນຶ່ງ ໃຫ ໜັງສືພິມ ຟີລາເດັຍນລິສທ໌ ລາວພະຍາມເພື່ອຈະພິສູດວ່າ ເຈັບ ເຟີສັນ ເປັນຜູ້ຕ່ຳຕ້ອງມຣັຖທັມມະນູນ ໂດຍການພິມສ່ວນຈົດໝາຍ ຂອງເຈັບເຟີສັນໄປຍັງແມ່ດີສັນ ແມ່ດີສັນ ໄດ້ຕອບຈົດໝາຍສະ ບັບນີ້ໂດຍພິມຈົດໝາຍລົງໜ້ຶດ ຊ່ວຍພິສູດເຖິງຄວາມກ້ຽງກັນຂ້ຽ.

ປະທານາທິບໍດີ ວໍຊິງຕັນ ຮູ້ສຶກໜັກໃຈ ແລະລຳບາກ ຫລາຍໃນທາງສຽງສ່ວນໂຕ ຊ່ວງການຕໍ່ສູ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເວລານັ້ ລາວໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍ ເຖິງທ້າວ ຣາມີນຕັນ ແລະ ເຈັບເຟີສັນ ເຕືອນໃຫ້ເຂົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້ານະຂອງລາວ ເວລານັ້ ຍາກພຽງໃດ ທີ່ ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງພວກເຂົ້າໄດ້ເປັນຢູ່ ແລະຂໍຮ້ອງພວກເຂົ້າໃຫ ບົດຄວາມກະຮຸນາຕໍ່ກັນຫລາຍຂຶ້ນ.

ໃນຄຳຕອບຂອງຣາມີນຕັນລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ ທ່ານເຈັບ ເຟີສັນ ບໍ່ເຄີຍຢຸດທີ່ຈະຄັດຄ້ານລາວ ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ລາວມາ ຈາກ ນິວຢອກ ທ່ານເຈັບເຟີສັນ ບໍ່ເຄີຍໄດ້ສ່ຽງໜັງສືພິມ

"ເມຊັນເນີນ ກາເຊຸດ" ພ້ອມກັບມີຄວາມຄຶດສຳຄັນທີ່ຈະສ້າງ
ໃຫ້ຣັຖມົນຕີກະຊວງການຄັງເປັນທີ່ກຽດຊັງແກປະຊາຊົນຫລື?.

ຈົດໝາຍຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ໄດອະທິບາຍວາ ລາວມີ
ຄວາມຄິດເຫັນ ແຕກຕາງ ກັບລະບອບຂອງ ຣາມົນຕັນ ບໍ່ແມ່ນ
ເພາະລະບອບນັ້ນເປັນຂອງຣາມົນຕັນແຕເພາະວາລະບອບບຸຊັ່ມ
ນັ້ນ ຈະທຳລາຍສາທາຣະນະຣັດ ໂດຍໃຊ້ກົນກອງອັນແນນອນ
(ໝາຍເຖິງກະຊວງຄັງ) ຕໍ່ພວກນິຕິບັນຍັດທີ່ເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນຂອງ
ປະຊາຊົນ (ໝາຍເຖິງສະພາ) ຍິ່ງໄປກວານັ້ນ ເຈັບເຟີສັນ
ຍັງໄດຄັດຄານ ຊຶ່ງລາວອາດຈະເວົ້າໄດວາ ທານຣາມົນຕັນບໍ່
ໄດມີອຸປກອນທີ່ຈະເຮັດ ໂດຍສະເພາະໃນຄວາມສັມພັນກັບອັງ
ກິດແລະຝຣັ່ງເສດ.

ເຖິງແນນວາ ເວລານີ້ ເຈັບເຟີສັນຈະເປັນຜູ້ມີຄວາມ
ອຶດທົນຕໍ່ການໂຈມຕີໃນດານການເມືອງຫລາຍກວາ ແຕ່ສມັຍທີ
ລາວຍັງເປັນຜູວາຣາຊການຣັຖເວີ້ຈເນັຍຢູ່ກໍ່ຕາມ ສວນຈິດໃຈ
ຂອງລາວນັ້ນ ຍັງຄົງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຄຽດງວາຍ ຫລືໃຈນອຍຢູ.
ການຜິດຖຽງຂັດແຍງກັນທັງໝົດ ໃນວົງການຣັຖບານ ແລະ
ຄວາມກຽດຊັງ ທີ່ຕໍ່ຕານກັບລາວ ໂດຍ "ບຸກຄົນຊັ້ນຜູ້ດີ" ໄດ
ເຮັ່ມເຮັດໃຫລາວເກີດຄວາມເບື່ອໜາຍອອນເພັຍລົງ. ລາວ
ຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດຮັບການສຶກສາແບບຝຣັ່ງເສດ ໄດເປັນຜູ້ທີ່ຫວັງເພິ່ງ
ໃນເຣື່ອງການອາງຸຣະບຽບແບບແຜນຂອງສັງຄົມໃໝ ດຽວນ
ໄດຖືກໂຈມຕີດາແຊງໂດຍພວກຊຸນສານ ບັນດາຄຣູອາຈານຕານ
ມຫາວິທຍາລັຍ ຜູສອນສາສນາຕານວັດຕາງໆ ແລະພວກຮຳ

ຮວຍມີເງິນໃນເມືອງຟິລາເດນເຟັຽທັງຫລາຍວ່າເປັນ "ນັກປະ
ຊາທິປະໄຕສຶກສະປົກ".

ໃນເດືອນມີນາປີ ໑໗໙໘ ເມື່ອວໍຊິງຕັນມີເວລາອີກນຶ່ງປີ
ເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ເປັນປະທານາທິບໍດີ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຂຽນ
ໜັງສືເຖິງລູກສາວຂອງລາວຄືນາທາວາ ລາວຄາດຫວັງວ່າປີນັ້
ເປັນປີທີ່ຍາວນານ ທີ່ສຸດ ໃນຊີວິດຂອງລາວ "ແຕ່ປີໜາພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ປຸກຜັກຮ່ວມກັນ" ລາວບອກລູກສາວຂຸອງລາວ ລາວ
ກຳລັງຕຽມຕົວຮຽບຮ້ອຍທີ່ຈະກັບຄືນໄປໃຊ້ຊີວິດສ່ວນໂຕໃນມອນ
ຕິເຊນໂລ ລູກວ ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຄືນ ໄປເອົາເຄື່ອງຈັກຮັດສ່ວນໃໝ
ອັນນຶ່ງທີ່ສະກອດແລນມາໃຫ້ລາວ ລາວມີຄືນງານສ້າງບ້ານສ່ວນ
ຂອງເຮືອນຂອງລາວໃໝ່ຕາມແຜນການທີ່ລາວໄດ້ວາງໄວ້ ໃນ
ເວລາທີ່ຢູ່ໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດ ລາວກຳລັງຫໍ່ປັ້ນແລະວາງແຜນ
ການສຳລັບການສຶກສາຫລານຊາຍຂອງລາວໃຫ້ເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍ.

ເຈັບເຟີສັນກຳລັງມີຄວາມລຳບາກທັງທີ່ເປັນທາງ ສ່ວນ
ໂຕ ແລະທາງການເມືອງ ຢ່າງນອຍລາວກໍບໍ່ພໍໃຈກັບທາງທີ່ໄຮ
ຂອງລາວ ກຳລັງຈັດການກັນຢູ່ ແມ່ນວ່າ ລາວຈະມີທົ່ດນຕ້ວ
໑໐,໐໐໐ ໄຮ ທາດ ໑໕໔ ຄົນ ມາ ມີ ໂຕ ງົວຄວາຍ ๔๔ ໂຕ
ໝູ ๓๐ ໂຕ ແລະ ແກະ ๓ ໂຕ ກໍຕາມ ລາວກໍຫ່າງ
ໄກຈາກຄວາມຮ່ັ່ງມີເໝືອນດັ່ງທີ່ລາວຄວນຈະຮ່ັ່ງ ທົ່ດນ ๘๐๐
ໄຮ່ ເທົ່ານັ້ນ ເປັນທີ່ປຸກຝ້ງໄດ ແລະສ່ິ່ງເຫລ່ົ່ານ້ັ້ແຫລະທີ່ພາໃຫ
ເກີດເປັນຫ້ັ້ນສິນນອກນ້ັ້ນຍ້ັ້ງມີຫ້ັ້ນສິນ ๕๐ ๙ ອ້ັ້ນໆອີກດ້ວຍ ສຳລັບເງິນ
ເດືອນ ຂອງເຈັບເຟີສັນ ທ້ັ້ງໃນ້ຝຣ່ັ້ງເສດ ແລະຟິລາເດ້ັນເຟັຽ

ບໍ່ເປັນທີ່ພູງພໍ ແກ່ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລາວ ລາວຄິດວ່າ ເຖິງ ເວລາແລ້ວທີ່ລາວຈະເລີ່ມເບິ່ງແຍງກິຈການຂອງລາວເອງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມື່ອວໍຊິງຕັນໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງ ເປັນປະທານາທິບໍດີຄັ້ງເປັນເທື່ອທີສອງໃນປີ ຈກ໙໘ ລຸາວໄດ ຮອງຂໍເຈັບເຟີສັນ ໃຫ້ຢູ່ກັບລາວໃນຖານະເປັນຮັຖມົນຕີຕ່າງປະ ເທດອີກ ຄຳຂໍຮອງນີ້ໄດ້ຮັບການສນັບສນຸນໂດຍຜູ້ນຳທີ່ຄັດຄ້ານຕໍ ພວກນິຍົມສະຫະພັນຮັດທັງໝົດ ເຂົ້າເຈົ້າໄດເວົ້າວ່າ ທຸຣະກິດ ສ່ວນໂຕຂອງລາວ ສາມາດລໍຖ້າລາວໄດ້ ລາວຈະຕອງຍ້ອງຢູ່ ເພື່ອຫ້ນແກ່ປະເທດຊາດທີ່ຈະຊ່ວຍມ້ນໃຫ້ພ້ນ ຈາກພວກນິຍົມ ສະຫະພັນທະຮັດ ແລະເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປະຊາຊົນກາວວ່າ ຮາມ້ນຕ້ນ ໄດ້ບ້ງຄັບ ໃຫ້ລາວອອກຈາກຕຳແໜ່ງໄປ.

ສຸດທ້າຍ ເຈັບເຟີສັນກໍຕົກລົງວ່າ ລຸາວຈະຍ້ງຄົງຢູ່ໃນ ຄນະຮັຖມົນຕີ ຊ່ວໄລຍະນ້ຶ່ງ ແຕ່ໂດຍທີ່ເຊື່ອວ່າ ລາວຈະໄດ້ກັບ ເມືອບ້ານໃນບໍ່ຄ້ນ ຈ້ນວ່າ ລາວໄດ້ສ່ົງໜ້ງສືຂອງລາວ ໄປຍ້ງ ມອນຕິເຊ້ນໂລ ຂ້ຍເຄ່ືອງເຮ່ືອນເກ່ືອບໝົດ ແລະຍ້າຍໄປຢູ ໂຮງແຮມໃນສ້ານທ້ອງທ່ີຕ້ບແຕ່ງຄ້ບ.

ບໍ່ຊ້າເມ່ືອເຈັບເຟີສັນໄດ້ຕົກລົງ ຢູ່ໃນຄນະຮັຖມົນຕີແລ້ວ ການຕ່ໍສູ້ລະຫວ່າງພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຮັດແລະພັກການເມ້ືອງ ໃໝ່ຄ້ືສ້າທ້າຣະນ້ະຮັດປະຊາທິປະໄຕ ກໍ່ໄດ້ເພ້ີມຂ້ນດ້ວຍຄວາມ ຮຸນແຮງຫລ້ງກວ່າເກ່ົາ ຄ້ຳຖ້ມອ້ນຍ້ິງໃຫ້ຮ້ືກ້ືວ່າ ທ້ັສນະ ແບບໃດຂອງອ້ະເມຣິກ້າ ທ່ີຈະມ່ີຕ້ຳປະເທດຝ້ຣ່ັງແລະປ້ະເທດອ້ັງ ກ້ດ? ການຕ່ໍສູ້ກ້ນ້ໄດ້ເຖ້ິງຄວາມສ້ງສຸ້ດ ຊ່ັງເປ້ັນທ່ີຮູ້ຈ້ກກ້ນໃນ

ປັດສາດວາ "ວຽກການເຢຼເນດ".

ເອັ ນ ຊາ ລ ເຢຼ ເນ ດ ໄ ດ ເ ປັ ນ ທູ ດ ຄົ ນ ໃ ໝ ່ ຈ າ ກ ສ າ ທ າ ຣ ະ ນ ະ ຣັ ດ ຝ ຣ ັ ່ ງ ເ ສ ດ ໃ ໝ ່ ລ າ ວ ໄ ດ ້ ຂ ຶ ້ ນ ບ ິ ດ ທ ີ ່ ຊ າ ນ ລ ສ ະ ຕ ັ ມ ຈ າ ກ ເ ຮ ື ອ ທ ີ ່ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ າ ເ ອ ັ ມ ປ ູ ສ ະ ເ ກ ດ ຈ າ ກ ບ ອ ນ ນ ັ ້ ນ ລ າ ວ ໄ ດ ສ ິ ່ ງ ເ ຮ ື ອ ໄ ປ ຍ ັ ງ ຟ ລ າ ດ ເ ມ ເ ຝ ຣ ຈ ໃ ນ ຂ ນ ະ ທ ີ ່ ລ າ ວ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ໄ ປ ທ າ ງ ບ ິ ດ ໃ ນ ກ ານ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ວ ລ າ ຫ າ ອ າ ທ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ າ ວ ຈ າ ກ ຊ າ ນ ລ ສ ະ ຕ ັ ນ ໄ ປ ຍ ັ ງ ຟ ລ າ ດ ັ ນ ເ ຝ ຣ ຈ ນ ັ ້ ນ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ໄ ດ ຫ ລ ັ ່ ງ ໄ ຫ ລ ມ າ ຈ າ ກ ທ ຸ ກ ທ ິ ດ ເ ພ ื ่ อ ส น ับ ส น ุ น ผ ู ้ แ ท น ข อ ง ค ณ ะ ป ะ ต ิ ว ัต ป ะ เ ท ด ฝ ร ั ่ ง ก อ ง ท ห า ร น ั ้ น บ ่ ค ิ ด ว ่ า ล า ว ไ ด ้ ต ร ม เ ร ื อ ร บ ฝ ร ั ่ ง ร ุ ่ น ร อ ย แ ล ว เ พ ื ่ อ จ ะ ล ้ ม โ ค ม ต ิ ก อ ง ท ห า ร อ ั ง ก ิ ด โ ด ย ใ ช ้ เ ม ื อ ง ฟ ล า ด ั น เ ฝ ร จ เ ป ็ น ฐ า น ท ั พ ถ ้ า ห า ก ล า ว ไ ด ้ ร ั บ อ น ุ ญ า ต ใ ห ้ ท ำ แ บ บ น ั ้ น ป ะ เ ท ด อ ั ง ก ิ ด แ น ่ น อ น เ ก ื อ บ จ ะ ป ะ ก า ด ส ง ค ร า ม ก ั บ อ ะ เ ม ร ิ ก า.

ໃ ນ ຂ ນ ะ ທ ี ่ ເ ຫ ດ ກ ານ ທ ั ้ ง ห ม ด น ี ้ ก ำ ล ั ง ເ ກ ิ ด ข ึ ้ น ก ็ ม ี ก า ร ແ ຕ ກ ແ ຍ ກ ຄ ว า ม ค ิ ด ເ ห ็ น ใ ນ ค ณ ะ ร ั ฐ บ า ล ร ั ฐ บ า ล อ ะ เ ม ร ิ ก ั น ค ว ร จ ะ ป ะ ต ิ บ ั ต ิ อ ย ่ า ง ใ ด ต ่ อ ผ ู ้ แ ท น ข อ ง ป ะ เ ท ด ซ ึ ่ ง ไ ด ้ ป ะ ท า ม พ ร ะ เ จ ้ า แ ผ ่ น ด ิ น แ ล ะ พ ร ะ ร า ช ิ นี ร ว ม ก ั บ ป ะ ช า ช น เ ป ็ น ร อ ย ๆ.

ร ม ิ น ต ั น ว ่ า ว ่ า ข ้ อ พ ิ ส ู จ น ์ ท ี ่ ป ะ ช า ช น ท ั ้ ง ห ม ด ห ล ่ า น ี ้ ส ม ค ว ร จ ะ ต า ย ข ้ อ ร ั ฐ บ า ล ใ น ป ะ เ ท ด ย ุ โ ร ป ใ ด จ ะ ค ิ ด แ บ บ น ั ้ น ค น ใ ด เ ข ้ า จ ึ ง เ ป ็ น ม ิ ต ร ก ั บ ผ ู ้ แ ท น ข อ ง ป ะ เ ท ด ส า ธ า ร ณ ะ ร ั ฐ ใ ห ม ่ ๆ ซ ึ ่ ง ร ั ฐ บ า ล อ ั น เ ป ็ น ท ี ่ เ ค า ร พ ท ั ่ ว ห ล า ย ค ล ั ด ค า ม ? (ใ น ท ี ่ น ี ้ ร ม ิ น ต ั น ไ ด ้ ผ ว ง ส า ย ต า ไ ป ย ั ง อ ั ง ก ิ ด) เ พ ร ะ ส ะ

ນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຮັບຮອງເຢເນດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາ ເໝືອນຢ່າງທູດປົກກະຕິ.

ເຈັບເຟີສັນເວົ້າວ່າ "ຖ້າຫາກເຮົາຮັບຮອງທູດກັນແລ້ວ ເຮົາຕ້ອງຮັບຮອງ ຣັຖບານຂອງເຂົາອີກ ເຮົາຈະຮັບຮູ້ອງຣັຖບານນີ້ ໂດຍການຍອມຮັບທູດ ຂອງຣັຖບານນັ້ນ ແລະແລ້ວປະຕິເສດ ທີ່ຈະເຂົ້າໄປສົນທະນາກັບເຂົາ ຄືໝາຍຄວາມວ່າ ປະຕິເສດ ທີ່ຈະຮັບຮອງຣັຖບານເຂົາໄດຢ່າງໃດ? ການເຮັດແບບນີ້ບໍ່ມີຄວາມໝາຍເລີຍ ອີກຄຳຖາມອັນນຶ່ງກໍຄືວ່າ ສະພາບຂອງສົນທິສັນຍາອັນເກົ່າແກ່ ກັບປະເທດຝຣັ່ງເສດນັ້ນ ເປັນແນວໃດເວລານີ້?.

ຣາມິນຕັນໄດ້ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາທຳສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນປະເທດຝຣັ່ງເສດແຕ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນປະເທດຝຣັ່ງເສດແລ້ວດອກ ເພາະສະນັ້ນ ສົນທິສັນຍາຈຶ່ງບໍ່ມີຜົນຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ".

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຕອບວ່າ "ທີ່ວ່າເປັນຊາດ ໝາຍເຖິງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ທຳສົນທິສັນຍານຳ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນງານກັບພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ບັດນີ້ເຂົາເຈົ້າປາສຈາກຜູ້ປົກຄອງທ້ອງນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນທຸຣະຂອງເຮົາຈະໄປຫຽ່ງມັນເປັນອົງການສອນໂຕ ຂອງປະເທດຝຣັ່ງເສດຕ່າງຫາກ. ປະເທດຂອງເຮົາທັງສອງໄດ້ປຽນແປງຣັຖບານຕັ້ງແຕ່ໄດ້ລົງນາມສົນທິສັນຍາກັນມາ. ເຈົ້າລືມໄປແລ້ວບໍ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ດັດແປງຣັຖທັມມະນູນຂອງເຮົາຫລັງຈາກການປະຕິວັດ? ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຊາດທັງ

ສອງກໍ່ຍັງຄົງເປັນຊາດຢູ່ ແລະເພາະສະນັ້ນສົນທິສັນຍາຈຶ່ງຍັງ
ຄົງໃຊ້ໄດ້ຢູ່".

ຄວາມຄິດເຫລົ່ານີ້ຂອງເຈັບເຟີສັນ ການເປັນການນຳ
ພາຫລັກການຂອງກະຊວງຕ່າງປະເທດຂອງອະເມຣິກັນໃນການ
ວາງຫລັກການຮັບຮູ້ຣັຖບານຕ່າງປະເທດ.

ແຕ່ຈະເຮັດແນວໃດກັບເຢຊຸດ? ປະທານາທິບໍດີວິ
ຕັນໄດ້ຕັດສິນໃຈຍອມຮັບລາວ ແຕ່ບໍ່ເມນເຂົ້າຂ້າງອອກຂ້າໃນ
ສົງຄາມປະເທດຝຣັ່ງເສດ ກັບປະເທດອັງກິດ ແລະອາມາຈັກ
ອົນງອີກຂອງຢູໂຣບ ຣຸ່ນຕັນຜູ້ຢາກຈະຊ່ວຍເຫລືອອັງກິດແລະ
ເຈັບເຟີສັນ ຜູ້ຢາກຈະຊ່ວຍເຫລືອຝຣັ່ງເສດ ຈຳຕ້ອງຕົກລົງກັບ
ແຜນການອັນນີ້ ປະເທດອັງກິດຈະຍັງຄົງຄວບຄຸມທະເລ ແລະ
ປະເທດສະເປັນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຝຣັ່ງເສດ ໄດ້ຍຶດເອົາ
ຟລໍຣິດາແລະປ່ຽນແມນ້ຳມິດຊິຊິບປີ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເມື່ອເຢຊຸດ ໄດ້ດຳເນີນກັບແຜນ
ການຂອງລາວທີ່ຈະໃຊ້ຟລໍຣິດາເປັນຖານທັບສຳລັບຮຶບ
ຣົບຂອງລາວ ປະເທດຝຣັ່ງເສດ ຕາມຄຳແນະນຳຂອງເຈັບເຟ
ສັນ ກໍໄດ້ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ຮຽກທູດກັບຄືນ ການກະທຳອັນສຸດທ້າຍ
ຂອງເຈັບເຟີສັນໃນຖານະເປັນຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດກໍ່ຄືຈຳຕ້ອງ
ສົ່ງໜັງສືປະທ້ວງໃຫ້ແກ່ເຢຊຸດ ທັ້ງທີ່ປະທານາທິບໍດີ ວິລຽມ
ໄດ້ອ່ອນວ່ອນ ບັດນີ້ທ້າຍທີ່ສຸດເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະລາ
ອອກຈາກຕຳແໜ່ງ.

ເຢຊຸດ ໄດ້ຖືກຮຽກໂຕກັບໄປ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ

ປະເທດຝຣັ່ງ ກໍໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະຫະຣັດ ຮ່ວມທູດຂອງຕົນກັບຄືນ
ຖິ່ນກຳເນີດ ໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດ ແນ່ນອນກໍເປັນ
ການປ້ອງກັນໄວ້ບໍ່ໄດ້ເທົ່າໆກັນ ແຕ່ເຢຍເມດໄດ້ຕົກເປັນຮັກກັບລູກ
ສາວຂອງຊາວອະເມຣິກັນແລ້ວ ແຕ່ງງານກັບນາງ ກໍໄດ້ກາຍ
ເປັນພົລເມືອງອະເມຣິກັນ ແລະອາໄສຢູ່ໃນອະເມຣິກາ ເພື່ອຊີ
ວິດອັນສຸດທ້າຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ ๑๑

ປະທາມາທິບໍດີ

ເຈັບເຟີ້ສັນ ໄດ້ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງຄະນະຣັຖມົນຕີ ໄປ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີ ๑๙๗๓. ເປັນເວລາສອງປີເຄິ່ງ ລາວໄດ້ອຸທິດເວລາຂອງລາວຕໍ່ບານຸຣັກອັນເກົ່າ ມອນຕິເຊນໂລ ລາວໄດ້ປຽນແປງຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ ແລະເພີ່ມຕື່ມບາງຢ່າງ ແກ່ເຮືອນ ລາວປູກຝັງ ລາວຣັບແຂກ ລາວຂຽນຈົດໝາຍ ລາວກໍຮູ້ສຶກມີຄວາມສຸກໃຈ ລາວມີອາຍຸເກີນກວ່າ ๕๐ ປີແລວ ເວລານີ້ ແລະຄາດຫວັງທີ່ຈະໃຊ້ຊີວິດເປັນພໍ່ນາໃນທ້ວງສວນໂຕ ທີ່ລາວມີກວ່າ ເປັນຊີວິດອັນສົມບູນ ໃນສມັຍນັ້ນ ລາວໄດ ປະຕິເສດ ຄຳສເນີຂອງປະທາມາທິບໍດີ ວໍຊິງຕັນ ເພື່ອໃຫ້ກັບສູ່ຕຳ ແໜ່ງເດີມຂອງລາວໃນຟີລາເດນເຟັຽ.

ແຕ່ຖ້າຫາກລາວຕ້ອງການ ຢ່າກຈະຢູ່ຫ່າງຈາກຊີວິດອັນ ເປີດເຜີຍຕລອດໄປແທ້ໆແລວ ກໍນັບວ່າ ລາວໄດ້ທຳຄວາມຜິດ ອັນໃຫຍ່ຫລວງ ລາວໄດ້ຂຽນ ແລະໄດ້ຣັບຈົດໝາຍຫລາຍໂພດ

ເມື່ອງມາຈາກພົນປໂຍດອັນສົບເນື່ອງຕໍ່ກັນມາໃນຊົ່ວຫາງການ ເມືອງຂອງປະເທດລາວຈຶ່ງຖືກຖືວ່າເປັນຜູ້ນຳອັນແທ້ຈິງຂອງພັກ ສາທາຣະນະຣັດ ປະຊາທິປະໄຕໃນທຸກແຫ່ງຫົນ ຍິ່ງຊັ້ນ ຣາມິນ ຕົນກໍເໝືອນແມ່ນວ່າ ລາວຈະກຳລັງຝຶກກິດໝາຍຢູ່ໃນນິວຢອກ ເວລານັ້ນ ແຕ່ລາວກໍຍັງເປັນຜູ້ນຳອັນແທ້ຈິງຂອງພັກສະຫະພັນ ທະຣັດຢູ່.

ເມື່ອເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ວ່ຶງຕົນໄດ້ໂມນອຽງທີ່ຈະສມັກຣັບ ເລືອກເປັນປະທານາທິບໍດີຄັ້ງທີສາມອີກ ຊາວຣີພັບບລິກັນໄດ ລັ່ງລັດ ໃຫ້ເລືອກເອົາເຈັບເຟີສັນ ເປັນຜູ້ສມັກຣັບເລືອກຂອງ ເຂົາເຈົ້າເພື່ອຕ້ຳແໜ່ງທັນທີ ເຈັບເຟີສັນ ຕອງການຢາກໃຫ ແມດີສັນຖືກເລືອກ ແຕ່ແມດີສັນກໍໄດຮ່ວມກັບຄົນອື່ນ ໃນການຂໍ ຮ່ອງໃຫ້ເຈັບເຟີສັນຣັບເພື່ອເປັນກຽດ ການວ່າງວ່ານຂອງລາວ ປັດຈຸບັນເບິ່ງທ່າຈະເປັນທີ່ສຽງສຸດລົ້ງ.

ພວກພິເດີຮອນລິສທ໌ ກໍໄດເລືອກເອົາ ຈອຟ໌ນ ອາດັມ ໃຫ້ເປັນຜູ້ສມັກ ຂອງເຂົາເຈົ້າເໝືອນກັນ ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດເປັນໄປ ຕາມແຜນການຂອງຣາມິນຕົນເລີຍ ອາດັມ ເປັນນິກນິຍົມສະຫະ ພັນທະຣັດດີ ແຕ່ລາວກໍບໍ່ຍອມຮັບຄຳສັ່ງຢ່າງງ່າຍໆ ແລະລາວ ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ຜູ້ຊົ່ງຄິດວ່າ ພຣະອາ ທິດບໍ່ໄດຂຶ້ນແລະຕົກໂດຍຄຳສັ່ງຂອງຣາມິນຕົນ. ເພາະສະນັ້ນ ຣາມິນຕົນຈຶ່ງເຣັດວຽກໜັກເພື່ອເອົາຊນະອາດັມແລະສນັບສນູນ ນິກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດຄົນອື່ນ ຜູ້ຊົ່ງລາວເຫັນດີນຳ ໃຫ້ໄດຮັບ ເລືອກຕັ້ງ.

ແຜນການອັນນ້ອຍໆນີ້ກໍເປັນທີ່ເສົ້າສລົດໃຈສຳລັບຣາມິນ ຕັນ ເພາະບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ອາດັມໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຈັບເຝີສັນ ກໍໄດ້ເປັນຮອງປະທານາທິບໍດີອີກດ້ວຍ. ໃນສມັຍນັ້ນປະທານາທິບໍດີຈະຖືກເລືອກໂດຍສະມາຊິກສະພາຄູ່ອງເກຣດ ບໍ່ແມ່ນເໝືອນປັດຈຸບັນນີ້ ໂດຍປະຊາຊົນ ອາດັມ ໄດ້ສຽງສນັບສນູນ ກຸ ສຽງ ເຈັບເຝີສັນໄດ້ ຜ໗ ແລະໃນສມັຍນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສຽງສູງສຸດໃນອັນດັບສອງ ສຳລັບຕຳແໜ່ງປະທານາທິບໍດີກໍຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເປັນຮອງປະທານາທິບໍດີ ແລະປະທານຂອງສະພາສູງ.

ສຳນັກງານສາທາຣະນະຊົນຫລາຍແຫ່ງທີ່ເຈັບເຝີສັນປົກຄອງນີ້ກໍເປັນສຳນັກງານອັນນຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ຈ່າຍໂດຍເງິນຂອງໂຕມັນເອງບໍ່ວ່າໜ່ວຍງານທີ່ຂອງລາວຈະໜັກພຽງໃດກໍຕາມ ທຸກໆປີເກືອບຈະມີການພັກຜ່ອນ ເຖິງແປດເດືອນ ຊຶ່ງເຈັບເຝີສັນຈະສາມາດດຳເນີນງານເບິ່ງແຍງວຽກໜ້ອນຕິຊຸນໂລ ຕໍ່ຫລືດຳເນີນໜ້າທີ່ຂອງລາວ ຫລືຫາລາຍໄດ້ຈາກໄຮ່ຂອງລາວ.

ການເປັນປະທານຂອງສະພາສູງ ບໍ່ເປັນຂຸ່ງຍາກ ຫລືເປັນວຽກທີ່ເບື່ອ ເໝືອນກັນກັບວຽກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງປະເທດ ແຕ່ເມື່ອລາວເປັນຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດ ລາວກໍໄດ້ສ່ວນລະບຽບໄວ້ຊຶ່ງຍັງຄົງດຳເນີນຕໍ່ມາຮອດປັດຈຸບັນນີ້ ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລະບຽບສະພາສູງ ປັດຈຸບັນນີ້ຫລາຍຢ່າງເໝືອນກັນ ຜົນງານຂອງລາວ ຍັງຄົງເປັນວຽກທີ່ບໍ່ມີການແບ່ງໃນທາງດ້ານຈິດໃຈ ໃນບາງຢ່າງຢູ່ສເມີ ລາວຍັງຄົງເປັນນັກປະຕິວັດ

ແລະນັກປະຕິຮູບແຫ່ງປີ ໑໗໗໙ ຢູ່.

ຜົນງານກິຈການຂອງລາວ ກ່ຽວກັບລະບຽບການປະຊຸມ ສະພາເປັນປຶ້ມຫົວນຶ່ງ ມີຫົວເຮື່ອງວ່າ "ຄູ່ມືການທຳງານກ່ຽວ ກັບສະພາ" ປຶ້ມຫົວນີ້ໄດ້ວາງລະບຽບໄວ້ ຊຶ່ງຄວບຄຸມສະພາສູງ ປັດຈຸບັນນີ້ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນ ກໍໄດ້ພິມເປັນພາສາອັງກິດໃນປີ ໑໘໐໑ ແລະກໍພິມເປັນຫລາຍພາສາອີກ.

ແຕ່ໃນຣະຫວ່າງທີ່ເຈັບເຝີສັນຣັບໃຊ້ເປັນຮອງປະທານາ ທິບໍດີນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ວ້ນການຕໍ່ສູ້ທາງການເມືອງເລີຍ ອີກເທື່ອນຶ່ງ ການຕໍ່ສູ້ເຫລົ່ານັ້ນ ກໍເປັນສາເຫດຢ່າງສຳຄັນໂດຍບັນຫາວ່າຈະ ສນັບສນຸນຝ່າຍໃດໃນສົງຄາມຢຸໂຣບ ຝຣັ່ງເສດຫລືອັງກິດ ໂຄ ສິກຄົນສຳຄັນສຳລັບຜູ້ຄັດຄ້ານຕໍ່ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດໃນສະ ພາຄອງເກຣດໃນເວລານັ້ນກໍຄືບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າແອນເບີດ ກອນ ລາຕິນ ແລະມັນກໍເປັນການຕໍ່ຕ້ານລາວວ່າ ຄວາມໂມໂຫຂອງ ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດໄດ້ຖືກນຳໄປພາໄປ.

ແອນເບີດ ກອນລາຕິນ ເກີດທີ່ ເຢນີວາ ປະເທດສວິສ ເຊີແລນ ໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ ໃນຣັດ ແມຣຢາຊູເສດ ໃນປີ ໑໗໘໐ ຢາດຂອງລາວ ຕອງການໃຫ້ລາວເປັນນາຍທະຫານໃນປະເທດ ເຢີຣະມັນ ແຕ່ ກອນລາຕິນຜູ້ໄດ້ອ່ານປຶ້ມຂອງບຸກຄົນຢ່າງເຊັ່ນ ໂທມັດເພນີແລະຈ໊ອນຈາກຣຸດໂຊ ໄດ້ປະຕິເສດ ທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ສຳລັບຜູ ປົກຄອງຢ່າງໃຊ້ອຳນາດກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ໃຫ້ຝ່າຍອັງກິດ ແລະໄດ ມາຢູ່ໃນສາທາຣະນະຣັດອະເມຣິກັນແທນ ,ໂດຍຂ້າມມະຫາສມຸດ ອັດລັນຕິກ ຈິດໃຈຂອງລາວດີ ແລະສະອາດສາມາດຄວບຄຸມອາ

ຣົມແລະພຸທສວັນອັນດັງເດີມແຫ່ງຄວາມເປັນຜູ້ນຳຂອງລາວນັ້ນ ບໍ່ດົນ ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວ ເປັນບຸກຄົນສຳຄັນຜູ້ນຶ່ງ ແຫ່ງພັກນິຍົມ ສາທາຣະນະຣັດປະຊາທິປະໄຕ ລາວເປັນບຸກຄົນທີ່ເຈັບເຝີສັນ ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ພໍໆກັບລາວເຊື່ອຖືໃນແມ ຄູ້ສັນ.

ບັດນີ້ ຄວາມຈິງວ່າ ກອນລາຕົນ ໄດ້ເກີດເປັນຊາວສະ ວິດໄດ້ໃຫ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງກຽວກັບພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດທີ່ ຈະສົນທະນາ ຊາວສະວິດກໍເປັນບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ທີ່ຖັດໄປຈາກຊາວ ຝຣັ່ງເສດ ແລະດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໂຕຖຽງ ກອນລາຕົນ ທີ່ຈະເປັນພວກຂອງຝຣັ່ງເສດ ແລະຕໍ່ຕ້ານອັງກິດ ເພື່ອນຂອງ ກອນລາຕົນເອງ ກໍຢາກຈະທີ່ຈະຢືນຢູ່ຂ້າງເຂົາ ແລະສະພາ ຄອງເກີຣຸດທີ່ຕົ້ນຕົ້ນກໍໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍຊາວຕ່າງດາວ ຊຶ່ງໄດ ກ່າວໄວ້ວ່າ ພວກຊາວຕ່າງປະເທດຈະຕ້ອງຢູ່ໃນອະເມຣິກາມາ ເປັນເວລາ ๑๔ ປີ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າ ຈະເປັນພົລເມືອງ ແລະອຳປະທານາທິບໍດີສາມາດສົ່ງໃຫ້ຄົນຕ່າງດາວຄົນໃດຄົນນຶ່ງ ທີ່ລາວຄິດວ່າ ເປັນອັນຕະຣາຍ ໃຫ້ອອກຈາກປະເທດໄດ ກົດ ໝາຍນີ້ ໄດ້ມີຄວາມໝາຍກ້ຽວໄປສູ່ພວກຊາວຝຣັ່ງເສດ ແນ ນອນແລະກໍໂດຍສະເພາະບຸກຄົນໄດ້ແກ ກອນລາຕົນ ທີ່ຄັດຄ້ານ ຕໍ່ພັກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ.

ພວກນິຍົມ ສາທາຣະນະຣັດ ໄດ້ກຽດຊັງກົດໝາຍຊາວ ຕ່າງດາວນີ້ເປັນອັນມາກ ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຊອບທີ່ຈະຄິດ ເຖິງປະເທດອະເມຣິກ່ອນ ເປັນບ່ອນຊຸ້ມແກ່ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໜີມາ ຈາກປະເທດ ທີ່ປົກຄອງແບບກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ໃນສ່ວນໃດສ່ວນນຶ່ງ

ຂອງໂລກ ດີໃຈຢູ່ ເຖິງແມ່ນວ່າກົດໝາຍນັ້ຈະຜ່ານສະພາໄປ
ໄດ ແຕ່ມັນກໍບໍ່ເຄີຍນຳມາໃຊ້ກັນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ກໍໄດ້ ຜ່ານກົດໝາຍອີກສະບັບນຶ່ງ ຊຶ່ງມີຄວາມມຸ່ງໝາຍ ກົງໄປໃສ ພິລເມືອງຊາວອະເມຣິກັນ ບໍ່ແມ່ນຊາວຕ່າງດາວ ແລະໄດ້ນຳ ມາໃຊ້ກັນຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ກົດໝາຍນັ້ເອີ້ນວ່າ "ກົດໝາຍແຂງ ຂໍ້ຕໍ່ບານເມືອງ ວັດຖຸປະສົງຂອງກົດໝາຍນັ້ ກໍເພື່ອລົງໂທດບຸກ ຄົນໃດບຸກຄົນນຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຮວມພັກພວກເພື່ອຕໍ່ຕ້ານມາຕາການໃດມາ ຕາການນຶ່ງຂອງຣັຖບານ ນີ້ກໍເປັນການຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະເຣັດໃຫ້ສະ ໂມສອນພວກນິຍົມສ່ງທາຣະຣັດປະຊາທິປະໄຕໃຫ້ໝົດໄປ ໃນ ອະນາຄົດຕໍ່ໄປບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ ວ່າບໍ່ດີຫລືຜິດກົດໝາຍອະເມຣິກັນຫລືໃນວຽກງານຂອງຂາຣາຊ ການ.

ແມ່ນວ່າບັນນາທິການໜັງສືພິມແຕ່ງພວກນິຍົມສາທາຣະ ນະຣັດຫລາຍຄົນຈະໄດ້ຖືກຕິດຄຸກ ແຕ່ພັກສາທາຣະນະຣັດປະຊາ ທິປະໄຕ ກໍບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ ໂດຍກົດໝາຍການແຂງຂໍ້ ຕໍ່ບານ ເມືອງແຕ່ຢ່າງໃດ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ໄດ ຄາດຫວັງແລະວາງແຜນໄວ.

ຄວາມຈິງກໍຄືວ່າ ກົດໝາຍນັ້ນໄດ້ຊ່ວຍພວກນິຍົມສາທາ ຣະນະຣັດປະຊາທິປະໄຕ ສຳລັບພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດນັ້ນ ດ້ວຍການກະທຳອັນເປັນແບບກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ທົ່ວ ປະເທດຫັນກັບມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາເຈົ້າ ປະຊາຊົນຫລາຍລ້ານຄົ່ງ

ຫລາຍ ບໍ່ໄດ້ຢາມກ່ວ ຕໍ່ການທີ່ເວົ້ນວ່າ ປະຊຸມທິປະໄຕແບບ ສົກປົກ ຫລື ຢູ່ໂດດົ່ນ ຊຸ່ງຄົງມີ່ງເປັນຂໍ້ທີ່ໜ້າຢ່ານທີ່ຈະຮຽກຜູ ໃດຜູ້ນຶ່ງ ໃນບໍ່ຊຸມສະໂມສອນສາທາຣະນະຣັດປະຊຸມທິປະໄຕ ກໍ ເພ້ນ ຊຸ່ງກົດໝາຍການແຂ່ງຂໍ້ຕໍ່ບານເມືອງໄດ້ສົ່ມມຸດໃຫ້ວ່າ ບໍ່ເປັນການຂອບດ້ວຍກົດໝາຍນັ້ນ ໄດ້ຣົ່ມເພ້ອຈະປາກົດຕົວ ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ຂົ້ນທຸກຫົນທຸກແຫ່ງ ສະໂມສອນນຶ່ງຂອງຈຳພວກທີ່ ເປັນສະໂມສອນແຕ່ຫົວນິຍົມ ກໍ່ຄືສຸມາຄົມ ແຫ່ນມານີ ຍັງຄົງມີ ຊຸ່ສຽງຢູ່ໃນນ້ອຍອກທຸກມ້ນ ແມ່ນວ່ານັ້ນຈະໄດ້ປຽນລັກສນະບາງ ຢ່າງຕ້ວແຕ່ສັຕວັດທີ ໑ຽ.

ເຈັບເຟ້ສົ່ນ ໄດ້ເຝ້າເບ່ິ່ງ ການຈະຣົ່ມໃຫຍ່ໂຕ ຂອງ ສະໂມສອນເຫລ່ານ້ ຊຸ່ງພວກເຂົ້າເບ່ິ່ງວ່າ ຈະເປັນຜູ້ນຳອັນແທ ຈ້ງຂອງເຂົ້າເຈ້ົ້າ ໃນຖ່ານະເປັນບຸກຄົນ ທີ່ຈະເປັນຜູ້ສະແດງ ຄວ່ານຄົດຂອງຊ່າວອະເມຣິກັນ ເພາະສະນັ້ນມັນຈ້ງຖ້ວ່າໃນລະ ຫວ່າງຄວ່ານສຳຣັດອັນອ່ົ່ນຂອງເຈັບເຟ້ສົ່ນນັ້ນ ຈ້ງສ່ານາດນັບ ໄດ້ວ່າເປັນການຣົ່ມຕ້ນຂອງການກໍ່ຕ້ັ້ງພັກຊ່າວອະເມຣິກັນຂົ້ນ. ສຳລັບພວກນິຍົມສະຫະພ້ນທະຣັດ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນພັກທີ່ກໍ່ຕ້ັ້ງ ຂົ້ນມາໄດ້ດ້ວ່ານ້ນ ແຕ່ຍ້ງມີພ້ນຖ່ານ ຂົ້ນຢູ່ກັບປະຊຸມອ້ກ. ພວກເຂົ້າເຈ້ົ້າອ່າສ້ຍຢູ່ກັບພວກຄົນຮ້ັ່ງມີຫລາຍເກ່ນໄປຄ້ພວກທ່ົ່ມ ຊຸ່ສຽງໂດ່ງດ້ັ ເພ້ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃສ່ຕໍ່ຊ່າວອະເມຣິກັນທ້ມມະດ່ ສ່ານ້ນຜູ້ຊ່ັ ເຂົ້າເຈ້ົ້າບໍ່ຕ້ອງການທ້ີ່ຈະໃຫ້ສຽງສນັບສນຸນ.

ເຈັບເຟ້ສົ່ນ ດ້ວຍວ່ານ ມີສະໂມສອນ ປະຊຸມທິປະໄຕຢູ່ ເບ້ອງຫລ້ງກໍ່ໄດ້ຣົ່ມການຕໍ່ສ້ ຕ່ານທ່ານກັບກົດໝາຍຕ່ານດ່ານ

ແລະຂັດຂໍ້ແຍ້ງເມື່ອງ ແນ່ນອນກົດໝາຍເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ສອດຄ່ອງ ກັບຣັຖທັມມະນູນເລີຍ ເພາະວ່າ ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດສິດທິ ແຫ່ງການປາກເວົ້າແລະປະຊຸມກັນຢ່າງເສຣີ ມັນເປັນພຽງແຕ່ ກົດໝາຍຊຶ່ງຈະທຳຫນ້າທີ່ ເປັນການປ້ອງກັນສຳລັບປະຊາຊົນຜູ ຕ່ອງຕ້ານ ເພື່ອທຳລາຍສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງຣັຖທັມມະນູນ ຍົກໂຕ ຢ່າງຜູ້ຕ່ອງການເພື່ອນຳເອົາໄລຍະເວລາສຳລັບປະທານາທິບໍດີ ແລະວຸດທິສະພາມາໃຊ ປະຊາຊົນ ໄດ້ເຣີ່ມຂຽນຈົດໝາຍໄປ ຍັງສະພາ ຫລາຍຂົ້ນເລື້ອຍໆ ໂດຍຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ຍຸດຕິ ກົດໝາຍ ເຫລົ່ານັ້ນເສັຍ ແລະຍັງມີແຜນການເພື່ອຮ້ອງຂໍໃຫ້ນັກນິຕິສາດທັ້ງ ຫລາຍ ໄດ້ໃຫ້ແກ້ໄຂຜ່ານໄປ ໂດຍປະກາດວ່າ ກົດໝາຍ ເຫລົ່ານັ້ ຕໍ່ຕ້ານຣັຖທັມມະນູນ ແລະເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ ນຳອອກໃຊ້ບັງຄັບໄດ ຂໍ້ສຸດນີ ເພື່ອຜົນສະທ້ອນອັນນີ ໄດ້ຜ່ານ ໄປໃນຄນະກັມມະການ ຮ່າງກົດໝາຍແຫ່ງຣັດ ຄອນຕັກຕິແລະ ເວີຈເນັຍ.

ເຈັບເຟີສັນ ແລະພັກພວກຂອງລາວ ຮູ້ວ່າ ຂໍ້ແກ້ໄຂ ເຫລົ່ານັ້ ຈະບໍ່ສາມາດຜ່ານໄປໄດ ໃນຣັດທີ່ມີພວກສະຫະພັນທະ ຣັດຫລາຍກວ່າພວກປະຊຸາທິປະໄຕ ແຕ່ພວກເຂົ້າກໍຮູ້ເໝືອນກັນ ວ່າ ການໂຕຖ່ຽງກັນຢ່າງມີກົມາຍນັ້ນ ຈະເປັນສາເຫດເກີດ ຈາກພວກເຂົ້າ ຊຶ່ງໃນການໂຕຖ່ຽງກັນນັ້ຄວາມຈິງກໍຈະອອກມາ ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ ແລະປະຊາຊົນໃນຖານະເປັນສ່ວນໂຮມ ກໍຈະ ຕັດສິນຕໍ່ກົດໝາຍແຫ່ງການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງທັ້ງສອງນັ້ນ.

ຕລອດເວລານັ້ ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ກໍກຳລັງຄິດ

ຢ່ໍ້ວ ແລະຢ່ໍ້ວ ຖ່ໍ້ວຄວາມພ້ໍ້ຈະເປັນໄປໄດ້ແຫ່ງສ້ໍ້ງຄາມຕ່ໍ
ຕ່ານຝ່ຣ້ງ. ຖ່ໍ້ວແມ່ນຈະເປັ້ນເປັ້ນຄວາມຈ້ໍ້ງວ່ໍ ປະຊ່ໍາຊ້ໍ້ນ
ໃນອະເມຣິກ່ໍຈ່ໍານວນນ້ອຍ ຕ້ອງກ່ານເຈຣະຈ່ໍ້ຂ້ອງພ້ວກນ້ໍ້ຍົມ
ສ້ໍ້ງຄາມ ສະຫະພ້ນທະຣັດເຊ້ໍ້ນນ້ໍ້ນ ກ້ໍ ຕ່ໍ້ານໜ້ວຫ່ໍ້ງກ້ອ້ວທ້ບ
ແລະທະຫ່ານ ຣ່ານ້ນຕ້ນຜ້ວ້ວ້ໍ້ວ ສ້ໍ້ງຄາມຈະຕ້ອ້ວຖ້ໍ້ກຕ່ໍ້ສ້ໍ້ໃນ
ບ່ໍ້ວສ້ນຂ້ອ້ວອະເມຣິກ່ໍໃຕ ກ້ໍໄດ້ເຕ້ນຕ້ນເອ້ວຣ້ບຣ້ອຍແລ້ວ
ໃນຖ່ໍ້ານະເປັ້ນນ່ໍ້ຍພ້ນໃນຄ່ໍ້ສ້ໍ້ງຂ້ອ້ວກ້ອ້ວທ້ບອະເມຣິກ່ໍ ແລະ
ກ່ໍ້ລ້ວ້ວ່ໍ້ງແຜ່ນແລ້ວ້ວ່ໍ ຈະເປັ້ນກ້ອ້ວທ້ບຊະນິດ້ໃດ. ສ້ໍ້ງນ້ໍ້ວ
ທ້ເຂ້ໍ່ໍ້ເຊ້ໍ້ອແນ້ກ້ໍ້ນ້ນຈະຕ້ອ້ວເປັ້ນບ່ໍ້ວສ້ໍ້ງບ່ໍ້ວຢ່ໍ້ວ້ທ້ດ້ທ້ສ້ດ້ໃນ
ກ້ອ້ວທ້ບ ເມ້ໍ້ອນ້ໍ້ບ່ໍ້ວ້ຄ້ນ້ໃດ້ສເນ້ໍ້ໃຈ ຂ້ອ້ວແຊ້ນ ເບ້ໍ້ ອ້ນ
ເປັ້ນທ້ຮ້ຈ້ກກ້ນ້ວ່ໍ ກ່ໍ້ກ່ານ ແລະ ເປັ້ນນ່ໍ້ຍທະຫ່ານສ່ໍ້ມ້ໍ້ວ
ເພ້ໍ້ອກ່ານ້ບ່ໍ້ວ້ຄ້ນ້ ຣ່ານ້ນຕ້ນດ້ວ້ຍຄ້ວ້ນ້ພ້ສ້ວ້ໍ້ງໃນໜ່ໍ້ວ້ຂ້ອ້ວ້ລ່ໍ້ວ
ໃດ້ເຕ້ອ້ນອ່ໍ້ວ້ບ້ກ້ນ້ນ້ນ ຄ້ໍ້ກ່ານເບ້ໍ້ ເປັ້ນພ້ວກປະຊ່ໍ້ວ້ທ້ປະໄຕ.

ບ້ໍ້ນ້ປະເທດ້ກ້ໍ້ເລ້ນ້ຮ້ຈ້ກ້ວ່ໍ ກ່ານຕ້ນ້ທະຫ່ານ້ທ້ວ້ໜ້ນ້ດ
ເຫ້ລ້ໍ້ນ ໜ່ໍ້ວ້ຍເຖ້ໍ້ວ້ຄ້ນ້ທ້ນ້ມ້ະດ່ໍ້ສ່ໍ້ນ້ນ ຊ່ໍ້ວ້ດ້ທ້ນ້ຍ້ມ້ນ້ນ້ກ່ານ
ທະຫ່ານ ມ້ໃ້ທ້ວ້ທ້ຈ້ະຊ້ກ້ຍ້ທະຫ່ານປ້ະຈ່ໍ້ກ່ານ້ຂ້ອ້ວ້ເ້ຂ້ໍ່ໍ ດ້ຫ້ນ້ໍ້ນ
ປ້ະຊ່ໍ້ວ້ຊ້ນ້ນ້ອ້ຍ້ລ້ວ້ກ້ວ່ໍ້ສ້ໍ້ງ້ໃດ ອ້ນ້ນ້ເປັ້ນ້ເຫ້ດ້ຜ້ນ້ອ້ນ້ແທ້ຈ້ວ້ວ່ໍ
ເຫ້ດ້ໃດ ເຈ້ບ້ເຝ້ສ້ນ້ຈ້ວ້ໍ້ງ້ໃດ້ລ້ດ້ຕ່ໍ້ານ້ສ້ເ້ນ້ຕ້ໍ່ກ່ານ້ໃ້ຊ້ກ້ອ້ວ້ທ້ບ້ມ່ໍ້ວ
ຖ່ານ ລ່ໍ້ວ້ໃດ້ຄ້ໍ້ດ້ວ່ໍ ທະຫ່ານ້ກ້ອ້ວ້ທ້ນ້ນ ກ້ໍ້ເປັ້ນ້ກ່ານ້ປ້ອ້ວ້ກ້ນ້ຕ້ໍ
ປ້ະເທດ້ອ້ນ້ໃດ້ຄ້ໍ້ດ້ເ້ທ້ໍ່ໍ້ກ້ບ້ກ້ອ້ວ້ທ້ະຫ່ານ້ປ້ະຈ່ໍ້ກ່ານ ພ້ນ້ທ້ະຫ່ານ
ກ້ອ້ວ້ທ້ນ້ນ້ບ້ໍ້ແ້ມ້ນ້ສ້ແ້ວ້ວ້ທ້ໍ່ໍ້ສ້ໍ້ງ້ຄ່ໍ້ານ ເ້ພ້ໍ້ອ້ຈ້ະ້ສ້ະ້ແ້ດ້ວ້ງ້ກ່ານ້ເ້ຝ້ກ
ແ້ອ້ບ້ແ້ລ້ະ້ເ້ຄ້ໍ້ອ້ງ້ແ້ບ້ບ້ອ້ນ້ສ້ວ້ຍ້ງ້ານ້ເ້ພ້ໍ້ອ້ກ່ານ້ແ້ກ້ໂ້ຕ້ເ້ທ້ໍ່ໍ້ານ້ນ້ນ.

ໃນບໍ່ຊ້າໜັງສືພິມກໍ່ລົງພິມລາຍງານຂອງກອງທະຫານ
ທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ພົນເມືອງຢ່າງຊົ່ວຊ້າ ບັນນາທິການໜັງສືພິມສະບັບ
ນຶ່ງຜູ້ໄດ້ຄັດຄ້ານຕໍ່ການກະທຳແບບນີ້ໄດ້ເສຍຜ້າຂາດສ່ວຍແລະ
ຖືກຫຸບຕີ ທີ່ຫ້ອງຂອງລາວ ການໂຈມຕີອັນອົ່ນແບບນີ້ໄດ້ຖືກກະ
ທຳໂດຍທະຫານແລະນາຍທະຫານ.

ຈອນ ອາດັມເອງ ພາຍຫລັງກໍ່ກ່າວວ່າ ກອງທັບກຳລັງ
ຈະເປັນທີ່ກ້ວາງຂວາງ "ເໝືອນກັບວ່າມັນເປັນສັດປ່າ ຂໍໃຫ
ປ່ອຍມັນຢູ່ໃນຊຶມບົດ".

ນອກຈາກພວກນິຍົມສາທາຣະນະຣັດແລ້ວ ສັດຕູຢູ່ໃສທີ່
ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດກຳລັງກ່າວເຖິງຢູ່ທຸກເວລາ? ມັນຄື
ຈະບໍ່ມີເລີຍແລ້ວ.

ທອຟລິແຮນ ຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດຝຣັ່ງເສດ ກ້ຫາຈະ
ໄດ້ຮູ້ນໃຫ້ທູດອະເມຣິກັນ ໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດບຸກຄົນຜູ້ນຶ່ງ ວ່າ
ແຢຣິ ວ່າສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ປະເທດຝຣັ່ງເສດຕ້ອງການ ກໍຄືສິ່ງຄ້ານ
ກັບອະເມຣິກາແລະຝຣັ່ງເສດນັ້ນຈະຍິນດີຮັບຊ່າວອະເມຣິກັນຄົນ
ໃດຄົນນຶ່ງ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໂຈມຕີ ສາທາຣະນະຣັດແລະນິຍົມອ້ົງກິດໄວ້ໃນ
ຖານະເປັນທູດ ລາວເວົ້າວ່າ ຝຣັ່ງເສດບໍ່ໄດ້ສົ່ງທູດຂອງຕົນ
ເອງໄປແທນເຢເນດ ເພາະວ່າເປັນທີ່ຢ່ານວ່າບຸກຄົນໃດບຸກຄົນ
ນຶ່ງທີ່ຂະເຈົ້າສົ່ງໄປນັ້ນຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮັບກັນ ທ້າຍທີ່ສຸດ ເພື່ອສັນ
ຍາລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ທອນລິແຮນກໍ່ໄດ້ສົ່ງຄຳສັ່ງສະບັບ
ໃໝ່ອອກໂດຍຣັຖບານຝຣັ່ງເສດແກ່ແຢຣິ ໂດຍວ່າງແຜນໃຫ້ແນ
ນອນວ່າ ຈະບໍ່ມີການໂຈມຕີຕໍ່ເຮືອອະເມຣິກັນໂດຍເຮືອຮົບຂອງ

ຝຣັ່ງເສດໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ແຢຣີໄດຣິບກັບບ້ານພ້ອມກັບສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າເປັນຂ່າວດີ ແຕ່ລາຍງານຂອງລາວ ຊຸ່ງມັນຈຸ ๕๐๐ ໜ້ານັ້ນ ເຫົ່ານັ້ນ ໄດ້ພິສູດ ພວກສະຫະພັນທະຣັດ ໜ້ອຈິດໃຈມັກສົງຄາມຢູ່ແລ້ວວ່າ ເວລານີ້ປະເທດຝຣັ່ງເສດ ໄດ້ຕົກລົງໃຈຈົນວ່າ ປະເທດນັ້ນຈະ ງ່າຍແກ່ການພ່າຍແພ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ່າວຂອງແຢຣີກໍເປັນຂ່າວດີສຳລັບ ເຈັບເຟີສັນ ຜູ້ຮູ້ສຶກວ່າ ປະຊາຊົນຫລາຍຄົນຈຳຕ້ອງຈະເຮັດໃຫ ຮູ້ຄວາມຈິງຂອງສະຖານະການຝຣັ່ງເສດຍິ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອລົດຖຸປະ ສົງອັນນ້ຳລາວໄດ້ລາຍງານຢ່າງຍືດຍາວ ແລະຫ້ໃຫ້ສັ້ນລົງແລ ລົງໃນໜັງສືພິມ.

ທອມລິແຮນ ຜູ້ຮູ້ອາດັມໃນທາງສ່ວນໂຕ ແລະໄດ້ໃຊ ຫລາຍຊ່ວໂມງອັນເບີກບານໃນເຮືອນຂອງລາວ ໃນອະເມຣິກາ ໄດ້ສົ່ງສານສ່ວນໂຕຕໍ່ປະທານາທິບໍດີໂດຍຮໍຮອງວ່າ ການວິວາດ ບາດໝາງກັນລະຫວ່າງສອງປະເທດຄວນຈະໃຫ້ອະພັຍແລະລືມ ເສັຍ.

ແມ່ນອນເໝືອນກັນ ດູກຕີ ລໍແກນ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຢ້ຽມ ຢາມຢູ່ໃນປະເທດຝຣັ່ງເສດໄດ້ສົນທະນາກັບທອມລິແຮນ ແລະກໍ ເປັນທີ່ເຊື່ອໄດ້ວ່າ ສົງຄາມກັບອະເມຣິການັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄິດ ເມື່ອໂອກາດແຫ່ງການສ້າງສົງຄາມກັບຝຣັ່ງເສດໃນອະເມຣິກາ ຈົດຈ້າງລົງທຸກທີ່ນັ້ນ ພວກສະຫະພັນທະຣັດ ກໍໂມໂຫຫລາຍຂຶ້ນ ສະພາພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ໄດ້ປະຊຸມກັນຕໍ່ໄປ ເພື່ອຈະ

ผ่านกิดหมายข้ามพิลเมืองอะเมธิกัม ที่จะสืบทะนากับอาธาฮุกามผู้ใดผู้นึ่ง แต่ทางธัฏบานตางปะเทด กะอ้อกับเธื่อง ซึ่งยังอยู่ในอ้อมกายโตกูฮูวกันละหวางธัฏบานทั่วสอง.

เจ้บเฟสัม ไดธูเหมือนกันอ้า จิดหมายที่ลาวอธุมเถิงเพื่อนฝูง และผู้สนับสนุนนั้นไดอามเบิ่งก่อนโดยพวกอาธาฮุกามธัฏบาน หนึ่นยิมสะหะพันทะธัด เพื่อนฝูงของลาวไดคาดหวังวา เวลาใดเวลานึ่งลาวจะถืกุมคำมาสืบสวนพายใต้กิดหมายกามแฮงอ้อ "อาพะเจ้าบ่ธูอ้า อันใดทำลายอาพะเจ้าหลายที่สุด" เจ้บเฟสัม ไดอธุมย่าง เส้างวา "อาพะเจ้า ถวนจะยามูกิว ต่ำกาม อธุมสิ่งที่อาพะเจ้าดิดหล่บถ้างนั้นปะเทดของอาพะเจ้าถวนจะยอมธับสะถานะกามเฉิ่นนั้น".

ดันแล้วสิ่งที่เบิ่งหาวาเป็นอันอันมืดมิ่อที่สุดแก่พวกปะชาทิปะไตนั้นติกามโจมตีที่ตุกลึงมา บ่แม่นกะอ้อกับพวกนิยมสาทาธะมุะธัดดอก แตกะอ้อกับพวกนิยมสะหะพันทะธัด อาถัม ไดกำลังพิจาธะนาใหม่ต่สิ่งทั่วหลายที่ไดเกิดข้ึน ทำอิดูกำแม่นลายงามของแฮธิ ดันแลวกำแม่นของลำแกมและแลวกำแม่นจาก อิมลูธม เมิเธู หูดอะเมธิกัมที่ปะเทด ธอมแลม ทั่วหมิดไดสะแดงใหเห็นวา จะบ่มีสาเหดใดของสิ่งถามต่ไปอิกและพวกฝรั่งเสดกำกำลังกะทำทุกสิ่งทุกย่าง ที่พวกเฮาสามาด เพื่อหลิกเว้นสิ่งถามอาถัม เป็นบุกดินที่ซุสัดที่สุด พอมกับบ่มีความปาถนาใด

ເພື່ອຄວາມມີຊຸ່ສຽງ ແລະຮຸ່ງເຮືອງ ຊຶ່ງຈະຊຸມະ ໃນສົງຄາມ ລາວຕັດສິນໃຈທີ່ຈະ ບໍ່ປະກາດສົງຄາມ ແລະໃນເດືອນກຸມພາປີ ຄກພພ ລາວກໍແຕ່ງຕັ້ງໃຫ ເມິເຣ ເປັນທູດປະຈຳສາທາຣະນະ ຣັດຝຣັ່ງເສດ.

ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ເຫັນໂຫດການມ້ໍ່ວ່າຈະເປັນ ທີ່ສຽງສຸດແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງພວກ ກໍ່ໄດ້ຮ່ວງດ້ົ່ນດ້ວຍຄວາມ ໂກດ ພວກສູ້ທາຣະນະຣັດກໍ່ຫັນໃຈໂລ້ງ ບັດນ້ົ້ເປັນວ່າຣະຂອງ ພວກເຂົ້າແລ້ວ ພວກເຂົ້າຮູ້ວ່າປະຊາຊົນກຳລັງເບ້ົ່ອຕ່ໍ່ພົດຕິການ ຂອງຊົນຊັ້ນຊຸມນຸມນາຍ ແລະຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບທະຫານຂູ້່ວ ພວກ ສະຫະພັນທະຣັດ ກຳລັງຂ່ວ ປະຊາທິປະໄຕ ກໍ່ໄດ້ແກ ສະໂມສອນຕ່ວ ງ ຢູ່ໃນເມ້ືອ ງແລະພ້ົ່ນ ານ ໃນປ່ ານ ົ ້ ວ ເລ້ົ ມ ໂຮມ ກ ຳ ລ ັ ງ ກ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ປ ົ ດ ນ ານ ກ ໍ ່ ຈ ະ ມ ີ ກ ານ ເ ລ ົ ອ ກ ຕ ັ ້ ງ ຕ ຳ ແ ຫ ນ ່ ງ ປ ະ ທ ານ ນ າ ທ ີ ່ ບ ໍ ່ ດ ີ.

ມ ີ ຢ ູ ່ ສ ອ ງ ທ າ ງ ທ ີ ່ ເ ຈ ັ ບ ເ ຟ ີ ສ ັ ນ ສ ານ ນ າ ດ ຍ ົ ກ ຖ ິ ເ ອ ົ ້ າ ຄ ວ າ ມ ມ ີ ຊ ຸ ່ ສ ຽ ງ ຫ ລ າ ຍ ສ ຳ ລ ັ ບ ຍ ົ ກ ກ ະ ແ ສ ຄ ວ າ ມ ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ຣ ັ ພ ຍ ຸ ບ ຸ ຣ ິ ກ ັ ນ. ເ ບ ້ ົ ່ ອ ງ ຕ ົ ້ ນ ລ າ ວ ໄ ດ ້ ພ ະ ຍ າ ຍ າ ມ ທ ີ ່ ຈ ະ ຮ ັ ກ ສ າ ຄ ວ າ ມ ຈ ິ ງ ໄ ວ ້ ຕ ໍ ່ ຫ ນ ້ າ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຢ ູ ່ ສ ເ ມ ີ ວ ິ ທ ີ ນ ລ າ ວ ໄ ດ ້ ຣ ັ ດ ໂ ດ ຍ ກ ານ ຂ ຽ ນ ຈ ົ ດ ໝ າ ຍ ຫ ລ າ ຍ ໆ ສ ະ ບ ັ ບ ແ ລ ະ ເ ລ ັ ່ ງ ລ ັ ດ ກ ານ ພ ິ ມ ຂ ອ ງ ບ ົ ດ ຄ ວ າ ມ ໃ ນ ໜ ັ ງ ສ ື ພ ິ ມ ແ ລ ະ ປ ົ ້ ມ ປ ະ ກ ານ ທ ີ ່ ສ ອ ງ ລ າ ວ ໄ ດ ້ ໃ ຫ ໂ ຄ ງ ກ ານ ທ ີ ່ ຈ ະ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ໃ ຫ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ໄ ດ ້ ຮ ູ ້ ສ ິ ່ ງ ທ ັ ້ ງ ສ ອ ງ ເ ຫ ລ ົ ້ ນ ົ ້ ນ ັ ບ ວ ່ າ ພ ຽ ງ ພ ໍ ່ ແ ກ ກ ານ ສ ້ າ ງ ພ ັ ກ ກ ານ ເ ມ ້ ື ອ ງ ແ ລ ະ ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ເ ພ າ ະ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ເ ຫ ລ ົ ້ ນ ົ ້ ນ ແ ຫ ລ ະ ທ ີ ່ ໂ ຫ ມ ັ ດ ເ ຈ ັ ບ ເ ຟ ີ ສ ັ ນ ໄ ດ ້ ຖ ຶ ກ ເ ອ ົ ້ ນ ກ ັ ນ ວ ່ າ ບ ິ ດ າ ແ ຫ ່ ງ ພ ັ ກ

ປະຊາທິປະໄຕ ສຳລັບພວກນິຍົມ ສາທາຣະນະຣັດປະຊາທິປະໄຕ ຜູ້ເວົ້ານໍາເອງໃນຄັ້ງທຳອິດວ່າ "ຣິພັບບຣິກັນ" ພາຍຫລັງຕໍ່ມາກໍເວົ້ານັກນວ່າ "ດິໂມແຄຣຄ".

ໃນດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ ເຈັບເຟີສັນ ກໍເປັນບິດາແຫ່ງພັກຣິພັບບຣິກັນເໝືອນກັນ ເພາະວ່າ ເມື່ອພັກຂອງອັບຣາຮັມລິງຄອນເກີດເມື່ອ ๕๐ ປີ ລວງມາແລ້ວ ໃນຖານະທີ່ເປັນພັກຂອງສາມັນຊົນແລະພໍ່ນ້ຳທີ່ເຊື່ອໃນການປ່ຽນແປງແລະເສຣີພາບຂອງພວກທາດ ມັນກໍໄດ້ເລືອກເອົາຊື່ ຣິພັບບຣິກັນ ເພາະນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ເວົ້າຕົນເອງ ລຶງຄອນໄດ້ເອົາຄວາມຄິດບາງຢ່າງໃນສຸນທອນພິດຂອງລາວທີ່ຕໍ່ຕ້ານຄວາມເປັນທາດຈາກ "ບັນທຶກກ່ຽວເວີຈີເນັຍ" ຂອງເຈັບເຟີສັນມາໃຊ້.

ສິ່ງທັງໝົດທີ່ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຫວັງໃນສມັຍຂອງລາວກໍຄື ວ່າ ຈະໄດ້ເຫັນພື້ນຖານຂອງພັກໃໝ່ ທີ່ວາງໄວ້ບົນຫລັກການເຫລົ່ານັ້ນ ເມື່ອພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດຫລີ້ດີຣອນລົດ ຣົ້ມຣັດໃຫ້ລາວໂກດຍິ່ງຂຶ້ນນັ້ນ ເຈັບເຟີສັນ ກໍລຸ້ມຄິດເຖິງເຣື່ອນອັນວ່ຽບໆ ໃນຣັຖເວີຈີເນັຍຂອງລາວ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຊຶ່ງມັນເປັນສະຖານທີ່ງົດໝາຍຂອງລາວ ຈະລືມບ່ລົງແກ່ການທີ່ຈະເປີດອ່ານ ດັ່ງນັ້ນໃນຣະດູຮ້ອນແລະຕົກມາປີ ๑๗๐๐ ໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກວ່າວ່ຽກຂອງລາວໄດ້ຣັດໄປໝົດແລ້ວ ອີກເທື່ອນຶ່ງ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ກັບໄປຍັງມອນຕິເຊນໂລ ລາວຂຶ້ນມາຮ້ອງສວນຂອງລາວແລະໄຖ່ທົ່ນຂອງລາວ.

ອີກເທື່ອນຶ່ງ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຄວາມຝັນທີ່ຈະໃຊ້ຊີວິດ

ມິດໆໃນບ້ານນອກຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ນັ້ນ ຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນເທື່ອ ເທດຜົນ ສຳລັບຂໍ້ນີ້ ກໍຄືວ່າລາວໄດ້ຮັບເລືອກຈາກພັກ ໃຫ້ເປັນ ຜູ້ສະໝັກ ເພື່ອປະທານາທິບໍດີ ແລະມັນກໍເບິ່ງທ່າວ່າ ລາວອາດຈະ ໄດ້ຖືກເລືອກຕັ້ງ.

ການກ່າວຫາເລື່ອຍໆ ທີ່ຕ້ານ ເຈັບເຟີສັນ ໂດຍພວກ ສະຫະພັນທະຮັດໃນລະຫວ່າງການອອກຫ້າສຽງເລືອກຕັ້ງນັ້ນກໍຄື ວ່າ ລາວບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ແລະວ່າ ຖ້າຫາກລາວໄດ້ຮັບ ເລືອກຕັ້ງລາວຈະເຜົາພຣະຄຳພີໄບເບິນທັງໝົດຖິ້ມ ການກ່າວ ຫານີ້ເປັນຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຢ່າງປົກກະຕິ ເພາະວ່າຄວາມຄິດຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ກ່ຽວກັບສາສນາ ກໍເໝືອນກັນກັບຂອງຈອນອາດັມ ຢ່າງແທ້ຈິງ ເຂົ້າທັງສອງ ກໍເປັນພວກທີ່ນັບຖືລັດທິພຣະເຈົ້າຫລື "ຍູນິເທຣຽນ" ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກເຂົ້າຈະຖືກຮ້ອງໃນປັດຈຸບັນ ນັ້ນ ຄືປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນພຣະເຈົ້າ.

ໃນຂນະທີ່ເຈັບເຟີສັນ ກຳລັງນ່ອນຊົມຢູ່ກັບການພັກຜ່ອນ ຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງເຂົ້າ ທີ່ນອນຕິເຊນໂລນັ້ນ ທ້າຍທີ່ສຸດ ເມືອງ ຫລວງກໍໄດ້ຖືກຍາຍ ໄປເມືອງໃໝ່ແຫ່ງ ວໍຊິງຕັນ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາປີ ຄ.ສ. ໑໙໐໐ ດັ່ງນັ້ນ ເມືອງໃໝ່ນີ້ຈຶ່ງເປັນທີ່ໜຸບໆ ໂນນໆ ເມືອງຍັງບໍ່ແລ້ວ ແລະບໍ່ສວຍງາມ ເໝືອນກັບເມືອງ ຟີລາເດນເຟັຽເກົ່າ ຊຶ່ງເຈັບເຟີສັນ ກໍໄດ້ກັບຄືນຈາກການພັກ ຜ່ອນຂອງລາວໃນເດືອນພຶສຈິກາ.

ເມືອງທີ່ຍັງບໍ່ແລ້ວ ແລະບໍ່ສະດວກນັ້ນ ມັກຈະເປັນເມືອງ ຫລວງຂອງເຈັບເຟີສັນເອງເພາະຟີລາເດນເຟັຽແຫ່ງຊົນຊັ້ນຊຸນ

ມູນນາຍນັ້ນ ຈະບໍ່ສາມາດ ເປັນເມືອງຫລວງ ຕໍ່ໄປອີກ ສຳລັບ ເດືອນພຶສຈິການັ້ນ ໂທມັດເຈັບເຟີສັນກໍໄດຮັບເລືອກຕັ້ງໃຫເປັນ ປະທານາທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຣັດອະເມຣິກາ.

ຣາມິນຕັນ ໄດເຮັດວຽກໜັກ ບາງທີ ຈະໜັກກວ່າຄັ້ງ ໃດໆໃນຊີວິດຂອງລຸາວ ເພື່ອປ້ອງກັນເຈັບເຟີສັນ ຈາກການຖືກ ຮັບເລືອກຕັ້ງ ແຕລາວກໍໄດເຮັດວຽກໜັກເໝືອນກັນ ເພື່ອ ປ້ອງກັນອາດັມຈາກການຖືກຮັບເລືອກຕັ້ງສຳລັບພວກນິຍົມສະຫະ ພັນທະຣັດ ແລະນັ້ນກໍຄືຄວາມຜິດພາດຂອງລາວ ໂດຍການຂວນ ສຽງຂອງຟີເດີຣອບລຶດ ລາວກໍປ່ອຍໃຫ ຣິພັບບຣິກັນ ເຂົ້າມາ ແທນ ອາດັມ ແລະຜູສນັກຄົນອື່ນໆຂອງ ຟີເດີຣອນລິດ ທັ້ງສອງ ໄດພາຍແພ ເຈັບເຟີສັນ ແລະແອຣອນເບີໄດຮັບເລືອກ.

ຜົນຂອງການເລືອກຕັ້ງຄັ້ງນີ້ ເຈັບເຟີສັນ ໄດເອີ້ນວ່າ "ການປະຕິວັດຂອງປີ ໑໘໐໐" ມັນເປັນຄັ້ງທີ່ສອງ ທີ່ປະຊາຊົນ ຊາວອະເມຣິກັນ ໄດກັບໄປສູຫລັກຂອງການປະກາດອິສຣະພາບ ແລະຕໍ່ຕ້ານຫລັກການູເກົ່າແກ່ຂອງຢຸໂຣບ ພວກນິຍົມສະຫະພັນ ທະຣັດໄດຜະເຊີນໜ້າກັບອະນາຄົດ ຊຶ່ງປະເທດຈະບໍ່ເປັນຂອງ ພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະປົກຄອງຕໍ່ໄປ.

ເຫດການອັນສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງແປດປີ ຂອງການດຳຣົງຕຳແໜ່ງປະທານາທິບໍດີຂອງເຈັບເຟີສັນນັ້ນກໍຄື ວ່າ ການຮັດໝຸຍຮຽນນາ ນັກປວັດສາດສ່ວນຫລາຍໄດຖືວ່າ ມັນເປັນເຫດການອັນສຳຄັນທີ່ສຸດໃນປວັດສາດຂອງສະຫະຣັດອະ ເມຣິກາ ຖັດໄປກໍແມ່ນການປະຕິວັດແລະສົງຄາມກາງເມືອງ.

ເມື່ອສະຫະຣັດອະເມຣິກາ ໄດ້ຂຍາຍດິນແດນ ໄປສູ່ຝັ່ງນ້ຳມິດຊິດຊິບປີເທ່ານັ້ນ ມັນໄດ້ສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງກັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຊຶ່ງປະເທດຊາດຈະຕ້ອງປົກຄອງນິວ ວິລົມ ຖ້າຫາກຊາວອາເມຣິກັນ ຫລາຍຂອງທິດຕາເວັນຕົກ ບໍ່ສາມາດສົ່ງຜລິດຜົນລົງໄປສູ່ຝັ່ງນ້ຳມິດຊິດຊິບປີ ແລວເຂົ້າໄປຍັງອ່າວເມັກຊິໂກ ຜລິດຜົນນັ້ນກໍຈະເສັຍຫາຍ ເພາະວ່າຖນົນຫົນທາງເທິງບົກບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ມີແຕ່ທາງອັນຕັນໄປດ້ວຍຂີ້ຕົມ ເພາະສະນັ້ນນິວອິລົມຈຶ່ງເປັນປະຕູເບື້ອງຫລັງ ຂອງສະຫະຣັດອະເມຣິກາ ຕາບໃດທີ່ປະເທດສະເປນ ປະເທດອອນແຊ ຍັງຍຶດເອົາເມືອງສຳຄັນນັ້ນຢູ່ ກໍຍັງບໍ່ມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ເມື່ອນະໂປລຽນຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນຈາກສະເປນແລວ ພວກຊາວນາທາງທິດຕາເວັນຕົກ ກໍຈະປຸກພິດຜົນໄດ້ຢ່າງບໍ່ສະບາຍໃຈ ພວກເຂົາເຈ້ົາມີສິດທີ່ຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນໄດ້ແທ ເພາະວ່າ ໃນປີ ໑໗໐໔ ນະໂປລຽນ ໄດ້ປະກາດການສຽງສຸດ ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າ ເຈ້ົາຟີສັນໄດ້ລົງນາມກັບປະເທດສະເປນ ແລະຍົກເມືອງນິວອີລົມແກ່ຜລິດຜົນຂອງອະເມຣິກາ.

ເວລານີ້ ມັນແມ່ນພວກຊາວນາແຫ່ງທາງທິດຕາເວັນຕົກ ທີ່ຕ້ອງການສິ່ງຄວາມ ແລະພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດໃນທາງທິດຕາເວັນຕົກທີ່ຕ້ອງການສິ່ງຄວາມ ແລະພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດໃນທາງທິດຕາເວັນອອກຢູ່ໃນຄວາມສົງບງຽບ ແຕ່ເຈ້ົາຟີສັນ ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນທັສນະຂອງລາວ ລາວໄດ້ປະຕິເສັດທີ່ຈະຖອນຳປະເທດເຂ້ົາສູ່ສົງຄາມ ລາວໄດ້ສົ່ງຄຳແນະນຳເພື່ອຈັດຕຽມສົນທິສັນຍາບາງຢ່າງໃຫ້ແກ່ ໂຣເບີ ລີ ວິງສະໂຕນ ທູດອະເມຣິກັນປະຈຳ

ປະເທດຝຣັ່ງເສດແທນ ພາຍຫລັງຈາກຫລາຍອາທິດແຫ່ງການ ຄອຍຖ້າແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ນະໂປລຽນ ຜູ້ຕ້ອງການເງິນສໍາ ລັບສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານປະເທດອັງກິດ ກໍໄດ້ສະເໜີຂາຍໝູຍຊຸ ນນາໃນ ທັນໃດເປັນເງິນ ๑๕ ລ້ານ ດອນລາ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ນໍ້ອໍ້ລິນທໍ່ ນັ້ນ ແຕ່ທັ້ງໝົດຂອງໝູຍຊຸ ນນາດ້ວຍ ແຕ່ລາວຈໍາຕ້ອງຕອບໃນ ທັນທີທັນໃດ.

ລໍ້ວ້ງສະໂຕນບໍ່ຮູ້ວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດ ຊ້ຈັກພົບທັ້ງໝົດ ຊ່ວ້ງໃຫ້ເທົ່າກັນກັບສະຫະຮັດອະເມຣິກາຫລື? ອັນນ້ໍ່ແມ່ນຄໍາ ແນະນໍາຂ້ອງລາວ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານຂອງລາວ ລາວ້ຈ່ງ ຍອມຮັບຂໍ້ສະເໜີນ້ັນ ແລະສົນທິສັນຍາກໍ່ເຊ້ນກັນໃນເດ້ືອນເມສາ ປີ ๑๙๐ม.

ບາງທ້ີຈະບໍ່ມ້ີຜູ້ໃດຈະປລາດໃຈຫລາຍໄປກ່ວ່າ ເຈ້ັບເ້ ສັນ ທ້ີຝຣັ່ງຈະຄ່ວນ້ຍກເລ້ກຈ້ກພ້ບຢ່າງ່ວ່າຍດ່ວຍເໝ້ືອນ້ັ້ງ ເ້ືງແນ່ນ່ວ່າ ລາວຈະມ້ີຄວາມຸ່ກໃຈ່ຢ່າງລ້ບ່ໆ ກ່ຽວກ້ັບ່ວ່າ ລາວຈະ້ີສ້ດຸ່ຕ້ານ້ີ່ລາວ້ີໃຈນ້ັ້ນູ້່ລ້ໍ ນ້ັ້ບ້ັ້ງແຕ່ລາວ້ໄດ້ເປ້ນ ຣັຖ້ນ້ຕ້ຕ່າງປະເທດ້ນ່ ລາວ້ໄດ້ຢ່ານ່ວ່າ ນ້ນ່ງ້ັ້ງ້ກ່ດ່ອ່າດ່ຈະ ຍ້ດເ້ົ່າ້ດ້ນ່ແດ້ນ່ຕ່ອນ້ັ້.

ເ້ືອ່ພ່ວ້ກສະ້ນ່າຸ່້ກສະູ້່ໄ້ໄ້ຍ້ນ່ຂ່າູ່້ກ້ານຸ່້ນ ່ພ່ວ້ກສ່ະ ຫ່ະ້ນ້ຫ່ະ້ຣ້ກ້ໃນ້ສ່ະູ້່ສູ້່ ໄ້ກ້ຣ່ອ່ງ່ອ້ກ້ນ່າ້ດ່ວ້ຍ້ຄ່ວ້ນ ໂ້ກ້ດ່ວ່າ "ຣັຖ້ນ້ມ່ະ້ນູ້ ນ ບໍ່ໄ້ດ້ໃ້ສ້ດ ແູ້່ປ່ະ້ທ້ານ່າ້ທ້ີ່ບ້ໍ່ດ້ີ ເ້ຣ້ັ້ດ່ຢ່າ້ງ້ນ" ພ່ວ້ກເ້ົ່າ້ເ້ຈ້ົ້າ ເ້ພ້ືອ້ຜ້ນ ໃ້ດ້ທ້ີ່ພ້ໍ່ຄ່ວ້ນ ໃ້ດ້ທ້ີ່ພ້ໍ່ຄ່ວ້ນ ບ່ອ້ສ້ຕ້ນ ແ້ລ່ະ ຜູ້່ປ່ະ້ກ່ອ້ບ້ກ່ານ ຫ້ຖ້ນ້ຟ້ລ່າ້ດ້ນ ເ້ຟ້ຽ ໄ້ກ້ຮ ຫ້ລ້ົ ກ່ຽ ກ້ັ ບ ຄ ວ ນ ຕ ອ ງ ກ ານ ຂ ອ ງ

ເຄນຕັກກິ? ເຂົ້າເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບຊຽງໄຮ້ ແລະ ລິເວີ້ຣ໌ພູລ ຫລາຍຍິ່ງກວ່າ ຫລາຍກວ່າທີ່ຂະເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບທາງທິດຕາເວັນຕົກ ໝູ່ຍຸ້ມນາ ມີຄວາມໝາຍພຽງແຕ່ພວກປະຊາທິປະໄຕຍິ່ງ ຂ້ ມີພວກຊາວນາທີ່ເຂ້ົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຍິ່ງຂ້ ພ້ອມກັບຄວາມ ຄິດຂອງເຈັບເຟີສັນ.

ແນ່ນອນ ເຂົ້າເຈົ້າຖືກຕ້ອງແລ້ວ ເຈັບເຟີສັນເອງກໍ່ໄດ້ ກ່າວວ່າຈັກພົບໄດ້ຖືກຊຸມະເພື່ອອິສຣະພາບ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຈິດໃຈ ຂອງພວກທີ່ເຂ້ົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນກໍ່ກາຍເປັນຈິດໃຈຕາມແບບແຜນຂອງ ອະເມຣິກາ ແລະຈິດໃຈນີ້ ກໍ່ຫລຽວໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກສ ເມີ ຈົນກະທັ້ງວ່າໃນທ້າຍທີ່ສຸດມະຫາສມຸດປາຊີຟິກໄດ້ມາເຖິງ ນອກ ຈາກການຊຸໝູ່ຍຸ້ມນາແລ້ວ ໃນທ້າຍທີ່ສຸດ ກໍ່ໄດ້ພົ້ນມາຣັດໝູ່ ຍຸ້ມນາ ອາກັນຊາດ ມິດຊູຣີ ໄອໂອວາ ດາໂຄຕາໃຕ, ເນບ ຣາສກາ, ແກນຊັດ ແລະ ໂອກຣາໂຮມາ ພ້ອມກັບພວກສຳລັນ ຂອງ ໂຄໂລຣາໂດ ມອນຕານາ ໄວ້ໂອມິ້ງ ດາໂຄຕາເໜືອ ແລະມິນນິໂສຕາ ຈັກພົບອັນສຳລັນນ້ ໄດ້ຊຸມາດວຍສີ່ແຊ່ນຕ່ໍ່ງໄຮ.

ດິນແດນຕ້ອນຫລວ້ງຫລາຍນ້ ຍັງບໍ່ທັນເປັນທ້ ຮູ້ຈັກກັນເລີຍ ຜູ້ປະພັນ "ການບັນທ້ກກ່ຽວກັບເວ້ີ້ຈເນ້ຽ" ໄດ້ຄ້ດຢູ່ເລ້ອຍໆ ພ້ອມກັບນ້ກເຖິງຄວາມຮູ້ທ້ີ່ຜູ້ສ້ງເກດການທ້ີ່ຝ້ກມາຈະສ້ມາດພົບ ໃນທາງທິດຕາເວັນຕົກສ ງເໜືອອັນຍິ່ງໃຫ ຍ ຄວາມຝັນຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ໃນການ ເດີນທ ງໄປຄົ້ນພົບ ສ ພົ້ນແດນ ອະເມຣິກາ ທ້ີ່ຍັງບໍ່ທັນຮ ້ນ ໄດ້ຮັບສ ້ນຮ ້ມນ ຳ ໂດຍຊາຍໜຸ ມຄົນນ ້ ງ ຊ ້ ແມ ຣິເວດເທ ີ ເລ ້ ດ ຜ ້ ທ ້ ຢ ້ ອາສັຍ ບ ້ ທ ງ ໄກກັນ ພ ້ ໑໐ ໄມ

ຈາກ ມອນຕິເຊນໂລ ເລວິດ ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີອາຊີບໃນປ່າສວຍ ງາມ ແມ່ນແຕ່ເມື່ອອາຍຸໄດ ໕ ປີ ເຂົ້າກໍເຄີຍເຂົ້າໄປສູ່ປ່າໃນ ເວລາກາງຄືນ ຕິດຕາມຄວຍໝາໂຕຊ່ວຍທ່ານັ້ນ ເພື່ອລ່າສັດ ປ່າ ໃນປີ ໑໘໐໑ ລາວໄດ້ເປັນເລຂານຸການສອນໂຕຍອງທານ ປະທານາທິບໍດີ ແລະພວກເຂົາ ຈະຕ້ອງສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບ ຄວາມຄິດຄ້ຽງແລ້ວຄ້ຽງເລົ່າ.

ໂອກາດຂອງເຂົາ ໄດ້ມາເຖິງ ໃນເດືອນມະກະຣາ ປີ ໑໘໐໓ ໃນຂນະທີ່ສະພາຄອງເກຣດໄດ້ໂຕຖ່ຽງກົດໝາຍ ເພື່ອ ຈັດຕັ້ງຫໍການຫາກັບຊົນເຜົ່າອິນດັ້ຽ ປະທານາທິບໍດີໄດ້ສົ່ງສານ ໄປຍັ້ງສະພາຄອງເກຣດ ຊຶ່ງໃນສານນັ້ນທານໄດ້ກ່າວວ່າ ເພື່ອ ຈະສ້າງແຜນທີ່ແຫ່ງທ້ວງການຄ້າອັນເປັນໄປໄດ້ແລະສຶກສາເບິ່ງ ຄວາມພ້ຈະເປັນໄປໄດ້ທ້ວງເສຖກິດນັ້ນ ມັນອາດຈະເປັນຄວາມ ຄິດທີ່ ທ້ຈະສົ່ງບຸກຄົນຈ້ຳພວກນຶ່ງ ເພື່ອສ້ຳຣວດອານາບໍ້ຣິເວນ ທ້ບ້ຣູນ.

ສະພາຄອງເກຣດ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີ ກັບຄວາມຄິດນັ້ນ ແລະໄດ້ລົງຄະແນນສ່ຽງ ໃຫ້ເງິນກ້ອນນ້ອຍຈ້ຳນວນນຶ່ງ ແກ່ປະ ທານາທິບໍດີ ເພື່ອການສ້ຳຣວດເຊ່ັ້ນນັ້ນ ເຈ້ບເຟີ້ສັນໄດ້ຕື່ມເງິນ ອີກຈ້ານຶ່ງຂອງທ່ານເອງ ເພື່ອສົມທ້ບກັບການສ້ຳຣວດ.

ນ້ີ້ຄືຄ້ຳແນະນ້ຳຂອງເຈ້ບເຟີ້ສັນ ແກ່ເລວິດ "ຈ່ົ່ງຂຶ້ນໄປ ຕາມແມ່ນ້ຳມິດຊິດຊິບປີ ສູ່ຕົ້ນແມ່ນ້ຳຂ້ານສາຍພູ ລອກ້ ແລະ ຕົ້ນຫາແມ່ນ້ຳຢ່າງເຊ່ັ້ນແມ່ນ້ຳໂຄລັມເບ້ຍ ຊຶ່ງຈະນ້ຳເຈົ້າໄປສູ່ ມະຫາສະມຸດປາຊີຟິກ ຈ່ົ່ງເບິ່ງວ່າທະວີບນ້ີ້ສ້ານາດຂ້ານນ້ຳໄດ

ຫລາຍພໍພຽງໃດ ຈົ່ງທຳການສຶກສາລະອຽດ ພວກຊາວອິນເດັຍ ຮຽນຮູ້ຂອງຊາດ ແລະຈຳນວນຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະວ່າຂະເຈົ້າມີຄົນແຄນ ຫລາຍປານໃດ ຄວາມສັມພັນຂອງເຂົາ ກັບຊົນເຜົ່າອື່ນໆ ແລະພາສາ ພອມທັງຂນົບທັມນຽມດ ເປັນແນວໃດ ຈົ່ງສຶກສາວ່າເຂົາເຮັດໄຮ ລາສັດ ຕິດເບັດ ຕໍ່ສູ້ສົງຄາມຢ່າງໃດແລະເຄື່ອງໃຊ້ໄມ້ສອຍແນວໃດທີ່ໃຊ້ກັນ ຈົ່ງອະທິບາຍເຖິງອາຫານ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ເຮືອນ ຕລອດເຖິງເຊື້ອໂຮກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແລະຢາຫຍາທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ກິນ.

ຈົ່ງເບິ່ງວ່າ ເຄື່ອງຂອງແນວໃດ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະສາມາດ ສົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ ຈົ່ງເປັນມິດກັບຊາວອິນເດັຽ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄດ້ສມ ຈົ່ງບອກວ່າສະຫະຣັດອະເມຣິການຳລັງສແວງຫາການຄ້າໃນທາງສງົບສຸກ ຈົ່ງເຊື້ອເຊີນຜູ້ນຳຂອງເຂົາມາຫ້ງ ວໍຊິງຕັນ ດ້ວຍການໃຊ້ຈ່າຍຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງບອກເຂົາວ່າ ພວກເຮົາຈະໃຫ້ການສຶກສາຮ່ຳຮຽນແກ່ລູກເຂົາດ້ວຍຄວາມດີໃຈ ຖ້າຫາກເຂົາຕ້ອງການ".

ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງ ຮອຍເອກ ເລວິດຈະຕ້ອງກະທຳເພື່ອຄວາມຍິ່ງໃຫຽ ແຫ່ງທິດຕາເວັນຕົກສຽງເໜືອ ເໝືອນດັ່ງການບັນທຶກຂອງເຈັບເຟີສັນ ທີ່ໄດ້ກະທຳໄວ້ເພື່ອເວີຈີເນັຽ.

ເລວິດ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເອົາ ຮອຍໂທ ວິນລຽມ ຄລາກ ເພື່ອນເກົ່າແກ່ຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເປັນນັກຕໍ່ສູ້ຊາວອິນເດັຍຢ່າງຊຳນິຊຳນານແລະຄົນທີ່ເຄີຍອາຊີບຢູ່ໃນປ່າໄປນຳດ້ວຍ.

ນຶ່ງປີເຄິ່ງ ບຸກຄົນທັ້ງສອງ ຕິດຕາມຄຳແນະນຳຂອງ

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໄປ ເກືອບເປັນໄລຍະທາງ ๔๐๐๐ ໄມ ພວກເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ພົບຊາວອິນເດັຍ ຊະນິດທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນຄົນ ຜິວຂາວມາກ່ອນເລີຍ ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ພົບສັດໃໝ່ໆ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍ ໄດ້ຍິນມາກ່ອນເລີຍ ເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຮີບໂຮມເອົາດິນຫລາຍໆຊະ ນິດ ເໝືອງແຮ, ພືດ ແລະກະດູກຂອງສັດອັນສຳຄັນທີ່ອາສັຍຢູ ຕ້ວພັນປີມາກ່ອນແລ້ວ ກ່ອນທີ່ມະນຸດ ຈະເກີດຂຶ້ນ ເຂົ້າເຈົ້າ ເປັນນັກສຳຣວດທຳອິດທີ່ໄປເຖິງມະຫາສມຸດປາຊີຟິກ ໂດຍຂ້ຳ ທະວີບເໜືອ ແຫ່ງແມກຊິໂກ ແລະໃນທາງນັ້ນແຫ່ລະທີ່ເຂົ້າເຈົ້າ ໄດ້ຈັດຕ້ວສິດທິອັນສຳຄັນຂອງອະເມຣິກາຂຶ້ນແກ່ດິນແດນອໍຣິກອນ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຈັບເຟີສັນໄດ້ປາຖນານັ້ນ ເລວິດແລະຄລາກກໍ ໄດ້ທຳໃຫ້ສຳເຣັດແລ້ວ.

ໂດຍການສິ່ງເສີມຈາກການຊຸກຍຸ້ນນາ ແລະຄວາມ ສຳເຣັດຂອງການສຳຣວດ ເຈັບເຟີສັນກໍ່ໄດ້ພຍາຍາມຫລາຍຄ້ັ ເພື່ອຈະຊ້ຟ້ອຣິດາຈາກພວກສະເປນ ແຕ່ພວກເຂົ້າເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຂາຍ ໃຫ.

ເມື່ອເລວິດໄດ້ຕາຍລົງບໍ່ທັນດົນ ພາຍຫລັງຈາກການສຳ ຣວດໃນປີ ๑๗๐๗ ປະທານາທິບໍດີເອງກໍ່ໄດ້ຮັບ ພາຣະຈັດພິມ ໜັງສືລາຍງານອັນຍືດຍາວ ຂອງການສຳຣວດ ຂອງພວກເຂົ້າ ເຈ້ົາ ເພາະສະນັ້ນມັນຈ່ຶງເປັນການໃຫ້ໂພ້ສຸດຍ່ິງຂຶ້ນວ່ามีความ ສຳຄັນຢ່ງໃດທີ່ລາວຖືການສ່ິງເສີມທາງວິທຍາສາດ ໃນສມັຍ ທີ່ເຈັບເຟີສັນເປັນປະທານາທິບໍດີນັ້ນ ໄດ້ຍ້ອນກັນວ່າ "ທີ່ຣະລຶກ ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນປັດສາດ ແຫ່ງວິທຍາສາດອະເມຣິກັນ" ບໍ່ແມ່ນ

ພຽງແຕ່ລາວໄດ້ພຍາຍາມທີ່ຈະສົ່ງເສີມທຸກໆດ້ານໃນການພັທນາ ໃຫມ ທຸກໆການປະດິດໃໝ ພອມທັງເງິນ ແລະຄຳແນະນຳ ລາວໄດ້ພຍາຍາມເໝືອນກັນ ທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອເຂົ້າເຈົ້າ ຜ່ານ ທາງການສຶກສາຂອງລາວເອງ ແລະຄວາມຊຳນານ ແລະການ ສະແດງທັງທີ່ໝອນຕິເຊນໂລແລະວໍຊິງຕັນ.

ສິ່ງນຶ່ງຂອງຄວາມມັຊຊຸສຸຽງອັນສຳຄັນ ໃນສມັຍທີ່ວໍຊິງຕັນ ໄດ້ເປັນປະທານາທິບໍດີກາວກັນວາ ແມນນະໂຍບາຍທາງການ ເງິນຂອງຮາມິນຕັນ ຜົນກໍຄືວາປະຊາຊົນຫລາຍຄົນ ພາກັນຄິດ ເຖິງຮາມິນຄັນວາ ເປັນຜູ້ປະດິດລະບອບການເງິນຂອງອະເມຣິ ກາ ອັນແທ້ຈິງແລວ ມັນແມນຣັຖມົນຕີການຄັງຂອງເຈັບເຟີສັນ ແອນເປີ ກອນລາຕິນ ຜູ້ທຳງານຮວມກັບເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ໃຫລະ ບອບການເງິນແກ່ອະເມຣິກາຊຶ່ງຍັງມີຢູ່ໃນທຸກມື້ນ.

ໃນເວລາທີ່ ເຈັບເຟີສັນ ເປັນຣັຖມົນຕີຕ່າງປະເທດນັ້ນ ເຈັບເຟີສັນໄດ້ປະກາດວາ ຮາມິນຕັນໄດ້ສ້າງລະບອບການເງິນ ຂອງຊາດ ໃຫ້ເປັນທີ່ລຶກລັບຢ່າງມີຄຸນງາມຄວາມ ເພື່ອວາປະ ຊາຊົນສ່ວນຫລາຍຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ ເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນກັບ ຣະບົບເງິນຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ໃນທັນໃດນັ້ນກອນລາຕິນກໍໄດ້ສ້າງຣະ ບົບການເງິນຂອງຊາດໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ປະຊາຊົນ.

ມັນເປັນຄວາມຄິດຂອງຮາມິນຕັນ ທີ່ຈະຮັກສາຣັຖບານຢູ່ ສເມີໃຫ້ເປັນໜ້ສິນແກ່ບຸກຄົນທີ່ຮ່ຳມີ ລາວຄິດວາ ສິ່ງນີ້ຈະເປັນ ການໃຫ້ໂອກາດແກ່ປະຊາຊົນ ເພື່ອຫາເງິນຈາກຣັຖບານ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກເຂົ້າເຈົ້າຈຶ່ງຈະສືບຕໍ່ສນັບສນຸນຣັຖບານ ໂດຍມີຄວາມ

ຢ້ານກົວວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ອາດເອົາເງິນຄືນໄດ້ ເວລາຂະເຈົ້າ
ຕອງການ ໃນລະຫວ່າງການອອກຫາສຽງ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບ
ການເລືອກຕັ້ງ ໃຫ້ໄດ້ເປັນປະທານາທິບໍດີ ຂອງເຈັບເຟີສັນນັ້ນ
ພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ໄດ້ພຍາຍາມທີ່ຈະສ້າງຄວາມຕົກໃຈ
ແກ່ປະຊາຊົນຈາກການລົງສຽງໃຫ້ລາວ ໂດຍການວ່າ ຖ້າຫາກ
ເຈັບເຟີສັນໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງ ລາວຈະປະຕິເສດທີ່ຈະຈ່າຍ
ຫນີ້ສິນຄືນທີ່ຣັຖບານຕິດນັ້ນ ກົງກັນຂ້ານ ເມື່ອເຈັບເຟີສັນໄດ້ເປັນ
ປະທານາທິບໍດີແລ້ວ ລາວກໍໄດ້ລືມໃຊ້ຫນີ້ສິນໄວ້ທ່ຳທີ່ຈະໄວ
ໄດ້ແທນ.

ເຈັບເຟີສັນ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເປັນການຖືກຕ້ອງ ສ້ຳລັບ
ຣັຖບານທີ່ຈະຂໍຮ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນ ຫລືຣັຖບານອື່ນໃຫ້ການກູ້ເງິນ
ແກ່ຣັຖບານ ເພາະວ່າ ຢ່າງນ້ອຍບໍ່ເກີນກ່ວາສອງສາມປີ ທີ່ຣັຖ
ບານຈະສາມາດຈ່າຍຄືນໃຫ້ໄດ້ ລາວກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອເໝືອນກັນວ່າ
ເປັນສິ່ງທີ່ຣັຖບານຄວນຈະເຂົ້າໄປຫ້ຽວ ກ່ຽວກັບທຸຣະກິດຂະນິດ
ໃດຂະນິດນຶ່ງເລີຍ ເພາະສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ແບ່ງສ່ວນຂອງຣັຖ
ບານໃນທະນາຄານສະຫະຣັດນັ້ນອອກຂາຍແລະເພື່ອຈ່າຍໃຫ້ແກ
ການຊຸ້ມຊຸມມາດ້ວຍການຂາຍຫຸ້ນ ກ່ອນລາຕົ້ນໄດ້ລົດ
ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງພັກງານລົງທ້ງໃນອະເມຣິກາ ຫລືໃນຕ່າງ
ປະເທດແລະໄດ້ລົດຂນາດຂອງກອງທັບລົງ ຈາກ ຫ້ າ ລ້ ານ ເປັນ ຫ້ າ ລ້ ານ ໜ່ ຶ ງ
ໄດ້ທີ່ສະພາຄອງເກຣດຈະລົດພາສີລົງ.

ນີ້ນັ້ນວ່າເປັນເຫດຜົນອັນນຶ່ງວ່າດ້ວຍເຫດໃດສມັຍທ່ຳອິດ
ຂອງການເປັນປະທານາທິບໍດີ ຂອງ ເຈັບເຟີສັນ ຈຶ່ງສັ້ນສຸດລົງ

ດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ ຂອງຊາດບ້ານເມືອງ ຕໍ່ລະບອບການປົກຄອງ ຂອງພັກຣີພັບບຣິກັນ ເຈັບເຟີສັນເອງ ໄດ້ເປັນບຸກຄົນທີ່ກ້ວາງ ຂວາງແລະໃນການເລືອກຕັ້ງຂອງປີ ໑໙໐໔ ນັ້ນລາວໄດ້ຮັບຄະ ແນນ ໑໗໔ ຄະແນນໃນຂະນະທີ່ ຊ-ຊ ພິງມີ ຜູ້ສມັກຮັບເລືອກ ໃນນາມຂອງພວກນິຍົມສະຫະພັນທະຣັດ ໄດ້ຄະແນນ ພຽງແຕ ໑໔ ຄະແນນເທົ່ານັ້ນ ການໄດ້ຮັບຊັຍຊນະຂອງຣີພັບບຣິກັນນັ້ນ ໄດ້ຮັດໃຫ້ພັກຟີດີຣອນລິດໄດ້ສຽງສຸດລົ້ງ ຜູ້ຊ້ງໜ້ຈົດໃຈແຕກ ຫັກແລ້ວ ເມື່ອອາເລັກຊານເດີ ຮາມິນຕັນ ໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ ໃນ ການຕໍ່ສູ້ປ້ນກັບແອຣອນ ເບີ ສອງສາມອາທິດກ່ອນການເລືອກ ຕັ້ງ.

ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຫວັ້ງວ່າ ໃນການດຳຣົງຕຳແໜ່ງເປັນ ປະທານາທິບໍດີຄັ້ງທີ່ສອງຂອງລາວຈະມີເງ່ືອນໄຂໃນຄັ້ງ ເພື່ອ ຈະສ້າງຄວາມກ້າວໜ້າ ແກ່ສາທາຣະນະຊົນໄດ້ຫລາຍ ແລະ ເພື່ອສ້ົງເສີມຄວາມຈະເຣີນໃຫຍ່ໄພສອງການສຶກສາແລະວິທຍາ ສ້ຕ ແຕ່ບໍ່ເປັນຈ້ງໝົດຄວາມຝັນອັນຍາວນ້ານຂອງລາວ ໃນການ ໃຫ້ຢູ່ດີກິນດີ ແລະຄວາມກ້າວໜ້ານັ້ນ ໄດ້ສຽງສຸດລົ້ງດ້ວຍເຫ ການໃນຢຸໂຣບ ປະເທດອ້ັງກິດກັບປະເທດຝຣ້ັ ໄດ້ກຳລ້ັງຕໍ່ສູ ກັນເພື່ອການຄອບຄອງທະວີບນັ້ນ ອ້ັງກິດທີ່ມ້ຝ້ັງເຣ້ືອຣົບຫລາຍ ໄດ້ຕັດສິນໃຈ ທ້ີປ້ອງກັນບ່ໃຫ້ເຄ້ືອງອາຫານການກິນ ເຂ້ົ້າມາສູ ຝຣ້ັ ເສດໄດ ເພື່ອວ່ າ ປະຊາຊົນຈະໄດ້ບ້ັງຄັບໃຫ້ຣັຖບານຢຸຕ ການສູ້ຣົບ ອ້ັງກິດໄດ້ປະກາດວ່ າ ເຣ້ືອຂອງປະເທດໃດ ປະ ເທດນ້ັ້ງທ້ີພຍາຍາມຈະສ້ົ່ງສິນຄ້ າ ໃຫ້ແກ່ຝຣ້ັ ນັ້ນຈະຕ້ອງຖ້ືກຈັບ

ໂດຍເຮືອຮົບຂອງອັງກິດ ນະໂປລຽນເອງກໍໄດ້ໂຕ້ຕອບຄືນໃນ
ທັນໃດໂດຍປະກາດວ່າ ເຮືອລຳໃດລຳນຶ່ງທີ່ພຍາຍາມຈະສົ່ງສິນ
ຄ້າໃຫ້ແກ່ອັງກິດຈະຕ້ອງຖືກຈັບໂດຍເຮືອຮົບຂອງຝຣັ່ງເສດ.

ບໍ່ດົນປານໃດກໍມີເຮືອຮົບຫລາຍລຳຈາກທັ້ງສອງປະເທດ
ຄືອັງກິດ ແລະຝຣັ່ງເສດທັ້ງໝົດຢູ່ຕາມຊາຍຝັ່ງຂອງອະເມຣິກາ
ຈັບເຮືອອະເມຣິກັນ ແລະນຳເອົາການຄ້າທັ້ງໝົດມາສູ່ການຢຸດ
ຊະງັກ ເມື່ອອະເມຣິກາໄດ້ປະກາດຕົນເອງແລ້ວວ່າ ຈະບໍ່ເຂົ້າ
ຂ້າງອອກຂ້າກັບຝ່າຍໃດ ຝ່າຍນຶ່ງ ໃນສົງຄາມ ການຈັບເຮືອ
ເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງເປັນການລະເມີດຕໍ່ກົດໝາຍລະຫວ່າງຊາດ ແຕ່ອະ
ເມຣິກາກໍບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ ເພື່ອຢຸດຍັ້ງສິ່ງນັ້ນ ໃນລະ
ຫວ່າງສອງປະເທດ ອັງກິດເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມລຳບາກ
ຫລາຍທີ່ສຸດ ເພາະວ່າອັງກິດມີເຮືອຫລາຍກວ່າແລະເພາະວ່າ
ອັງກິດໄດ້ເລັ່ງລັດຕໍ່ການຊອກຫາລູກເຮືອອັງກິດທີ່ໂຕນໜີ ສະ
ພາບການກ່ຽວກັບເຮືອອັງກິດໄດ້ລຸກລາມລົງ ຈົນວ່າບໍ່ມີຄວາມ
ສົງສັຍເລີຍທີ່ລູກເຮືອຫລາຍໆຄົນໄດ້ໂຕນໜີໄປຍັງອະເມຣິກາ.
ຕາມທັມມະດາແລ້ວ ພວກເຂົາເຈົ້າ ກໍກາຍເປັນພົລເມືອງອະ
ເມຣິກັນໄປ ແຕ່ອັງກິດກໍໄດ້ຕາມກົດວ່າ "ຄັ້ງນຶ່ງເປັນຊາວອັງ
ກິດ ແລະກໍເປັນຊາວອັງກິດຢູ່ສະເໝີ ນັ້ນເປັນຜົນໃນການປະຕິເສດ
ວ່າ ອະເມຣິກາໄດ້ຊະນະສົງຄາມອິສຣະພາບ.

ຊາວອະເມຣິກັນ ເປັນຈຳນວນຫລາຍ ໄດ້ລົ້ມຮ້ອງໂຮ
ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານສົງຄາມອັງກິດ ພວກນຶ່ງເປັນຈຳນວນຊົ່ວແຕ່ກຕ່າງ
ໃນດ້ານຄວາມຄິດເຫັນກໍໄດ້ຮ້ອງໂຮດ້ວຍໆພ້ອມກັນ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານສົງ

ຄວນນະໂປລຍບ ນ້ໍ້ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດແກ່ ເຈັບເຟ້ສັນ ເພ້ືອຮັກສາ
ອະເມຣິກາ ໃຫ້ອອກຈາກສົງຄາມດວຍກັນ ແມນວ່າທາງທ້ີເຮ ືອ
ອະເມຣິກັນແລະລູກເຮ ືອໄດ້ຖ ືກປະຕ ິບັດຢ່າງໃດກ ໍຕາມ.

ຫ ລັງຈາກການປະຕ ິວັດ ຖ ້າຫ ້ າກຝຣ ັ ່ ງເສດ ໄດ້ສ ້ າງຣ ັ ຖ
ບານ ໃຫ້ເປ ັ ນຮ ູ ບປະຊ ຸ ມ ທ ີ ປ ະ ໄ ຕ ເໝ ືອນຢ ່ າ ງ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ແ ລ ວ
ບ ່ າ ງ ທ ີ ເ ຈ ັ ບ ເ ຟ ີ ສ ັ ນ ຕ ອ ງ ການທ ີ ຢ ່ າ ກ ຈ ະ ຊ ຸ ວ ຍ ປ ະ ເ ທ ດ ນ ັ ້ ນ ເ ຖ ິ ງ
ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ກ ໍ ດ ີ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ນ ະ ໂ ປ ລ ຍ ມ ແ ຫ ່ ງ ຝ ຣ ັ ງ ເ ສ ດ ແ ລ ະ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ ້ າ
ຢ ູ ດ ທ ີ ່ ສ າ ມ ແ ຫ ່ ງ ອ ັ ງ ກ ິ ດ ລ າ ວ ກ ໍ ຫ ລ ຽ ວ ບ ໍ ່ ເ ຫ ັ ນ ບ ່ າ ງ ທ ີ ຈ ະ ເ ລ ືອ ກ
ໄ ດ ທ ັ ້ ງ ສ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ຣ ັ ຖ ບ ານ ທ ີ ່ ກ ິ ດ ຂ ຶ ້ ນ ເ ຫ ັ ງ ທ ີ ່ ລ າ ວ ຊ ົ ງ
ຊ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ລ າ ວ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ສ ົ ງ ຄ າ ມ ຂ ອ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ປ ັ ນ ພ ຽ ງ ແ ຕ
ໄ ດ ສ ່ ງ ທ ີ ່ ຊ ົ ວ ຮ ້ າ ຍ ໃ ຫ ້ ແ ກ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ສ າ ມ ັ ນ ທ ັ ມ ມ ະ ດ າ ທ ົ ວ ປ ະ
ເ ທ ດ ເ ພ າ ະ ສ ະ ນ ັ ້ ນ ເ ຫ ດ ໃ ດ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ຈ ົ ່ ງ ຄ ວ ນ ຊ ຸ ວ ຍ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ັ ້ ງ
ສ ອ ງ ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ເ ມ ື ່ ອ ສ ົ ່ ງ ທ ີ ່ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ຕ ອ ງ ການ ຫ ລ າ ຍ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ
ເ ປ ັ ນ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ໂ ອ ກ າ ດ ອ ັ ນ ສ ົ ມ ບ ູ ນ ທ ີ ່ ຈ ະ ຈ ະ ເ ຣ ີ ່ ມ ໃ ຫ ຍ ່ ຂ ຶ ້ ນ ?.

ແ ຕ ່ ເ ຖ ິ ງ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ກ ໍ ຕ າ ມ ເ ຈ ັ ບ ເ ຟ ີ ສ ັ ນ ກ ໍ ຈ ັ ດ ການ ຮ ັ ກ ສ າ
ປ ະ ເ ທ ດ ຂ ອ ງ ລ າ ວ ໃ ຫ ້ ພ ົ ້ ນ ຈ າ ກ ສ ົ ງ ຄ າ ມ ທ ີ ່ ລ າ ວ ຈ ະ ຕ ອ ງ ເ ຮ ັ ດ ບ າ ງ
ສ ິ ່ ງ ບ າ ງ ຢ ່ າ ງ ເ ພ ື ່ ອ ປ ອ ງ ກ ັ ນ ຜ ົ ນ ປ ໂ ຍ ດ ຂ ອ ງ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ ັ ນ . ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່
ລ າ ວ ເ ຮ ັ ດ ກ ໍ ດ ີ ຈ ະ ຕ ອ ງ ປ ະ ກ າ ດ ສ ົ ງ ຄ າ ມ ຕ ໍ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ັ ້ ງ ສ ອ ງ ຊ ົ ່ ງ ບ ໍ ່
ແ ມ ນ ສ ົ ງ ຄ າ ມ ອ ັ ນ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ແ ຕ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ໃ ນ ເ ດ ືອ ນ ທ ັ ນ ວ າ ຄ ໘ ○ ກ
ລ າ ວ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ສ ະ ພ າ ຄ ອ ງ ເ ກ ຣ ດ ຜ ານ ກ ົ ດ ໝ າ ຍ ທ ີ ່ ຫ ້ າ ມ ເ ຮ ືອ ອ ະ ເ ມ
ຣ ິ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ອ ອ ກ ຈ າ ກ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ໄ ປ ຍ ັ ງ ທ າ ເ ຮ ືອ ຢ ຸ ໂ ຣ ບ ທ າ ໃ ດ ທ ້ າ ມ ○
ນ ້ ໍ ເ ປ ັ ນ ການ ໂ ຈ ມ ຕ ີ ສ ໍ າ ລ ັ ບ ຊ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ັ ນ ການ ເ ດ ີ ນ ເ ຮ ືອ

ຫນຸ່ມ ຂອງອະເມຣິກາ ແລະຕໍ່ພໍ່ນາທັງຫລາຍ ດ້ວຍເໝືອນກັນ ຜູ້ຊຶ່ງບັດນີ້ ບໍ່ສາມາດຈະຂາຍຜິດຜົນຂອງຂະເຈົ້າອອກສູ່ຕ່າງປະເທດໄດ ເຈັບເຟືສັນ ເອງໃນຖານະເປັນພໍ່ນາ ກໍເກືອບຈະສູນເສັຍເງິນທອງໄປໄດໂດຍການກະທຳຂອງລາວເອງ ແຕ່ກໍຕ້ອງກະທຳເພາະວ່າລາວໄດຄິດວ່ານັ້ນເປັນຜົນປໂຍດອັນດີທີ່ສຸດແລວ ສຳລັບປະເທດ ເພື່ອຜົນປໂຍດສ່ວນໂຮມ ໃນຊ່ວໂລຍະປີປາຍ ລາວກໍເກືອບຫມົດສັຍຄວາມເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງເໝືອນກັນຕລອດໄລຍະ ຝ ປີກວ່າຂອງການເປັນປະທານາທິບໍດີ ແຕລາວຈະບໍ່ເຄີຍຮູ້ສຶກເສັຍໃຈຕໍ່ການທີ່ໄດຮັກສາປະເທດຂອງລາວໃຫ້ພົ້ນຈາກສົງຄາມເລີຍແລະແມ່ນອນລະນັ້ນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະພິສູດວ່າປະເທດອະເມຣິກາຈະເຮັດສິ່ງໃດດີກວ່າ ການເຂ້ົາສູ່ສົງຄາມກັບຝຣັ່ງ ຫລືອັງກິດຫລືກໍທັງສອງ.

ສິ່ງທີ່ຫນ້າພໍ່ໃຈໃນປີ ໑໙໐໙ ນັ້ນທີ່ນຳມາສູ່ປະທານາທິບໍດີກໍຄືໂອກາດ ທີ່ໄດລົງນາມໃນກົດໝາຍຂອງສະພາຄອງເກຣດທີ່ຫ້ານການບຳທາດເຂ້ົາມາສູ່ປະເທດອີກ.

ແມ່ນວ່າຈະສູນເສັຍຄວາມເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງໄປກໍຕ່ານບາງທີ່ເຈັບເຟືສັນກໍສາມາດທີ່ຈະໄດຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນປະທານາທິບໍດີເທື່ອທີສາມອີກ ຖ້າຫາກລາວປາຖນາຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ວ່າເໝືອນຢ່າງຢອດວ່ຶງຕ້ົນ ລາວໄດຄິດວ່າ ມັນຈະເປັນການບໍ່ດີແຫ່ງຫລັກການສຳລັບບຸກຄົນໃດບຸກຄົນນຶ່ງ ທີ່ຈະສາມາດຮັບໃຊ້ຫລາຍກວ່າແປດປີ ມັນຈະເພີ່ມອັນຕະຣາຍແຫ່ງການພັທນາທີ່ໂນ້ມອ່ຽງໄປຍ້ົງກົດລະບຽບຂອງບຸກຄົນຜູດ່ຽວ ດ້ັງນັ້ນ ເຈ ຝ ດີສ້ົນ

ຈົ່ງໄດ້ຮັບເລືອກ ເປັນປະທານາທິບໍດີ ໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ ເຈັບເຟີສັນ ຜູ້ມັກໝົດດີສັນ ຜູ້ຊໍ່ສັດເໝືອນດັ່ງທີ່ລາວຈະເປັນລູກຊາຍ ພໍໃຈ ວ່າປະເທດຊາດກໍຈະຢູ່ໃນຄວາມປົກຄອງຂອງຜູ້ມີສະອາດແລະ ມັນກໍຈະຕາມຄວາມມຸ່ງໝາຍຂອງຄຳປະກາດອິສູຣະພາບ.

ເປັນເວລາ ๔๐ ປີ ທີ່ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຢູ່ໃນການຮັບ ໃຊ້ສາທາຣະນະຊົນໃນຖານະເປັນສະມາຊິກໜຸ່ມເບີເກດສະມາ ຊິກຂອງສະພາຄອງເກຣດ ຜູ້ວ່າຣາຊການຣັດເວີຈິເນັຍໃນຍາມ ເສີກສົງຄາມ ເອກອັຄຣາຊທູດປະຈຳປະເທດຝຣັ່ງ ຣັຖມົນຕີ ຕ່າງປະເທດຄົນທຳອິດ ຮອງປະທານາທິບໍດີ ປະທານາທິບໍດີຄົນ ທີສາມ ແລະເປັນຜູ້ນຳຂອງພັກປະຊາທິປະໄຕຢູ່ສເມີ ລາວໄດ ເຫັນ ๑๗ ຣັດອານາມິຄົມເປັນປະເທດຊາດອັນນ່ຽງອັນດອນກັນ ໃໝ່ ຜ່ານການຕໍ່ສູ້ມາເພື່ອເອກະລາດ ແລະເປັນຜູ້ນຳຂອງ ຊາດຊົນໃໝ່ທີ່ບ່ຽງທີ່ຈະສືບຕໍ່ເພື່ອຮັບໃຊ້ ໃນຖານະເປັນແບບ ຢ່າງສຳລັບປະເທດທີ່ເຫລືອໃນໂລກ ລາວໄດ້ມີບົດບາດອັນສຳ ຄັນໃນວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເໝືອນກັບບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງ ລາວໄດ້ສ້າງ ຫລາຍກວ່າການຮ່ວມມືຂອງລູກ ບັດນີ້ອາຍຸໄດ ๗๗ ປີແລ້ວ ລາວສາມາດທີ່ຈະກັບຄືນໄປໃຊ້ຊີວິດສ່ວນໂຕ ເພື່ອ ເບິ່ງແຍງມ່ອນຕີເຊນໂລອັນເປັນທີ່ຮັກຂອງລາວ ລາຍງານ ໄດ ບັນທຶກໄວ້ວ່າ ລາວບໍ່ເຄີຍຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ອອກຈາກຄຸກຮູ້ສຶກໂລ້ ອຶກໂລ້ໃຈ ເໝືອນກັບລາວທີ່ໄດ້ກະທຳ ເມື່ອລາວສາມາດທີ່ ປົດປ່ອຍໂຕເອງໃຫ້ອອກຈາກສາຍໂຊ່ແຫ້ງຫນາທີ່ ລາວໄດ້ຂຽນ ເຖິງເພື່ອນວ່າ "ຄວາມດີໃຈ ອັນສຳຄັນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ ຄືການສຶກສາວິທຍາສາດແລະມັນກໍປາກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ມັນ

ເປັນການສຶກສາທີ່ສົມບຽບ ທີ່ພັ້ມມະຊາດ ໄດ້ຕັ້ງໃຈໃຫ້ຂ້າພະ
ເຈົ້າເປັນຢ່າງນັ້ນ.

ບົດທີ ๑๒

ລາວຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່

ເຮືອນອັນປອດພັຍທີ່ມອນຕິເຊນໂລຍັງບໍ່ເຄີຍປ່ອຍປະລະ
ເລີຍໃຫ້ຢູ່ຫ່າງໄກ ຕລອດເວລາ ๑ ປີ ກ່ອນທີ່ລູກຈະຕາຍ
ເລີຍ ເຈັບເຟີສັນເຮັດໃຫ້ໂຕເອງຫລຸງຢູ່ກັບການແກ້ໄຂສອນໃຫ
ດີ ເມື່ອລາວເຮັດວຽກອັນໃດແລ້ວການວັດແທກ ປູກພືດ ຫົດ
ນ້ຳສວນ ລາວກໍຖືກຫອມລອມໄປດ້ວຍໝູ່ຫລານຊາຍຂອງລາວ
ແລະເພື່ອນໆຂອງເຂົ້າ ລາວຮັກພວກເຂົ້າເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົ້າ
ມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ຄວາມຮັກຂອງລາວ ເຂົ້າເຈົ້າຈຶ່ງຮັກລາວຫລາຍ

ແຕ່ສອນທີ່ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ເບິ່ງແຍງໄປຢ້ຽມຢາມ
ກະຕ່ລອ ເພື່ອພັກນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນທີ່ໃຫ້ດອກໄມ້ແລະ
ໝາກເລັ່ຍຢ້ຽງງ່າຍໆ ເໝືອນດັ່ງລາວໄດ້ວ່າຕົ້ນລະວ່າ ທັມ
ມະຊາດ ໄດ້ສ່ວນວິທຍາສາດຂັ້ນມາ ຄວາມດີໃຈອັນສຳຄັນຍິ່ງ
ຂອງລາວ ແລະວິທຍາສາດກໍໄດ້ແກ້ໝາກໄມ້ແຫ່ງສ່ວນແຫ່ງຈິດ
ໃຈ ໃນລະຫວ່າງ ๕๐ ປີ ເຫລົ່ານີ້ ເຈັບເຟີສັນ ບໍ່ເຄີຍລືດລະ

ຄວາມຢາກໄດ້ ຄວາມຮູ້ຊຶ່ງລາວໂຜ້ມາ ແຕ່ຕົ້ວຍັງເປັນເດັກ ນ້ອຍເລີຍ ແລະທ່ານສາສຕຣາຈານ ສມອນ ກໍໄດທຳນາຫລາຍ ແລວ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ຂອງລາວ ພາຍຫລັງ ๕๐ ປີ ການ ພະຈົນພັຍອັນຍິ່ງໃຫຍແຫ່ງຈິດໃຈ ຢາກຮູຢາກເຫັນນັ້ນຍັງບໍ່ເລີຍ ເຫືອດແຫ່ງຈາກຄວາມຕົ້ນຕົ້ນສຳລັບລາວເລີຍ.

ເຈັບເຟີສັນ ເປັນບຸກຄົນປະເພດທ່ານທ່ານເພື່ອນຝູງແລະ ຄົນແປກໜ້າທ່ານຫລາຍຈະສັງແນວໃໝ່ໆ ແລະຄວາມສົນໃຈໃນ ດ້ານຂ່າວສານທ່ານເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນພົບມາໃຫ ແລະເປັນບຸກຄົນຜູ້ທ່ານ ຄົນຈະໄປຫາ ບ່ອ່ານໃນທ່ານບຸກຄົນ ຫລືໃນທ່ານຂຽນຈົດໝາຍ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຂ່າວ ເມື່ອຫລາຍປີຜ່ານໄປ ປະເທດຊາດລົ້ມລົ້ດ ແລະເວ້ົ້າເຖິງລາວວ່າ ໃນຖານະເປັນຄົນແກ ສລາດສລຸ້ວ ທ່ານ ມອນຕິເຊນໂລ ຈຳນວນຄົນຜູ້ໜ້ົ້ນຄຳຖາມທ່ານຈະຖາມລາວກ່ຽວກັບ ທ່ານທ່ານວິທຍາສາດ ແລະທ່ານການເມ້ືອງເບ້ົ້ງທ່ານຈະເຈ້ົ້ນໃຫຍ ຂ້ົ້ນທຸກໆວັນ.

ເພາະສະນ້ັ້ນຕົ້ງແລ້ວຕົ້ງແຕ່ເຈ້ົ້ານ້ັ້ນ ເຈັບເຟີສັນໄດ້ຫວັ້ງທ່ານ ໃຊ້ພັທນາສອນຕ່ານໆຂອງລາວໄດ້ຖ້ືກໃຊ ໄປໃນ ທ່ານຂຽນຈົດ ໝາຍຕອບແກ່ບຸກຄົນຜູ້ທ່ານຂຽນເຖ້ົ້ງລາວ ລາວເອ້ົ້ງໄດ້ເປັນນັກ ຂຽນຈົດໝາຍຜູ້ຍ້ົ້ງໃຫຍ ການຈັດຕ້ັ້ງພັກສາທ່ານຣະນະຣັດປະຊາ ທ່ິປະໄຕໄດ້ສ້ຳເຣັດລ້ົ້ງຢ່ານໃຫຍ່ຫລວງດ້ວຍການຂຽນຈົດໝາຍ ຂອງລາວແລະເມ້ືອໃດກ່ໍຕ່ານທ່ານຂຽນທ່ານອອກຈາກກັນ ລາວໄດ ຂຽນແຫ່ງຄ້ຳແນະນ້ຳອັນບ່ໍ່ມ້ີສ້ຽງສຸດກ່ຽວກັບການສ້ຶກສາ ແລະ ປະຕິບັດເຖ້ົ້ງພວກລູກໆ ແລະຫລານຊາຍຂອງລາວ ຍາງປີລາວ

ໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຫລາຍຮອດ ໑໕໐໐ ສະບັບ ແລະເມື່ອສເລ້ຍ ແລວກໍປະມານ ๔ ສະບັບຕໍ່ ທັງໝົດຂຽນດວຍລາຍມືອັນແຈ້ງ ແລະຈົບງຸ່ນດວຍປາກກາຂົນນົກທີ່ລາວແຫລມດວຍຕົວລາວເອງ ນັບຕັ້ງແຕລາວໄດເຣັດກະດູກແຂນຂວາຫັກໃນກຸງປາຣີ ລາວ ໄດສອນລາວເອງເພື່ອໃຊ້ມືຂຽນ ແຕເວລານ້ລາວຕຽງການຈັກ ທີກຫລິແປ້ເພື່ອຕອບຈົດໝາຍທັງໝົດ ຊ່ງລາວໄດ້ຮັບ ຄັ້ງ ນ່ງລາວໄດເວ້ົາວ່າ ການຂຽນຈົດໝາຍໃນຂ້ນ້ນ້ັບວ່າເປັນພາ ຣະອັນໜັກໜວງທ່ີສຸດໃນຊ່ວິດຂອງລາວ.

ທ້ນລາວຜ່ິດ ນ້ເປັນພຽງແຕເຄ່ືງນ່ງຂອງພາຣະໃນຊ່ວິດ ຂອງລາວ ເພ່ືອຈະເບ່ົງແຍງວຽກການຂອງຕົນເອງ ແລະຜ່ົນ ປໂຍດ ຄວ້ມຕອງການຂ້ນ້ຕ້ນກໍເວລາວ່າງ ແລະເຈ້ັບເຟ້ືສ້ົນ ຈະຮູ້ໄດຢ່ວ່ໃດໃນເຣ່ືອງນ້ັ້ນ ການຈາກວ່ໍຊ່ງຕ້ົນ ລາວຈາກສະ ຖານ້ທ່ີ່ງລາວເກ່ືອບຈະບ່ໍ້ມ່ເວລ້ວ່າງແລະໄປສູ້ສະຖານ້ທ່ີ່ງລາວ ຈະ້ມ່ເວລາວ້ງນອຍລ່ົງ ບ່ໍ້ມ່ຜ້ໃດຈະບອກລາວວ່າ ວ້ນ້ັ້ນຈະ ມາເມ່ືອລາວຕອງຫນ່ີອອກຈາກນອນຕ່ເຊ້ນໂລຂອງລາວ ເປ້ັນ ບາງຄ້ັ້ງບາງຄາວ ທ່ີ່ຈະຫນ່ີຈາກຝ້ງແຂກຄ່ົນທ້ັ້ງຫລາຍ ແຂກ ແຂກ-ແຂກ! ທ້ກ່ງຄ່ົນ ທ່ີ່ມາຈາກຕາ້ງປະເທດ ແລະແນ່ນອນ ນ້ັນດາ້ກຄ່ົນເຫລ່ົານ້ັ້ນ ຜ້ມ່ໂຄ່ງການຈະຂຽນປ້ົ້ມ ກຽວກ້ບການ ເດ່ົນທາ້ງຂອ່ງເຂ່ົາ ຈ່ໍຕ້ອ່ງໄປຢ້ຽມຢາ້ມ ເຈ້ັບເຟ້ືສ້ົນ ກ່ອນທ່ີ່ ມ້ອນຕ່ເຊ້ນໂລບ່ໍ້ດ້ົນ ຫລ້ືຊ່ງກ່ວ່າທ້ກ່ງຄ່ົນຜ້ເປ້ັນ ຫລ້ືໄດ້ເປ້ັນຫລ້ື ຕ່ອ່ງການທ່ີ່ເຂ່ົາ ສ້ເວ່ທ້ການ້ເມ່ືອ່ງ ໂດຍສະເພາະແນ່ນ້ກ່ງຄ່ົນ ຂ່ອ່ງພ້ກປະຊ່ໍາທ່ີ່ປະໄຕ ຈະຕ່ອ່ງໄປພ້ບລາວ ເພ່ືອ້ໍ້ຄ່ວ້ມ່ອ່ໍາ

ນອຍພອນ ຫລືຄຳແນະນຳຫລືທັງສອງຢ່າງ ມັກສິລປະມຸ່ງແຕ່ມ ຮູບລາວ ມັກຂຸ່ນເພື່ອຢາກໄດ້ຄວາມຄິດຂອງລາວ ກ່ຽວກັບ ການພັທນາໃໝ່ໆ ມັກສຶກສາປະວັດສາດ ເພື່ອຊອກຫາສິ່ງທີ່ ເກີດຂຶ້ນໃນປີ້ນແນ່ນອນ ມັກວິທຍາສາດ ເພື່ອຂໍ້ຄວາມຊ່ວຍ ເຫລືອຈາກລາວ ປະຊາຊົນທັມມະດາ ເພື່ອເຝົ້າເບິ່ງລາວ.

ແຂກຫລາຍຄົນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື້ອເຊີນ ຫລືບໍ່ໄດ້ຈົດໝາຍ ແນະນຳໂຕ ເຂົ້າເຈົ້າເປັນພຽງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການ ທີ່ສາມາດ ຈະບອກ ເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ຫລື ພວກລູກໆ ຫລື ພວກ ຫລານໆ ວ່າ ຄັ້ງນຶ່ງເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບບຸກຄົນສຳຄັນດ້ວຍຕົນ ເອງ ແລະວ່າພວກເຂົ້າເຈົ້າໄດ້ເຫັນມອນຕິເຊນໂລດ້ວຍສາຍ ຕາຂອງເຂົ້າເຈົ້າ.

ບໍ່ມີໂຮງແຮມເລີຍຢູ່ໃກ້ໆແລະຄັ້ງນັ້ນແຂກຜູ້ດຽວທາງມາ ແຕ່ໄກ ເພື່ອຢ້ຽມຢາມລາວ ໄດ້ຮັບເຊື້ອເຊີນຫລືບໍ່ໄດ້ຮັບກໍຕາມ ຄາດກັນວ່າຈະໄດ້ເປັນແຂກຂອງເຈັບເຟີສັນ ພວກເຂົ້າເຈົ້າມາ ທາງອົ້ດ ມາແລະຄົນໃຊ້ ເພື່ອນຄົນນຶ່ງຈາກພາກພື້ນທະເລໄດ ມາເຖິງພ້ອມກັບຄອບຄົວ ຜ ຄົນ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເປັນເວລາ ໑໐ ເດືອນ ລູກສາວ ມາທາຂອງເຈັບເຟີສັນ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ການດູແລເບິ່ງແຍງພວກແຂກຫລ້ານັ້ນທັງໝົດ ຄັ້ງນຶ່ງຈຳຕ້ອງ ຫາຕຽງແລະອາຫານສຳລັບແຂກ ๕๐ ຄົນໃນຄືນນຶ່ງ.

ແນ່ນອນ ການຕ້ອນຮັບນັ້ນ ສ້ວນໃຫ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ "ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າມີຊ່ວຍຢູ່ຄົນນຶ່ງ" ເຈັບເຟີສັນລາຍ

ວ່ານວ່າ "ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະເຮັດຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນຄົນຂໍທານ".

ຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ລາວ ກຳລັງກະທຳຢູ່ນອນຕິເຊນໂລກໍ ສັ່ນເວີ ໄປເປັນຈຳນວນຫລາຍເໝືອນກັນ ຊຶ່ງເຖິງແມ່ນວ່າ ຄວາມຮູ້ມືຂອງລາວຈະມີແຕກອນກໍຕາມ ລາວກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະ ຫາໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ແຕ່ລາວຍັງຄົງດຳເນີນຕໍ່ໄປ ເພື່ອສ້າງສິ່ງ ເຫລົ່ານັ້ນ ສຳລັບນອນຕິເຊນໂລ ກໍເປັນຂອງຫລົ້ມຢູ່ໃນຈິດໃຈ ທີ່ລາວບໍ່ເຄີຍຕ້ອງການຈະເຫັນມັນແລ້ວຢ່າງແທ້ຈິງ ລາວເວົ້າ ວ່າ "ເພາະສັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຫວັງວ່າ ມັນຈະຍັງຄົງເປັນ ຢ່າງນັ້ນຕລອດຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ" "ເພາະວ່າ ສະຖາປັຕ ຍະກັມ ເປັນສິ່ງທີ່ພໍໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະສ້າງສິ່ງທັງຫລາຍ ແລະດົງມັນລົງເປັນສິ່ງນຶ່ງຂອງຄວາມນອບນ້ອມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ"

ໃນປີ ໑໗໘໗ ຣາກຖານອັນເປັນຫີ້ຣະລຶກ ຂອງໂທມັດ ເຈັບເຟີສັນກໍໄດ້ຂຸມຂ້ນໄດ້ນອນຕິເຊນໂລ ແລ້ວກໍເກືອບຈະຂຳຮຸດ ແລະກໍໄດ້ສອມແຊມມັນຂ້ນແລະປະດັບຕົກແຕ່ງອີກ ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຄິດ ທີ່ດີວ່າ ບາງທີ ມັນເໝືອນກັບຢູ່ໃນສມັຍ ຂອງເຈັບເຟີສັນ ຄວາມພໍໃຈອັນສຳຄັນທີ່ບຸກຄົນໄດ້ຮັບກໍຄືແສງ ສ້ວາງເມື່ອຢືນຢູ່ ທຸກໆແຫ່ງໃນເຮືອນ ການກໍສ້ວາງ ເວລານ ຕ່ໆກໍປລາດໃຈຕໍ່ຄວາມຊຳນານທີ່ເຈັບເຟີສັນໄດ້ຮັບຜົນອັນນ້ອຍ ເບ້ົາທ່ານແລ້ວເປັນເຮືອນແກ້ວ ທຸກຫ້ນທຸກແຫ່ງມີປ່ອງຢ້ຽມໃຫຍ ແລະປ່ອງຢ້ຽມເທ້ົາເພດານທີ່ໃຫແສງສ້ວາງເຂ້ົາໃນຫ້ອງ ຈາກ

ທຸກໆດ້ານເທິງປະຕູໂດ້ງຫລີ່ຈາກພາຍໃນເຮືອນ ມີຮູບວົງຂອງ
ບຸານນອກອັນວິເສດພູແດງແຫ່ງແອນບິ່ມາລີ ຮ່ວມເຂົ້າທີ່ຢູ່ເບື້ອງ
ລຸ່ມແລະສ່ວນອອມໆເຮືອນ ຕາບໃດທີ່ມອນຕິເຊນໂລຍັງຢືນຢົ່ງຢູ
ກັບຄວາມງາມຂອງມັນ ໂທມັດ ເຈັບເຟີສັນ ຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ
ເພື່ອອາສັຍຢູ ໃນຈິດໃຈຂອງບຸກຄົນ ໃນຖານະເປັນຄົນຮັກຂອງ
ຄວາມງາມໃນຮູບຂອງມັນທຸກໆຢ່າງໃນທັມມະຊາດ ໃນສະຖາ
ປັດ ໃນດົນຕຼຣີ ໃນການກອນແລະໃນວິທຍາສາດ.

ແຕ່ວ່າ ໃນເມືອງເວີຈິເນັຍ ກໍຍັງມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່
ເປັນມາຕຖານສຳລັບ ໂທມັດ ເຈັບເຟີສັນ ທີ່ຈະຍັງຢູ່ໃນຈິດໃຈ
ຂອງປະຊາຊົນສເມີ ໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັກຫອມເສຣີພາບແລະປະ
ຊາທິປະໄຕ ສຳລັບເສຣີພາບ ແລະປະຊາທິປະໄຕອັນແທ້ຈິງນັ້ນ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກປາສຈາກການສຶກສາ ການສຶກສາຕ້ອງມີ
ເພື່ອທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າຈົນຫລືມີຂາວຫລືດຳ ມັນຕ້ອງເປັນແຜນການ
ແລະການສ້າງສ້າອັນແທ້ຈິງແຫ່ງສະຖາບັນການສຶກສ້າອັນສຳຄັນ
ທີ່ບຸກຄົນສຳຄັນຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ອຸທິດຊີວິດບັ້ນປາຍຂອງລ້າວຕໍ່ ໂຮງຮຽນ
ຫລັງນັ້ນ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ມະຫ້າວິທຍາລັຍ ເວີຈິເນັຽ ໃນປັດຈຸບັນ

ມັນເກີດຂຶ້ນມາໄດ້ຢ່າງນັ້ນ ຄືບໍ່ດົນພາຍຫລັງທີ່ເຈັບເຟີສັນ
ໄດ້ກັບມາຍັງມອນຕິເຊນໂລ ເພື່ອພັກຜ່ອນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ກໍມີ
ພວກຊາຍໜຸ່ມ ໄດ້ເຂົ້າມາຖາມຄຳແນະນຳ ຂອງລ້າວ ກ່ຽວ
ກັບການສຶກສ້າຂອງພວກເຂົ້າເຂົ້າໄດ້ຢູ່ຫ້ອງໃນເມືອງໃກ້ໆແລະ
ໃຊ້ຫ້ອງສມຸດອັນຈົບງາມຂອງເຈັບເຟີສັນ ອ່ານໜັງສື ພາຍໃຕ
ການແນະນຳຂອງລ້າວ ໃນການໃຫ້ຄຳແນະນຳ ການສຶກສ້າ

ຂອງເຂົາ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງລາວກໍເພື່ອຈະຮັກສາຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ລາວໄດ້ຄິດ ຊຶ່ງຄວນຈະເປັນວັດຖຸປະສົງໃຫຍ່ຂອງການສຶກສາທັງໝົດ ອັນໄດແກ່ເສຣີພາບ ແລະຄວາມສຸກຂອງຄົນທັງໝົດທົ່ວທຸກແຫ່ງ.

ເມື່ອເຈັບເຟີສັນໄດ້ສົນທະນາແຜນການຂອງເຂົາ ພ້ອມກັບລູກສິດໜຸ່ມຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ ທີ່ເປັນແຜນພັທນາໃນໃຈຂອງລາວ ຊຶ່ງຍັງຄົງມີຢູ່ ເໝືອນກັບເຊື້ອພົດນ້ອຍໆທີ່ຍັງຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນເວລາຫລາຍປີ ກ່ອນສົ້ມຊ້ອກ ລາວຕ້ອງການຢາກຈະເຫັນເວົ້ຈເນັຍພ້ອມກັບຊຸມຸດຂອງມະຫາວິທຍາລັຍ ຊຶ່ງເວົ້ຈເນັຍຄວນຈະມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງໃໝ່ ແຕກຕ່າງ ທັນສມັຍ ອັນເປັນມະຫາວິທຍາລັຍທີ່ບໍ່ທັນໄດເກີດຂຶ້ນໃນໂລກນີ້.

ຫລາຍໆຄົນກ່າວວ່າ ຈະຕ້ອງຈັດຕັ້ງ ມະຫາວິທຍາລັຍໃນຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈັດຫາເງິນໄດພຽງພໍເພື່ອການກໍ່ສ້າງ ສ່ວນເຈັບເຟີສັນ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ວາງແຜນຫລັກສູດ ຂອງການສຶກສາທີ່ມະຫາວິທຍາລັຍ ເວົ້ຈເນັຍທັ້ນ ແຕ່ລາວຍັງວາງແຜນລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບຕຶກຮຽນຂອງມະຫາວິທຍາລັຍດ້ວຍ.

ຄວາມຄິດໃໝ່ ຂອງເຈັບເຟີສັນອັນນຶ່ງ ທີ່ແຜນການນັ້ນເປັນສາເຫດໃຫ້ຄົນທັ້ງຫລາຍຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈແລະຄັດຄ້ານໃນຄນະກັມມະການຮ່າງກົດໝາຍຂອງຣັດ ກໍ່ຄືວ່າມະຫາວິທຍາລັຍຈະຕ້ອງບໍ່ເປັນນິກາຍຂອງສາສນາໃດສາສນານຶ່ງ ນັ້ນກໍ່ຄືບໍ່ຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມ ຫລືການແນະນຳຂອງຄນະສາສນາໃດສາສນານຶ່ງ

ເປັນປົກກະຕິເລີຍ.

ໃນສມັຍນັ້ນທຸກໆວິທຍາລັຍດັ່ງເປັນທີ່ຄາດຫວັງກັນຄື ມີ ພຣະເປັນປະທານຂອງວິທຍາລັຍ ຊຶ່ງຕາມທັມມະດາແລວ ຈຸະ ເປັນນິກາຍ ເຊິ່ດ ອອບ ອົງແລຸມ ແຕ່ມະຫາວິທຍາລັຍ ແຫງ ເວີຈິເນັຍ ໂດຍການຍອມໃຈຕໍ່ການເຈັບເຟີສັນ ສະຖານະການ ຈະຕອງແຕກຕ່າງອອກໄປ ຄືວິທຍາລັຍໄດ້ເຊື້ອເຊີນພຣະແຫງນິ ກາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນມາປະກອບພິທີສາສນາທຸກໆວັນອາທິດຕໍ່ຄັ້ງ.

ເຈັບເຟີສັນ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ວ່າມາແລວ ເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນ ຄວາມເປັນເອກພາບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ເຊື່ອໃນຄວາມເປັນ ເອກູພາບຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ ເຊື່ອວ່າ ສາສນາອັນສຳຄັນທັງໝົດ ຄືໄດ້ແກ ລັດທິຂົງຈື ພຸທສາສນາ ສາສນາຮິນດູ ລັດທິຈູດຸາຍ ແລະຮູບແຫງສາສນາຄຣິສຕຽນແລະລັດທິມະຫາໝັດທີ່ແຕກຕ່າງ ທັງໝົດ ເປັນຫົນທາງທີ່ດີນຳໄປສູ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊີວິດທີ ດີ ເທົ່າໆກັນ ຖ້າຫາກຄຳສອນອັນສຳຄັນ ເປັນທີ່ປະຕິບັດກັນ ຢ່າງຊື່ສັດໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເຈັບເຟີສັນ ໄດ້ຢືນຢັນເໝືອນກັນ ວ່າ ບໍ່ມີນັກສຶກສາຜູ້ໃດ ຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ໄປວັດໃນວັນອາທິດຖ້າ ຫາກເຂົາບໍ່ຕອງການທີ່ຈະໄປ.

ຄວາມຄິດໃໝ່ ອີກອັນນຶ່ງກໍຄື ການໃຫ້ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຫລາຍຂຶ້ນແກ່ການສອນວິທຍາສາດແລະພາສາສມັຍໃໝ ອັນນີ ນັບວ່າ ແຕກຕ່າງຈາກການສຶກສາ ຂອງມະຫາວິທຍາລັຍຊະນິດ ເກົ່າ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບພາສາໂບຮານ ແລະປັຊຍາເກືອບທັງ ໝົດ ທາງຄົນໄດ້ຄິດວ່າ ການນຳເອົາວິຊາວິທຍາສາດມາໃຊ

ໃຫ້ເປັນວິຊາຂອງມັນເອງນັ້ນ ເປັນທາງທຳລາຍຄວາມເຊື່ອໃນ
ທາງສາສນາຂອງນັກສຶກສາ ຂອງເຈັບເຟີສັນ.

ຄວາມຄິດຂອງເຈັບເຟີສັນອີກອັນນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ແກ່ທຸກ
ຄົນກໍຄື ເປັນທີ່ຄາດກັນວ່າ ການປົກຄອງ ຂອງນັກສຶກສາເອງ
ຄນະກັມມະການນັກສຶກສາທີ່ໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງມາແລ້ວໄດ້ຮັບການ
ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດຕັ້ງລາຍລະອຽດຕ່າງ ຂອງການດຳຣົງຊີວິດປະ
ຈຳວັນ ແລະເພື່ອລົງໂທດການກະທຳຜິດແມ່ນໃດແມ່ນນຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່
ເປັນທັມມະດາຊາດອັນຮ້າຍແຮງເກີນໄປ.

ເໝືອນດັ່ງເປັນທີ່ຄາດກັນໄວ້ເໝືອນກັນ ເຈັບເຟີສັນ
ໄດ້ໃຊ້ພລັງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະເບິ່ງແຍງລັກສນະພາຍນອກ
ຂອງມະຫາວິທຍາລັຍ ເທົ່າກັນກັບການວາງແຜນຫລັກສູດ ແລະ
ເລືອກສາສຕຣາຈານ ປະຈຳມະຫາວິທຍາລັຍ ແຜນການຂອງ
ລາວກໍຄືວ່າ ມະຫາວິທຍາລັຍຄວນຈະບໍ່ເປັນຕຶກຫລັງດຽວ ແຕ
ຄວນຈະເປັນໝູ່ບ້ານຂອງພວກສາສຕຣາຈານ ແລະນັກສຶກສາ
ຫ້ວງຫລາຍ ດັ່ງທີ່ຄິດໄວ້ດີແລ້ວ ທ່ຽງຍ່າງທີ່ປູດວຍຄອນກຣິດ ຈະ
ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບນັກສຶກສາຫ້ວງຫລາຍ ຈະໄປຈາກຕຶກຜແນກນຶ່ງ
ໄປສູ່ອີກຜແນກນຶ່ງໃນທຸກໜ້ຽະດູການໂດຍບໍ່ປ່ຽນ.

ຕຶກຫ້ອງສມຸດ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເບິ່ງຄ້າຍໆກັບແຜນເທອອນ
ຂອງໂຣມັນ ວັດອັນເກົ່າແກ່ແຫ່ງພຣະເຈົ້າຫ້ວງຫລາຍ ຕຶກອື່ນໆ
ແຕ່ລະຕຶກກໍໄດ້ອາສັຍການອອກແບບຂອງຕຶກອັນເກົ່າແກ່ໂບຮານ
ບາງຕຶກທີ່ມີອາຍຸ ๙๐๙ ປີ ແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ ຕຶກອາບນ້ຳຂອງຈັກກະ
ພັດແຫ່ງໄດໂອຄລີຕຽນ ວັດແຫ່ງໂຊກ ແລະອື່ນໆອີກ. ຄວາມ

ຫວ້ງຂ້ວ ເຈັບເຝີສັນ ກໍ່ຄ່ວ ຕໍ່ກທ້ວ ຫລາຍເຊ້ນນັ້ນອ ຈະ ເຮັດໃຫ ພ ສ ກ ເຮ ກ ແລ ລ ຕ ປ ວ ດ ສ ໂ ຮ ນ ແ ສ ປ ມ ຊ ວ ດ ຊ ວ ອ ແ ກ ພ ວ ກ ນ ກ ສ ກ ສ ທ ກ ລ ງ ພ ຍ ຍ ມ ຮ ຽ ນ ຢ ່ .

ຄ ວ ມ ຄ ດ ໃ ນ ກ ນ ສ ງ ຕ ກ ຂ ຍ ເ ຈ ບ ເ ຝ ສ ນ ສ ນ ເ ງ ນ ຫ ຍ ແ ລ ະ ອ ກ ປ ຕ ມ າ ຫ ລ ງ ຈ ກ ປ ໑ ໙ ໓ ໗ ແ ລ ວ ອ ຍ ກ ກ ນ ຈ ຳ ຕ ອ ງ ຢ ດ ຊ ວ ກ ລ ງ ເ ພ ະ ຂ ດ ເ ງ ນ ຄ ນ ແ ລ ວ ເ ຈ ບ ເ ຝ ສ ນ ກ ໃ ຊ ອ ດ ທ ພ ນ ຂ ຍ ລ ວ ຈ ດ ໝ ຍ ເ ຖ ງ ບ ກ ຄ ນ ສ ຳ ຄ ນ ເ ພ ຍ ອ ຂ ທ ນ ແ ຕ ວ ທ ນ ບ ໄ ດ ເ ປ ນ ວ ຍ ກ ທ ງ ຍ ຂ ນ ເ ລ ຍ ສ ຳ ລ ບ ບ ກ ຄ ນ ຜ ຂ ຽ ນ ຈ ດ ໝ ຍ ຕ ງ ຫ ລ ຍ ໆ ສ ະ ບ ບ ຕ ລ ອ ດ ຊ ວ ດ ຂ ຍ ງ ລ ວ ຂ ນ ຂ ວ ນ ຂ ຍ ງ ລ ວ ທ ແ ຂ ງ ກ ະ ດ ງ ນ ນ ຂ ນ ເ ລ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ລ ວ ປ ວ ດ ຫ ລ ຍ ຂ ນ ເ ນ ອ ງ ຈ ກ ອ ຍ ຸ ແ ກ ແ ດ ລ ວ ໂ ດ ບ ອ ກ ເ ພ ອ ນ ຜ ນ ວ ວ ″ ຂ ດ ນ ກ ນ ຂ ຽ ນ ຈ ດ ໝ ຍ ຫ ນ ງ ຫ ລ ສ ອ ງ ຫ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ຂ ຍ ເ ຈ ບ ປ ວ ດ ໄ ປ ຕ ວ ນ ນ ″

ເ ມ ອ ຫ ເ ງ ນ ໄ ດ ຫ ລ ຍ ແ ລ ະ ກ ນ ສ ງ ຕ ກ ກ ໍ ກ ວ ຫ ນ ອ ກ ເ ທ ອ ນ ງ ເ ຈ ບ ເ ຝ ສ ນ ໄ ດ ລ ງ ມ ຈ ກ ນ ອ ນ ຕ ເ ຊ ນ ໂ ລ ເ ກ ອ ບ ທ ກ ໆ ມ ເ ພ ອ ເ ບ ງ ວ ຍ ກ ໃ ຫ ດ ຳ ເ ນ ນ ໄ ປ ຕ ນ ຈ ດ ໝ ຍ ລ ວ ເ ດ ນ ທ ງ ໄ ປ ທ ງ ມ ເ ທ ງ ຖ ນ ນ ອ ນ ຊ ກ ຮ ກ ແ ລ ະ ມ ພ ຸ ຕ ນ ທ ມ ະ ດ ກ ແ ຕ ຊ ຳ ໆ ໃ ນ ຕ ອ ນ ເ ຊ ຳ ລ ວ ຈ ະ ນ ງ ເ ທ ງ ບ ອ ນ ນ ງ ແ ລ ມ ພ ສ ນ ຂ ນ ອ ຍ ໆ ຂ ອ ງ ລ ວ ຊ ງ ລ ວ ໄ ດ ປ ະ ດ ດ ຂ ນ ເ ອ ງ ແ ລ ະ ເ ຝ ຳ ເ ບ ງ ຄ ນ ຕ ດ ຫ ນ ແ ລ ະ ຊ ງ ໄ ມ ທ ກ ຳ ລ ງ ກ ະ ທ ຳ ຄ ວ ນ ຝ ນ ຂ ອ ງ ລ ວ ອ ນ ສ ດ ທ ຍ ໃ ຫ ກ ຍ ມ ເ ປ ນ ຈ ງ ຖ ຳ ຫ ກ ອ ກ ກ ດ ມ ພ ຍ ລ ມ ຝ ນ ສ ຳ ລ ບ ຄ ນ ແ ກ ຢ ງ ລ ວ ຈ ະ ຊ ມ ລ ວ ກ ຈ ະ ເ ຝ ຳ ເ ບ ງ ຄ ວ ນ ກ ວ ຫ ນ ຂ ອ ງ ວ ຍ ກ ທ ຢ ຫ ງ ໄ ກ ຫ ໄ ມ ຜ ນ ກ ອ ງ ສ ອ ງ ອ ນ ມ ປ ະ ສ ດ ທ ພ ບ .

ສຳລັບເຈັບເຟີສັນ ເປັນຜູ້ສ້າງມະຫາວິທຍາລັຍແລະຫ້ອງ
ເປັນນັກວິສວະກອນນຳອີກ ລ້າວເອງ ເປັນຜູ້ຄິດຄຳນວນຂອງ
ກອນຂົ້ນ ແລະຈຳນວນໄມ້ທີ່ຕ້ອງການ ລ້າວເອງໄດ້ອະທິບາຍ
ແກ່ຄົນງານຢ່າງ ອິດທິພົ ລ້າວຕ້ອງການວ່ກເລັ້ງນ້ອຍໆ ແຕ
ລະອັນເຮັດໄປຢ່າງແທ້ຈິງພ້ຽງໃດ ລ້າວເອງໄດ້ເຝິກແມ້ນແຕ
ຄົນງານບ້າງຄົນເສັຍດ້ວຍຊ້ຳໄປ ແລະອອກແບບເຄື່ອງມ້ືໃຫ້ແກ
ເຂ້ົາເຈ້ົ້າ ລ້າວມ້ືໄມ້ທ້ັງໝົດໄວ້ສຳລັບເຄ້ືອງເຮ້ືອນພາຍໃນ້ທ
ຕ້ກແຫ້ງໄວ້ເປ້ັນເວລ້າສ້ານ ປ້ີກ່ອນ້ທ້ຈະນ້ຳມ້າໃຊ ທ້ກສ້ິ່ງທ້ກ
ຢ້ານ້ທ້ບ້ສ້ານ້ານ້ສ້ານ້ານ້ສ້ານ້ານ

ໃໝ່ສຳລັບມະຫາວິທຍາລັຍ ແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີເງິນສຳລັບແຜນນັ້ນ ກໍຕາມ ສຳລັບເວລານີ້ ມອນຕິເຊນໂລຈະສຳເຣັດໄປແລ້ວເທົ່ານານກໍຕາມ ແຕ່ກໍຍັງມີມະຫາວິທຍາລັຍ ເປັນເຄື່ອງຫລົ້ມຂອງລາວ ແລະລາວກໍຮູ້ສຶກວ່າ ມັນເປັນເຄື່ອງຫລົ້ມທີ່ສູງສົກກວ່າເຮືອນຂອງລາວເສັຍອີກ.

ດ້ວຍເຫດໃດ ມະຫາວິທຍາລັຍ ຈຶ່ງເປັນການສ້າງໝໍ້ສຸ ສຽງກ່ວາມອນຕິເຊນໂລ ໃນສາຍຕາຂອງເຈັບເຟີສັນ? ບໍ່ແມ່ນ ພຽງແຕ່ເພາະມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຄົນຫົ່ມແທນທີ່ເພື່ອລາວເອງ ບໍ່ແມ່ນເພາະມັນຮັບໃຊ້ ຄວາມຮ້ອນຂອງລາວ ເພື່ອການສຶກສາເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງສຳຄັນກ່ວາຄວາມຮັກຂອງລາວ ເພື່ອຄວາມງາມ ແຕ່ເພາະວ່າລາວສ້າງບ້ານຢ່ານຂຶ້ນໃນມະຫາວິທຍາລັຍ ຊຶ່ງລາວຮູ້ສຶກວ່າຈະຄົງມີຊີວິດຢູ່ຕລອດໄປ ບໍ່ເປັນຫຍັງວ່າມອນຕິເຊນໂລຈະຕັ້ງຢູ່ເປັນເວລາຈັກສິບວັດກໍຕາມ ປະຊາຊົນກໍຮັກສາມັນຢູ່ສເມີ ດ້ວຍສາຍຕາທີ່ຫລຽວຄົ້ນຫລັງ ບໍ່ເປັນຫຍັງວ່າຜູ້ໃດຈະອາສັຍ ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນພາຍຫລັງລາວ ມັນກໍຈະເບິ່ງຫ່າວ່າ ສັນຍັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນຈະຕ້ອງເປັນຢູ່ຢ່າງນັ້ນສເມີ ເມື່ອຄົນສ້າງອາສັຍຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມະຫາວິທຍາລັຍກໍໄດ້ມີອະນາຄົດ ແລະຫລຽວເບິ່ງອະນາຄົດທີ່ບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫລວ ເພື່ອຈະເຣັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈັບເຟີສັນຕົກໃຈ ສິ່ງນີ້ລາວໄດ້ເຣັດຈະຄົງມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຊີວິດຂອງມັນເອງ ຈະຄົງຈະເຣີນໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແມ່ນແຕ່ພາຍຫລັງລາວຕາຍໄປແລ້ວກໍຕາມ ໂລກອາດຈະລືມຊື່ຂອງ ໂທມັດ

ເຈັບເຟີສັນ ແລະເຖິງປານນັ້ນກໍຕາມລາວເອງກໍຈະຄົງມີຊີວິດຢູ່ ໃນດັກຄົນນ້ອຍຂອງລາວ ສ່ວງຈິດໃຈຂອງພວກໜຸ່ມນອຍ ເປັນ ພັນໆເພື່ອອະນາຄົດ ບາງທີພວກເຂົາກໍຈະເປັນຜູ້ນຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ອະເມຣິກາຈະພາກພູມໃຈສເມີ.

ດວຍເຫດນັ້ນແຫລະ ເຈັບເຟີສັນ ຈຶ່ງໄດ້ກະຕລົ້ນ ຈົນ ວ່າມະຫາວິທຍາລັຍຂອງລາວຈະບໍ່ເອົາແບບວັທນະທັມອັນມືກຽດ ຢູ່ຕລອດເວລາຂອງມະຫາວິທຍາລັຍອັນເກົ່າແກ່ກວ່າ. ລາວ ຕອງການໃໝ່ມະຫາວິທຍາລັຍໃໝ່ ເພາະຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ມັນ ຈະສວາຍເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນໃໝ່ ຊຶ່ງອາດຈະບໍ່ຈະເຣີນແລະ ເພາະສະນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ຢືນຢັນກຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງວິທຍາ ສາດຫລາຍ ເພາະລາວຮູ້ຢູ່ວ່າ ວິທຍາສາດກໍຍັງໜຸ່ມຢູ່ເໝືອນ ກັນ ແລະຊຶ່ງອະນາຄົດກໍຈະເປັນຂອງມັນຕໍ່ໄປ.

ເມື່ອເຈັບເຟີສັນກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ນັ້ນ ສິ່ງນຶ່ງແຫ່ງຄວາມ ພໃຈອັນເລິກເຊິ່ງຢ່າງແທ້ຈິງ ແຫ່ງຊີວິດຂອງລາວກໍຄືມະຫາວິທ ຍາລັຍແຫ່ງວິຈິເນັຍ ຖ້າຫາກລາວສາມາດ ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປໄດ ລາວກໍຈະເຫັນ ຄວາມຫວັງຂອງລາວ ທັງໝົດ ປະຈັກແຈ້ງຂຶ້ນ ລາວຈະໄດ້ເຫັນ ມະຫາວິທຍາລັຍໜຸ່ມ ແຫ່ງມີຊີແກ້ນ ໃຊ້ຫລັກ ຄວາມຄິດແຫ່ງມະຫາວິທຍາລັຍຂອງລາວ ແລະແລ່ນມະຫາວິທ ຍາລັຍໜຸ່ມອື່ນໆອີກກໍເຮັດຕາມແລ່ນມະຫາວິທຍາລັຍທີ່ເກົ່າກວ່າ ກໍຈະກາຍເປັນມະຫາວິທຍາລັຍໃໝ່ຂຶ້ນມາອີກ ໂດຍກະທຳຕາມ ເໝືອນກັນ.

ມນ ເມື່ອ ເຈັບເຟີສັນ ກຳລັງລົ້ມລົງຂັ້ນໃດລຸກຂັ້ນໃດທີ່ຢູ່

ກອງກໍຫັກ ແລະລາວກໍລົ້ມລົງໄປ ແຂນຊ້າຍຂອງລາວຫັກ ຊຶ່ງ
ນັບວ່າ ຮ້າຍແຮງ ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸເກີນກວ່າ ຫ໐ ປີແລ້ວ
ແຂນ ແລະມືອມືກຳຊ້າຍຂອງລາວໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ເປັນເວລາດົ້ງ
ນານ ແລະການຂຽນຈົດໝາຍເວລານີ້ເກືອບຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ.
ພຍາດຊ້ອຈາກຄູບຄົວຂອງລາວໄດ້ລົ້ມເຮັດໃຫ້ລາວອອມແອ
ລົ້ງເໝືອນກັນ ດວຍວ່ານັ້ນເຮັດໃຫ້ຍາກສຳລັບລາວທີ່ຈະຍ້າງ
ຍົກເວັ້ນແຕ່ສຸອງສາມບາດຕີນໃນສອນເທົ່ານັ້ນ.

ແຕ່ວ່າລາວກໍຍ້ົງຢືນຢັນໃນການຂ້ມາ ເພາະວ່າ ມ້ໃດທີ່
ປາສຈາກການເຝ້ກຢູ່ເທ້ົງຫລ້ງມາສຳລັບຈ້ບເຝ້ສ້ນແລ້ວ ມ້ນກ
ເໝ້ືອນກ້ບມ້ທ້ບ້ມ້ແສ້ງພຣະອ້າທ້ດ ແມ້ນແຕ່ ພ້ຍຫລ້ງ ອ້ິເກ
ມ້ໂຕໂປດປ້ານຂອງລາວໄດ້ໂຍນລາວຖ້ມໃນ້ການຕ້ນກ້ບກະທ້ນ
ກ໋ຕ້ນ ລາວກໍຍ້ົງປະຕິເສດທ້ີຈະອະນຸຍາດ້ໃຫ້ຜ້ໃດຜ້ນ້ົງອອກໄປ
ກ້ບລາວ້ເທ້ົງຫລ້ງມາ ເພາະວ່າລາວມ້ກຢ້ຜ້ດຮ້ອໂດຍປາສຈາກ
ທ້ີຈະໃຫ້ຄວ້ນຄ້ດຂອງລາວຖ້ກຣ້ບກວນຈາ້ກ້ເພ້ືອນຝ້ງ ຄອບຄ້ວ
ຂອງລາວ ຮ້ເຮ້ືອງນ້ດ ຈ້ງບ່ໍສ້ນ້ານ້ດ ເພາະສ້ະນ້ັນ
ໃນປ້ທ້ີ໘ອ້ານຸ້ໄດ ๗๔ ປ ສ້ນອ້ານ້ດກອ້ນທ້ີ່ຄວ້ນ້ຈ້ບປ່ວຍຄ້ັ້ງ
ສ້ດທ້ານ້ຂອງລາວ ເຈ້ບເຝ້ສ້ນກ໋ຍ້ົງຄ້ງຍ້ານ້ານ້ຮ້ອຢ້ຜ້ດຮ້ອໃນ້ໄຣ
ເທ້ົງຫລ້ງຂ້ອງອ້ິເກ້ນ.

ແຕ່ວ່ານ້ະສ້ດທ້ານ້ກ໋ກ້ຳລ້ງມ້ານ້ເຖ້ິງຢ່ານ້ານ້ອ້ານ້ໄວ ແລ້ະ
ເຈ້ບເຝ້ສ້ນຮ້ມ້ນ້ດ ຈ້ດໝ້ານ້ສ້ະ້ບ້ບ້ສ້ດທ້ານ້ຂອງລາວກ໋ຄ້ືຈ້ະສ້ົ່ງ
ໄປຍ້ົງ ຄ້ນ້ະກ້ມ້ມ້ະກ້ານ້ວ່ຶ້ງຕ້ນ ໂດ້ຍ້ປ້ະຕ້ິເ້ສ້ດກ້ານ້ຊ້ອ້ຊ້ຶ້ມ
ຂ້ອ້ງ້ເ້ຂ້ົ້າ້ເ້ຈ້ົ້າ້ຢ່ານ້ານ້ເ້ສ້ຍ້ໃ້ຈ ເ້ພ້ືອ້ໃ້ຫ ໄ້ປ້ຍ້ົ້ງ້ເ້ມ້ືອ້ງ້ຫ້ລ້ວ້ງ້ໃ້ນ

ຖານະ ເປັນແຂກຜູ້ມີກຽດ ທີ່ເຫດການອັນພິເສດ ຂອງວັນທີ ๔ ເດືອນກໍຣະກະດາ ປີ ๒๔๗๕ ຄື ๕๐ ປີ ອັນແທ້ຈິງພາຍຫລັງ ວັນປະກາດເອກຣາດ ລາວເວົ້າວ່າລາວເປັນໄຂ້ໜັກຫລາຍ.

ໃນວັນທີ ๗ ເດືອນກໍຣະກະດາ ປີ ๒๔๗๕ ເຈັບເຝີສັນ ນອນຢູ່ໃນຕຽງ ເປັນໄຂ້ແລະກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ ບັນຫາທີ່ຮົບກວນ ລາວກໍຄືວ່າ ບັດນີ້ ໃຜຈະຮັບຜິດຊອບມະຫາວິທຍາລັຍແຫ່ງວິຊາ ເມັຍ? ລາວຫວັ່ງວ່າ ມັນຄວນຈະເປັນ ໝໍດິສັນ ແລະຮູ້ສຶກດີ ຂຶ້ນຕໍ່ຄວາມຄິດນັ້ນ ຄັ້ນແລ້ວຈິດໃຈຂອງລາວກໍເລີ່ມເລື່ອນລອຍ ໄປ ຫາສິບປີໄດຫາຍໄປແລ້ວ ແລະລາວກໍຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຮັດອາ ນາມິຄົມອະເມຣິກາຫ້າວຫລາຍ ບໍ່ດົນກໍຈະປະກາດ ສາມປະຕິວັດ ແກ່ໂລກ ລາວໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຂຽນ ລາວເວົ້າຢ່າງແຮງ ແກ່ຄນະກັມມະການ ແຫ່ງຮັກສາຄວາມປອດພັຍສາທາຣະນະຊົນ "ຈົ່ງເຕືອນກັມມະການໃຫຍ່ໃນທາຕຣມພອມ" ລາວເວົ້າ.

ໃນຕອນກາງຄືນ ເຈັບເຝີສັນກໍກັບມາສູ່ສະພາບປັດຈຸບັນ ລາວສາມາດ ທີ່ຈະຄິດໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງອີກ ລາວຮູ້ວ່າ ລາວ ກຳລັງເວົ້າຫຍັງ ອັນນີ້ແມ່ນ ວັນທີ ๔ ຂອງເດືອນກໍຣະກະດາບໍ? ລາວຖາມປະຊາຊົນ ທີ່ໝຸນລອມຢູ່ຂ້າງຕຽງຂອງລາວ ແມ່ນວ່າ ມັນຍັງຄົງເປັນວັນທີ່ສາມຢູ່ ລູກເຂີຍຂອງລາວກໍພຽງແຕ່ງົກຫົວ ເພາະຮູ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ຄົນເຖົ້າຕ້ອງການນັ້ນ ລາວບໍ່ກ້າທີ່ຈະບອກ ຄວາມຈິງໄດ.

ເຈັບເຝີສັນເບົ່ງຄືນຄວາມສຸກ ລາວນອນຫງາຍຢ່າງພໍ ໃຈ ແລະຄວາມຈິງກໍເປັນຄວາມ ປາຖນາຂອງລາວ ເພາະຈົນ

ธอดบ่ายมื่งโมงของวันที ๔ เดือม ภัธระภะดา ปี ๑๙๘๗ ที่ลาวพันใจเป้นล้ำสุดทาย.

ลาวไดยมคำ ๆ ของลาวต้องภามที่จะให้ตัดใส่ถุมบันทุมฝังสิบของลาวไว้ บางทีจะบ่มีสิ่งใดสะแดงใหแจ่มแจ้งภอาธิบดของดินที่ลาวเป้นหายภอาสิ่งทังหลายที่ลาวบ่ไดโธมเธือาไว้ ในบันธิถอามสำเธัดผืม แหงธิอีกของลาว สิ่งที่เธัดใหลาวพูมใจในธิอีก บ่แมมอาภามไดเป้นปะทามาทีบ่ดีเถิง ๒ ปี ดอก แตในภามไดใหสิ่งเหล่านั้น ๆ ของมันอาดจะจะเธิมใหยสำลับ และเป้นตาอุมเธิย เวลาแหงภามเป้นปะทามาทีบ่ดีก็ไดผามพ้นไปแลอ แต มีสามย่างธึ่งไดธ้ำทางดำเมินไปสูอะมาถ้ด.

สะถามทีมันวุสิบของ
โหมัด เจับเฟสัม
ผูปะพัน
ดำปะกาดอิสธะพาบของอะเมธิกา
บิดบันยัดแหงเอิจเมียสำลับเสธิพาบทางสาสมา.
และ บิดาของ
มะหาอิทยาลัย แหงเอิจเมีย
ในธัดแมดชาชุเสด ในมื่ดูรอกันนั้น

จอม อาดัมอายุ ๗๑ ปี ผูที่ไดเป้นปะทามาทีบ่ดี กอมโหมัด เจับเฟสัม และผูที่ไดยูกับลาวเป้นถ้มทำอิด แลอกีตามลาว และแลอกีกับมาหาลาวอีก กำลังมอม

ตายอู่ເໝືອນກັນ ເມື່ອພຣະອາທິດໄດ້ຕົກດິນໄປແລ້ວ ໃນວັນທີ ๔ ເດືອນກໍຣະກະດາ ปี ๑๙๘๗ ຄື ๕๐ ปี ພາຍຫລັງມໍ້ປະ ภาดูอิสระพาบ จอมอาณันกำได้เถิงแก่มรณะกรรมไป ຄຳ ສຸດທ້າຍຂອງລາວກໍ່ຄືວ່າ:

"ไหม้ เจ็บเผ็สัน ยังมีอ๊อดอยู่".